KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2021/2287

av den 17 december 2021

om införande av slutgiltiga utjämningstullar på import av aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av genomförandeförordning (EU) 2021/2170 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 15 och 24.1,

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 4 december 2020 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) ett antisubventionsförfarande beträffande import till unionen av aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina* eller *det berörda landet*) på grundval av artikel 10 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) ([2]).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 21 oktober 2020 av sex europeiska tillverkare (nedan kallade *klagandena* eller *klaganden*) som företrädare för över 50 % av unionens sammanlagda tillverkning av aluminiumfolie för vidare förädling (nedan kallad *den berörda produkten*). Klagomålet innehöll bevisning för subventionering och därav följande skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

(3) Innan kommissionen inledde antisubventionsundersökningen underrättades de kinesiska myndigheterna ([3]) om det korrekt underbyggda klagomål som mottagits och uppmanade de kinesiska myndigheterna att inleda ett samråd i enlighet med artikel 10.7 i grundförordningen. Samråden hölls den 30 november 2020. Man fann emellertid ingen lösning som kunde godtas av båda parter.

(4) Den 22 oktober 2020 inledde kommissionen en separat antidumpningsundersökning beträffande import av samma produkt med ursprung i Kina (nedan kallad *den separata antidumpningsundersökningen*) ([4]). De analyser av skada, orsakssamband och unionens intresse som genomförts inom ramen för denna antisubventionsundersökning och den separata antidumpningsundersökningen är i tillämpliga delar identiska, eftersom definitionerna av unionsindustrin, de unionstillverkare som ingår i urvalet, skadeundersökningsperiod och undersökningsperioden är desamma i båda undersökningarna.

1.1.1 *Synpunkter gällande inledandet*

(5) Såväl före som efter inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna att undersökningen inte borde inledas eftersom klagomålet inte uppfyllde de krav vad gäller bevisning som anges i artikel 11.2 och 11.3 i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (nedan kallat *avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder*) och i artikel 10.2 i grundförordningen. Enligt de kinesiska myndigheterna fanns det inte tillräcklig bevisning om utjämningsbara subventioner, skada och orsakssamband mellan den subventionerade importen och skadan. I sin inlaga efter inledandet upprepade de kinesiska myndigheterna att klagomålet, beträffande ett antal påstådda subventions-

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 55.
([2]) EUT C 419, 4.12.2020, s. 32.
([3]) I denna förordning används begreppet ”de kinesiska myndigheterna” i vid bemärkelse, dvs. det täcker såväl centralregering som ministerier, myndigheter och andra organ på central, regional och lokal nivå.
([4]) EUT C 352 I, 22.10.2020, s. 1.

ordningar, inte innehöll tillräcklig bevisning för att uppfylla beviskraven och att det, oavsett vilka uppgifter klaganden rimligen kunde ha tillgång till, alltid måste finnas tillräcklig bevisning för förekomsten och arten av en subvention, väsentlig skada och orsakssamband. De kinesiska myndigheterna framförde även detta påstående på nytt efter det slutgiltiga utlämnandet.

(6) I sin inlaga efter inledandet och även efter det slutliga utlämnandet, hävdade de kinesiska myndigheterna även att kommissionens memorandum om bevisningens tillräcklighet och subventionsfrågeformulären gick längre än de påståenden som framfördes i klagomålet, och att kommissionen hade lagt till ytterligare bevisning till klagomålet för att motivera inledandet av undersökningen. De kinesiska myndigheterna hävdade att kommissionen genom att lägga till sådan ytterligare bevisning breddade undersökningens omfattning. De kinesiska myndigheterna påstod närmare bestämt att kommissionen hade breddat undersökningens omfattning genom att lägga till hänvisningar till dokument som t.ex. 2018 års rapport om aluminium, "Made in China 2025"-strategin, en a U.S. DOC determination on aluminium products från 2018, och genom att föra upp *Chinese Export & Credit Insurance Corporation* (Sinosure) i förteckningen över finansinstitut som ska undersökas eller genom att begära uppgifter om den kinesiska bank- och försäkringstillsynskommissionen (CBIRC).

(7) Kommissionen avvisade de kinesiska myndigheternas påstående om bevisningens tillräcklighet. Den bevisning som lämnats i klagomålet utgjordes nämligen av de uppgifter som rimligen fanns tillgängliga för klaganden vid den tidpunkten. Såsom framgår av memorandumet om tillräcklig bevisning, vilken innehåller kommissionens bedömning av all bevisning rörande Kina och på grundval av vilken kommissionen inledde undersökningen, fanns det tillräcklig bevisning i det inledande skedet för att de påstådda subventionerna var utjämningsbara med hänsyn till förekomst, omfattning och art. Klagomålet innehöll även tillräcklig bevisning för förekomsten av skada för unionsindustrin som vållats av den subventionerade importen.

(8) Kommissionen avvisade även påståendet om undersökningens omfattning. Memorandumet om tillräcklig bevisning innehåller en undersökning av de uppgifter som kommissionen hade tillgång till, bl.a., men inte bara, de uppgifter som klaganden lämnat. Uppgifterna i klagomålet analyserades tillsammans och styrktes med andra fakta som kommissionen kände till i enlighet med etablerad praxis. Såsom nämns i tillkännagivandet om inledande utarbetade kommissionen med hänvisning till artikel 10.2 och 10.3 i grundförordningen ett memorandum om bevisningens tillräcklighet, med en analys av all bevisning som kommissionen förfogade över avseende Kina och på grundval av vilken kommissionen inledde undersökningen. Undersökningens omfattning begränsas således inte till bevisningen och påståendena i klagomålet, utan kan kompletteras med andra uppgifter som kommissionen har tillgång till. I undersökningar av detta slag kan kommissionen dessutom undersöka alla uppgifter av relevans för de påstådda subventionerna, och behöver inte begränsa sig till uppgifterna i klagomålet. Detta gäller även de finansinstitut som tillhandahåller förmånlig finansiering, såsom Sinosure, och berörda tillsynsorgan som CBRC.

(9) De kinesiska myndigheterna upprepade sina påståenden om tillräcklig bevisning och undersökningens omfattning även efter det slutliga utlämnandet, men lade inte fram några nya väsentliga argument eller bevis. Dessa påståenden tillbakavisades därför.

(10) I sin inlaga efter inledandet gjorde de kinesiska myndigheterna gällande att klaganden hänvisade till kinesiska lagar på ett selektivt sätt och feltolkade deras koppling till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling. De kinesiska myndigheterna uppgav att policydokument som de tionde–trettonde femårsplanerna, den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning (2005) och utvecklingsplanen avseende industrin för andra metaller än järn (2016–2020) endast är icke-bindande vägledningsdokument. De kinesiska myndigheterna uppgav även att femårsplanerna inte specifikt avser aluminiumfolie för vidare förädling.

(11) Kommissionen konstaterade att de kinesiska myndigheterna inte förnekade att dessa planer, program och rekommendationer finns, utan endast hade invändningar vad gäller i vilken utsträckning dessa kan anses vara bindande för industrin för aluminiumfolie för vidare förädling. Kommissionen konstaterade dessutom att klaganden inkom med bevisning för att icke-järnmetallindustrier, som aluminiumindustrin ingår i, nämns i flera regeringsdokument. De kinesiska myndigheterna kunde inte lägga fram någon bevisning för att dessa dokument inte skulle vara tillämpliga på den berörda produkten.

(12) De kinesiska myndigheterna uppgav även att statsägda företag, statsägda banker eller Sinosure inte kan anses utgöra offentliga organ och att klaganden på ett omotiverat sätt grundade sig på formella tecken på statlig kontroll, till exempel statens ägande och statens befogenhet att tillsätta och utse den högsta ledningen, för att dra den omotiverade slutsatsen att alla statsägda företag eller statsägda banker agerade som offentliga organ. De kinesiska myndigheterna hävdade också att klaganden förlitade sig till tidigare ärenden som handlagts av kommissionen eller Förenta staternas handelsministerium i sin utvärdering av arten av de funktioner som bankerna fullgjorde och arten och omfattningen av de myndighetsbefogenheter som de anförtrotts. De kinesiska myndigheterna hävdade att kommissionen tidigare slutsatser beträffande andra industrier inte kunde anses utgöra tillräcklig bevisning i klagomålet, och att de inte heller styrker att statsägda banker och Sinosure agerade som offentliga organ i denna undersökning.

(13) Kommissionen konstaterade att detta påstående har samband med det påstående som redan nämns ovan, och att bland annat den kinesiska banklagen nämns i klagomålet. Den lagen utgör kinesisk lagstiftning, vilket de kinesiska myndigheterna inte bestrider. Kommissionen påpekar att frågan om huruvida statsägda företag eller statsägda banker agerar som offentliga organ även har undersökts i antisubventionsundersökningar som EU nyligen genomfört rörande samma subventionsprogram som de som nämns i klagomålet, och slutsatsen i dessa undersökningar blev att så var fallet ([5]). Det faktum att undersökningarna omfattade industrier som inte är kopplade till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling motsäger inte slutsatsen att de ovannämnda institutionerna utgör offentliga organ. Bevisning om statligt ägande kan dessutom anses utgöra bevisning som ”tenderar att bevisa eller tyder på” att en institution är ett offentligt organ som kan bevilja ett finansiellt bidrag ([6]).

(14) I sin inlaga efter inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna dessutom att finanssektorn genomgått betydande ändringar och reformer under de senaste åren och att det därför inte gick att grunda klagomålet på en tidigare situation. Kommissionen konstaterade emellertid att sökanden även lämnat ytterligare bevisning i klagomålet för att subventionsprogrammen fortfarande existerade. Kommissionen erinrade vidare om att de kinesiska myndigheterna inte lämnat någon bevisning för att de relevanta programmen inte längre existerade. I det inledande skedet tydde således den tillgängliga bevisningen på att det inte förekommit några betydande ändringar av subventionsprogrammen i fråga.

(15) I samma inlaga hävdade de kinesiska myndigheterna även att några av vägledningsdokumenten, bland annat de tillfälliga bestämmelserna om främjande av industriell strukturanpassning (beslut nr 40 2005 från centralregeringen) (nedan kallat *beslut nr 40*), med hänvisning till den ”elfte femårsplanen” är inaktuella och inte längre var tillämpliga under undersökningsperioden.

(16) Beslut 40 kapitel III innehåller en hänvisning till ”katalogen för vägledning av industriell strukturanpassning”, som består av tre delar, nämligen delen om främjade projekt, delen om begränsade projekt och delen om avskaffade projekt.

([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/969 av den 8 juni 2017 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 146, 9.6.2017, s. 17) (ärendet om varmvalsade platta stålprodukter), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1690 av den 9 november 2018 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa däck, andra än massivdäck, av gummi, nya eller regummerade, av sådana slag som används på bussar eller lastbilar, med ett belastningsindex högre än 121, med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1579 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa däck, andra än massivdäck, av gummi, nya eller regummerade, av sådana slag som används på bussar eller lastbilar, med ett belastningsindex högre än 121, med ursprung i Folkrepubliken Kina och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2018/163 (EUT L 283, 12.11.2018, s. 1) (däckärendet), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/72 av den 17 januari 2019 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av elcyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 16, 18.1.2019, s. 5) (ärendet om elcyklar), och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/776 av den 12 juni 2020 om införande av slutgiltiga utjämningstullar på import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/492 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT L 189, 15.6.2020, s. 33) (GFM-ärendet).

([6]) Se panelens rapport, United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China, WT/DS437/R, antagen den 16 januari 2015, punkt 7.152.

(17) Enligt vad kommissionen erfar godkändes den senaste ändringen av katalogen för vägledning av industriell strukturanpassning genom dekret nr 29 av den 27 augusti 2019 från Kinas nationella utvecklings- och reformkommission, vilket trädde i kraft den 1 januari 2020 ([7]). Denna nya ”katalog för vägledning av industriell strukturanpassning (2019 års version)” antogs och trädde i kraft under undersökningsperioden. Följaktligen var ”katalogen för vägledning av industriell strukturanpassning” som avses i beslut nr 40 tillämplig under undersökningsperioden.

(18) Efter det slutliga utlämnandet upprepade de kinesiska myndigheterna sitt påstående att kommissionen hade misstolkat den roll som de kinesiska myndigheternas planer och projekt spelade och vidhöll att dessa uteslutande är vägledande dokument och inte rättsligt bindande. De instämde inte heller i ett förlitande på fakta fastställda i tidigare undersökningar och på användning av hänvisningar i 2017 års arbetsdokument från kommissionens avdelningar rörande betydande snedvridningar i Kinas ekonomi i samband med undersökningar om handelspolitiska skyddsåtgärder ([8]), vilka de kinesiska myndigheterna anser vara felaktiga och inte objektiva, eftersom dessa dokument skrevs specifikt för att underlätta inledandet av undersökningar om handelspolitiska skyddsåtgärder. De kinesiska myndigheterna invände dessutom mot kommissionens åsikt att lagar, förordningar och statliga planer rimligen kan antas fortsatt vara tillämpliga om det inte kan visas att de upphävts eller ersatts.

(19) För det första noterade kommissionen att de kinesiska myndigheterna inte lade fram några nya väsentliga argument eller bevis avseende den allmänna roll som de kinesiska myndigheternas planer och projekt spelar och deras bindande karaktär.

(20) För det andra, vad gäller användningen av informationen i Kinarapporten, innebär det faktum att dokumentet utfärdades med tanke på dess potentiella användning i undersökningar om handelspolitiska skyddsåtgärder inte att de objektiva bevisen är felaktiga eller partiska, vilket de kinesiska myndigheterna hävdar. Kommissionen noterar också att den endast hänvisade till detta dokument två gånger i den pågående undersökningen, en gång som en allmän introduktion till systemet med femårsplaner, och en gång i samband med upprättandet av en koppling mellan planeringsdokument och främjade sektorer. Dessa hänvisningar användes i kombination med och bekräftade av andra hänvisningar, bl.a. dokument som de kinesiska myndigheterna själva hade utfärdat.

(21) För det tredje vidhåller kommissionen att fastställda lagar, förordningar och statliga planer rimligen kan antas fortsatt vara tillämpliga om det inte kan visas att de upphävts eller ersatts. Som en del av undersökningen sände kommissionen en förteckning över referensdokument till de kinesiska myndigheterna gällande den allmänna rättsliga ramen, de regler och förfaranden som är tillämpliga i Kina samt vissa särskilda dokument som rör den berörda industrin. De kinesiska myndigheterna ombads att se över dessa dokuments fullständighet och giltighet och att i tillämpliga fall aktualisera eller komplettera dem. Efter att ha mottagit ett underbyggt svar och aktualiserade referensdokument från de kinesiska myndigheterna ansåg kommissionen att den rimligen kunde anta att de dokument som inte upphävts eller ersatts fortfarande var tillämpliga.

(22) Följaktligen avvisas de kinesiska myndigheternas påståenden i detta avseende.

(23) Efter inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna vidare att klaganden inte fastställde villkoren för tillämpningen av ett referensvärde utanför landet för marknyttjanderätt. Kommissionen fann emellertid att påståendena i klagomålet stöds av antisubventionsundersökningar som EU nyligen genomfört, i vilka det i denna fråga dras slutsatsen att det är nödvändigt med externa referensvärden justerade till de rådande förhållandena i Kina ([9]).

(24) De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att flera av de ordningar som klaganden påstod utgjorde subventionsordningar inte kunde betraktas som subventioner eftersom klagomålet inte innehöll detaljerad bevisning om förekomsten, omfattningen och arten av dessa subventioner eller att det fanns ett direkt förhållande mellan subventionen och den berörda produkten. De kinesiska myndigheterna hävdade även att klaganden inte lämnat någon bevisning vad gäller förmån och selektivitet för olika subventioner.

([7]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf.

([8]) Arbetsdokument från kommissionens avdelningar av den 20 december 2017, *Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations*, 20.12.2017 (SWD(2017) 483 final/2) (*Kinarapporten*).

([9]) Se de ärenden som anförs i fotnot 5.

(25) Kommissionen anser att klaganden har lämnat tillräcklig bevisning vad gäller förekomst, omfattning, art, förmån och selektivitet med hänsyn till de uppgifter som klaganden rimligen hade tillgång till. Kommissionen påpekar dessutom att förmån och selektivitet även har undersökts i antisubventionsundersökningar som EU nyligen genomfört rörande samma subventionsprogram som de som nämns i klagomålet, och att dessa undersökningar har lett till andra slutsatser i dessa frågor [9]. Hursomhelst så undersökte kommissionen bevisningen i klagomålet och gjorde sin egen bedömning av alla relevanta faktorer i memorandumet om tillräcklig bevisning, vilken vid inledandet fogades till de ärendehandlingar som berörda parter kan begära att få ta del av. De kinesiska myndigheterna framförde sina kommentarer på nytt efter inledandet, men lämnade ingen ytterligare bevisning.

(26) Kommissionen drog därför slutsatsen att det finns tillräcklig bevisning i klagomålet som tyder på att de kinesiska myndigheternas påstådda subventionering förekommer.

(27) I sin inlaga efter inledandet uppgav de kinesiska myndigheterna att skatteordningen för nedsatt mervärdesskatt för utrustning av inhemsk tillverkning hade avslutats. Kommissionen noterade denna synpunkt, men påpekade att skatteordningarna för nedsatt mervärdesskatt, eller importtullavdrag och momsbefrielse för importerad utrustning, fortfarande kunde fortsätta att ge förmåner såsom avskrivning över den relevanta utrustningens livslängd, eventuellt under undersökningsperioden.

(28) Efter inledandet hävdade de kinesiska myndigheterna även att klagandena felaktigt hade bortsett från det faktum att industrin för aluminiumfolie för vidare förädling i unionen gynnas av flera direkta och indirekta subventioner, stöd och incitament i olika former från EU och medlemsstaternas myndigheter, och att kommissionen inte borde tillämpa dubbla måttstockar. Efter det slutliga utlämnandet upprepade de kinesiska myndigheterna också detta påstående.

(29) Detta påstående om subventioner i EU saknade betydelse för den bedömning från kommissionen som ligger till grund för inledandet av detta förfarande, eftersom de inte ingår bland de faktorer som beaktas i detta syfte.

1.2 **Registrering av import, avstående från införande av provisoriska tullar och efterföljande förfarande**

(30) Unionsindustrin lämnade inte in en begäran om registrering av import enligt artikel 24.5 i grundförordningen.

(31) Den 6 augusti 2021 underrättade kommissionen i enlighet med artikel 29a.2 i grundförordningen de berörda parterna om sin avsikt att inte införa provisoriska utjämningsåtgärder och att fortsätta undersökningen. Eftersom inga provisoriska utjämningsåtgärder infördes registrerade kommissionen inte importen enligt artikel 24.5a i grundförordningen. Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för sina slutgiltiga avgöranden.

1.3 **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(32) Undersökningen av subventionering och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 2019 till och med den 30 juni 2020 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattar perioden från och med den 1 januari 2017 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

(33) Både den nu aktuella antisubventionsundersökningen och separata den antidumpningsundersökning som nämns i skäl 4 har samma undersökningsperiod och samma skadeundersökningsperiod.

1.4 **Berörda parter**

(34) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att ta kontakt med kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom informerade kommissionen uttryckligen klaganden, de kinesiska myndigheterna, andra kända unionstillverkare, de kända exporterande tillverkarna samt kända importörer och användare om inledandet av undersökningen och uppmanade dem att delta.

(35) De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden.

(36) Flera parter begärde att få bli hörda av kommissionens avdelningar. Parter som lämnade in en begäran inom den utsatta tidsfristen gavs möjlighet att höras. Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co. Ltd begärde att förhörsombudet skulle ingripa, och en utfrågning med förhörsombudet hölls den 8 april 2021.

1.5 **Stickprovsförfarande**

1.5.1 *Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare*

(37) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare. Kommissionen gjorde sitt urval baserat på volymen av tillverkning och försäljning av den likadana produkten i unionen under undersökningsperioden. Tre unionstillverkare ingick i urvalet. Unionstillverkarna i urvalet svarade för över 50 % av den uppskattade sammanlagda produktionen och 40 % av den uppskattade totala försäljningsvolymen av den likadana produkten i unionen. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet. Inga synpunkter inkom, och urvalet bekräftades därför.

1.5.2 *Stickprovsförfarande avseende importörer*

(38) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, bad kommissionen icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande.

(39) Två icke-närstående importörer lämnade den begärda informationen och samtyckte till att ingå i urvalet. Med tanke på det begränsade antalet svar var det inte nödvändigt med ett stickprovsförfarande avseende icke-närstående importörer.

1.5.3 *Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Kina*

(40) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, bad kommissionen alla exporterande tillverkare i Kina att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen bad dessutom Kinas delegation vid Europeiska unionen att identifiera och/eller kontakta eventuella andra exporterande tillverkare som skulle kunna vara intresserade av att delta i undersökningen.

(41) Nio exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare i Kina lämnade den begärda informationen och samtyckte till att ingå i urvalet. I enlighet med artikel 27.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval av tre grupper av exporterande tillverkare på grundval av den största representativa exportvolym till EU som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. Dessa företag stod för över 90 % av den uppskattade totala importen av den berörda produkten till unionen.

(42) I enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen gavs alla de kända berörda exporterande tillverkarna och myndigheterna i det berörda landet möjlighet att lämna synpunkter på urvalet för stickprovsundersökningen. Inga synpunkter inkom.

(43) Urvalet består av följande grupper av exporterande tillverkare:

— Nanshan-gruppen, inklusive Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.

— Wanshun-gruppen, inklusive Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.

— Daching-gruppen inklusive Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.

1.6 **Individuell undersökning**

(44) Fyra av de kinesiska exporterande tillverkare som besvarade frågeformuläret för urvalet underrättade kommissionen om att de hade för avsikt att begära en individuell undersökning enligt artikel 27.3 i grundförordningen. Kommissionen gjorde frågeformuläret tillgängligt via internet samma dag som undersökningen inleddes. Kommissionen underrättade vidare de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet att de måste besvara frågeformuläret om de önskade en individuell undersökning. Ingen av dem besvarade emellertid frågeformuläret. Det var följaktligen inte möjligt att företa några individuella undersökningar.

1.7 **Svar på frågeformulär och kontrollbesök**

(45) Kommissionen sände ett frågeformulär till klaganden och frågeformulären för unionstillverkare, importörer, användare och exporterande tillverkare i Kina gjordes tillgängliga på internet ([10]) den dag då undersökningen inleddes.

(46) Kommissionen sände även ett frågeformulär till de kinesiska myndigheterna, vilket innehöll särskilda frågeformulär för Sinosure, bankerna och andra finansinstitut som tillhandahöll finansiering eller exportkrediter till de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, och för de tio största tillverkarna och distributörerna av de insatsvaror som de exporterande tillverkarna i urvalet använde. För underlätta administrationen ombads de kinesiska myndigheterna även att samla in alla svar från dessa finansinstitut och tillverkare eller distributörer av insatsvaror och vidarebefordra dem direkt till kommissionen.

(47) Kommissionen mottog ett svar på frågeformuläret från de kinesiska myndigheterna, vilket innehöll ett frågeformulärssvar från Export-Import Bank of China (nedan kallad *EXIM-banken*) och Sinosure. Inga svar inkom dock från de andra bankerna eller finansinstituten eller från de största tillverkarna och distributörerna av insatsvaror.

(48) Kommissionen mottog även svar på frågeformuläret från alla grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet, de tre unionstillverkarna i urvalet, nio användare och en icke-närstående importör.

(49) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28 i grundförordningen inhämtade och dubbelkontrollerade kommissionen alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för fastställandet av subventionering, vållad skada och unionens intresse. På grund av covid-19-pandemins utbrott och de efterföljande åtgärder som vidtagits för att hantera utbrottet (tillkännagivandet om covid-19) ([11]) kunde kommissionen inte genomföra kontrollbesök på plats hos de kinesiska myndigheterna, företagen i urvalet eller de samarbetsvilliga importörerna användarna. Kommissionen genomförde i stället en dubbelkontroll på distans av de uppgifter som de kinesiska myndigheterna lämnat, under vilken tjänstemän från de berörda ministerierna och andra statliga myndigheter deltog. Kommissionen genomförde dessutom dubbelkontroller på distans av följande företag via videokonferens:

a) Unionstillverkare

— Carcano Antonio Spa (nedan kallad *Carcano*), Italien.

— Eurofoil Luxembourg SA (nedan kallad *Eurofoil*), Luxemburg.

— Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (nedan kallad *Hydro*), Tyskland.

b) Användare

— Manreal (nedan kallad *Manreal*), Spanien.

— Walki Group Oy (nedan kallad *Walki*), Finland.

c) Exporterande tillverkare i Kina som ingick i urvalet

1) Nanshan-koncernen:

— Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd (nedan kallad *Donghai Foil*).

— Yantai Jintai International Trade Co., Ltd.

— Longkou Nanshan Aluminium New Material Co., Ltd.

— Longkou Nanshan Aluminum Rolling New Material Co., Ltd.

— Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd (nedan kallad *Shandong Nanshan*).

— Nanshan Group Co., Ltd (nedan kallad *Nanshan Group Co., Ltd*).

— Nanshan Group Finance Co., Ltd (nedan kallad *Nanshan Finance*).

— Longkou Donghai Alumina Co., Ltd.

— Shandong Yili Electric Industry Co., Ltd.

([10]) Se https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2501.

([11]) Tillkännagivande om konsekvenserna av utbrottet av covid-19 för antidumpnings- och antisubventionsundersökningar (2020/C 86/06) EUT C 86, 16.3.2020, s. 6.

2) Wanshun-gruppen:

— Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.

— Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co. (HK) Ltd.

— Anhui Maximum Aluminium Industries Co., Ltd.

— Shantou Wanshun New Material Group Co., Ltd (nedan kallad *Shantou Wanshun*).

— Jiangsu Huafeng Aluminium Industry Co., Ltd.

3) Daching Group och närstående företag

— Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co. Ltd (*Xiamen Xiashun*).

— Xiamen Qishun Real Estate Co., Ltd.

— Yunnan Yongshun Aluminum Co., Ltd (*Yongshun*).

— Yunnan Yunlv Yongxin Metal Processing Co., Ltd (*Yongxin*).

— Daching Enterprises Ltd.

(50) En dubbelkontroll på distans hos användaren Manreal kunde inte slutföras på grund av dess bristande samarbetsvilja. Manreal begärde att förhörsombudet skulle inbegripa, som bekräftade att avslutandet av dubbelkontrollen på distans hos Manreal inte innebar att Manreals rätt till försvar åsidosattes. Manreals svar på frågeformuläret beaktades därför inte i de slutgiltiga undersökningsresultaten. Detta påverkade dock inte slutsatsen beträffande unionens intresse. Trots att dubbelkontrollen på distans av Manreal inte kunde slutföras ansågs företaget fortfarande vara en berörd part och dess synpunkter i undersökningen beaktades.

1.8 **Slutligt utlämnande**

(51) Den 3 november 2021 underrättade kommissionen alla parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig utjämningstull på import av den berörda produkten (nedan kallat *det slutgiltiga utlämnandet*).

(52) Alla parter beviljades en period inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet. De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden.

(53) Kommissionen behandlar i denna förordning de synpunkter som lämnats inom ramen för antisubventionsförfarandet. Synpunkter som lämnats inom ramen för den separata antidumpningsundersökningen har inte behandlats i denna förordning, såvida inte parterna uttryckligen angivit att de synpunkter de lämnat avser båda undersökningarna.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1 **Berörd produkt**

(54) Den berörda produkten är aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek på mindre än 0,021 mm, utan förstärkning, valsad men inte vidare bearbetad, i rullar av vikt som överstiger 10 kg (nedan kallad *den berörda produkten*).

(55) Följande produkter ingår inte:

a) Aluminiumfolie för hushållsbruk med en tjocklek av minst 0,008 mm men högst 0,018 mm, utan förstärkning, valsad men inte vidare bearbetad, i rullar med en bredd av högst 650 mm och en vikt som överstiger 10 kg.

b) Aluminiumfolie för hushållsbruk med en tjocklek av minst 0,007 mm men mindre än 0,008 mm, oberoende av bredden på rullarna, glödgad eller inte.

c) Aluminiumfolie för hushållsbruk med en tjocklek av minst 0,008 mm men högst 0,018 mm, i rullar med en bredd som överstiger 650 mm, glödgad eller inte.

d) Aluminiumfolie för hushållsbruk med en tjocklek av över 0,018 mm men mindre än 0,021 mm, oberoende av bredden på rullarna, glödgad eller inte.

2.2 **Likadan produkt**

(56) Undersökningen visade att följande produkter har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden:

— Den berörda produkten.

— Den produkt som tillverkas och säljs på det berörda landets hemmamarknad. och

— Den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.

(57) Kommissionen beslutade i detta skede att dessa produkter därför är att anse som likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

2.3 **Invändningar avseende produktdefinitionen**

(58) Flera parter ingav begäranden om undantag från produktdefinitionen avseende följande produkter: aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer och aluminiumfolie för vidare förädling för elektriska bilbatterier.

2.3.1 *Aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer*

(59) Flera användare, Walki, Gascogne och Alupol, påstod att unionstillverkarna inte erbjuder aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer. Enligt påståendet bevisas detta av det faktum att unionstillverkarna inte marknadsför dessa produkter på sina webbplatser eller i sina broschyrer, och genom att de vägrar ta emot beställningar på dessa produkter. Unionstillverkarna är inte heller intresserade av att erbjuda aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer, eftersom deras produktionskapacitet är uppfylld med beställningar av andra produkter, även med beaktande av den förväntade efterfrågan på folie för bilbatterier. Unionstillverkarna är inte i stånd att tillhandahålla den efterfrågade ”handelskvaliteten”, i synnerhet rörande porositet/permeabilitet, som mäts i maximalt antal porer per kvadratmeter. Användningen av tunnare aluminiumfolie för vidare förädling är mer miljövänlig och borde även av detta skäl uteslutas från undersökningen.

(60) Dessutom hävdade användaren Huhtamäki att unionsindustrin har leveransrestriktioner på tunnare aluminiumfolie för vidare förädling.

(61) Kommissionen har begärt att alla de nio användarna ska samarbeta med undersökningen genom att ange sin nuvarande efterfrågan på och källor till aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer. Endast en användare bekräftade att företaget under undersökningsperioden hade köpt in en mängd aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer som översteg kvalitetströskeln för kommersiell tillverkning, från en enda kinesisk tillverkare. Dock utgör aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer även för denna användare endast en mycket liten del av förbrukningen av aluminiumfolie för vidare förädling. Andra användare angav endast önskemål från sina respektive kunder om produkter som innehåller aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer, vilket efter undersökningsperioden har gett upphov till provbeställningar både till unionens industri för aluminiumfolie för vidare förädling och till kinesiska tillverkare.

(62) Svaren tydde på att efterfrågan på aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer har uppstått först nyligen och att trenden är att denna efterfrågan ökar. Det har funnits viss begränsad efterfrågan på denna folie under de senaste tio åren, men inget tydligt mönster. Detta ligger i linje med förklaringar från unionstillverkarna att det även tidigare förekom en gradvis övergång till aluminiumfolie för vidare förädling med tunnare tjocklekar, från att 7–8 mikrometer brukade vara den nedre gränsen till att 6 och 6,35 mikrometer är den nuvarande standarden för många användningsområden.

(63) En utfrågning av unionstillverkarna har visat att ingen av dem för närvarande aktivt marknadsför aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer, med undantag för i direkta förhandlingar, men kommissionen har samlat in gott om bevis på att unionstillverkarna har kapacitet att tillverka aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer. Detta inbegriper provvalsningstillverkning efter undersökningsperioden, som enligt provningsdokumentation uppfyller köparnas tekniska krav. Dessutom kunde kommissionen bekräfta att flera olika unionstillverkare har sålt aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer i kommersiell tillverkningsmängd, om än i begränsad skala, under en period på tio år före undersökningsperioden. Kommissionen kunde även konstatera att investeringar gjorts i kvalitetskontroll. Kommissionen drog därför slutsatsen att unionsindustrin kan tillhandahålla den kvalitet som är lämplig för marknadsefterfrågan.

(64) För det andra, eftersom kapaciteten att tillverka aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer är begränsad i det sista stadiet, dvs. valsningen. Kommissionen har därför analyserat olika unionstillverkares kapacitet i detta sista stadium, även med hänsyn till efterfrågan på andra produkter i de olika tillverkningsstadierna. Alla unionstillverkare i urvalet har tillräckligt med outnyttjad kapacitet för att kunna tillhandahålla aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer, även om efterfrågan på folie för bilbatterier ökar i framtiden. Kommissionen kunde därför inte bekräfta risken för försörjningsbrist vid en framtida ökning av efterfrågan på aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer.

(65) För det tredje, rörande argumentet att användningen av tunnare aluminiumfolie för vidare förädling är mer miljövänlig, påminde kommissionen om att den avsedda effekten av handelspolitiska skyddsåtgärder i form av tullar inte är att förhindra import av en viss produkt, utan att se till att handel med denna import bedrivs till icke-skadevållande priser. Kommissionen erinrade även om att unionstillverkarna har kapacitet att tillverka aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer.

(66) Avslutningsvis, vad gäller Huhtamäkis argument rörande leveransrestriktioner, visade undersökningen att unionsindustrins tillverkningskapacitet när det gäller aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer är betydligt högre än efterfrågan.

(67) Mot bakgrund av ovanstående överväganden avslog kommissionen begäran om att aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer skulle undantas från produktdefinitionen för den undersökta produkten.

(68) Gascogne begärde att dess argument i det separata antidumpningsförfarandet avseende samma produktursprung från Kina skulle införlivas i denna antisubventionsundersökning. Kommissionen har redan behandlat samma argument i skälen 25–28 i förordning (EU) 2021/2170.

(69) Walki begärde också att dess argument i den separata antidumpningsundersökningen skulle införlivas i denna antisubventionsundersökning. Kommissionen hänvisade i detta avseende till sina slutsatser i skälen 29–32 i förordning (EU) 2021/2170.

(70) Under sitt hörande efter det slutliga utlämnandet förklarade Walki dessutom att efter undersökningsperioden, i oktober 2021, fanns det fortfarande inga europeiska tillverkare som aktivt sålde eller saluförde aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer på marknaden. Walki inkom med bevisning för att företaget efter undersökningsperioden inte fick några positiva svar på sina förfrågningar om offerter för aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek lika med 6,0 mikrometer, och förklarade att det endast fanns en unionstillverkare som kunde ta emot beställningar på aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek under 6 mikrometer i kommersiella mängder. Kommissionen har redan behandlat samma argument i skäl 28 i förordning (EU) 2021/2170.

2.3.2 *Aluminiumfolie för vidare förädling för bilbatterier*

(71) En berörd part, Xiamen, begärde att aluminiumfolie för bilbatterier skulle undantas av följande skäl:

— Aluminiumfolie för bilbatterier är en mycket annorlunda produkt med en annorlunda användning eftersom den består av legeringarna 1050/1060/1100/3003, medan de huvudsakliga legeringarna för tillverkning av aluminiumfolie för vidare förädling för förpackningsändamål är legeringarna 8079/8011.

— Tillverkningsutrustningen och tillverkningsprocesserna är annorlunda och leder till två blanka ytor i stället för en blank och en matt yta, som på annan aluminiumfolie för vidare förädling. Detta leder även till en annan tillverkningskostnad och andra försäljningspriser.

— Den tillverkas inte av unionstillverkarna och

— den exporteras för närvarande inte till EU.

(72) Som svar noterade kommissionen för det första att alla de legeringar som nämnts av den berörda parten har samma egenskaper, dvs. alla innehåller över 98 % aluminium, och att klagomålet inte begränsas till en särskild legering. Det är inte ovanligt att olika legeringar används för olika produktvarianter, och detta kan inte tjäna som ett uteslutningskriterium.

(73) För det andra är en blank/matt yta resultatet av att man valsar två lager av aluminiumfolie för vidare förädling tillsammans i den sista valsmaskinen, där de sidor på aluminiumfolien för vidare förädling som ligger mot varandra blir matta. Denna tillverkningsmetod omfattades av klagomålet, där det uttryckligen anges att båda ytorna på aluminiumfolie för vidare förädling kan vara blanka om kunden så önskar. Den avsedda användningen av aluminiumfolie för vidare förädling för bilbatterier kan därför inte motivera något undantag från produktdefinitionen eftersom produktens fysiska egenskaper är desamma. Detsamma gäller för den högre kostnaden på grund av valsning av ett enda lager.

(74) För det tredje befinner sig tillverkningen av bilbatterier i unionen fortfarande i sin inledningsfas. Kommissionen samlade in bevis som visade att unionstillverkarna förbereder sig för att möta efterfrågan i detta framväxande marknadssegment. Argumentet motbevisas dessutom av Walkis påstående, när det gäller undantaget för aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer, att unionsindustrin kanske är så inriktad på folie för bilbatterier att de potentiellt inte skulle vara intresserade av att avsätta tillräckligt med tillverkningskapacitet för aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer.

(75) För det fjärde avspeglar det faktum att det för närvarande inte finns någon betydande export från Kina att tillverkningen av elektriska bilbatterier i EU fortfarande är i sin linda. Detta är därför inte ett giltigt argument för ett undantag.

(76) Analysen har visat att aluminiumfolie för vidare förädling för elektriska bilbatterier tekniskt sett är aluminiumfolie för vidare förädling som ingår i undersökningens definierade tillämpningsområde.

(77) Mot bakgrund av ovanstående överväganden avslog kommissionen begäran om att aluminiumfolie för vidare förädling för elbilbatterier skulle undantas från den undersökta produktens produktdefinition.

(78) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Xiamen Xiashun att kommissionens fyra argument till stöd för att avslå undantaget var felaktiga, inte besvarade Xiamen Xiashuns argument och inte redovisa de materiella uppgifter som låg till grund för kommissionens slutsatser. Kommissionen underlät att i sina inlagor och vid förhandlingen den 23 februari redovisa någon faktisk bevisning som svar på Xiamen Xiashuns begäran om undantag. Vägran att ange på vilken bevisning kommissionen grundade sitt avslag åsidosätter Xiamen Xiashuns rätt till försvar. Xiamen Xiashun hävdade vidare att ett sent inlämnande av bevisning från klaganden avseende begäran om undantag av batterifolie i antidumpningsförfarandet ger upphov till tvivel om vilken bevisning som kommissionen faktiskt beaktade i antisubventionsundersökningen. Xiamen Xiashun hävdade att en inlaga från klaganden av den 19 juli 2021 lämnades in efter tidsfristen löpt ut för synpunkter i det preliminära skedet av antidumpningsundersökningen och därför inte borde beaktas. En överdriven sekretess i inlagan gör det dessutom omöjligt för Xiamen Xiashun att svara på ett meningsfullt sätt.

(79) Klagandenas inlaga av den 19 juli 2021 var en reaktion på Xiamen Xiashuns inlaga av den 5 juli 2021, i vilken Xiamen Xiashun lade fram argument för att aluminiumfolie för vidare förädling för elbilsbatterier skulle undantas från tillämpningsområdet. Den öppna versionen av denna inlaga har inte redigerats i alltför hög grad. För att inte röja konfidentiella uppgifter om företagets verksamhet var det nödvändigt att redigera namnet på det företag som utarbetade de tekniska detaljerna i inlagan och att redigera uppgifter om deras tekniska produktion. Kommissionen tillbakavisar således argumentet att den åsidosatte Xiamen Xiashuns rättigheter genom att pröva denna argumentation. Kommissionen tillbakavisar vidare påståendet att den inte har preciserat vilka bevis den har beaktat. Kommissionen beaktade nödvändigtvis all bevisning i ärendeakten.

(80) Xiamen Xiashun hade hävdat att aluminiumfolie för elbilsbatterier på grund av skild användning och andra tekniska egenskaper skulle vara en ny produkt för industrin, även om det är aluminiumfolie. Kommissionen hade emellertid svarat på alla dessa argument och tydligt angett att även aluminiumfolie för vidare förädling för elbilsbatterier har samma tekniska egenskaper och produktionssteg. De tekniska skillnader som Xiamen Xiashun hade formulerat visade endast på en skillnad i förhållande till andra typer av aluminiumfolie för vidare förädling, men visade inte att aluminiumfolie för vidare förädling för elbilsbatterier inte skulle ha samma egenskaper som definieras i undersökningens produktdefinition. Kommissionen svarade också på argumentet att unionsindustrin inte skulle kunna tillverka aluminiumfolie för vidare förädling för elbilsbatterier. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(81) Xiamen Xiashun hävdade att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning och agerat i strid mot principen om god förvaltningssed genom att inte opartiskt ha undersökt den framlagda bevisningen och inte vederbörligen ha beaktat all bevisning i sina avgöranden, eftersom den inte tillhandahöll en meningsfull sammanfattning av unionstillverkarnas planer på att öka sin kapacitet för att möta efterfrågan på folie för bilbatterier och avvisade den bevisning som Xiamen Xiashun lade fram om efterfrågan på folie för bilbatterier.

(82) Xiamen Xiashun hävdade att kommissionens uttalande om att ”unionsindustrin har en outnyttjad produktionskapacitet som kan tillgodose efterfrågan på den framväxande marknaden för folie för bilbatterier”, motsade dess uttalande om att ”de uppgifter som visar att unionstillverkarna förbereder sig för att möta efterfrågan på folie för bilbatterier är ytterst konfidentiella och låter sig inte sammanfattas eftersom projekten ännu inte har offentliggjorts och således är ytterst känsliga”.

(83) Xiamen Xiashun hävdade också att kommissionen avvisade dess omfattande översikt av förväntad efterfrågan eftersom företaget uppgav att flera batteriprojekt skulle genomföras i framtiden, men utan att ange exakt tidpunkt. Xiamen Xiashun hävdade att det är normalt att inga exakta tidpunkter anges när det gäller planerade projekt.

(84) Kommissionens uttalande om att unionsindustrin kan tillgodose efterfrågan på den framväxande marknaden för folie för bilbatterier rör valsverkens totala outnyttjade kapacitet. Uppgifterna som visar att unionstillverkarna förbereder sig för att möta efterfrågan på folie för bilbatterier rör unionsindustrins ansträngningar för att kunna tillverka produkter med de särskilda egenskaper som batteritillverkare kräver. Genom att tillhandahålla en sammanfattning av dessa ansträngningar skulle kommissionen avslöja unionstillverkarnas affärsstrategier. Det finns således ingen motsägelse mellan de ovannämnda uttalandena. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(85) När kommissionen bedömde den översikt av förväntad framtida efterfrågan som Xiamen Xiashun tillhandahöll från en allmänt tillgänglig källa gjorde kommissionen åtskillnad mellan projekt i planeringsfasen med en angiven tidsram och planerade projekt där det inte angavs vilket år som de kommer att tas i drift. Kommissionen avvisar således inte Xiamen Xiashuns bevisning, utan har gjort en grundlig analys av den faktiska förväntade efterfrågan. Bedömningen av huruvida unionsindustrin kan tillgodose den förväntade framtida efterfrågan baserades alltså på lämpligt sätt på batteriprojekt som förväntas genomföras under ett angivet år i framtiden. Påståendet avvisades således.

2.4 **Förenade kungarikets utträde ur EU**

(86) Detta ärende inleddes under övergångsperioden efter Förenade kungarikets utträde ur EU. Under denna övergångsperiod omfattades Förenade kungariket fortfarande av unionsrätten. Övergångsperioden löpte ut den 31 december 2020. Från och med den 1 januari 2021 betraktas därför företag och intresseorganisationer med säte i Förenade kungariket inte längre som berörda parter i detta förfarande. Sammanfattningsvis omfattas Förenade kungariket inte längre av unionsrätten, och därför bygger undersökningsresultaten om subventionering och skada på marknadsuppgifter för EU-27.

3. **SUBVENTIONERING**

3.1 **Inledning: Presentation av statliga planer, projekt och andra dokument**

(87) Innan kommissionen påbörjade sin analys av den påstådda subventioneringen i form av subventioner eller subventionsprogram gjorde den först en bedömning av de statliga planer, projekt och dokument som var relevanta för analysen av de undersökta subventionsprogrammen. Den konstaterade att alla subventioner och subventionsprogram som bedömts ingår som ett led i den kinesiska statens centralplanering för att främja industrin för aluminiumfolie för vidare förädling av de skäl som anges nedan.

(88) Inriktningen på Kinas ekonomi bestäms i betydande utsträckning av ett välutvecklat planeringssystem som innehåller prioriteringar och anger de mål som de centrala och lokala myndigheterna måste inrikta sig på. Relevanta planer finns på alla myndighetsnivåer och omfattar alla ekonomiska sektorer. De mål som fastställs genom planeringsinstrumenten är bindande, och myndigheterna på varje administrativ nivå övervakar hur de lägre myndigheterna genomför planerna. Generellt sett leder planeringssystemet i Kina till att resurser fördelas till sektorer som staten har betecknat som strategiska eller på annat sätt politiskt viktiga, i stället för att fördelas enligt marknadskrafterna ([12]).

([12]) Arbetsdokument från kommissionens avdelningar av den 20 december 2017, *Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations* (SWD(2017) 483 final/2) (*rapporten*) – kapitel 4, s. 41–42, 83.

(89) De kinesiska myndigheterna anser att aluminiumfolie för vidare förädling är en nyckelprodukt, vilket framgår av policydokument och förteckningar. En sådan kategorisering är av stor betydelse eftersom den gör det möjligt för vissa sektorer att omfattas av en rad specifika strategier och stödåtgärder som är utformade för att stimulera utvecklingen inom varje sektor ([13]). Aluminiumfolie för vidare förädling ingår även bland de nya materialen i strategin ”Made in China 2025” ([14]) och finns med i ett stort antal planer, riktlinjer och andra dokument som utfärdas på nationell, regional och kommunal nivå, vilka är ömsesidigt sammankopplade. Exempel på sådana viktiga policydokument är följande planer, projekt och andra dokument.

(90) I den ”tionde femårsplanen för ekonomisk och social utveckling (2001–2005)” anges att syftet med att påskynda den industriella omstruktureringen och omorganiseringen var att utveckla industriprodukter, inbegripet råvaruindustrin, och i synnerhet aluminium ([15]).

(91) Enligt den ”elfte nationella femårsplanen för ekonomisk och social utveckling (2006–2010)” ska aluminiumbearbetningen utvecklas och en ”omfattande utnyttjandenivå av resurser inom aluminiumindustrin” stärkas ([16]).

(92) I de ”tolfte nationella femårsplanen för ekonomisk och social utveckling (2011–2015)” anges att omstruktureringen av nyckelindustrier bör omfatta nya framsteg med FoU, integrerat resursutnyttjande, energihushållning och utsläppsminskningar inom smält- och byggnadsmaterialindustrierna ([17]).

(93) I Kinas trettonde femårsplan för nationell ekonomisk och social utveckling (nedan kallad *den trettonde femårsplanen*), som omfattar perioden 2016–2020, beskriver de kinesiska myndigheterna sin strategiska vision för att förbättra och främja nyckelindustrier. I den trettonde femårsplanen framhåller de kinesiska myndigheterna sin avsikt att stärka utvecklingen av strategiska avancerade tekniker. Planen visar hur de kinesiska myndigheterna gynnar ”nyckelindustrier”, som bör främjas och förbättras. I planen benämns industrin för andra metaller än järn, där industrin för aluminiumfolie för vidare förädling ingår, som en av de ”nyckelindustrier” för vilka systemet med stödtjänster, inbegripet finansiering, beskattning, försäkringar och investeringsplattformar, bör förfinas ([18]).

(94) I centralregeringens beslut om utfärdande av övergångsbestämmelser om främjande av industriell strukturanpassning (nedan kallat *Guo Fa (2005) No. 40* eller *beslut nr 40*) anges att ”katalogen för vägledning av industriell strukturanpassning” utgör ett viktigt underlag för vägledning om investeringar och den statliga förvaltningen av politik för bland annat offentlig finansiering, beskattning och krediter. I beslut nr 40 anges vidare att projekt inom ”främjade” industrier ska ges kreditstöd enligt kreditprinciperna ([19]).

(95) Aluminium ingår uttryckligen i katalogen för vägledning av industriell strukturanpassning, och utveckling av produktionsteknik inom aluminiumindustrin främjas ([20]). Detta bekräftas i den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning (2019 års version), enligt vilken bearbetning av aluminium genom valsning, vakuumaluminisering för förpackningar och bearbetning aluminiumlegeringar främjas.

(96) I utvecklingsplanen för industrin för andra metaller än järn (2016–2020) beskrivs denna industrin som en viktig grundsten för tillverkningsindustrin och planen stöder ”förverkligandet av en stark tillverkningssektor”, Utveckling av sektorn för aluminiumfolie anges dessutom som en prioritering ([21]).

([13]) Rapporten – kapitel 2, s. 17.
([14]) Färdplanen ”Made in China 2025” – kapitel 9.
([15]) Se den tionde femårsplanen, s. 11.
([16]) Se den elfte femårsplanen s. 16.
([17]) Se den tolfte femårsplanen s. 10.
([18]) Se den trettonde femårsplanen s. 1.
([19]) Se centralregeringens beslut om utfärdande av övergångsbestämmelser om främjande av industriell strukturanpassning av den 2 december 2005, kapitel III artiklarna 12, 13, 14 och 17.
([20]) Se den vägledande katalogen för omläggning av industristrukturen (2005 års version), VIII.7.
([21]) Se utvecklingsplanen för icke-järn metallindustrin (2016–2020), s. 1. Och 34.

(97) I ”meddelandet om riktlinjer för påskyndande av strukturanpassning av aluminiumindustrin” (2006) anges att ”aluminium är en viktig råvara för utvecklingen av den nationella ekonomin” ([22]): Meddelandet föreskriver riktat finansiellt stöd för aluminiumsektorn: ”Enligt de nationella kraven avseende makrokontroll, industripolitik och krediter ska finansinstituten fördela kreditmedel på ett rimligt sätt. Företag som tillverkar aluminium och elektrolytiskt aluminium som uppfyller de nationella industripolitiska kraven, marknadstillträdesvillkoren och kreditprinciperna ska ges fortsatt kreditstöd. Företag som inte uppfyller de nationella industripolitiska kraven och marknadstillträdesvillkoren, som tillämpar omodern teknik och anges i förteckningen över förbjudna eller avskaffade artiklar ska inte ges någon form av kreditstöd” ([23]).

(98) Kinas katalog över högteknologiska produkter som ges ut av ministeriet för vetenskap och teknik, utrikeshandelsministeriet och den allmänna tullförvaltningen, innehåller dessutom en förteckning med över 1 900 högteknologiska exportprodukter i kategorier som de kinesiska myndigheterna valt ut för en förmånlig exportstrategi. En av dessa kategorier är kategorin ”nya material”, vilken även omfattar aluminiumfolie för vidare förädling ([24]).

(99) Eftersom industrin för aluminium för vidare förädling är en främjad industri enligt strategin Made in China 2025 är den berättigad till betydande statlig finansiering. Ett antal fonder har inrättats för att stödja initiativet Made in China 2025 ([25]) och därmed industrin för aluminiumfolie för vidare förädling ([26]).

(100) I färdplanen för Made in China 2025 ([27]) anges dessutom tio strategiska sektorer som de kinesiska myndigheterna anser vara nyckelindustrier. I avsnitt 9 ”Nya material” anges målen att ”aktivt utveckla särskilda nya material för både militärt och civilt bruk, påskynda tvåvägsöverföringen och den tekniska omställningen samt främja integrerad militär och civil utveckling av industrin för nya material som ett sätt att påskynda uppgraderingen av grundläggande material” ([28]). Aluminiumfolie för vidare förädling omfattas av utvecklingsprioriteringarna för denna sektor. Nya material omfattas således av de fördelar som de stödmekanismer som förtecknas i dokumentet ger, bland annat ekonomiska stödåtgärder, finans- och skattemässiga stödåtgärder och centralregeringens tillsyn och stöd.

(101) De kinesiska myndigheternas strategi att fastställa främjade industrier och produkter i kataloger för att tilldela resurser därefter baserat på den strategiska eller politiska vikt som dessa tillmätts och att genomföra och övervaka planerna på varje administrativ nivå framgår även vid en granskning av den nationella utvecklings- och reformkommissionens (NDRC) katalog över strategiska och nya varor och tjänster från 2016 ([29]). Aluminiumfolie för vidare förädling ingår bland de nya materialen.

(102) Beslut 40 kapitel III innehåller en hänvisning till ”katalogen för vägledning av industriell omstrukturering”, som består av tre delar, nämligen delen om främjade projekt, delen om begränsade projekt och delen om avskaffade projekt. Följande anges i artikel XVII i beslutet: ”Investeringsprojekt omfattas av delen om främjade projekt ska undersökas, godkännas och registreras enligt relevanta nationella bestämmelser om investeringar. alla finansinstitut ska tillhandahålla kreditstöd i enlighet med principerna för kreditgivning; utrustning som importerats för eget bruk och som ingår i beloppet för den totala investeringen, med undantag för varor som ingår i den förteckning över icke tullbefriade importerade varor i inhemska investeringsprojekt (ändrad 2000) som publiceras av finansministeriets, kan befrias från importtullar och importrelaterad moms, såvida inte det antas nya bestämmelser om icke tullbefriat innehåll i inhemska investeringsprojekt. Andra favoriseringsstrategier för främjade industriprojekt ska genomföras i enlighet med relevanta nationella bestämmelser”.

(103) Detta innebär att beslut nr 40, jämfört med den vägledande katalogen för industriell strukturanpassning, föreskriver en särskild behandling för vissa projekt inom vissa främjade industrier.

([22]) Se meddelandet om riktlinjer för påskyndande av strukturanpassning av aluminiumindustrin, s. 1.
([23]) Se meddelandet om riktlinjer för påskyndande av strukturanpassning av aluminiumindustrin, s. 4.
([24]) Se katalogen över högteknologiska och nya tekniska produkter (2006).
([25]) Se US-China Economic and Security Review Commission: den trettonde femårsplanen sidan 12.
([26]) https://www.ndrc.gov.cn/fzggw/jgsj/gjss/sjdt/201806/t20180612_1154987.html?code=&state=123, lasthämtad den 21 september 2021.
([27]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf, senast hämtad den 28 juni 2021.
([28]) Meddelande från centralregeringen om antagande av planen ”Made in China 2025”, sektor 9 Nya material.
([29]) https://www.ndrc.gov.cn/xxgk/zcfb/gg/201702/t20170204_961174.html?code=&state=123, senast hämtad den 21 september 2021.

(104) Mot bakgrund av ovanstående anses industrin för aluminiumfolie för vidare förädling således vara en nyckelindustri/strategisk industri, vars utveckling aktivt eftersträvas av de kinesiska myndigheterna som ett politiskt mål. På grundval av de policydokument som anges i detta avsnitt drog kommissionen slutsatsen att de kinesiska myndigheterna ingriper i industrin för aluminiumfolie för vidare förädling för att genomföra berörda politiska åtgärder och påverkar de fria marknadskrafterna inom sektorn för aluminiumfolie för vidare förädling, särskilt genom att främja och stödja sektorn med olika medel.

(105) Efter det slutliga utlämnande av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att ovan i detta avsnitt nämnda handlingar inte utgör någon grund för särskilt stöd eller uppmuntran till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling. Enligt de kinesiska myndigheterna saknas tillräckliga bevis för att industrin för aluminiumfolie för vidare förädling är en främjad industri, och de dokument som avser andra metaller än järn, aluminiumindustrin och/eller nya material omfattar inte aluminiumfolie för vidare förädling.

(106) Kommissionen höll inte med. För det första vidhåller kommissionen att det rimligen kan antas att beskrivningen av produkter som t.ex. nya material, andra metaller än järn och aluminiumindustrin även innefattar aluminiumfolie. För det andra nämns aluminiumfolie som sådan uttryckligen i vissa av de dokument som förtecknas ovan, t.ex. utvecklingsplanen för andra metaller än järn (2016–2020) som avses i skäl 96 och Kinas katalog över högteknologiska produkter i skäl 98. För det tredje fastställdes i undersökningen att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hade fått subventioner som endast kunde tilldelas främjade industrier enligt beslut nr 40 och som analyserats ingående i relevanta avsnitt nedan. Kommissionen avvisade därför de kinesiska myndigheternas påståenden.

3.2 **Delvis bristande samarbete och användning av tillgängliga uppgifter**

(107) Efter det slutliga utlämnandet framförde de kinesiska myndigheterna några allmänna synpunkter på kommissionens beslut att tillämpa bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen på förmånliga lån, exportkreditförsäkring och insatsvaror.

(108) De kinesiska myndigheterna hävdade att alla kommissionens begäranden om information som de kinesiska myndigheterna inte kunde besvara var orimliga, eftersom de förutsatte att det fanns rättsliga befogenheter som de kinesiska myndigheterna saknade.

(109) Vidare hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte gjorde någon korrekt bedömning av de faktiska omständigheterna och inte gav någon ordentlig förklaring till varför tillgängliga uppgifter rimligen ersatte alla saknade nödvändiga uppgifter.

(110) Som anges i skäl 118 ansåg kommissionen att de kinesiska myndigheterna hade rättslig befogenhet att inhämta den begärda informationen, i egenskap av aktieägare eller ansvarig myndighet för de enheter för vilka kommissionen begärde informationen. Kommissionen angav i sitt meddelande till de kinesiska myndigheterna, vilket upprepas i avsnitten 3.2.1–3.2.3 nedan, varför den var tvungen att förlita sig på tillgängliga uppgifter. Kommissionen ansåg att offentligt tillgänglig information var en rimlig ersättning för den information som inte tillhandahölls av de kinesiska myndigheterna. Kommissionen avvisade därför de kinesiska myndigheternas påståenden.

3.2.1 *Tillämpning av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen vad gäller förmånliga lån*

(111) För underlätta administrationen begärde kommissionen att de kinesiska myndigheterna skulle vidarebefordra särskilda frågeformulär till finansinstitut som tillhandahöll lån eller exportkrediter till företagen i urvalet.

(112) Till att börja med inkom endast ett svar från EXIM-banken och Sinosure. De kinesiska myndigheterna besvarade inte kommissionens begäran att lämna frågeformulär till alla finansinstitut som tillhandahöll lån eller exportkrediter till företagen i urvalet. I skrivelsen med begäran om komplettering upprepade kommissionen därför sin begäran avseende finansinstituten i syfte att maximera deras möjligheter till deltagande i undersökningen genom att tillhandahålla nödvändig information för att kommissionen skulle kunna dra slutsatser om förekomst och omfattning av den påstådda subventioneringen.

(113) Efter skrivelsen med begäran om komplettering uppgav de kinesiska myndigheterna att de inte hade befogenhet att begära information från kommersiella banker. Kommissionen instämde inte i denna åsikt. För det första anser kommissionen att den information som begärts från statsägda enheter finns tillgänglig för de kinesiska myndigheterna för alla enheter där de kinesiska myndigheterna är största eller stor aktieägare. Dessutom har de kinesiska myndigheterna nödvändiga befogenheter för att interagera även med finansinstitut som inte är statsägda, eftersom alla finansinstitut omfattas av CBIRC:s behörighet.

(114) Till sist erhöll kommissionen endast information om företagsstruktur, styrning och ägarförhållanden från EXIM-banken, men inte från något av de andra finansinstitut som hade tillhandahållit lån till företagen i urvalet. Kommissionen fick inte heller in någon kontrollerbar företagsspecifik information från någon av bankerna eller något av finansinstituten.

(115) Eftersom kommissionen varken erhållit någon information rörande flertalet av de banker som tillhandahållit lån till företagen i urvalet anser den att den inte har fått tillgång till avgörande information avseende denna aspekt av undersökningen.

(116) Kommissionen underrättade därför de kinesiska myndigheterna om att den skulle kunna komma att använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen vid sin prövning av förekomsten och omfattningen av den påstådda subventioneringen i form av förmånliga lån.

(117) Som svar invände de kinesiska myndigheterna mot tillämpningen av artikel 28.1 i grundförordningen. De kinesiska myndigheterna hävdade att de inte är skyldiga att lämna de begärda uppgifterna, att frågorna borde ställas direkt till de berörda enheterna och inte till de kinesiska myndigheterna i deras egenskap av investerare eller aktieägare, och att de begärda uppgifterna inte utgör nödvändig information.

(118) Kommissionen instämmer i att de direkt berörda enheterna borde ha svarat. Kommissionen begärde dock av administrativa skäl att de kinesiska myndigheterna skulle vidarebefordra särskilda frågeformulär till alla relevanta finansinstitut, vilket de inte gjorde. Såsom nämns i skäl 113 vidhöll kommissionen dessutom sin ståndpunkt om att de kinesiska myndigheterna, som tillsynsorgan, är den myndighet som ska begära svar på de särskilda frågorna från de finansinstitut som tillhandahöll finansiering till de exporterande tillverkarna i urvalet.

(119) Kommissionen ansåg slutligen att den begärda informationen var avgörande för att bedöma de kinesiska myndigheternas kontroll över finansinstituten vad gäller deras utlåningspolitik och riskbedömning för lån till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling.

(120) Kommissionen konstaterade således att den var tvungen att delvis använda sig av tillgängliga uppgifter vid sin prövning av förekomsten och omfattningen av den påstådda subventioneringen i form av förmånliga lån.

3.2.2 *Tillämpning av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen vad gäller exportkreditförsäkringar*

(121) Av administrativa skäl uppmanade kommissionen de kinesiska myndigheterna att vidarebefordra ett särskilt frågeformulär till Sinosure.

(122) Kommissionen erhöll ett svar på frågeformuläret, men Sinosure underlät att lämna de styrkande handlingar som begärts om sin bolagsstyrning, såsom dess bolagsordning. Varken de kinesiska myndigheterna eller Sinosure inkom med några särskilda uppgifter om de exportkreditförsäkringar som tillhandahållits till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling, premiernas storlek eller närmare uppgifter om lönsamheten av verksamheten avseende exportkreditförsäkringar.

(123) Eftersom denna information saknades ansåg kommissionen att den inte hade fått tillgång till avgörande information avseende denna aspekt av undersökningen. Följaktligen underrättade kommissionen de kinesiska myndigheterna om att den skulle kunna komma att använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen vid sin prövning av förekomsten och omfattningen av den påstådda subventioneringen i form av exportkredit-försäkring.

(124) I sitt svar, och efter det slutliga utlämnandet, vidhöll de kinesiska myndigheterna sin ståndpunkt om att Sinosure inte tillhandahöll särskilda subventioner till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling, att Sinosure tillämpar den marknadsorienterade principen i den berörda försäkringsverksamheten och att industrin för aluminiumfolie för vidare förädling inte gynnas av förmånlig behandling. Exportkreditförsäkringar ingick dessutom inte i klagomålet och de begärda uppgifterna var därför varken nödvändiga eller centrala för kommissionens avgöranden.

(125) Såsom nämns i skäl 8 har kommissionen i undersökningar av detta slag rätt att undersöka alla uppgifter av relevans för de påstådda subventionerna, och behöver inte begränsa sig till uppgifterna i klagomålet. Kommissionen konstaterar dessutom att ordningar för förmånlig finansiering och direkt överföring av medel, vilket även omfattar exportkreditförsäkringar, ingick mer allmänt i klagomålet och i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen ansåg även att de uppgifter som de kinesiska myndigheterna lämnade med avseende på Sinosure var ofullständiga och inte gjorde det möjligt för kommissionen att dra slutsatser om viktiga delar av undersökningen om exportkreditförsäkring, i synnerhet om huruvida Sinosure är ett offentligt organ och om de premier som tagits ut av företagen i urvalet var marknadsmässiga. Detta påstående avvisades därför.

(126) Kommissionen drar således slutsatsen att den delvis måste använda sig av tillgängliga uppgifter för sina slutsatser beträffande exportkreditförsäkring.

3.2.3 *Tillämpning av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen vad gäller insatsvaror*

(127) Kommissionen begärde att de kinesiska myndigheterna skulle vidarebefordra ett särskilt frågeformulär till de tio största tillverkarna och distributörerna av de insatsvaror som används i tillverkningen av aluminiumfolie för vidare förädling samt till eventuella andra leverantörer av materialen i fråga som har levererat insatsvaror till företagen i urvalet. I sitt svar på frågeformuläret hävdade de kinesiska myndigheterna att de inte hade kontroll över leverantörer av insatsvaror för att kunna lämna den konfidentiella information som begärdes i frågeformuläret, och att det skulle vara en orimlig börda för de kinesiska myndigheterna att samordna processen eftersom företagen i urvalet har ett mycket stort antal leverantörer av insatsvaror.

(128) De kinesiska myndigheterna tillhandahöll ingen översikt med namn och ägandeförhållandena hos de kinesiska tillverkarna av insatsvaror under undersökningen, och hävdade att detta var konfidentiell information. Vidare underlät de kinesiska myndigheterna att tillhandahålla detaljerade uppgifter om de flesta av särdragen hos den inhemska marknaden för insatsvaror för aluminiumfolie för vidare förädling i Kina, bland annat andelen statsägda företag inom den inhemska tillverkningen och förbrukningen, den inhemska marknadens storlek, statens och/eller statliga företags prispolitik, faktiska priser på insatsvaror på den inhemska marknaden och statistik.

(129) Eftersom kommissionen inte erhöll uppgifter om samtliga faktorer som anges ovan från de kinesiska myndigheterna, bland annat om den inhemska marknadens struktur, prissättningsmekanismer och priser och aktieinnehav i företag, ansåg kommissionen att den inte hade erhållit avgörande information som var relevant för undersökningen.

(130) Kommissionen drog således slutsatsen att den delvis måste använda sig av tillgängliga uppgifter för sina slutsatser beträffande insatsvaror.

3.2.4 *Tillämpning av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen vad gäller Yongxin*

(131) Enligt subventionsfrågeformuläret är närstående företag som tillhandahåller insatsvaror och tillgångar för tillverkningsprocessen för de exporterande tillverkarna i urvalet skyldiga att besvara avsnitten A och E i frågeformuläret. Yongxin, en närstående leverantör av insatsvaror till den exporterande tillverkaren Xiamen Xiashun, inkom till en början inte med ett sådant svar. Xiamen Xiashun uppgav att företaget på grund av den typ av förhållande som företaget hade med Yongxin inte kunde tvinga Yongxin att besvara ett frågeformulär, och att Yongxins bristande samarbetsvilja inte borde påverka denna undersökning.

(132) Kommissionen konstaterade att Xiamen Xiashun och Yongxin hade inrättat ett samriskföretag, Yongshun, vilket innebar att dessa företag var närstående i den mening som avses i artikel 127 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 ([30]). Samriskföretaget Yongshun var dessutom en viktig leverantör av råvaror för Xiamen Xiashuns tillverkning av aluminiumfolie för vidare förädling. Yongshun borde därför inkomma med ett svar på antisubventionsfrågeformuläret enligt anvisningarna i frågeformuläret och skrivelsen med begäran om komplettering av den 19 februari 2021.

(133) Vad gällde bristande inverkan på undersökningen kunde kommissionen konstatera att det fanns många företagsinterna transaktioner mellan Yongxin och Yongshun i fråga om mark, råvaror och finansiering. Kommissionen ansåg att det faktum att Yongxin inte besvarade frågeformuläret gjorde det omöjligt att fastställa den verkliga omfattningen av subventionerna till gruppen.

(134) Den 15 mars 2021 underrättade kommissionen därför Xiamen Xiashun om att den skulle kunna komma att använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen vid sin prövning av förekomsten och omfattningen av den påstådda subventioneringen som beviljats via Yongxin. Som svar på kommissionens skrivelse begärde Xiamen Xiashun den 23 mars 2021 att bli hört av förhörsombudet. Förhörsombudet föreslog att Xiamen Xiashun skulle göra en ytterligare ansträngning för att få Yongxin att lämna de begärda uppgifterna. Kommissionen mottog slutligen ett svar på sina specifika frågor från Yongxin den 7 maj 2021, och uppgifterna kontrollerades genom en dubbelkontroll på distans den 2 juni 2021.

3.2.5 *Tillämpning av artikel 28.1 i grundförordningen med avseende på Nanshan-gruppen*

(135) Enligt subventionsfrågeformuläret uppmanades företagen i urvalet och deras närstående företag att inkomma med uppgifter och styrkande handlingar om köp av markanvändningsrättigheter, bl.a. markanvändningsintyg och köpeavtal för de ursprungliga transaktionerna med markmyndigheten, med angivelse av villkoren för beviljandet av markrättigheterna. Företagen i Nanshan-gruppen inkom dock inte med de begärda handlingarna, vilket gjorde det omöjligt för kommissionen att kontrollera villkoren, inbegripet inköpspriset, för markanvändningsrättigheterna.

(136) Några av företagen i Nanshan-gruppen hade inte fyllt i tabellerna om importerade maskiner och maskiner av inhemsk tillverkning, och lämnade därför inte de begärda uppgifterna om inköp av importerade maskiner och maskiner av inhemsk tillverkning samt momsbefrielse och importtullavdrag i samband med detta för användning av importerad utrustning och teknik.

(137) Samarbetet från Nanshan-gruppens moderbolag dvs. Nanshan Group Co., Ltd, var slutligen begränsat när det gällde i) personalens tillgänglighet för att besvara kommissionens frågor, och ii) inlämnade handlingar. Handlingar om markinköp och tilldelning av ett antal bidrag och lån lämnades t.ex. antingen inte in alls, eller var ofullständiga. Denna begränsning hindrade undersökningen avsevärt, särskilt eftersom många av företagen inom Nanshan-gruppen hade fått sina markanvändningsrättigheter och finansiering via Nanshan Group Co., Ltd

(138) Genom en skrivelse av den 3 september 2021 underrättade kommissionen därför Nanshan-gruppen om att den skulle kunna komma att använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen med avseende på de saknade uppgifter som nämns i skälen 135–137.

(139) I sina synpunkter på den ovannämnda artikel 28-skrivelsen framförde Nanshan-gruppen flera påståenden som beskrivs nedan.

([30]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

(140) Vad gällde markanvändningsrättigheter hävdade Nanshan-gruppen att eftersom de andra företagen i gruppen redovisade sina inköp från Nanshan Group Co. Ltd, borde priserna för dessa företagsinterna transaktioner användas för att fastställa inköpspriset för de markanvändningsrättigheter som Nanshan Group Co. Ltd köpt från tredje parter. Nanshan-gruppen hävdade dessutom att priserna på företagsinterna överföringar av markanvändningsrättigheter fastställdes på grundval av markvärdet, vilket anges i en markvärderingsrapport som utfärdas av en oberoende utvärderare. Nanshan-gruppen hävdade vidare att alternativt kunde andra gruppföretags transaktioner avseende markanvändningsrättigheter användas som ett närmevärde för att fastställa priset på de transaktioner som Nanshan Group Co. Ltd genomfört.

(141) Vad gällde de begärda uppgifterna om inköp av importerade maskiner och maskiner av inhemsk tillverkning samt momsbefrielse och importtullrabatter för användning av importerad utrustning och teknik, hävdade Nanshan-gruppen att den i alla händelser hade lämnat in ett register över fasta tillgångar för de flesta företagen i gruppen. Nanshan-gruppen hävdade dessutom att momsbefrielseprogrammet avslutades redan 2009, och att eventuella förmåner som mottagits i detta sammanhang hade avskrivits helt innan undersökningsperioden inleddes.

(142) Vad beträffade den begränsade samarbetsviljan från Nanshan Group Co., Ltd hävdade Nanshan-gruppen att den hade agerat efter bästa förmåga och att den bristande samarbetsviljan berodde på tidpunkten för fjärrkontrollen på distans och andra problematiska omständigheter. Nanshan-gruppen hävdade att kommissionen inte borde avvisa alla uppgifter som Nanshan Group Co., Ltd lämnat, och att kommissionen borde komplettera dessa uppgifter med uppgifter från jämförbara mark- och lånetransaktioner som genomförts av företaget eller andra företag i gruppen. Kommissionen instämde inte i synpunkterna om markanvändningsrättigheter. Det är priset på den ursprungliga transaktionen med markmyndigheten som avgör subventionsbeloppet för gruppen, inte företagsinterna marköverföringar, och i avsaknad av nödvändig dokumentation från det företag som var part i den ursprungliga transaktionen, dvs. Nanshan Group Co., Ltd, var det omöjligt att fastställa den fullständiga omfattningen av de subventioner som gruppen mottagit.

(143) Vad gäller de begärda uppgifterna om inköp av importerade maskiner och maskiner av inhemsk tillverkning samt de berörda momsbefrielserna och importtullavdragen, instämde inte kommissionen i Nanshan-gruppens synpunkter. För det första lämnade Nanshan-gruppen visserligen in ett register över fasta tillgångar för vissa företag i gruppen, men inkom inte med de omfattande uppgifter om momsbefrielser och importtullavdrag som kommissionen hade begärt. För det andra konstaterade kommissionen att företagen i urvalet beviljats både momsbefrielse och importtullavdrag under undersökningsperioden. Det rörde sig bland annat om befrielse för utrustning som köpts in under tidigare år, men vars förmån skrevs av över utrustningens livslängd och därmed även delvis över undersökningsperioden. Kommissionen fastställde således att företagen i urvalet fortfarande utnyttjade förmåner enligt detta program.

(144) Avslutningsvis var påståendet om att andra transaktioner som genomförts av Nanshan Group Co., Ltd, eller andra företag i Nanshan-gruppen, kunde användas som ett närmevärde för transaktioner avseende markanvändningsrättigheter eller utrustning där tillräckliga uppgifter inte hade lämnats ogrundat, eftersom inget av företagen i gruppen inkom med de fullständiga uppgifter som begärts.

3.3 **Subventioner och subventionsprogram inom ramen för den aktuella undersökningen**

(145) På grundval av informationen i klagomålet, tillkännagivandet om inledande och svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande subventioner från de kinesiska myndigheterna:

a) Tillhandahållande av förmånlig finansiering, direkta krediter och finansiering genom riskkapital, kapital likställt med eget kapital och andra kapitalinstrument (t.ex. statliga lån, kreditlinor, bankaccepter, exportfinansiering).

b) Förmånlig exportkreditförsäkring.

c) Bidragsprogram.

— Bidrag och medel avseende teknik, innovation, forskning och utveckling.

— Medel för industriell omställning och uppgradering.

— Ad hoc-subventioner från kommunala myndigheter och provinsmyndigheter.

d) Uteblivna intäkter genom program för direkt skattebefrielse och skattenedsättningar.

— Minskning av bolagsskatten för högteknologiska företag och företag inom ny teknik.

— Förmånliga avdrag före skatt för forsknings- och utvecklingsutgifter.

— Överavskrivning av instrument och utrustning som använts av högteknologiska företag för högteknologisk utveckling och produktion.

— Skattebefrielse på utdelning mellan berättigade inhemska företag.

— Befrielse från eller efterskänkande av fastighets- och markanvändningsskatter.

— Momsbefrielse och importtullrabatter vid användning av importerad utrustning och teknik

— Nedsatt mervärdesskatt för utrustning av inhemsk tillverkning.

e) Statligt tillhandahållande av varor eller tjänster mot för låg ersättning.

— Statens tillhandahållande av marknyttjanderätt mot för låg ersättning

— Tillhandahållande av el mot för låg ersättning

— Statligt tillhandahållande av insatsvaror (aluminium och ångkol) mot för låg ersättning.

3.4 **Förmånlig finansiering**

3.4.1 *Finansinstitut som tillhandahåller förmånlig finansiering*

(146) Enligt de uppgifter som lämnats av de tre grupperna av exporterande tillverkare som ingick i urvalet hade dessa erhållit finansiering från 48 finansinstitut belägna inom Kina. Av dessa 48 finansinstitut var 47 statsägda. Återstoden av finansinstituten var antingen privatägda eller så kunde kommissionen inte fastställa huruvida de var stats- eller privatägda. Endast en statsägd bank besvarade dock det särskilda frågeformuläret, trots att begäran till de kinesiska myndigheterna omfattade alla finansinstitut som gett lån till företagen i urvalet.

3.4.1.1 Statsägda finansinstitut agerade som offentliga organ

(147) Kommissionen undersökte huruvida de statsägda bankerna agerar som offentliga organ i den mening som avses i artiklarna 3 och 2 b i grundförordningen. För att fastställa om en statsägd enhet är ett offentligt organ använder man sig av följande kriterier ([31]): ”Det viktiga är att en enhet har fått befogenhet att utöva myndighetsuppgifter och inte hur den har fått denna befogenhet. Det finns många olika sätt för myndigheterna i snäv bemärkelse att ge en enhet befogenheter. Följaktligen kan olika typer av bevisning vara relevant för att visa att en viss enhet fått en sådan befogenhet. Bevisning för att en enhet faktiskt utövar myndighetsuppgifter kan användas som bevisning för att den har eller har fått myndighetsbefogenheter, särskilt om bevisningen tyder på ett kontinuerligt och systematiskt utövande. Av detta följer enligt vår mening att bevisning för att en myndighet utövar en meningsfull kontroll över en enhet och dess handlande under vissa omständigheter kan tjäna som bevisning för att enheten i fråga har myndighetsbefogenheter och utövar dessa befogenheter genom att utföra myndighetsuppgifter. Vi understryker dock att det, förutom i de fall där det finns en uttrycklig delegering av befogenheter i ett rättsligt instrument, är föga sannolikt att förekomsten av rent formella band mellan en enhet och myndigheter i snäv bemärkelse räcker för att det ska kunna fastställas att enheten har myndighetsbefogenheter. Till exempel räcker det inte med att staten är majoritetsaktieägare i en enhet för att det ska anses påvisat att staten utövar meningsfull kontroll över enhetens handlande, och än mindre att staten har gett den myndighetsbefogenheter. I vissa fall, där det finns många formella indikationer på statlig kontroll och där det även finns bevisning för att denna kontroll har utövats på ett meningsfullt sätt, kan det dock vara möjligt att dra slutsatsen att enheten i fråga utövar myndighetsbefogenheter.”

([31]) WT/DS379/AB/R (US – Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), överprövningsorganets rapport av den 11 mars 2011, DS 379, punkt 318. Se även WT/DS436/AB/R (US – Carbon Steel (India)), överprövningsorganets rapport av den 8 december 2014, punkterna 4.9–4.10, 4.17–4.20, och WT/DS437/AB/R (United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China), överprövningsorganets rapport av den 18 december 2014, punkt 4.92.

(148) Kommissionen inhämtade information om statligt ägande och om formella indikationer på statlig kontroll i de statsägda bankerna. Den undersökte även huruvida denna kontroll i så fall utövats på ett meningsfullt sätt. För detta ändamål var kommissionen tvungen att delvis använda sig av tillgängliga uppgifter, eftersom de kinesiska myndigheterna och de statsägda bankerna vägrat att lämna bevisning om beslutsprocessen för beviljandet av förmånliga lån.

(149) Kommissionen genomförde denna analys genom att först undersöka information från den statsägda bank som fyllt i det särskilda frågeformuläret.

3.4.1.2 Samarbetsvilliga statsägda finansinstitut

(150) Endast en statsägd bank, nämligen EXIM, besvarade frågeformuläret.

3.4.1.3 Kinesiska statens ägande och formella indikationer på dess utövande av statlig kontroll

(151) På grundval av de uppgifter som den erhållit via frågeformulärssvaret slog kommissionen fast att den kinesiska staten, direkt och indirekt, ägde mer än 50 % av aktierna i detta finansinstitut.

(152) Vad gäller de formella indikationerna på statlig kontroll över den samarbetsvilliga statsägda banken betecknade kommissionen banken som ett ”viktigt statsägt finansinstitut”. I tillkännagivandet ”Interimsbestämmelser för tillsynsstyrelser i viktiga statsägda finansinstitut” ([32]) fastställs det att: ”Med de statsägda finansinstitut som nämns i dessa bestämmelser avses statsägda programbanker, affärsbanker, kapitalförvaltningsföretag, värdepappersföretag, försäkringsföretag osv. (*statsägda finansinstitut*) för vilka centralregeringen utser tillsynsstyrelse”.

(153) Tillsynsstyrelserna för de viktiga statsägda finansinstituten utses i enlighet med interimsbestämmelserna för tillsynsstyrelserna för viktiga statsägda finansinstitut. Kommissionen fastställde på grundval av artiklarna 3 och 5 i dessa interimsbestämmelser att medlemmarna i tillsynsstyrelserna utses av och är ansvariga inför centralregeringen, vilket visar på att staten utövar en institutionell kontroll över de samarbetsvilliga statsägda bankernas affärsverksamhet.

(154) Förutom dessa allmänt tillämpliga indikationer konstaterade kommissionen dessutom följande vad gäller EXIM-banken. EXIM-banken grundades och fungerar i enlighet med ”tillkännagivandet om inrättandet av Export-Import Bank of China”) och sin bolagsordning. Enligt bolagsordningen utses EXIM-bankens ledning direkt av staten. Tillsynsstyrelsen tillsätts av centralregeringen i enlighet med ”Interimsbestämmelser för tillsynsstyrelser i viktiga statsägda finansinstitut” och andra lagar och författningar samt är ansvariga inför centralregeringen.

(155) I bolagsordningen anges även att partikommittén i EXIM-banken har en ledande och politisk roll när det gäller att säkerställa att EXIM-banken genomför partiets och statens politik och viktigare idriftsättningar. Partiets ledning är integrerad i alla aspekter av verksamhetsledningen.

(156) I bolagsordningen anges även att EXIM-banken har till uppgift att stödja utvecklingen av utrikeshandeln och ekonomiskt samarbete, gränsöverskridande investeringar, initiativet ”One Belt, One Road”, samarbete vad gäller internationell kapacitet och tillverkning av utrustning. Dess verksamhet omfattar kortfristiga, medelfristiga och långfristiga lån som godkänts och som ligger i linje med utrikeshandelspolitiken och ”going-out”-strategin, t.ex. exportkrediter, importkrediter, utomlands upptagna lån till anläggningsarbeten, lån till utländska investeringar, kinesiska statens utvecklingsbiståndslån och köparkrediter för export.

([32]) Dekret från Folkrepubliken Kinas centralregering (nr 283).

(157) I sin årsredovisning för 2019 uppger EXIM-banken även att den fullständigt genomförde alla viktiga politiska åtgärder och beslut från kommunistpartiets centralkommitté och centralregeringen.

(158) Kommissionen konstaterade också att statsägda finansinstitut, inklusive EXIM bank, ändrade sina bolagsordningar under 2017 för att stärka det kinesiska kommunistpartiets roll i bankernas högsta beslutsfattande nivå ([33]).

(159) I de ändrade bolagsordningarna fastställs följande:

— Styrelseordföranden ska vara samma person som sekreteraren i partikommittén.

— Kommunistpartiets roll är att säkerställa och övervaka bankens genomförande av kommunistpartiets och statens strategier och riktlinjer. Det ska även spela en ledande roll och ha en vakande roll i utnämningen av personal (inbegripet den högre ledningen). och

— Styrelsen ska inhämta partikommitténs synpunkter i alla viktiga beslut som ska fattas.

(160) Det framgår av bevisningen att den kinesiska staten utövar meningsfull kontroll över dessa finansinstituts handlande.

(161) Kommissionen inhämtade uppgifter om huruvida de kinesiska myndigheterna utövade meningsfull kontroll över EXIM-banken vad gäller dess utlåningspolitik och riskbedömning för lån till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling. Följande föreskrifter har beaktats för detta ändamål:

— Artikel 34 i Kinas lag om affärsbanker (nedan kallad *banklagen*).

— Artikel 15 i de allmänna lånereglerna (som tillämpas av Kinas folkbank).

— Beslut nr 40.

— Genomförandebestämmelser för Kinas bank- och försäkringstillsynskommission (*CBIRC*) avseende administrativa licensärenden för Kinafinansierade affärsbanker (CBIRC:s föreskrift [2017] nr 1).

— CBIRC:s genomförandebestämmelser för administrativa licensärenden med avseende på utlandsfinansierade banker (CBIRC:s föreskrift [2015] nr 4). och

— Administrativa bestämmelser för direktörers och högre tjänstemäns kvalifikationer i finansinstitut inom banksektorn (CBIRC [2013] nr 3).

— Treårig åtgärdsplan för att förbättra bolagsstyrningen i bank- och försäkringssektorerna (2020–2022) (CBIRC, 28 augusti 2020) ([34]).

— Tillkännagivande om affärsbankers resultatutvärderingsmetod (CBIRC, 15 december 2020).

— Tillkännagivande om tillsynsbestämmelser avseende beteendet som stora aktieägare i banker och försäkringsbolag uppvisar (CBIRC, [2021] nr 43) ([35]).

(162) Vid sin genomgång av dessa föreskrifter fann kommissionen att det allmänna rättsliga klimat som Kinas finansinstitut fungerar i styr dem att anpassa sig till den kinesiska statens industripolitiska mål när de fattar sina finansieringsbeslut, vilket beror på de skäl som anges nedan.

(163) Vad gäller EXIM-banken fastställs dess offentliga uppdrag i tillkännagivandet om inrättandet av EXIM-banken och i dess bolagsordning.

([33]) https://www.reuters.com/article/us-china-banks-party-idUSKBN1JN0XN, senast hämtad den 13 augusti 2021.

([34]) Officiellt policydokument av den 28 augusti 2020 från Kinas tillsynsmyndighet för banker och försäkringsbolag (CBIRC): Treårig åtgärdsplan för att förbättra bolagsstyrningen i bank- och försäkringssektorerna (2020–2022). http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=925393&itemId=928 (senast hämtad den 3 april 2021)

([35]) *China Banking and Insurance Regulatory Commission* (cbirc.gov.cn), senast hämtad den 21 oktober 2021

(164) I artikel 34 i banklagen, som är tillämplig på alla finansinstitut som är verksamma i Kina, fastställs rent generellt att ”affärsbanker ska bedriva sin utlåningsverksamhet i enlighet med behoven av ekonomisk och social utveckling i landet och med vägledning från den statliga industripolitiken”. Även om det i artikel 4 i banklagen föreskrivs att ”affärsbankerna i enlighet med lagstiftningen ska bedriva sin affärsverksamhet utan inblandning från någon enhet eller enskild person och att affärsbankerna själva bär det civilrättsliga ansvaret med all sin egendom som juridisk person”, visade undersökningen att artikel 4 i banklagen tillämpas om inte annat följer av artikel 34 i banklagen, dvs. när det finns en statlig politik ska bankerna tillämpa denna och följa statens instruktioner.

(165) Dessutom föreskrivs det i artikel 15 i de allmänna lånereglerna att ”i enlighet med den statliga politiken kan berörda avdelningar subventionera räntorna på lån för att främja tillväxten inom vissa branscher och den ekonomiska utvecklingen inom vissa områden”.

(166) På samma sätt fastställs i beslut nr 40 att alla finansinstitut ska ge kreditstöd särskilt till ”främjade” projekt. Som redan förklarats i avsnitt 3.1, och särskilt i skäl 94, kategoriseras projekt inom industrin för aluminiumfolie för vidare förädling som ”främjade”. Beslut nr 40 bekräftar således den slutsats som redan dragits beträffande banklagen, dvs. att bankerna utövar myndighetsbefogenheter i form av förmånlig kreditgivning.

(167) Kommissionen fann även att CBIRC har långtgående godkännandebefogenheter när det gäller alla aspekter av förvaltningen av samtliga finansinstitut som är etablerade i Kina (däribland privatägda och utländskt ägda finansinstitut), såsom ([36]):

— Godkännande av utnämningarna av alla finansinstitutens chefer, både på huvudkontoret och på lokalkontorsnivå. Det krävs godkännande av CBIRC för rekrytering till alla chefsnivåer, från de högsta posterna ned till kontorschefer, och även chefer som tillsätts vid utlandskontor samt chefer med ansvar för stödfunktioner (t.ex. it-chefer) omfattas. och

— En mycket lång förteckning över administrativa godkännanden, bland annat godkännanden för att etablera lokalkontor, för att starta nya affärsområden eller försäljning av nya produkter, för att göra ändringar i bankens bolagsordning, för att sälja mer än 5 % av sina aktier, för kapitaltillskott, för byte av säte, för organisatoriska ändringar osv.

(168) Banklagen är rättsligt bindande. Att femårsplanerna och beslut nr 40 är obligatoriska till sin natur fastslås i avsnitt 3.1. Den obligatoriska naturen av CBIRC:s föreskrifter härrör från dess befogenheter som banktillsynsmyndighet. Den tvingande karaktären av de övriga dokumenten framgår av de tillsyns- och utvärderingsklausuler de innehåller.

(169) I centralregeringens beslut nr 40 fastställs att alla finansinstitut ska ge kreditstöd endast till främjade projekt och det utlovas att ”andra förmånliga strategier för de främjade projekten kommer att genomföras”. På grundval av detta framgår det att bankerna ska lämna kreditstöd till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling.

(170) Dessutom måste till och med beslut rörande privat kommersiell bankverksamhet övervakas av kommunistpartiet och ligga i linje med den nationella politiken. Ett av statens tre övergripande mål när det gäller bankförvaltning är nu att stärka partiets ledarskap inom bank- och försäkringssektorn, även när det gäller operativa frågor och ledningsfrågor inom företag. I detta avseende föreskrivs det CBIRC:s treåriga åtgärdsplan för åren 2020–2022 att

([36]) Enligt CBIRC:s genomförandebestämmelser för administrativa licensärenden för Kinafinansierade affärsbanker (CBIRC:s föreskrift [2017] nr 1), CBIRC:s genomförandebestämmelser för administrativa licensärenden med avseende på utlandsfinansierade banker (CBIRC:s föreskrift [2015] nr 4) och administrativa bestämmelser för direktörers och högre tjänstemäns kvalifikationer i finansinstitut inom banksektorn (CBIRC [2013] nr 3).

CBIRC ska ”fortsätta att genomföra andan i generalsekreterare Xi Jinpings huvudanförande om att främja reformen av bolagsstyrningen i den finansiella sektorn”. Dessutom syftar planens avsnitt II till att främja den organiska integrationen av partiets ledarskap i bolagsstyrningen: ”vi ska göra integrationen av partiets ledarskap i bolagsstyrningen mer systematisk, standardiserad och förfarandebaserad […] Större verksamhets- och ledningsfrågor måste ha diskuterats av partikommittén innan beslut tas av styrelsen eller den högre ledningen”.

(171) De kinesiska myndigheterna har nyligen bestämt att även aktieägare i finansinstitut ska underlätta de kinesiska myndigheternas utövande av kontroll via institutets bolagsstyrningsram, enligt följande: ”Stora aktieägare i banker och försäkringsbolag ska stödja banker och försäkringsbolag med att inrätta en oberoende och sund företagsstyrningsstruktur med effektiva kontroller och motvikter, och uppmuntra och stödja banker och försäkringsinstitutioner för att säkerställa en organisk integrering mellan partiledarskap med företagsstyrning.” ([37])

(172) Slutligen måste CBIRC:s resultatbedömningskriterier för affärsbanker nu särskilt ta hänsyn till hur enheter ”tjänar de nationella utvecklingsmålen och realekonomin”, och i synnerhet hur de ”tjänar strategiska och framväxande industrier” ([38]).

(173) Kommissionen drog därför slutsatsen att de kinesiska myndigheterna har skapat ett normativt regelverk som måste följas av chefer och tillsynsstyrelseledamöter i den samarbetsvilliga statsägda banken, som utsetts av de kinesiska myndigheterna och är ansvariga inför dem. Följaktligen använde sig de kinesiska myndigheterna av detta normativa regelverk för att utöva en meningsfull kontroll över de samarbetsvilliga statsägda bankernas handlande när dessa tillhandahöll lån till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling.

(174) Kommissionen inhämtade även konkret bevisning för utövande av en meningsfull kontroll på grundval av konkreta lån som beviljats de exporterande tillverkarna i urvalet. I sitt svar på frågeformuläret förklarade den samarbetsvilliga statsägda banken att den tillämpade sofistikerade strategier och modeller för kreditriskbedömning (värderingssystem) när den beviljade lånen i fråga. EXIM-banken förklarade vidare att det inte finns någon politisk skillnad när det gäller i vilken industri låntagaren är verksam i fråga om kreditsituation, kapitalstatus osv., men att sådana faktorer påverkar kreditvärderingen och låntagarens riskkostnad. Den kan hänvisa till relevanta planer och politiska åtgärder när den beviljar lån, men tillämpar en marknadsbaserad bedömning när den beslutar om individuella låneprojekt.

(175) Den samarbetsvilliga statsägda banken vägrade dock att ge konkreta exempel på sin kreditriskbedömning avseende de företag som ingick i urvalet med motiveringen att de begärda uppgifterna är av intern karaktär och innehåller affärshemligheter som inte får lämnas ut, trots att kommissionen hade ett skriftligt medgivande från de företag som ingick i urvalet om att de avstod från sina konfidentialitetsrättigheter.

(176) Eftersom det inte fanns någon konkret bevisning vad gäller kreditprövning undersökte kommissionen i stället den allmänna rättsliga miljön (se skälen 161–169) i kombination med de samarbetsvilliga statsägda bankens beteende i samband med de lån som getts till företagen i urvalet. Undersökningen visade att detta beteende skilde sig från bankens officiella hållning, eftersom banken i praktiken inte agerade utifrån grundliga marknadsbaserad riskbedömningar.

(177) Under undersökningens gång konstaterade kommissionen att de tre grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet beviljades lån till räntesatser som låg under eller nära Folkbankens lånereferensränta och under eller nära den bästa utlåningsränta som offentliggjorts av *National Interbank Funding Center* (NIFC), införd den 20 augusti 2019 ([39]), oberoende av företagens finansiella situation och kreditrisksituation. Lånen hade således tillhandahållits till en ränta som var lägre än de marknadsmässiga räntor som gäller för företag med samma riskprofil som de exporterande tillverkarna i urvalet.

([37]) Artikel 13 i tillkännagivandet om tillsynsbestämmelser avseende beteendet som stora aktieägare i banker och försäkringsbolag uppvisar (CBIRC, [2021] nr 43).

([38]) Se CBIRC:s tillkännagivande om affärsbankernas resultatutvärderingsmetod, som utfärdades den 15 december 2020. http://jrs.mof.gov.cn/ gongzuotongzhi/202101/t20210104_3638904.htm (senast hämtad den 12 april 2021).

([39]) http://www.pbc.gov.cn/zhengcehuobisi/125207/125213/125440/3876551/de24575c/index2.html, senast hämtad den 3 augusti 2021.

(178) Kommissionen drog slutsatsen att de kinesiska myndigheterna utövade en meningsfull kontroll över den samarbetsvilliga statsägda banken vad gäller bankens utlåningspolitik och riskbedömning i samband med utlåning till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling.

(179) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte visade att den samarbetsvilliga statsägda banken, dvs. EXIM-banken, är ett offentligt organ och att de kinesiska myndigheterna utövade meningsfull kontroll över EXIM-banken. De kinesiska myndigheterna hävdade att de formella kopplingarna inte är tillräckliga för att visa att staten utövar meningsfull kontroll och förefintligheten av ett offentligt organ. De kinesiska myndigheterna hävdade också att kommissionen inte påvisade bristen på oberoende i EXIM-bankens ledning genom att hävda att de kinesiska myndigheterna endast utövar kontroll över EXIM-banken när den övervakar utnämningen av bankens ledning och dess styrelse. Vidare hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen i alltför hög grad förlitade sig på artikel 34 i den kinesiska banklagen, som den anser endast vara ett vägledande dokument utan specificitet för att dra slutsatsen att EXIM eller andra finansinstitut skulle ha offentliga befogenheter.

(180) De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att den inte har utövat någon meningsfull kontroll över EXIM-banken eller den har fått statliga befogenheter. De kinesiska myndigheterna hävdade att även om det i artikel 34 i den kinesiska affärsbankslagen föreskrivs att affärsbanker ska agera ”vägledd av den kinesiska statens industripolitik”, bör denna bestämmelse betraktas som en vägledande princip för kinesiska banker. Dessutom hävdade de kinesiska myndigheterna att även artikel 15 i de allmänna lånereglerna och beslut nr 40 inte är obligatoriska utan endast vägledande. Slutligen instämde de kinesiska myndigheterna inte i påståendet att EXIM Bank ”tillhandahöll lån till lägre eller nära relevanta referensräntor” och hävdade att kommissionen inte har lämnat de uppgifter som stöder detta påstående.

(181) Kommissionen instämde inte i den kinesiska statens synpunkter. Kommissionen åberopade inte bara ”formella förbindelser” för att kvalificera den samarbetsvilliga statsägda EXIM Bank som ett offentligt organ, utan visade också att de kinesiska myndigheterna utövade meningsfull kontroll över banken av följande skäl.

(182) Som förklaras i skäl 168 ansåg kommissionen att den kinesiska banklagen och beslut nr 40 är tvingande. Resultatet av denna undersökning samt kommissionens resultat i tidigare undersökningar rörande samma subventionsprogram, gav dessutom inte stöd för påståendet att bankerna inte beaktar statens politik och planer när de fattar beslut i låneärenden. Till exempel fann kommissionen att de exporterande tillverkarna gynnades av förmånlig utlåning till räntor under marknadsräntorna.

(183) Undersökningen tydde på att artikel 15 i de allmänna lånereglerna verkligen tillämpas i praktiken och att artiklarna 4, 5 och 41 i banklagen tillämpas med förbehåll för artikel 34 i banklagen, dvs. när det finns en statlig politik ska bankerna tillämpa denna och följa statens instruktioner. Medan artiklarna 4 och 5 i banklagen ingår i kapitel I, i där de allmänna bestämmelserna fastställs, återfinns artikel 34 i kapitel IV, där de grundläggande reglerna för lån fastställs. Artikel 34 har följande ordalydelse: ”affärsbanker bedriver sin låneverksamhet efter de behov som den nationella ekonomin och den sociala utvecklingen har, och under ledning av den statliga industripolitiken”, visar att denna bestämmelse inte är vägledande utan snarare är obligatorisk och ger bankerna en tydlig instruktion om att beakta den statliga industripolitiken när de bedriver sin låneverksamhet. Kommissionen noterade även att centralregeringens beslut nr 40 fastställer att alla finansinstitut ska ge kreditstöd endast till främjade projekt samt utfäster att det kommer att genomföras ”andra förmånliga strategier för de främjade projekten”. Även om det anges i artikel 17 i samma beslut att bankerna ska respektera kreditgivningsprinciperna kunde kommissionen inte under undersökningen fastställa att så var fallet i praktiken. Tvärtom beviljades de exporterande tillverkarna lån oavsett deras ekonomiska situation och kreditvärdighet.

(184) När det gäller EXIM Bank är det dessutom obestridligt att detta är en programbank som enligt egen utsago direkt bedriver statlig politik. Som förklaras på dess webbplats ([40]) är EXIM en statsfinansierad och statsägd programbank som direkt leds av centralregeringen och som ägnar sig åt att stödja bl.a. Kinas utrikeshandel och genomföra den pågående globala strategin. Styrelsen ([41]), tillsynsstyrelsen ([42]) och de högsta verkställande cheferna ([43]) för EXIM Bank har höga poster i kommunistpartiet och/eller företräder ett ministerium.

(185) Kommissionen vidhåller sin ståndpunkt på denna grundval att de kinesiska myndigheterna förlitade sig på det normativa regelverket för att utöva en meningsfull kontroll över de samarbetsvilliga statsägda bankerna när det gäller deras utlåning till industrin för aluminiumfolie for vidare förädling såsom beskrivs i skäl 173. Detta exemplifieras i skäl 170, varvid det tydligt visas att de kinesiska myndigheterna ingriper i alla viktiga beslut som fattas av bankens ledning. Av detta framgår att det normativa regelverket inte gav bankens chefer och tillsynsstyrelse något handlingsutrymme huruvida de ska följa regelverket eller ej med avseende på de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, vilket försatte bankens ledning i en beroendeställning.

(186) Såsom nämns i skäl 177 konstaterade kommissionen slutligen under undersökningens gång att de tre grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet beviljades lån till räntesatser som låg under eller nära Folkbankens lånereferensränta och under eller nära den bästa utlåningsräntan, oberoende av företagens finansiella situation och kreditrisksituation. Med tanke på riskprofilen för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet och som beskrivs i avsnitt 3.4.2.3 nedan och på att de exporterande tillverkarna enligt kommissionens riskanalys borde ha fått ett lägre kreditbetyg och därför borde ha betalat räntor som var betydligt högre än den riskfria räntesatsen, drog kommissionen slutsatsen att lånen i fråga beviljades under marknadsräntorna. På grund av uppgifternas känsliga karaktär kan de detaljerade uppgifterna om dessa lån endast lämnas ut till respektive exporterande tillverkare.

(187) Kommissionen drar slutsatsen att de kinesiska myndigheterna utövade en meningsfull kontroll över den samarbetsvilliga statsägda banken vad gäller bankens utlåningspolitik och riskbedömning i samband med utlåning till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling.

3.4.1.4 Slutsats om de samarbetsvilliga statsägda finansinstituten

(188) Kommissionen fastställde att den samarbetsvilliga statsägda banken tillämpade den rättsliga ram som anges ovan i utövandet av myndighetsuppgifter när det gäller sektorn för aluminiumfolie för vidare förädling. Det agerade således som ett offentligt organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen jämförd med artikel 3.1 a i) i grundförordningen och i enlighet med relevant WTO-praxis.

3.4.1.5 Icke-samarbetsvilliga statsägda finansinstitut

(189) Såsom anges i skäl 146 besvarade ingen av de andra statsägda finansinstitut som tillhandahöll lån till företagen i urvalet det särskilda frågeformuläret. De kinesiska myndigheterna lämnade vissa uppgifter som ägarförhållandena i ett antal banker, men inte om deras styrningsstruktur och riskbedömning, eller exempel på specifika lån till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling.

(190) Följaktligen beslutade kommissionen, i överensstämmelse med slutsatserna i avsnitt 3.2.1, att använda sig av tillgängliga uppgifter för att fastställa huruvida dessa statsägda finansinstitut är att anse som offentliga organ.

([40]) Se http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/ senast hämtad den 30 november 2021.
([41]) Se http://english.eximbank.gov.cn/Profile/Organization/BoardOD/#heightXwyL senast hämtad den 30 november 2021.
([42]) Se http://english.eximbank.gov.cn/Profile/Organization/BoardOS/#heightXwyL senast hämtad den 30 november 2021, vilket också bekräftar att tillsynsstyrelsen är direkt underställd centralregeringen.
([43]) Se http://english.eximbank.gov.cn/Profile/Organization/ExecutiveM/#heightXwyL senast hämtad den 30 november 2021.

(191) I tidigare undersökningar ([44]) konstaterade kommissionen att följande banker som hade tillhandahållit lån till de grupper av exporterande tillverkare i urvalet, som omfattas av föreliggande undersökning, helt eller delvis ägdes av staten eller av statsägda juridiska personer: Agricultural Bank of China, Bank of Beijing, Bank of China, Bank of Communications, Bank of Jiangsu, Bank of Kunlun, Bank of Nanjing, Bank of Ningbo, Bank of Qingdao, Bank of Shanghai, Bank of Tianjin, Bank of Yantai, CCB, China Bohai Bank, China CITIC Bank, China Construction Bank, China Development Bank, China Everbright Bank, China Guangfa Bank, China Industrial Bank, China Industrial International Trust Limited, China Merchants Bank, China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd, China Minsheng Bank, Chongqing Rural Commercial Bank, Daye Trust Co., Ltd, Dongying Bank, EverGrowing Bank, Fudian Bank, Guangdong Development Bank, Guosen Securities Co., Hang Fung Bank, Ltd, Hangzhou Bank, Hankou Bank, Hengfeng Bank Co., Ltd, Huaxia Bank, Hubei Bank, Industrial and Commercial Bank of China (ICBC), Minsheng Securities Co., Ltd, Postal Savings Bank, Qilu Bank, Shanghai Pudong Development Bank, Shanghai Rural Commercial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Sinotruk Finance Co. Ltd och Zheshang Bank. Eftersom det inte har ingetts någon information som tyder på motsatsen drar kommissionen samma slutsats i den aktuella undersökningen.

(192) Med hjälp av allmänt tillgänglig information som t.ex. bankernas webbplatser, årsredovisningar och uppgifter som fanns tillgängliga i bankernas adresskataloger eller på internet, konstaterade kommissionen att följande finansinstitut som hade tillhandahållit lån till de tre grupperna av exporterande tillverkare i urvalet helt eller delvis ägdes av staten eller av statsägda juridiska personer:

Bank of Yantai	6,4 % av bankens aktier är statsägda.
Huishang Bank	32,45 % av aktierna är statsägda (Anhui-provinsens energigrupp, finansgruppen Guoyuan i Anhui-provinsen osv.).
Nanyang Commercial Bank	Den 30 maj 2016 blev banken en helägd filial till China Cinda Group, som ägs helt av den kinesiska staten.

(193) Eftersom det inte fanns någon särskild information från de berörda finansinstituten som tydde på motsatsen fastställde kommissionen det statliga ägandet och kontrollen på grundval av formella tecken av samma skäl som anges i avsnitt 3.4.1.3. På grundval av tillgängliga uppgifter föreföll det som om framför allt chefer och tillsynsstyrelsemedlemmar i de icke-samarbetsvilliga statsägda finansinstituten tillsätts av de kinesiska myndigheterna och är ansvariga inför de kinesiska myndigheterna på samma sätt som i den samarbetsvilliga statsägda banken.

(194) Vad gäller utövandet av en meningsfull kontroll ansåg kommissionen att undersökningsresultaten för de samarbetsvilliga statsägda finansinstituten kan anses vara representativa även för de icke-samarbetsvilliga statsfinansinstituten. Det normativa regelverk som analyseras i avsnitt 3.4.1.3 är tillämpligt på dem på samma sätt. Eftersom det inte finns något som tyder på motsatsen, och på grundval av tillgängliga uppgifter gäller precis som var fallet för den samarbetsvilliga statsägda banken att det även för finansinstituten i fråga saknas konkret bevisning vad gäller kreditbedömningar.

(195) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionens argument var otillräckliga gällande slutsatsen att alla statsägda finansinstitut också utgjorde offentliga organ. De kinesiska myndigheterna hävdade att kommissionen förlitade sig på tidigare antisubventionsärenden och sina egna slutsatser med avseende på de statsägda finansinstituten och att den inte gjorde en analys från fall till fall med särskild relevans för de särskilda omständigheterna i varje enskilt ärende och för vart och ett av finansinstituten. De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att kommissionen inte tillhandahöll tillräckliga bevis för att fastställa förekomsten av meningsfull kontroll över de statsägda finansinstituten, utan endast förlitade sig på formella kopplingar som utgjorde ägande och kontroll.

([44]) Se de ärenden som anförs i fotnot 5.

(196) I detta hänseende erinrade kommissionen om att den varit tvungen att använda sig av tillgängliga uppgifter eftersom de övriga statsägda bankerna, förutom EXIM, inte samarbetade. Såsom reda nämndes i kommissionens frågeformulär, och i avsaknad av ny information från de kinesiska myndigheterna drog kommissionen slutsatsen att informationen från tidigare undersökningar i kombination med formella indikationer på kontroll och undersökningens ytterligare resultat rörande EXIM Bank och rörande bankernas faktiska handlande när det gäller de exporterande tillverkarna kan anses utgöra de bästa tillgängliga uppgifterna i detta ärende. Det normativa regelverk som analyseras i avsnitt 3.4.1.3 är under alla omständigheter tillämpligt på all banker på samma sätt. De kinesiska myndigheterna kunde vidare inte lämna någon bevisning eller komma med några argument som motbevisade kommissionens undersökningsresultat om att de andra statsägda banker som tillhandahöll lån till företagen i urvalet är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i) i grundförordningen. Kommissionen vidhöll därför sin ståndpunkt.

3.4.1.6 Slutsats om samtliga statsägda finansinstitut

(197) Mot bakgrund av ovanstående fastställde kommissionen att alla statsägda kinesiska finansinstitut som tillhandahöll finansiering till de tre grupperna av exporterande tillverkare som ingick i urvalet är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i) i grundförordningen.

(198) Även om de statsägda finansinstituten inte skulle betraktas som offentliga organ, fastställde kommissionen att de av de kinesiska myndigheterna, skulle anses ha anförtrotts eller ålagts att utföra funktioner som normalt ligger inom statens befogenhet i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen av samma orsaker som anges i avsnitt 3.5.1.2. Deras beteende skulle därför i vilket fall som helst tillskrivas de kinesiska myndigheterna.

3.4.1.7 Privata finansinstitut som anförtrotts eller ålagts av staten

(199) Overseas-Chinese Banking Corporation, Limited ansågs vara privatägda, på grundval av slutsatserna i tidigare antisubventionsundersökningar ([45]), och kompletteras med offentligt tillgänglig information: Kommissionen analyserade om detta finansinstitut av de kinesiska myndigheterna hade anförtrotts eller ålagts att bevilja subventioner till sektorn för aluminiumfolie för vidare förädling i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

(200) Enligt WTO:s överprövningsorgan anses ”anförtroende” äga rum när en myndighet ger ansvar till ett privat organ och ”åläggande” avser situationer där en myndighet utövar sina befogenheter över ett privat organ ([46]). I bägge fallen använder sig en myndighet av ett privat organ som ett ombud för att genomföra det finansiella bidraget och ”i de flesta fall kan det antas att ett anförtroende eller åläggande av funktioner till ett privat organ omfattar någon form av hot eller incitament” ([47]). Samtidigt medger artikel 3.1 a iv inte att medlemsstaterna inför utjämningsåtgärder för produkter ”i de fall en myndighet enbart utövar sina allmänna föreskrivande befogenheter” ([48]) eller när ett statligt ingripande som ”i vissa fall men inte i andra kan leda till ett visst resultat uteslutande beroende på de faktiska omständigheterna och marknadsaktörernas utövande av sitt fria val” ([49]). ”Anförtroende” och ”åläggande” innebär i stället att ”myndigheterna har en mer aktiv roll än att bara inta en stödjande hållning” ([50]).

(201) Kommissionen noterade att det normativa regelverket rörande den industri som nämns i skälen 161–168 är tillämpligt på alla finansinstitut i Kina, inbegripet privatägda finansinstitut. Ett exempel på detta är att banklagen och CBIRC:s olika föreskrifter omfattar alla Kinafinansierade banker och banker med utländska investeringar som står under CBIRC:s förvaltning.

([45]) Se de ärenden som anförs i fotnot 5.
([46]) WT/DS/296 (DS296 United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMS) from Korea), överprövningsorganets rapport av den 21 februari 2005, punkt 116.
([47]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 116.
([48]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 115.
([49]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 114, i överensstämmelse med panelens rapport, DS 194, punkt 8.31 i detta hänseende.
([50]) Överprövningsorganets rapport, DS 296, punkt 115.

(202) De flesta låneavtal med privata finansinstitut innehöll dessutom liknande villkor som avtalen med statsägda banker, och privata finansinstituts inlåningsräntor låg mycket nära de räntor som de statsägda finansinstituten tillhandahöll.

(203) Eftersom de privata finansinstituten inte lämnat någon information som stred mot kommissionens resultat drog kommissionen slutsatsen att alla finansinstitut (även privata finansinstitut) i Kina som står under CBIRC:s tillsyn för såvitt angår industrin för aluminiumfolie för vidare förädling har anförtrotts eller ålagts funktioner av staten i den mening som avses i artikel 3.1 a iv första strecksatsen i grundförordningen i form av genomförande av politiska åtgärder och tillhandahållande av lån till förmånliga räntor till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling.

(204) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte kunde visa att de kinesiska myndigheterna anförtrodde eller ålade finansinstituten funktioner, särskilt att en koppling finns mellan staten och alla finansinstituts specifika beteende. De kinesiska myndigheterna hävdar att utövandet av allmänna regleringsbefogenheter genom att endast ge vägledning eller uppmuntran inte är tillräckligt för att visa på att funktioner anförtrotts och ålagts dem. De kinesiska myndigheterna hävdade dessutom att kommissionen underlåtit att uppfylla sin skyldighet att göra en sådan analys för varje enhet.

(205) Kommissionen instämde inte i denna åsikt. Eftersom det normativa regelverk som förklaras i skälen 161–173, som är tillämpligt på alla banker i Kina, dvs. både offentligägda och privata, är rättsligt bindande, vilket bekräftas ytterligare i skälen 182 och 183, utgör den inte bara en uppmuntran eller vägledning från staten. Kommissionen har redan fastställt i skäl 169 att beslut nr 40 fastställer att alla finansinstitut ska ge kreditstöd endast till främjade projekt, även om det anges i artikel 17 i samma beslut att bankerna ska respektera kreditgivningsprinciperna. Kommissionen fastställde dessutom i skäl 185 att de kinesiska myndigheterna förlitade sig på detta normativa regelverk för att på ett meningsfullt sätt utöva kontroll över finansinstituten, utan att ge dem något handlingsutrymme för om de ska genomföra det eller inte. Det finns därför en tydlig koppling mellan de kinesiska myndigheterna och de privata bankernas specifika agerande, vilket visar att de kinesiska myndigheterna har anförtrott och ålagt dem funktioner.

(206) Kommissionen erinrade i detta hänseende dessutom om att den i avsaknad av samarbete från de privata bankerna varit tvungen att använda sig av tillgängliga uppgifter. Eftersom endast en statsägd bank samarbetade partiellt använde kommissionen information tillgänglig för denna bank, som bevisats vara ett offentligt organ, och jämförde den med de utlåningsvillkor som de icke-samarbetande privata bankerna erbjöd. Vid dubbelkontrollen på distans hos företagen i urvalet framkom det inte några större skillnader mellan de lånevillkor och räntor som erbjöds av de privata finansinstituten och dem som erbjöds av de statsägda finansinstituten. Det faktum att det fanns en överlappning mellan räntesatserna visar att de privata bankerna också tillhandahöll lån till under marknadsmässig ränta i överensstämmelse med det normativa regelverk som avses ovan. De kinesiska myndigheternas påstående att kommissionen underlåtit att uppfylla sin skyldighet att göra en sådan analys för varje enhet är därför grundlös.

(207) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Nanshan-gruppen också att eftersom finansinstituten hade varierade räntesatser, villkor och typer av produkter beroende på till vilket företag de lånade till, visade detta att de inte anförtrotts och ålagts av staten att erbjuda särskilda eller förmånliga lånevillkor, utan i stället tillhandahåller finansiering enligt marknadsvillkor och kundernas finansiella ställning.

(208) Det faktum att företagen i urvalet gynnades av olika typer av lån under undersökningsperioden med varierande räntesatser och andra villkor innebär inte nödvändigtvis att dessa lån erhölls på marknadsvillkor. Såsom redan nämnts i skäl 177 konstaterade kommissionen att lån beviljades till de tre grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet till räntesatser som låg under eller nära Kinas folkbanks lånereferensränta och under eller nära den bästa utlåningsränta som aviserats av *National Interbank Funding Center* (NIFC), införd den 20 augusti 2019 ([51]), oberoende av företagens finansiella situation och kreditrisksituation. Lånen beviljades därför under marknadsräntorna, och påståendet avvisas.

([51]) http://www.pbc.gov.cn/zhengcehuobisi/125207/125213/125440/3876551/de24575c/index2.html, senast hämtad den 3 augusti 2021.

(209) Kommissionen bekräftade följaktligen sin slutsats att alla finansinstitut (även privata finansinstitut) som verkar i Kina, för såvitt angår industrin för aluminiumfolie för vidare förädling, har anförtrotts eller ålagts funktioner av staten i den mening som avses i artikel 3.1 a iv första strecksatsen i grundförordningen i form av politiska åtgärder och tillhandahållande av lån till förmånliga räntor till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling.

3.4.1.8 Kreditbetyg

(210) I tidigare antisubventionsundersökningar har kommissionen redan fastställt att kreditbetyg för kinesiska inhemska företag inte var tillförlitliga, grundat på en undersökning som offentliggjordes av Internationella valutafonden ([52]) och som visar en skillnad mellan internationella och kinesiska kreditbetyg, tillsammans med resultaten av undersökningen om de företag som ingick i urvalet. Enligt IMF ger de lokala kreditvärderingsinstituten över 90 % av de kinesiska obligationerna kreditbetyget AA till AAA. Detta är inte jämförbart med andra marknader, såsom unionen eller Förenta staterna. Exempelvis får mindre än 2 % av företagen så höga kreditbetyg på den amerikanska marknaden. Kinesiska kreditvärderingsinstitut är således i hög grad inriktade på den övre delen av bedömningsskalan. De har mycket breda bedömningsskalor och tenderar att samla obligationer med väsentligt olika kreditrisker i en bred betygskategori ([53]). Enligt Bloombergs *China bond market insight 2021* ([54]) dominerar fem kinesiska lokala kreditvärderingsinstitut obligationsmarknaden: China Chengxin, Dagong, Lianhe, Shanghai Brilliance och Golden Credit Rating, och cirka 90 % av obligationerna ges kreditbetyget AAA av lokala kreditvärderingsinstitut. Många av emittenterna har dock fått det lägre kreditbetyget A och BBB av den globala aktören ”S&P” (*Standard and Poor*) ([55]).

(211) Dessutom skulle utländska kreditvärderingsinstitut som Standard and Poor’s och Moody’s, i typfallet tillämpa en höjning över emittentens ursprungliga kreditbetyg baserat på en uppskattning av företagets strategiska betydelse för de kinesiska myndigheterna och styrkan av en implicit garanti när de värderar kinesiska obligationer som emitterats utomlands ([56]).

(212) Kommissionen fann även ytterligare information för att komplettera denna analys. Först fastställde kommissionen att staten kan utöva ett visst inflytande över marknaden för kreditvärderingsinstitut. Enligt de uppgifter som de kinesiska myndigheterna inkom fanns tolv kreditvärderingsinstitut verksamma på Kinas obligationsmarknad under undersökningsperioden, varav flertalet var statsägda. Sammanlagt 60 % av alla obligationer i Kina hade bedömts av ett statsägt kreditvärderingsinstitut ([57]).

(213) För det andra finns det inte något fritt tillträde till den kinesiska marknaden för kreditvärderingsinstitut. Det är i huvudsak en stängd marknad, eftersom kreditvärderingsinstitut måste godkännas av Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet (CSRC) eller av Kinas folkbank innan de kan starta sin verksamhet ([58]). Kinas folkbank tillkännagav i mitten av 2017 att utländska kreditvärderingsinstitut, på vissa villkor, skulle få utföra kreditvärderingar på en del av den inhemska obligationsmarknaden. Kommissionen konstaterade också att två utlandsägda och två kinesisk-utländska kreditvärderingsinstitut som var samriskföretag var verksamma på den kinesiska marknaden. Dessa kreditvärderingsinstitut följer emellertid kinesiska värderingsskalor och är således inte helt jämförbara med internationella skalor, såsom förklaras ovan.

([52]) IMF Working Paper Resolving China’s Corporate Debt Problem, av Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, oktober 2016, WP/16/203.

([53]) Livingston, M., Poon, W. P. H., och Zhou, L. (2017), ”Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry”, i *Journal of Banking & Finance Journal of Banking & Finance*, s. 24.

([54]) China bond market insight 2021, https://assets.bbhub.io/professional/sites/10/China-bond-market-booklet.pdf, senast hämtad den 8 augusti 2021.

([55]) *China bond market insight 2021*, fotnot 59, s. 31.

([56]) Price, A. H., Brightbill T. C., DeFrancesco R. E., Claeys, S. J., Teslik, A., och Neelakantan, U. (2017), *China’s broken promises: why it is not a market-economy*, Wiley Rein LLP, s. 68.

([57]) Lin, L.W. and Milhaupt, C.J. (2016). *Bonded to the State: A network Perspective on China’s Corporate Debt Market*, Columbia Law and Economics Working Paper nr 543, s. 20, Livingstone, se ovan, s. 9.

([58]) Se *Tentative Measures for the Administration of the Credit Rating Business Regarding the Securities Market* utfärdade av Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet, föreskrift [2007] nr 50 av den 24 augusti 2007. Tillkännagivande av Kinas folkbank om kvalifikationer i China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd, och andra institutioner som sysslar med kreditvärdering av företagsobligationer, YinFa [1997] nr 547 av den 16 december 1997 och meddelande nr14 [2018] från Kinas folkbank och Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet om frågor rörande obligationsvärderingsverksamhet som utförs av kreditvärderingsinstitut på interbankmarknaden för obligationer och marknaden för börsnoterade obligationer.

(214) Slutligen bekräftar en studie genomförd av Kinas folkbank kommissionens slutsatser, där det i slutsatserna anges att ”om investeringsnivån för utländska obligationer är inställd på internationella kreditbetyg BBB-och högre, får den inhemska avkastningen på obligationer värderas på AA-nivå och högre, med hänsyn tagen till skillnaden mellan den genomsnittliga inhemska kreditvärderingen och den internationella kreditvärderingen på 6 eller fler steg” ([59]).

(215) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i skälen 210–214 drog kommissionen slutsatsen att de kinesiska kreditbetygen inte ger en tillförlitlig uppskattning av kreditrisken i de underliggande tillgångarna. Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att även om vissa av företagen i urvalet tilldelats ett gott kreditbetyg av ett kinesiskt kreditvärderingsinstitut, är dessa betyg inte tillförlitliga. Dessa kreditbetyg snedvreds också av de politiska målen för att främja viktiga strategiska industrier, såsom industrin för aluminiumfolie för vidare förädling.

(216) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter ifrågasatte de kinesiska myndigheterna att låne- och finansieringsvillkoren alltid är kopplade till kreditbetyg och hävdade att mer tillförlitliga, dvs. mindre förmånliga, kreditbetyg inte skulle innebära att lånet skulle utfärdas till högre räntor. De kinesiska myndigheterna instämde inte heller i kommissionens hänvisning till Kinas folkbanks arbetsdokument nr 2017/5, som nämns i skäl 214, som bekräftade skillnaden mellan det genomsnittliga inhemska kreditbetyget och de internationella kreditbetygen. De kinesiska myndigheterna hävdade att det inte är ett arbetsdokument som utfärdats av Kinas folkbank, utan att det är en akademisk avhandling som samförfattats av en anställd vid Kinas folkbank och således inte företräder Kinas folkbank.

(217) Enligt de kinesiska myndigheterna försöker man dessutom i dokumentet förklara att det finns en stegmässig skillnad vad gäller kreditbetyget för ett kinesiskt företag mellan det inhemska systemet och det internationella systemet, på grund av att det förstnämnda baseras på företagets riskrankning bland kinesiska inhemska företag, medan det senare bygger på samma företags riskrankning bland alla företag i världen. Slutligen hävdade de kinesiska myndigheterna att flera kinesiska företag hade fått högre kreditbetyg från internationella organ.

(218) Kommissionen noterade för det första att påståendet om att skillnader i kreditbetyg inte skulle påverka prissättningen av lån inte har något stöd i finanslitteraturen. Den grundläggande idén med kreditbetyg är att hjälpa de finansiella aktörerna att korrekt prissätta kreditrisken i sina utlåningsbeslut. Om det inte finns något samband mellan kreditbetyget och priset (räntesatsen) på lånen, skulle detta tyda på att marknaden är snedvriden och att finansinstituten anförtros eller åläggs att tillhandahålla lån till företagen oavsett deras ekonomiska situation och kreditvärdighet.

(219) För det andra innebär det faktum att vissa företag fått högre kreditbetyg från internationella organ inte att kommissionens övergripande bedömning som sådan blir satt i fråga. Som nämnts i skäl 211 tillämpar utländska kreditvärderingsinstitut i typfallet en höjning över emittentens ursprungliga kreditbetyg baserat på en uppskattning av företagets strategiska betydelse för de kinesiska myndigheterna och styrkan av en implicit garanti när de värderar kinesiska obligationer som emitterats utomlands.

(220) Vad gäller Kinas folkbanks arbetsdokument nr 2017/5 noterade kommissionen att det återfanns i forskningsavdelningen på PBOC:s webbplats, där följande anges: ”Arbetsdokumenten innehåller akademiska uppsatser av PBC:s personal. *De åsikter som uttrycks i dokumenten är upphovsmännens och är eventuellt inte representativa för deras organisation*. I rapporter och citat ur dem bör källan anges vara ”PBC-arbetsdokument” ([60]). Även om de som sådana kanske inte representerar Folkbankens officiella uppfattningen är det korrekt att hänvisa till dem som arbetsdokument från Kinas folkbank. Eftersom dessa avhandlingar dessutom publiceras på organisationens officiella webbplats, kan man rimligen anta att Kinas folkbank åtminstone anser att de uppfyller kriterierna för giltig akademisk forskning.

(221) Kommissionen håller inte heller med om antagandet att det finns en stegmässig skillnad på grund av att det inhemska kreditbetyget baseras på en riskrankning bland kinesiska inhemska företag, medan den utländska värderingen baseras på en riskrankning bland alla företag i världen. Mot bakgrund av denna hypotes, och med tanke på att omkring 90 % av obligationerna i Kina har kreditbetyget AAA, skulle detta leda till slutsatsen att nästan alla företag i Kina rangordnas på samma risknivå, eftersom de alla presterar exceptionellt bra jämfört med varandra, vilket förefaller högst osannolikt med tanke på den ekonomiska verkligheten.

([59]) Kinas folkbank, arbetsdokument nr 2017/5 av den 25 maj 2017, s. 28.
([60]) Working_Paper (pbc.gov.cn) (senast hämtat den 28 november 2021)

(222) Under alla omständigheter konstaterade kommissionen att eftersom ingen av de banker som tillhandahöll lånen till de exporterande tillverkarna samarbetade i undersökningen gick det inte att kontrollera om och på vilket sätt riskbedömningen och kreditbetyget beaktas. Kommissionen var därför tvungen att förlita sig på tillgängliga uppgifter, som bekräftade att räntesatserna för de lån som tillhandahölls låg långt under marknadsräntorna och att dessa statliga strategier och arbetsdokument således spelade en roll vid fastställandet av räntesatserna eftersom de inte var kopplade till den verkliga underliggande risken.

(223) Kommissionen erinrade slutligen om att dess bedömning av ett lämpligt kreditbetyg inte grundar sig på ett mekaniskt tillvägagångssätt, utan på att kommissionen gjort en individuell bedömning av den ekonomiska situationen för varje grupp av exporterande tillverkare som ingick i urvalet för att avspegla deras särdrag, såsom beskrivs i skäl 237.

3.4.2 *Förmånlig finansiering: lån*

3.4.2.1 Lånetyper

1) Kort- och långfristiga lån

(224) Kommissionen slog fast att företag i samtliga tre grupper som ingick i urvalet använde olika kort- och långfristiga lån för att finansiera sina verksamheter. Lånen användes främst för daglig drift, rörelsekapitalbehov, för särskilda projekt, investeringar eller för att ersätta andra lån. Varje grupp använde även kort- och långfristiga exportkrediter.

2) Lån för det specifika syftet att ersätta andra lån

(225) Under undersökningens gång konstaterade kommissionen att samtliga grupper i urvalet tecknade lån med det specifika syftet att ersätta lån från andra banker. Kommissionen slog fast att vissa företag på så sätt kunde omstrukturera sina skulder och uppbringa finansiering utan vilken de inte skulle kunna fullgöra sina återbetalningsskyldigheter, vilket därför visade att de hade problem med att återbetala sina skulder.

(226) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att revolverande lån inte nödvändigtvis är ett tecken på likviditetsproblem. De hävdade att sådan verksamhet är gemensam för alla affärsdrivande företag, även i unionen. De kinesiska myndigheterna hävdade vidare att det finns olika skäl till sådan refinansiering och att det inte finns något som tyder på att företag som utnyttjar sådana transaktioner inte skulle kunna betala tillbaka sina skulder.

(227) Kommissionen höll inte med om de kinesiska myndigheternas bedömning. De kinesiska myndigheterna anser själva att revolverande lån är ytterligare en faktor i kreditrisken. Som anges i CBRC:s riktlinjer för riskbaserad låneklassificering bör revolverande lån rapporteras åtminstone som problemlån ([61]). Ett lån som faller under denna kategori innebär att även om en låntagare kan återbetala kapitalbeloppet och ränta nu, finns vissa faktorer som kan påverka återbetalningen negativt.

(228) Revolverande kreditfaciliteter existerar faktiskt i Europa, men deras villkor är mycket annorlunda från kinesiska revolverande lån. Revolverande kreditfaciliteter i unionen är egentligen kreditlinor med ett förutbestämt högsta belopp som kan tas ut och återbetalas vid flera tillfällen under en tidsperiod som anges på förhand. Sådana kreditfaciliteter innebär dessutom en ytterligare kostnad, antingen en avtalsenlig marginal utöver de vanliga kortsiktiga marknadsräntorna eller en förutbestämd förvaltningsavgift.

(229) Å andra sidan hade de revolverande lån som konstaterades hos de kinesiska företagen i urvalet inte annorlunda villkor jämfört med andra kortfristiga lån. De betecknades inte som kreditlinor eller en revolverande kreditfacilitet, och medförde inga extra avgifter eller marginaler. Vid en första anblick såg de ut som vanliga kortfristiga lån. I bland hänvisades dock i syftet med lånet till ”återbetalning av lån”. Vid kontrollen av återbetalningar av sådana lån under dubbelkontrollen på distans konstaterades det dessutom att kapitalbeloppet faktiskt återbetalades genom nya lån från samma bank till samma belopp inom en vecka före eller efter förfallodagen för det ursprungliga lånet. Kommissionen utvidgade sedan sin analys till övriga lån i lånetabellerna och fann i de flesta fall andra exempel med exakt samma egenskaper. Av alla dessa skäl vidhöll kommissionen sin ståndpunkt om revolverande lån.

([61]) Artikel X punkt II i CBRC:s riktlinjer för riskbaserad låneklassificering.

3.4.2.2 Selektivitet

(230) Som visats i skälen 161–168 åläggs finansinstituten i flera rättsliga dokument som är särskilt inriktade på företag i sektorn att tillhandahålla lån till förmånliga räntor till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling. Dessa handlingar visar att finansinstituten endast beviljar förmånliga lån till ett begränsat antal industrier eller företag som följer de kinesiska myndigheternas politik. Kommissionen ansåg dessutom att hänvisningen till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling är tillräckligt tydlig, eftersom denna industri identifieras antingen genom sitt namn eller genom en hänvisning till den produkt som den tillverkar eller den industrigrupp som den tillhör.

(231) Efter det slutliga utlämnandet invände de kinesiska myndigheterna mot kommissionens utredningsresultat angående selektivitet i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen. De kinesiska myndigheterna upprepade sina påståenden om att den rättsliga ram enligt vilken finansinstituten anförtros eller åläggs att tillhandahålla lån till främjade industrier endast är av icke-bindande karaktär och att industrin för aluminiumfolie för vidare förädling inte är främjad.

(232) För det första bekräftas den rättsliga ramens bindande karaktär redan i skälen 182 och 183. För det andra har det faktum att industrin för aluminiumfolie för vidare förädling uppmuntras också redan diskuterats ingående och bekräftats i avsnitt 3.1.

(233) Kommissionen vidhöll därför sin slutsats att subventioner i form av förmånliga lån inte är allmänt tillgängliga för alla branscher, utan selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen.

3.4.2.3 Beräkning av subventionens storlek

(234) Kommissionen beräknade den utjämningsbara subventionens storlek på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 6 b i grundförordningen anses den fördel som mottagaren får vara skillnaden mellan det räntebelopp som företaget har betalat för det förmånliga lånet och det belopp som företaget skulle ha betalat för ett likvärdig kommersiellt lån som det faktiskt skulle ha kunnat få på marknaden.

(235) Såsom förklaras i avsnitten 3.4.1 och 3.4.2 visar de lån som tillhandahållits av de kinesiska finansinstituten tecken på ett betydande statligt ingripande och motsvarar inte de räntor som normalt sett gäller på en fungerande marknad.

(236) Företagsgrupperna i urvalet skilde sig åt vad gäller deras allmänna ekonomiska situation. De fick samtliga någon form av lån under undersökningsperioden, vilka hade olika löptider, säkerhet, garantier och andra villkor. Av dessa två skäl hade varje företag en genomsnittlig ränta som baserades på dess egna lån.

(237) Kommissionen bedömde den ekonomiska situationen för varje grupp av exporterande tillverkare i urvalet för att återspegla dessa specifika villkor. I detta avseende följde kommissionen den beräkningsmetod för förmånlig finansiering via lån som fastställs i antisubventionsundersökningen om varmvalsade platta produkter med ursprung i Kina liksom i antisubventionsundersökningen om däck med ursprung i Kina och vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Kina ([62]) såsom förklaras i skälen nedan. Följaktligen beräknade kommissionen förmånen från den förmånliga finansieringen i form av lån för varje grupp av exporterande tillverkare i urvalet på individuell basis och fördelade förmånen till den berörda produkten.

(238) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Daching-gruppen att kommissionen inte hade lämnat någon analys av huruvida någon beräkningsmetod som använts i dessa antisubventionsundersökningar av däck med ursprung i Kina och vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Kina ([63]) vore rättsligt och faktiskt tillräcklig för att tillämpas i den aktuella undersökningen. Det fanns heller inget som tydde på att beräkningsmetoden var densamma.

([62]) Se ärendet om varmvalsade platta stålprodukter (skäl 152–244), GFM-ärendet (skäl 236) och ärendet GFM (skäl 300) som anförs i fotnot 5.

([63]) Se ärendet om varmvalsade platta stålprodukter (skäl 152–244), GFM-ärendet (skäl 236) och ärendet GFM (skäl 300) som anförs i fotnot 5.

(239) Analysen av den förmånliga finansieringen, i enlighet med skälen 224–236, jämfördes med analysen i de tidigare ärenden ([64]) som nämns i skäl 237. Beräkningsmetoden följde samma principer, men den förmån som härrör från förmånlig finansiering i form av lån för varje grupp av exporterande tillverkare i urvalet beslutades på individuell basis, såsom förklaras i skäl 237, och lämnades ut till dessa tillverkare. Partens påstående avvisades därför.

a) Nanshan-gruppen

(240) Kommissionen konstaterade att Donghai Foil, den exporterande tillverkaren i Nanshan-gruppen, inte hade tilldelats ett kreditbetyg för skadeundersökningsperioden. Andra företag inom Nanshan-gruppen tilldelades kreditbetyg på mellan AA+ och AAA– från kinesiska kreditvärderingsinstitut. I ljuset av den övergripande snedvridning av de kinesiska kreditbetygen som nämns i avsnitt 3.4.1.8 drog kommissionen slutsatsen att dessa betyg inte är tillförlitliga.

(241) Såsom anges i skälen 176–178 tillhandahöll de kinesiska långivande finansinstituten inte någon kreditprövning i denna undersökning. För att kommissionen skulle kunna fastställa förmånen måste den därmed bedöma om räntesatserna för de lån som beviljats Nanshan-gruppen var marknadsmässiga.

(242) Donghai Foil hade enligt sin egen redovisning ett allmänt lönsamt ekonomiskt läge med vinstmarginaler på 0,5–7,2 %, även om vinstmarginalerna hade minskat under de senaste åren och hade legat lägre än 1 % sedan 2018. Detta företag använde endast kortfristiga skulder för att finansiera sina verksamheter. Kommissionen bedömde företagets kortsiktiga likviditetssituation.

(243) För kortsiktig likviditet använde kommissionen likviditetsmått som balanslikviditet, kassalikviditet, kassakvot och kassaflöde. Med dessa mått mäts företagets förmåga att fullgöra kortfristiga betalningsskyldigheter, inklusive kortfristiga skulder. Företaget hade en genomsnittlig balanslikviditet på 1,6 under undersökningsperioden. Även om balanslikviditeten är över 1 räcker företagets omsättningstillgångar precis till för att betala kortfristiga skulder. Detta är inte tillräckligt för att motivera ett högt kreditbetyg, för vilket företaget måste ha en balanslikviditet på minst 2. Företagets kassalikviditet var 1,3 under 2019 och 1,2 under 2020, medan en kassalikviditet på minst 1 anses utgöra referensvärdet. Ett företag som har en kassalikviditet lägre än 1 kanske inte kan betala sina kortfristiga skulder på kort sikt. Företagets kassakvot uppgick i genomsnitt till 0,01 under undersökningsperioden, och företaget hade därför inte tillräckligt med kontanta medel för att återbetala sina kortfristiga skulder. Företaget hade även ett negativt kassaflöde från rörelseverksamheten under 2016, 2017 och 2019. Kvoten för kassaflödet från rörelseverksamheten var ytterst låg, –0,02 år 2019 och –0,04 år 2020. En kvot för kassaflödet från den löpande verksamheten lägre än 1 innebär att företaget inte genererar tillräckligt med likvida medel för att täcka sina kortfristiga skulder.

(244) Med beaktande av de likviditetsindikatorer som beskrivs i skäl 243 drog kommissionen slutsatsen att företaget i fråga hade kortsiktiga likviditetsproblem som leder till en högriskskuldsprofil.

(245) Kommissionen grundade sin långsiktiga riskbedömning av solvensen på flera kapitaltäckningsgrader, t.ex. skuldkvoter och täckningsgrader. Genom kapitaltäckningsgraderna mäts företagets förmåga att fullgöra sina långfristiga skuldförbindelser. De används av långivare och investerare i obligationer när de bedömer ett företags kreditvärdighet.

(246) Skuldkvoter mäter skulderna, särskilt långfristiga skulder. Företaget hade en hög skuldsättningsgrad på 0,54, vilket innebär att 54 % av företagets tillgångar finansieras av kortfristiga skulder. Skuldsättningsgraden har dessutom ökat kraftigt under årens lopp. Skuldsättningsgraden ökade också kontinuerligt från 0,3 år 2016 till 1,2 år 2020, vilket tyder på att företaget finansierar en allt större del av sin verksamhet främst genom att skuldsätta sig. Ju högre skuldsättningsgraden är desto högre är företagets finansiella risk, vilket innebär att företaget kan få svårare att betala sina befintliga skulder.

([64]) Se ärendet om varmvalsade platta stålprodukter (skäl 152–244), GFM-ärendet (skäl 236) och ärendet GFM (skäl 300) som anförs i fotnot 5.

(247) Täckningsgraderna mäter företagets förmåga att betala sina skulder och fullgöra sina finansiella åtaganden. Eftersom företaget hade haft ett negativt kassaflöde från rörelseverksamheten under de flesta år var även förhållandet mellan företagets kassaflöde från verksamheten och dess totala skuld negativt under undersökningsperioden. Detta innebär att företaget inte skulle kunna återbetala sin totala skuld med det kassaflöde från löpande verksamhet som det genererar. Uppgifterna från 2020 visar att situationen förbättrats något. Trots detta skulle det ta företaget 25 år att återbetala sin skuld, vilket visar att det har allvarliga problem med att generera tillräckligt med likvida medel för att återbetala sin skuld.

(248) Med tanke på de likviditets- och solvensproblem som beskrivs i skälen 242–247 ansåg kommissionen därför att företaget uppvisade en bräcklig finansiell situation och hög riskprofil för potentiella långivare och investerare. Med tanke på den exporterande tillverkarens vanskliga likviditetssituation är det således inte förvånande att se att det inte räknade med någon extern finansiering över huvud taget, utan endast finansierades via företagsinterna lån.

(249) Kommissionen undersökte därför även den finansiella situationen för koncernens två moderbolag, Nanshan-gruppen och Shandong Nanshan. Även om deras finansiella situation vid första anblicken såg bättre ut, med högre lönsamhetssiffror (cirka 8–10 %) och lägre skuldkvoter (en skuldsättningsgrad på 25 % för båda), kunde liknande likviditetsproblem observeras. Moderbolagens kassakvoter låg konstant under 1 och var i genomsnitt 0,6 under undersökningsperioden. De hade därför inte tillräckligt m med kontanta medel för att betala sina kortfristiga skulder. Företagen visade även ett konstant lågt förhållande mellan kassaflöde från rörelseverksamheten och total skuld, som uppgick till 0,4 under undersökningsperioden, vilket innebär att de inte genererade tillräckligt med likviditet för att täcka sina kortfristiga skulder.

(250) Vissa företag i gruppen hade dessutom tecknat lån och obligationer för att återbetala tidigare lån eller lån från andra banker. Denna typ av lån anses utgöra en indikation på att företaget befinner sig i en värre ekonomisk situation än vad som vid första påseendet framgår av årsredovisningen och att det finns en ytterligare risk för dess kort- och långsiktiga finansiering. Kommissionen konstaterade slutligen att Shandong Nanshan tidigare hade genomgått en skuldsanering och utnyttjat sig av en konvertering av skulder till aktier, vilket förklaras närmare i avsnitt 358.

(251) Med hänsyn till de allvarliga likviditets- och solvensproblem som påpekades i den finansiella analysen av företagen i Nanshan-gruppen, som beskrivs i skälen 242–247, ansåg kommissionen att Nanshan-gruppens övergripande finansiella situation motsvarar ett kreditbetyg på BB, vilket är det högsta kreditbetyg som inte längre klassificeras som ”fullgod kreditvärdighet”. Fullgod kreditvärdighet betyder att kreditvärderingsinstituten anser att de obligationer ett företag emitterar sannolikt är tillräckliga för att företaget ska kunna fullgöra sina betalningsförpliktelser och att banker kan investera i dem.

(252) På grundval av offentligt tillgängliga uppgifter om Bloomberg använde kommissionen som riktmärke den förväntade premien för obligationer som emitterats av företag med kreditbetyget BB, som tillämpades på Folkbankens utlåningsreferensränta, eller efter den 20 augusti 2019 på den bästa utlåningsränta som NIFC ([65]) offentliggjorde för att fastställa marknadsräntan.

(253) Detta pålägg fastställdes genom att man beräknade den relativa spreaden mellan indexen för företagsobligationer med amerikanska AA-kreditbetyg och företagsobligationer med amerikanska BB-kreditbetyg på grundval av Bloomberg-data för industrisegment. Denna relativa spread lades därefter till den utlåningsreferensränta som offentliggjorts av Folkbanken eller efter den 20 augusti till den bästa utlåningsränta som NIFC offentliggjort, den dag lånet beviljades ([66]) och gällande samma löptid som det berörda lånet. Denna beräkning genomfördes individuellt för vart och ett av de lån som tillhandahållits företagsgruppen.

(254) För lån som är noterade i utländsk valuta är situationen densamma vad gäller marknadssnedvridningar och bristen på giltig kreditvärdering, eftersom dessa lån beviljas av samma kinesiska finansinstitut. Såsom konstaterats tidigare användes därför företagsobligationer med BB-kreditbetyg i relevanta valutor som emitterats under undersökningsperioden för att fastställa ett lämpligt referensvärde.

(255) Förmånen fastställdes genom tillämpning av det riktmärke som beskrivs i skälen 252–253 på lånefinansieringsperioden under undersökningsperioden.

([65]) Se skäl 177.

([66]) När det gäller lån till fast ränta. För lån med rörlig ränta användes Kinas folkbanks riktmärke under undersökningsperioden.

(256) Efter det slutliga utlämnandet ansåg de kinesiska myndigheterna att kommissionen felaktigt bortsåg från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas kreditbetyg och invände mot den metod som kommissionen använt för att fastställa ett referensvärde, som bör baseras på att hitta ett jämförbart referensvärde på den inhemska marknaden i stället för att tillämpa kreditbetyg utanför landet. Kommissionen borde i stället ha använt jämförbara lån som inte påverkades av marknadssnedvridningar i det berörda landet. De kinesiska myndigheterna ansåg också att kommissionens slutsats var godtycklig när den angav att de flesta av de kinesiska exportörer som ingick i urvalet borde motsvara ett BB-betyg.

(257) De kinesiska myndigheterna invände dessutom mot användningen av den relativa spreaden mellan obligationer med kreditbetyget AA och BB som pålägg och att de lagts till Folkbankens betyg. Enligt de kinesiska myndigheterna är metoden för den relativa spreaden bristfällig, eftersom nivån på den uppåtriktade justeringen i första hand beror på nivån på de löpande räntesatserna, och eftersom Folkbankens referensräntor i Kina under de relevanta åren var mycket högre än referensräntan i Förenta staterna. Dessutom innebär användningen av en relativ spread att pålägget blir en variabel siffra.

(258) Som svar på dessa påståenden påpekade kommissionen följande.

(259) För det första, vad gäller användningen av ett referensvärde utanför landet, såsom förklaras ovan, ansågs inhemska kreditbetyg som tilldelats kinesiska företag vara snedvridna av de kinesiska myndigheternas politiska mål att uppmuntra viktiga strategiska industrier och därför otillförlitliga. Kommissionen var till följd av detta tvungen att leta efter ett riktmärke baserat på icke snedvridna kreditbetyg, vilket endast kan hittas utanför landet.

(260) För det andra erinrar kommissionen om att den inte fattade något godtyckligt beslut om kreditbetyget BB, utan gjorde en individuell finansiell analys av alla berörda företag, vilket pekade på en finansiell situation som motsvarade ett kreditbetyg på BB.

(261) För det tredje förklarades användningen av den relativa spreaden redan i tidigare undersökningar ([67]). Den relativa spreaden fångar därmed upp förändringar i de bakomliggande landsspecifika marknadsvillkoren som inte uttrycks av logiken i en absolut spread. De land- och valutaspecifika riskerna varier ofta över tiden och dessa variationer ser olika ut för olika länder. Detta stämmer även i detta fall. Följaktligen varierar de riskfria räntorna avsevärt över tiden och är ibland lägre i Förenta staterna, ibland i Kina. Dessa skillnader härrör från faktorer såsom faktisk och förväntad BNP-tillväxt, ekonomisk optimism och inflationsnivåer. Eftersom den riskfria räntan varierar över tiden kan samma nominella absoluta spread innebära en mycket annorlunda riskbedömning. När en bank till exempel uppskattar en företagsspecifik risk för fallissemang är 10 % högre än den riskfria räntan (relativ uppskattning) kan den resulterande absoluta spreaden ligga mellan 0,1 % (vid en riskfri ränta på 1 %) och 1 % (vid en riskfri ränta på 10 %). Ur en investerares perspektiv är den relativa spreaden således ett bättre mått i och med att det återspeglar storleken på avkastningsspreaden och på grund av det sätt den påverkas av referensräntenivån. (332) För det tredje är den relativa spreaden även landsneutral. Om till exempel den riskfria räntan i Förenta staterna är lägre än den riskfria räntan i Kina kommer denna metod att ge högre absoluta pålägg. Om å andra sidan den riskfria räntan i Kina är lägre än den riskfria räntan i Förenta staterna kommer denna metod att ge högre absoluta pålägg.

(262) Efter det slutliga utlämnandet bestred Nanshan-gruppen även det BB-betyg som kommissionen fastställt för företagen i koncernen och hävdade att kreditbetygen borde ha granskats separat för varje företag, att analysen felaktigt var begränsad till undersökningsperioden och att bevisning saknades för att Nanshan faktiskt inte uppfyllde sina finansiella skyldigheter.

(263) Kommissionens lönsamhetsanalys är dessutom bristfällig, eftersom det riktmärke som kommissionen använder sig av: a) inte återspeglar de rådande marknadsvillkoren i Kina, b) motsäger kommissionens påståenden om att finansmarknaderna i Kina är snedvridna (eftersom utgångspunkten är kinesiska Folkbankens referensränta), och c) baseras på två separata finansieringsverktyg (lån och obligationer), vilket är ett orealistiskt hybridriktmärke som inte avspeglar normal marknadspraxis.

([67]) Ärenden om varmvalsade platta stålprodukter och däck, skälen 175–187 i ärendet om varmvalsade platta stålprodukter och från skäl 256 i ärendet om däck

(264) Nanshan-gruppen tillhandahöll också en förteckning över renminbi-yuan-noterade obligationer emitterade på Hongkongmarknaden för utländska investerare, som erhållits från Bloomberg, och hävdade att ett Hongkongbaserat referensvärde (endast baserat på avkastning av obligationer) bättre skulle avspegla marknadsvillkoren i Kina än en konstruerad hypotetisk modell för amerikanska/kinesiska lån/obligationer.

(265) Vad gäller Nanshan-gruppens kreditbetyg noterade kommissionen att den gjorde en individuell bedömning av de huvudsakliga företag som omfattas av undersökningen, dvs. den exporterande tillverkaren, och de företag som har den största delen av finansieringen i koncernen, dvs. det mellanliggande moderbolaget och det yttersta moderbolaget, såsom anges i skälen 242 och 249–250. Tvärtemot vad företaget hävdade tog kommissionen hänsyn till utvecklingen av de finansiella indikatorerna under hela skadeundersökningsperioden (dvs. 2017 till undersökningsperioden). Kommissionen fann inga meningsfulla skillnader mellan dessa företags ekonomiska situation. Den fann inte heller några meningsfulla skillnader i räntesatserna. Den omständigheten att Nanshan inte har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter strider inte i sig mot slutsatserna om Nanshan-gruppens övergripande ekonomiska situation. Kommissionen vidhöll därför sina slutsatser om kreditbetyget.

(266) Vad gäller det referensvärde som används för beräkningen av förmånen vill kommissionen framhålla att användningen av Folkbankens utlåningsreferensränta som utgångspunkt för att fastställa referensvärdet är exakt det sätt på vilket referensvärdet anpassas till rådande marknadsförhållanden i Kina, eftersom det utgör den riskfria räntan i Kina, som är landsspecifik, såsom redan nämnts i skäl 261. Därför finns ingen motsägelse som sådan. Kommissionen ser dessutom inga problem med kombinationen av den riskfria räntan på lån och användningen av en relativ spread baserad på obligationer. Kommissionen adderar inte bara Folkbankens låneränta och den amerikanska BB-obligationsavkastningen. I stället beräknar den en spread mellan obligationer med kreditbetyget AA och BB, som motsvarar en riskfaktor som ska tillämpas på den riskfria räntan.

(267) Lån och företagsobligationer är dessutom i princip likartade finansiella skuldinstrument. I själva verket är en företagsobligation ett slags lån som stora enheter använder för att anskaffa kapital. Både lån och företagsobligationer tecknas/utfärdas för en viss tidsperiod och har en ränta/kupongränta. Det faktum att finansieringen via lån tillhandahålls av ett finansinstitut och att finansieringen genom en företagsobligation tillhandahålls av investerare, som i de flesta fall också är finansinstitut, saknar betydelse för fastställandet av de båda instrumentens grundläggande egenskaper. Båda instrumenten tjänar till att finansiera affärsverksamhet, genererar samma typ av ersättning och har liknande återbetalningsvillkor och villkor. Man kan således rimligen anta att riskfaktorn mellan AA- och BB-värderade företag förblir densamma, oavsett om det gäller emission av lån eller obligationer. Dessa påståenden avvisades därför.

(268) Kommissionen undersökte också det alternativa riktmärke som Nanshan Group föreslagit. De renminbi-yuan-noterade obligationer som emitterades i Hongkong och som lämnades in avsåg dock nästan uteslutande obligationer som emitterats av kinesiska staten eller finansinstitut, och är därför inte jämförbara med företagsobligationer. De flesta av de emitterade obligationerna gav inte heller någon kreditvärderingsindikation. Kommissionen fann därför att detta inte kunde användas som ett rimligt alternativ för det riktmärke som för närvarande används.

(269) Slutligen hävdade Nanshan-gruppen att kommissionen gjorde vissa beräkningsfel för flera företag i koncernen på grund av cellformatering, dubblering av lån, felaktigt ursprungligt lånebelopp i de inlämnade tabellerna eller fel som upptäcktes i formlerna. Kommissionen konstaterade faktiskt vissa skrivfel, varför beräkningen av förmånen från lånen därför anpassades i enlighet med detta.

b) Wanshun-gruppen

(270) Kommissionen konstaterade att Wanshun-gruppen tilldelades kreditbetyget AA+ av ett kinesiskt kreditvärderingsinstitut 2018.

(271) Såsom anges i skälen 176–178 gjorde de långivande kinesiska finansinstituten inte någon kreditprövning. För att kommissionen skulle kunna fastställa förmånen måste den därmed bedöma om räntesatsen för det lån som beviljats Wanshun-gruppen låg på en marknadsmässig nivå.

(272) Den exporterande tillverkaren i Wanshun-gruppen hade enligt sin egen redovisning ett allmänt lönsamt ekonomiskt läge.

(273) Den exporterande tillverkaren använde kort- och långfristiga skulder för att finansiera sin verksamhet. Kommissionen bedömde företagets kortsiktiga likviditetssituation och långsiktiga solvenssituation.

(274) För kortsiktig likviditet använde kommissionen likviditetsmått som a) balanslikviditet, b) kassakvot, c) kassalikviditet och d) kontanta medel från drift. Med dessa mått mäts företagets förmåga att fullgöra kortfristiga betalningsskyldigheter, inklusive kortfristiga skulder.

(275) Företagets balanslikviditet uppgick till 1,04 år 2018, minskade till 0,96 år 2019 och ökade därefter igen till 0,98 år 2020. Trots att företaget 2019 tilldelades kreditbetyget AA+ räckte dess omsättningstillgångar således inte till för att betala de kortfristiga skulderna. Detta motiverar inte ett högt kreditbetyg, för vilket företaget bör ha en kvot på minst 2.

(276) Företagets kassakvot uppgick i genomsnitt till 0,1 åren 2016–2019 och till 0,2 i slutet av undersökningsperioden. och företaget hade därför inte tillräckligt med kontanta medel för att återbetala sina kortfristiga skulder.

(277) Företagets kassalikviditet var 0,11 under 2018 och 0,14 under 2019 och 2020, medan en kassalikviditet på minst 1 anses utgöra referensvärdet. Ett företag som har en kassalikviditet lägre än 1 kanske inte kan betala sina kortfristiga skulder på kort sikt.

(278) Företaget hade ett positivt kassaflöde från rörelseverksamheten sedan 2017. Efter det att kassaflödet fördubblades under 2018 minskade det med 90 % fram till 2020. Kassaflödet från den löpande verksamheten var 0,25 år 2018, 0,04 år 2019 och 0,02 till 2020. En kvot för kassaflödet från rörelseverksamheten lägre än 1 innebär att företaget inte har genererat tillräckligt med kontanta medel för att täcka sina kortfristiga skulder.

(279) Med beaktande av de kortfristiga likviditetsindikatorer som beskrivs i skäl 297 drog kommissionen slutsatsen att företaget i fråga hade kortsiktiga likviditetsproblem som leder till en högriskskuldsprofil.

(280) Kommissionen grundade sin riskbedömning av den långsiktiga solvensen på flera kapitaltäckningsgrader, t.ex. a) skuldkvoter och b) täckningsgrader. Dessa kvoter mäter företagets förmåga att fullgöra sina långfristiga skuldförbindelser. De används av långivare och investerare i obligationer när de bedömer ett företags kreditvärdighet.

(281) Skuldkvoter mäter skulderna, särskilt långfristiga skulder. Företaget hade en hög skuldsättningsgrad på 0,5, vilket innebär att 50 % av företagets tillgångar finansieras av skulder. Skuldsättningsgraden var 0,5 under undersökningsperioden, vilket tyder på att företaget finansierar sin verksamhet med skuldsedel. Ju högre skuldsättningsgraden är desto högre är företagets finansiella risk, vilket innebär att företaget kan få svårare att betala sina befintliga skulder.

(282) Täckningsgraderna mäter företagets förmåga att betala sina skulder och fullgöra sina finansiella åtaganden. Kommissionen grundade sin bedömning av räntetäckningsgraden och skuldsättningsgraden, vilka visar förtagets förmåga att återbetala sin skuld med likvida medel som genererats från rörelseverksamheten. Den exporterande tillverkarens genomsnittliga förhållande mellan kassaflöde från rörelseverksamheten och total skuld uppgick till 0,03 under undersökningsperioden. Detta innebär att företaget skulle behöva 33 år för att återbetala sin totala skuld med det kassaflöde från löpande verksamhet som det genererade under undersökningsperioden. Det finns därför indikationer på att företaget har allvarliga problem med att generera tillräckligt med kontanter för att återbetala sin skuld.

(283) Med tanke på de långfristiga likviditets- och kapitaltäckningsgrader som beskrivs i skälen 303 ansåg kommissionen därför att företaget inte befann sig i en solid finansiell situation och hade hög riskprofil för potentiella långivare och investerare.

(284) Företaget hade dessutom tecknat lån i syfte att återbetala lån från andra banker. Denna typ av lån anses utgöra en indikation på att företaget befinner sig i en värre ekonomisk situation än vad som vid första påseendet framgår av årsredovisningen och att det finns en ytterligare risk för dess kort- och långsiktiga finansiering.

(285) Av ovanstående skäl och med tanke på att de kinesiska kreditbetygen är snedvridna rent generellt, vilket nämns i avsnitt 3.5.2, drog kommissionen slutsatsen att det AA+-kreditbetyg som Wanshun-gruppen tilldelats inte är tillförlitligt.

(286) Kommissionen ansåg att gruppens övergripande ekonomiska situation motsvarar ett BB-kreditbetyg, vilket är det högsta betyg som inte längre anses motsvara ”fullgod kreditvärdighet”.

(287) Förmånen fastställdes genom tillämpning av den metod som beskrivs i skälen 252–255 på lånefinansieringsperioden under undersökningsperioden.

(288) Efter det slutliga utlämnandet begärde Wanshun-gruppen att kommissionen skulle klargöra den faktiska grunden för påståendet att företaget i koncernen ”tecknade lån i syfte att återbetala lån från andra banker”. Parten hävdade också följande:

a) kommissionen grundade sig på ett antal nyckeltal som till synes baserades på årsredovisningen från Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd, men inte på Wanshun-gruppens konsoliderade årsredovisning, vilket är felaktigt, eftersom Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd-kvoter inte återspeglar Wanshun-gruppens kreditvärdighet. Parten begärde också att kommissionen skulle bekräfta och redovisa på vilken grund de finansiella indikatorerna fastställts.

b) Kommissionen använde fel datum för att beräkna riktmärket för ett av de lån som beviljats Shantou Wanshun.

c) Jiangsu Huafeng Aluminium Industry Co., Ltd lånade endast från två koncernföretag under undersökningsperioden och att sådan koncernintern upplåning inte bör betraktas som en subvention, eftersom dessa koncernföretag varken var offentliga organ eller kunde anses ha anförtrotts eller ålagts funktioner av de kinesiska myndigheterna. Dessutom ledde utjämningen av både lånet från en affärsbank och det koncerninterna lånet till dubbelräkning.

(289) När det gäller den första punkten bekräftade kommissionen att de indikatorer som nämns i detta avsnitt grundar sig på årsredovisningarna för Zhongji Lamination Materials Co. Ltd Såsom redan förklarats i skäl 265 gjorde kommissionen en individuell bedömning av de huvudsakliga företag som omfattas av undersökningen, dvs. den exporterande tillverkaren, och de företag som har den största delen av finansieringen i koncernen, dvs. moderbolaget. Detta tillvägagångssätt verkar rimligt, eftersom lån ges till juridiska personer och inte till koncernen som sådan. Kommissionen tog också hänsyn till utvecklingen av de finansiella indikatorerna under hela den aktuella perioden (dvs. 2017 till undersökningsperioden).

(290) Kommissionen fann i vilket fall som helst inte några meningsfulla skillnader mellan koncernföretagens ekonomiska situation. Även om man beaktar de konsoliderade uppgifter som företaget självt lämnade efter utlämnandet av uppgifter iakttar vi fortfarande en bräcklig situation vad gäller kontanta medel, med en låg kassakvot och låg nivå likvida medel från rörelsen i förhållande till skuldkvoten. Skuldsättningen i förhållande till tillgångar är också mycket lik den enda exporterande tillverkarens. Kommissionen fann inte heller några meningsfulla skillnader i räntesatserna för de lån som beviljats de olika företagen i koncernen. Detta påstående avvisades därför.

(291) Kommissionen godtog inte det påstående som lagts fram under den andra punkten, eftersom det datum som företaget föreslagit inföll efter lånets startdatum, medan kommissionen använde riktmärket för det datum som omedelbart föregick lånets startdatum, och som således fortfarande var tillämpligt vid detta startdatum.

(292) Kommissionen instämde i påståendet under den tredje punkten och anpassade beräkningarna i enlighet med detta.

c) Daching-gruppen

(293) Kommissionen konstaterade att Daching-gruppen tilldelades kreditbetyget AAA– av ett kinesiskt kreditvärderingsinstitut 2019.

(294) Såsom anges i skälen 176–178 gjorde de långivande kinesiska finansinstituten inte någon kreditprövning. För att kommissionen skulle kunna fastställa förmånen måste den därmed bedöma om räntesatsen för det lån som beviljats Daching-gruppen låg på en marknadsmässig nivå.

(295) Den exporterande tillverkaren Xiamen Xiashun hade enligt sin egen redovisning ett allmänt lönsamt ekonomiskt läge.

(296) Xiamen Xiashun använde kort- och långfristiga skulder för att finansiera sin verksamhet. Kommissionen bedömde företagets kortsiktiga likviditetssituation och långsiktiga solvenssituation.

(297) För kortsiktig likviditet använde kommissionen likviditetsmått som a) balanslikviditet, b) kassakvot, c) kassalikviditet och d) kontanta medel från drift. Med dessa mått mäts företagets förmåga att fullgöra kortfristiga betalningsskyldigheter, inklusive kortfristiga skulder.

(298) Företagets balanslikviditet uppgick till 0,9 år 2018, ökade till 1,0 år 2019 och minskade därefter igen till 0,9 i slutet av undersökningsperioden (första halvåret 2020). Trots att företaget 2019 tilldelades kreditbetyget AAA– räckte dess omsättningstillgångar således precis till för att betala de kortfristiga skulderna. Detta är inte tillräckligt för att motivera ett högt kreditbetyg, för vilket företaget bör ha en kvot på minst 2.

(299) Företagets kassakvot uppgick i genomsnitt till 0,1 åren 2016–2019 och till 0,2 i slutet av undersökningsperioden. och företaget hade därför inte tillräckligt med kontanta medel för att återbetala sina kortfristiga skulder.

(300) Företagets kassalikviditet var 0,4 under 2017–2018 och 0,5 under 2019 fram till slutet av undersökningsperioden, medan en kassalikviditet på minst 1 anses utgöra referensvärdet. Ett företag som har en kassalikviditet lägre än 1 kanske inte kan betala sina kortfristiga skulder på kort sikt.

(301) Företaget visade ett positivt kassaflöde från rörelseverksamheten, men kassaflödet minskade med nästan hälften från 2016 till 2019 och i slutet av undersökningsperioden. Kassaflödet från rörelseverksamheten uppgick till 0,2 under 2019 och i slutet av undersökningsperioden. En kvot för kassaflödet från rörelseverksamheten lägre än 1 innebär att företaget inte har genererat tillräckligt med kontanta medel för att täcka sina kortfristiga skulder.

(302) Med beaktande av de kortfristiga likviditetsindikatorer som beskrivs i skäl 297 drog kommissionen slutsatsen att företaget i fråga hade kortsiktiga likviditetsproblem som leder till en högriskskuldsprofil.

(303) Kommissionen grundade sin riskbedömning av den långsiktiga solvensen på flera kapitaltäckningsgrader, t.ex. a) skuldkvoter och b) täckningsgrader. Dessa kvoter mäter företagets förmåga att fullgöra sina långfristiga skuldförbindelser. De används av långivare och investerare i obligationer när de bedömer ett företags kreditvärdighet.

(304) Skuldkvoter mäter skulderna, särskilt långfristiga skulder. Företaget hade en hög skuldsättningsgrad på 0,6, vilket innebär att 60 % av företagets tillgångar finansieras av skulder. Skuldsättningsgraden var 1,5 under undersökningsperioden, vilket tyder på att företaget finansierar sin verksamhet med skuldsedel. Ju högre skuldsättningsgraden är desto högre är företagets finansiella risk, vilket innebär att företaget kan få svårare att betala sina befintliga skulder.

(305) Täckningsgraderna mäter företagets förmåga att betala sina skulder och fullgöra sina finansiella åtaganden. Kommissionen grundade sin bedömning på räntetäckningsgraden och kassaflödet från den löpande verksamheten. Räntetäckningsgraden visar företagets förmåga att finansiera räntekostnader. Exportörens räntetäckningsgrad uppgick till omkring 1,2 under undersökningsperioden. En räntetäckningsgrad lägre än 1,5 visar att företaget har svårt att betala sina ränteutgifter. Kassaflödet från den löpande verksamheten visar företagets förmåga att återbetala sin skuld med kontanta medel som genererats från rörelseverksamheten. Den exporterande tillverkarens genomsnittliga förhållande mellan kassaflöde från verksamheten och total skuld uppgick till 0,1 under undersökningsperioden. Detta innebär att företaget skulle behöva tio år för att återbetala sin totala skuld med det kassaflöde från löpande verksamhet som det genererade under undersökningsperioden. Det finns därför indikationer på allvarliga problem med att generera tillräckligt med kontanter för att återbetala skulder.

(306) Företaget hade dessutom tecknat lån i syfte att återbetala lån från andra banker. Denna typ av lån anses utgöra en indikation på att företaget befinner sig i en värre ekonomisk situation än vad som vid första påseendet framgår av årsredovisningen och att det finns en ytterligare risk för dess kort- och långsiktiga finansiering.

(307) Med tanke på de långfristiga likviditets- och kapitaltäckningsgrader som beskrivs i skälen 276 ansåg kommissionen därför att företaget inte befann sig i en solid finansiell situation och hade hög riskprofil för potentiella långivare och investerare.

(308) Med beaktande av den exporterande tillverkarens likviditets- och solvensrelaterade inslag, såsom beskrivs i skälen 297–305, ansåg kommissionen att Daching-gruppens övergripande finansiella situation motsvarar kreditbetyget B/BB (där kreditbetyget B tillämpades för lån i syfte att återbetala lån från andra banker), vilket är det högsta kreditbetyg som inte längre klassificeras som ”fullgod kreditvärdighet”.

(309) Förmånen fastställdes genom tillämpning av det riktmärke som beskrivs i skälen 252–253 på lånefinansieringsperioden under undersökningsperioden.

(310) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Daching-gruppen att:

a) Folkbankens utlåningsreferensränta och den bästa utlåningsräntan gäller för normala företag, som har ett medelhögt kreditbetyg (BBB-betyget), snarare än för företag med det högsta kreditbetyget (AA-betyget som kommissionen använder). För att beräkna en spread borde kommissionen därför ha jämfört de amerikanska företagsobligationerna med kreditbetyget BBB med det kreditbetyg som tilldelats Daching-gruppen. Parten omprövade sin egen värdering med hjälp av Bloombergs metod

b) eftersom kommissionen tog fram spreaden genom att jämföra obligationer med (enligt Bloomberg) kreditbetyget BB och AA borde den ha använt samma kreditvärderingsmetod som Bloomberg (som Moody’s), snarare än sin egen metod, för att tilldela företagen i koncernen ett kreditbetyg. Parten tillade att kommissionens värderingsmetod var mycket tvivelaktig, eftersom kommissionen, på grundval av de kvoter som använts, t.ex. balanslikviditet, kassalikviditet, kassakvot och summa skulder/balansomslutning, drog slutsatsen att Daching-gruppen inte skulle kunna betala av sin skuld, medan dessa kvoter måste bedömas i överensstämmelse med branschen. Kommissionens bedömning baserades också på antagandet att företaget skulle ställa in sina betalningar och upphöra med sin affärsverksamhet ”nu”, medan koncernen bedrev sin verksamhet enligt fortlevnadsprincipen ([68]), där företaget kunde betala av sin skuld genom att använda sitt kassaflöde och sin vinst före räntor, skatter och amorteringar.

c) Ingen spread borde ha tillämpats på Daching-gruppens garanterade lån, eftersom de hade mycket lägre risk än lån som inte var garanterade lån. Även om kommissionen skulle överväga att tillämpa en spread på garanterade lån bör den tillämpa en negativ spread snarare än en positiv spread.

(311) När det för det första gäller kommentaren om användningen av den utlåningsreferensränta som offentliggjorts av Folkbanken eller den av NIFC offentliggjorda bästa utlåningsräntan som utgångspunkt vid beräkningen av referensvärdet, påpekade kommissionen att dessa räntor betraktas som riskfria räntesatser som enligt en försiktig metod skulle tillämpas på företag med AA-betyg. Som kommissionen konstaterade i den aktuella undersökningen tillämpades Folkbankens utlåningsreferensränta och den bästa utlåningsränta som NIFC offentliggjort var tillämpliga på dessa bankers bästa kunder, dvs. de företag som hade högst kreditbetyg. Såsom nämndes i den dokumentation som de kinesiska myndigheterna inlämnat under förfarandets gång: ”*bästa utlåningsränta har uppgetts av alla banker som uppger bästa utlåningsränta i enlighet med de räntesatser som erbjuds* **till deras främsta klients** *(vår fetstilning) den 20:e varje månad* ([69])”.Kommissionen konstaterade också att kreditbetyget för företagen i gruppen under de senaste fyra åren, som det värderats på nytt av den part som använde Bloombergs metod, inte tilldelades betyget ”fullgod kreditvärdighet”.

(312) För det andra omfattade den kreditvärderingsmetod som kommissionen använde ett antal nyckeltal som mätte företagets nuvarande förmåga att betala de kortfristiga förpliktelserna, vilket visade sig vara otillräckligt varken genom att sälja omsättningstillgångarna (balanslikviditet) eller använda de likvida medlen (kassakvot) och inte använda likvida medel (rörelsekassakvot). Alla dessa kvoter visade på kortsiktiga likviditetsproblem för den exporterande tillverkaren, vilket ledde till en högriskskuldsprofil, såsom förklaras i skälen 296–302. Samtidigt kunde parten inte visa varför dessa kvoter skulle ha behandlats på något annat sätt som är specifikt för industrin för

([68]) Företaget kommer att fortsätta sin verksamhet under överskådlig framtid.

([69]) Promoting LPR Reform Orderly, utgiven av Monetary Policy Analysis Group of the People’s Bank of China, september 15, 2020, http://www.pbc.gov.cn/en/3688110/3688172/4048269/4094018/2020091518070233600.pdf, senast hämtad den 30 november 2021.

aluminiumfolie för vidare förädling. Dessutom anger dessa kvoter företagets ”nuvarande” förmåga att betala de kortfristiga förpliktelserna och används för att riskbedöma gäldenären endast för denna undersökning. Denna utvärdering är separat och kan skilja sig från företagsledningens antagande vid utarbetandet av de finansiella rapporterna, där företagets förmåga att fortsätta verksamheten utvärderas.

(313) För det tredje tillhandahölls lånegarantierna av närstående parter i koncernen, för vilka samma kreditbetyg gäller. Detta bör därför inte i sig påverka kommissionens bedömning. Partens påstående avvisades därför.

(314) Daching-gruppen hävdade vidare att kommissionen hade använt felaktig kapitalbalans vid beräkningen av låneräntefördelen för koncernen på två lån. För de två lån som ursprungligen lånades betalades kapitalbeloppet delvis av och det kapitalbelopp som var tillämpligt på räntebetalningen skulle ha varit lägre än det ursprungliga beloppet. Dessutom betalades den faktiska räntebetalningen för två andra lån efter undersökningsperioden och kommissionen borde inte ha behandlat räntebetalningen som noll i beräkningen. Kommissionen granskade beräkningen och korrigerade den med avseende på dessa påståenden.

3.4.2.4 Slutsats om förmånlig finansiering: lån

(315) Kommissionen fastställde att alla grupper av exporterande tillverkare i urvalet gynnades av förmånlig finansiering i form av lån under undersökningsperioden. Eftersom det rör sig om ett finansiellt bidrag, en förmån för de exporterande tillverkarna och selektivitet, ansåg kommissionen att förmånlig finansiering i form av lån bör anses vara en utjämningsbar subvention.

(316) De subventionsnivåer som fastställts för den förmånliga finansiering i form av lån under undersökningsperioden för de företagsgrupper som ingick i urvalet uppgick till

Förmånlig finansiering: lån

Företagets namn	Subventionens storlek
Nanshan-gruppen	1,45 %
Wanshun-gruppen	1,93 %
Daching-gruppen	4,36 %

3.5 **Förmånlig finansiering: andra typer av finansiering**

3.5.1 *Kreditlinor*

3.5.1.1 Allmänna anmärkningar

(317) Syftet med en kreditlina är att fastställa en begränsad kredit som företaget får utnyttja när som helst för att finansiera sin löpande verksamhet, vilket gör finansieringen genom rörelsekapital flexibel och omedelbart tillgänglig vid behov. Kommissionen ansåg därför att i princip all kortsiktig finansiering av företagen i urvalet, såsom kortfristiga lån, bankaccepter osv., borde omfattas av en kreditlina.

3.5.1.2 Undersökningsresultat

(318) Kommissionen slog fast att kinesiska finansinstitut tillhandahöll kreditlinor till varje grupp i urvalet i samband med finansiering. Dessa bestod av ramavtal enligt vilka banken låter företagen i urvalet använda olika skuldinstrument, till exempel rörelsekapitallån, bankaccepter och andra typer av handelsfinansiering osv, upp till ett visst högsta belopp.

(319) Såsom nämns i skäl 317 bör all kortfristig finansiering omfattas av en kreditlinje. Kommissionen jämförde därför beloppet för de kreditlinor som var tillgängliga för de samarbetsvilliga företagen under undersökningsperioden, med det belopp för kortsiktig finansiering som användes av dessa företag under samma period, för att fastställa huruvida all kortsiktig finansiering omfattades av en kreditlina. Om beloppet för den kortsiktiga finansieringen översteg kreditlinans tak ökade kommissionen beloppet för den befintliga kreditlinan med det belopp som faktiskt togs i anspråk av de exporterande tillverkarna utöver detta tak.

(320) Under normala marknadsförhållanden skulle sådana kreditlinor normalt vara föremål för en ”överenskommelse”- eller ”åtagande”-avgift för att kompensera för bankens kostnader och risker samt för årsavgifter som tas ut i ett tidigt skede för att förlänga kreditlinornas löptid. Kommissionen fann dock att varje grupp i urvalet gynnades av kreditlinor som tillhandahölls avgiftsfritt. Därför beviljades de undersökta grupperna av företag en förmån i den mening som avses i artikel 6 d i grundförordningen.

3.5.1.3 Selektivitet

(321) Som anförs i skäl 99 ska finansinstitut enligt beslut nr 40 tillhandahålla kreditstöd till främjade industrier.

(322) Kommissionen ansåg att kreditlinor utgör en form av förmånligt finansiellt stöd från finansinstitut till främjade industrier som t.ex. sektorn för aluminiumfolie för vidare förädling. Som anges i avsnitt 3.1 hör sektorn för aluminiumfolie för vidare förädling till de främjade industrierna och är därför berättigad till alla typer av finansiellt stöd.

(323) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att de kreditlinor som enligt påståenden tillhandahölls industrin för aluminiumfolie för vidare förädling, inte medför några fördelar och inte är selektiva. De kinesiska myndigheterna upprepade sina argument om att beslut 40 inte är bindande, liksom resonemanget som bestrider kvalificeringen av kinesiska finansinstitut som offentliga organ. Kommissionen noterade i detta avseende att de kinesiska myndigheterna inte kunde visa att företag i Kina också kan dra nytta av de förmånliga villkor som iakttagits för industrin för aluminiumfolie för vidare förädling. Eftersom kreditlinor är nära kopplade till andra typer av förmånliga lån, t.ex. lån och eftersom de ingår i det kreditstöd som särskilt ges till främjade industrier, är den analys av offentliga organ och selektivitetsanalysen som beskrivs i avsnitten 3.4.1.1–3.1.5 samt avsnitt 3.4.2.2 för lån också tillämplig på kreditlinor. Dessa påståenden avvisades därför.

3.5.1.4 Beräkning av subventionens storlek

(324) I enlighet med artikel 6 d ii i grundförordningen anser kommissionen att den förmån som mottagaren erhåller vara skillnaden mellan det belopp som de betalar för kreditlinor som beviljats eller förnyats av det kinesiska finansinstitutet, och det belopp som de skulle betala för en likvärdig kommersiell kreditlina på marknaden.

(325) De lämpliga riktmärkena för arrangemangsavgiften och för förnyelseavgiften fastställdes till 1,5 % respektive 1,25 % med hänvisning till offentligt tillgängliga uppgifter ([70]) och referensvärden som använts i tidigare undersökningar ([71]).

(326) I princip betalas överenskommelseavgiften och årsavgiften som ett engångsbelopp när en ny kreditlina beviljas eller en befintlig kreditlina förlängs. För beräkningsändamål beaktades kommissionen dock kreditlinor som hade beviljats eller förlängts före undersökningsperioden men som fanns tillgängliga för grupperna i urvalet under undersökningsperioden och även kreditlinor som beviljades under undersökningsperioden. Därefter beräknade kommissionen förmånen på grundval av den period inom undersökningsperioden under vilken kreditlinan fanns tillgänglig.

([70]) Se https://www.barclays.co.uk/current-accounts/bank-account/overdrafts/overdraft-charges/, senast hämtad den 18 augusti 2021, avgifter för ”executive overdrafts” – ”*overdrafts over £15,000 have a set-up fee of 1.5 % of the arranged overdraft limit, and a renewal fee of 1.5 %*”.

([71]) Se GFM-ärendet som anförs i fotnot 5 (skälen 354–244).

(327) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Daching-koncernen att kommissionen inte borde ha beräknat en subventionsförmån för kreditavtal som ingåtts av Daching-gruppen eftersom

a) kommissionen inte lade fram några bevis för utjämningsbar subventionering av Daching Enterprises Ltd, enär företaget var etablerat och verksamt i Hongkong, varför påståendena om industrin för aluminiumfolie för vidare förädling som de kinesiska myndigheterna behandlade inte var tillämpliga och inte kunde påverka dess verksamhet i Hongkong.

b) kreditvärdigheten för Daching Enterprises Ltd måste ha bedömts separat och kunde inte sammanjämkas med påståendena om Xiamen Xiashuns kreditvärdighet.

c) ett standardkreditavtal med kinesiska banker kräver ingen avgift och några räntesatser specificeras inte i ett sådant avtal. Det beror på att banken inte lämnar någon garanti eller åtagande att tillhandahålla ett banklån när kunden vill ta ett lån, vilket innebär att banken inte har några finansieringskostnader och ingen arrangemangsavgift tas ut. Avsaknaden av en arrangemangsavgift i ett kreditavtal gällde inte Daching Enterprises Ltd i Hongkong, där den tillämpades på alla branscher och ibland avsades och inte var betydande, om den debiterades.

(328) För det första noterade kommissionen att förmånsfinansiering till Daching Enterprises Ltd beviljades av samma kinesiska banker, såsom i analysen i avsnitt 3.4.1.5. Kommissionen ansåg därför att sådan förmånlig finansiering genom lån var en utjämningsbar subvention. För det andra har kommissionen också noterat att Daching Enterprises Ltd:s hela exportomsättning kom från Xiamen Xiashun, varför subventionsbeloppet beräknades som en procentandel av Xiamen Xiashuns omsättning och var kopplat till Xiamen Xiashuns kreditvärdighetsbedömning. För det tredje betraktades avsaknaden av en arrangemangsavgift, såsom förklaras i skäl 320, som den förmån som mottagarna beviljats. Ingen bevisning inhämtades under undersökningen eller lades fram av parten för att en bank inte ådrar sig några kostnader eller risker när en kreditlinje tillgängliggörs och därför inte tar ut någon avgift. Partens påstående avvisades därför.

(329) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Nanshan-gruppen att kommissionen inte borde ha beräknat en subventionsförmån för kreditavtal som ingåtts av Nanshan-gruppen eftersom

a) banker vanligtvis avsäger sig den arrangemangs- och förnyelseavgiften för att säkra stora kommersiella kunder eller baserat på kundens lånehistorik, oavsett i vilket land de är baserade. Att baken avsäger sig avigiften har således inget att göra med subventioner till kinesiska företag.

b) Kommissionen citerar delvis Barclays UK för att fastställa riktmärket: ”övertrasseringar över 15 000 pund har en etableringsavgift på 1,5 % av den överenskomna övertrasseringsgränsen och en förnyelseavgift på 1,5 %[.]” ([72]) varefter resten av meningen är utelämnad där följande anges: ”såvida vi inte kommer överens om olika villkor med er. Övertrasseringar är föremål för ansökan, finansiella omständigheter och lånehistorik ([73])”. Praxis på den gemensamma marknaden är därför att förhandla om de specifika villkoren (inklusive, om nödvändigt, att helt avsäga sig avgifterna). Kommissionen kunde inte bevisa att andra finansinstitut verkar annorlunda än de kinesiska.

c) Alternativt bör kommissionen med tanke på Nanshan-gruppens storlek använda ett mer representativt referensvärde än HSBC:s brittiska pris, eftersom

(330) förnyelseavgiften på 1,25 % och arrangemangsavgiften på 1,5 % som anges i Barclays prislista som används av kommissionen gäller för kreditlinjer över 15 000 pund. De villkor som gäller för kreditlinjer på 40 000 pund eller till och med 100 000 pund är dock inte jämförbara med de villkor som skulle gälla för de kreditlinjer på mellan tio och hundratals miljoner US-dollar som Nanshan-gruppen tecknat. Det är således uppenbart att de avgifter som beskrivs i kommissionens prislista för små företag skulle ha avsagts i syfte att säkra ett finansieringsavtal av denna storlek. Den andra källan till riktmärke som kommissionen lämnat i bilaga 2.2 (HSBC UK) är också vilseledande eftersom den inte innehåller några avgifter. Som ett alternativ föreslog Nanshan Group att använda avgifter som tas ut av PNC Bank i Förenta staterna, som inte tar ut någon arrangemangsavgift utan endast tar ut en årlig årlig förnyelseavgift på 0,25 % för en kreditlina på mellan 100 001 och 3 miljoner US-dollar.

([72]) Det allmänna utlämnandet av uppgifter, fotnot 55.
([73]) Det allmänna utlämnandet av uppgifter, fotnot 55.

(331) Vad gäller den första och den andra punkten konstaterade kommissionen att även om kundernas individuella avgifter kan variera, har parten inte lagt fram någon bevisning för att en bank inte ådrar sig några kostnader eller risker när en kreditlinje görs tillgänglig och därför inte tar ut någon avgift.

(332) Vad gäller den tredje punkten beträffande de referensavgifter som används av kommissionen, såsom anges i skäl 325, använde kommissionen undersökningsresultaten i tidigare antisubventionsärenden och offentligt tillgängliga uppgifter för att dra slutsatsen att tillämpningen av ett riktmärke för arrangemangsavgifter på 1,5 % och en referensavgift på 1,25 % var rimlig. Kommissionen på pekade härvidlag att Barclays Bank t.ex. tar ut en etableringsavgift på 1,5 % av den överenskomna övertrasseringsgränsen och en förnyelseavgift på 1,5 % för övertrasseringar över 15 000 pund. I detta fall är det riktmärke för förnyelseavgifter som används av kommissionen lägre. En ytterligare sökning visade också att Barkley tar ut högre övertrasseringsavgifter, från 1,6 % upp till 2,5 % av gränserna för företagsintervallerna 15 001–20 000 pund och 20 001–25 000 pund. Slutligen noterade kommissionen att det alternativa riktmärke som Nanshan-gruppen föreslog specifikt avsåg små företagskunder, vilket inte är relevant enligt företagets egna uttalanden, och till säkrade kreditlinjer, dvs. kreditlinjer med lägre risk eftersom de är säkrade genom vissa typer av säkerheter. Kommissionen upprepade därför sin slutsats att de referensavgifter som den har använt är rimliga och bygger på tillgängliga marknadsuppgifter och avvisade därför påståendet.

(333) Slutligen hävdade Nanshan att kommissionen inte borde beräkna en kreditlineförmån för Nanshan Finance, eftersom all kortfristig upplåning som Nanshan Finance erhöll avsåg omdiskonterade obligationer, som inte berättigar till en kreditlinje. Kommissionen godtog detta påstående eftersom de omräknade räkningarna tillhandahölls genom upplåning mellan banker och justerade beräkningar i enlighet med detta.

3.5.2 *Bankaccepter*

3.5.2.1 Allmänna anmärkningar

(334) Bankaccepter utgör finansiella produkter som syftar till att utveckla en aktivare inhemsk penningmarknad genom att utvidga lånefaciliteterna. Det är en form av kortfristig finansiering som kan ”minska finansieringskostnaden och stärka uttagarens kapitaleffektivitet” ([74]). Dessutom kan, som Folkbanken anger på sin webbplats, ”bankaccepten garantera upprättandet och genomförandet av avtalet mellan köparen och säljaren samt främja kapitalomsättningen med hjälp av krediter från Kinas folkbank” ([75]). På sin webbplats annonserar DBS Bank dessutom bankaccepter som ett sätt att ”öka rörelsekapitalet genom att skjuta upp betalningar” ([76]).

(335) Kommissionen har redan fastställt i en tidigare undersökning att bankaccepter i stor utsträckning används som ett betalningsmedel i handelstransaktioner i stället för en postanvisning, vilket underlättar uttagarens kassaflöde och arbetande kapital ([77]). Kontantmässigt ger instrumentet i praktiken innehavaren en uppskjuten betalning med förfallodag om sex månader eller ett år, eftersom den faktiska kontantbetalningen av transaktionsbeloppet sker vid bankacceptens förfallodag och inte vid den tidpunkt då uttagaren måste betala sin leverantör. I avsaknad av ett sådant finansiellt instrument skulle innehavaren antingen utnyttja sitt eget rörelsekapital, vilket medför en kostnad, eller ta ett kortfristigt rörelsekapitallån hos en bank för att betala sina leverantörer, vilket också medför en kostnad. Genom att betala med bankaccepter använder innehavaren de varor eller tjänster som levererats för en period av tre månader till ett år, utan att lägga ut några kontanter och utan kostnad.

(336) Under normala marknadsförhållanden skulle bankaccepter i egenskap av finansiella instrument innebära en finansieringskostnad för innehavaren. Undersökningen visade att alla företag i urvalet som använde bankaccepter under undersökningsperioden endast betalade en avgift för den tjänst som banken tillhandahöll, som vanligen uppgick till 0,05 % av bankacceptens nominella värde. Inget av företagen i urvalet bar dock någon kostnad för

([74]) Se Kinas folkbanks webbplats: https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html, senast hämtad den 18 augusti 2021.
([75]) Ibid.
([76]) Se webbplats för DBS Bank: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance, senast hämtad den 18 augusti 2021.
([77]) För en mer specifik beskrivning av det sätt på vilket bankaccepter används i allmänhet, se GFM-ärendet som anförs i fotnot 5 ovan, skälen 359–370.

finansieringen genom bankaccepter genom att skjuta upp kontant betalning för leveransen av varor och tjänster. Kommissionen ansåg därför att de undersökta företagen utnyttjade finansiering i form av bankaccepter för vilka de inte bar några kostnader.

(337) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att det system för bankaccepter som infördes i Kina gav alla exporterande tillverkare en kostnadsfri finansiering av sin nuvarande verksamhet, vilket innebar att en utjämningsbar förmån beviljades enligt vad som anges i skälen 354–356 i enlighet med artikel 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen.

(338) Kommissionen fastställde i en tidigare undersökning ([78]) att bankaccepter har samma syfte och effekter som kortfristiga rörelsekapitallån, eftersom de används av företag för att finansiera deras löpande verksamhet i stället för att använda kortfristiga lån, och att de följaktligen bör bära en kostnad som motsvarar en kortfristig lånefinansiering.

(339) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna, Wanshun och Nanshan-gruppen att bankaccepter i själva verket är krediter som leverantören (dvs. innehavaren av accepten) tillhandahåller köparen (uttagaren), inte av en bank till säljaren. Detta beror på att det i avtalsvillkoren tydligt anges att leverantören samtycker till betalningen medelst bankaccept. Genom att underteckna ett sådant avtal förutsåg leverantören därför redan att betalningen inte skulle ske inom en viss tidsperiod (beroende på bankacceptens löptid). Eventuella tilläggskostnader i samband med den sena betalningen bör redan finns medtagna i inköpskostnaden. Bankens godkännande är i sig endast avsett att underlätta transaktioner mellan parter som inte känner varandra. Bankens uppgift är att ställa en garanti, för vilken banken tar ut en viss avgift när bankaccepten görs tillgänglig. I slutändan är det dock pengarna på företagets bankkonto som kommer att användas för att betala för den transaktion för vilken bankaccepten utfärdades. Banken kommer endast att betala om företaget inte fullgör sin skyldighet att ha tillräckliga medel på sitt bankkonto för betalningen.

(340) Kommissionen observerade att bankaccepten faktiskt är ett betalningssätt, vilket erkänns i försäljningskontrakten, och uttagarens betalningsförpliktelse gentemot leverantören annulleras genom betalning med en bankaccept. Uttagarens betalning till leverantören sker vid tidpunkten för godkännandet av bankaccepten, medan uttagaren vid förfall uppfyller sin betalningsskyldighet gentemot banken. Som de kinesiska myndigheterna själv medger har leverantören dessutom möjlighet att godkänna bankaccepten gentemot andra parter och därmed omedelbart använda det som betalningsmedel för sina egna inköp. Bankaccepten kan därför inte klassificeras som en kredit från leverantören eller som en ytterligare garanti för en framtida betalning från banken, varför detta påstående avvisades.

3.5.2.2 Selektivitet

(341) När det gäller selektivitet, såsom nämns i skäl 102 ska finansinstitut enligt beslut nr 40 tillhandahålla kreditstöd till främjade industrier.

(342) Kommissionen ansåg att bankaccepter utgör en annan form av förmånsstöd från finansiella institut till främjade industrier såsom sektorn för aluminiumfolie för vidare förädling. Som anges i avsnitt 3.1 hör sektorn för aluminiumfolie för vidare förädling till de främjade industrierna och därför berättigad till alla möjliga typer av finansiellt stöd. Bankaccepter som finansieringsform är en del av det förmånliga systemet för finansiellt stöd från finansinstitut till främjade industrier, t.ex. industrin för aluminiumfolie för vidare förädling.

(343) Inga bevis lades fram för att något företag i Kina (förutom inom främjade industrier) utnyttjar bankaccepter på samma fördelaktiga villkor.

([78]) Se GFM-ärendet som anförs i fotnot 5, skäl 385.

(344) Efter det slutliga utlämnandet hävdade både de kinesiska myndigheterna, Wanshun-gruppen och Nanshan-gruppen att bankaccepter inte specifikt erbjuds industrin för aluminiumfolie för vidare förädling, eftersom de är tillgängliga för alla företag i Kina och används i stor utsträckning. De kinesiska myndigheterna upprepade vidare sina argument om att beslut 40 inte är bindande, liksom resonemanget som bestrider kvalificeringen av kinesiska finansinstitut som offentliga organ.

(345) Kommissionen noterade i detta avseende att de kinesiska myndigheterna och Nanshan-gruppen underlät att visa att alla företag i Kina på samma sätt kan utnyttja de förmånliga villkor som iakttagits för industrin för aluminiumfolie för vidare förädling. På likartat sätt som för kreditlinor är bankaccepter nära kopplade till andra typer av förmånliga lån, t.ex. lån och eftersom de ingår i det kreditstöd som särskilt ges till främjade industrier, varför analyserna av offentliga organ och av selektivitet som beskrivs i avsnitten 3.4.1.1–3.1.5 samt avsnitt 3.4.2.2 för lån är tillämpliga på samma sätt. Även om en finansieringsform i princip kan vara tillgänglig för företag inom andra branscher, kan de konkreta villkoren, som innebär att sådan finansiering erbjuds företag från en viss bransch, t.ex. finansiering av löner och finansieringsvolym, göra dem specifika. Ingen av de berörda parterna lade heller fram några bevis för att den förmånliga finansieringen genom bankaccepter av företag i inom aluminiumsektorn grundas på objektiva kriterier eller villkor i den mening som avses i artikel 4.2 b i grundförordningen. Dessa påståenden avvisades därför.

(346) Både Wanshun och Nanshan-gruppen begärde att även om kommissionen skulle behålla sitt beslut att behandla bankaccepten som en subvention, borde följande ändringar göras i beräkningen av förmånen, nämligen:

a) riktmärket för bankaccepten bör vara detsamma som för kreditlinjerna, eftersom bankaccepten inte ger några medel till företaget, utan ett löfte om kredit från banken (dvs. en garanti för att betala de betalningsmottagare som innehar bankaccepten,

b) eventuella avgifter som betalas till banken för tillgängliggörandet av bankaccepten bör dras av från förmånsbeloppet,

c) den insättning som betalats vid tillgängliggörandet av bankaccepten bör dras av från kapitalbeloppet, eftersom företaget har betalat en insättning vid bankacceptens tillgängliggörande, som frystes i banken.

d) bankaccepter som utfärdas till företagets dotterbolag och företagets egna filialer bör tas bort från beräkningen, då de annars skulle leda till dubbelräkning, eftersom annan finansiering av företagets dotterbolag utjämnas.

(347) Vad gäller den första punkten fastställde kommissionen redan i skäl 338 att bankaccepter har samma syfte och verkan som kortfristiga rörelsekapitallån och att de följaktligen bör bära en kostnad som motsvarar en kortfristig finansiering av rörelsekapitallån. Parten motiverade inte ytterligare varför riktmärket för bankaccepten skulle vara detsamma som för kreditlinjen. Påståendet avvisades därför.

(348) Beträffande den andra punkten konstaterade kommissionen redan i skäl att alla företag i urvalet som använde bankaccepter under undersökningsperioden endast betalade en avgift för den tjänst som banken tillhandahöll, som vanligen uppgick till 0,05 % av bankacceptens nominella värde. Faktum är att denna provision, som betalas för bankens hantering av bankaccepten, är en separat del av den finansiering som beviljas av banken, för vilken de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna inte har haft någon kostnad. Denna avgift betalas för att täcka bankens administrativa kostnader för hanteringen av bankaccepter. Påståendet avvisades därför.

(349) Vad gäller den tredje punkten bör det, som kommissionen konstaterade i tidigare undersökningar ([79]), först och främst noteras att det är praxis för banker att begära garantier och säkerheter från sina kunder när de beviljar finansiering. Dessutom bör det noteras att sådana garantier används för att säkerställa att den exporterande tillverkaren bär det finansiella ansvaret gentemot banken och inte gentemot leverantören. Undersökningen visade också att dessa garantier inte systematiskt begärs av kinesiska banker och inte alltid är kopplade till specifika

([79]) Se E-bikes-ärendet, skäl 316, och GFM-ärendet, skäl 407, båda anförs i fotnot 5.

bankaccepter. I detta avseende utgör de påstådda insättningarna inte en förskottsbetalning från uttagaren till bankerna, utan endast en ytterligare garanti som bankerna ibland begär och som inte inverkar på bankens beslut att utfärda en bankaccept utan någon ytterligare upplåning för uttagaren. Dessutom kan de ta sig olika former, bland annat i form av tidsbundna depositioner och utfästelser. Insättningarna är räntebärande för uttagaren och utgör därför inte någon kostnad för bankacceptens uttagare. På grundval av detta avvisades detta påstående.

(350) Beträffande den sista punkten erinrar kommissionen om att en bankaccept är ett betalningssätt och att det därför inte innebär en förlängning av den förfallodag som överenskommits med leverantören, men har till effekt att skjuta upp kontantutbetalningen. Som betalningsmedel kan bankaccepter godkännas av betalningsmottagaren (leverantören) för att reglera dess skulder gentemot andra parter. Därför finns det ingen motsvarande minskning av likviditeten för de närstående parter som mottog bankaccepten. Någon dubbelräkning föreligger heller inte, eftersom bankaccepter som mottagits som betalningsmedel inte alls utjämnades i något av företagen. Följaktligen avvisades påståendet.

(351) Efter det slutliga utlämnandet begärde Nanshan-gruppen också en korrigering av beräkningsfel på grund av formelfel. Kommissionen godtog detta och anpassade beräkningarna i enlighet därmed.

3.5.2.3 Beräkning av subventionens storlek

(352) Vid beräkningen av den utjämningsbara subventionens storlek bedömde kommissionen den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden.

(353) Såsom angavs i skälen 334 och 335 konstaterade kommissionen att de exporterande tillverkarna i urvalet använde bankaccepter för kortsiktig finansiering utan att betala en ersättning.

(354) Kommissionen drog därför slutsatsen att uttagare av bankaccepter bör betala en ersättning för finansieringsperioden. Kommissionen ansåg att finansieringsperioden inleddes på datumet för utfärdandet av bankaccepten och avslutades på bankacceptens förfallodag. Vad gäller bankaccepter som utfärdades före undersökningsperioden och bankaccepter med en förfallodag efter undersökningsperioden beräknade kommissionen förmånen endast för den finansieringsperiod som omfattades av undersökningsperioden.

(355) I enlighet med artikel 6 b i grundförordningen ansåg kommissionen, med tanke på att bankaccepter utgör en form av kortsiktig finansiering och att de i praktiken har samma syfte som kortfristiga rörelsekapitallån, att den fördel som mottagaren får är skillnaden mellan det belopp som företaget faktiskt betalat som ersättning för finansiering genom bankaccept, och det belopp som den skulle betala genom att tillämpa en kortsiktig finansieringsränta.

(356) Kommissionen fastställde den fördel som uppstår vid utebliven betalning av en kortsiktig finansieringskostnad. Kommissionen ansåg, vilket fastställts i tidigare undersökning ([80]), att bankaccepter bör bära en kostnad motsvarande kortsiktig lånefinansiering. Kommissionen använde därför samma metod som för kortsiktig lånefinansiering som anges i renminbi-yuan, enligt avsnitt 3.4.2.

3.6 **Konvertibla företagsobligationer**

(357) Företag från två grupper i urvalet hade gett ut konvertibla företagsobligationer före undersökningsperioden. Ett företag inom grupperna i urvalet (Shantou Wanshun) gav ut konvertibla företagsobligationer före undersökningsperioden, vilka delvis konverterades till kapital under undersökningsperioden. Denna konvertibla obligation har en progressiv räntesats med mycket låga räntor på mellan 0,4 % och 2 %, vilket är långt lägre än den utlåningsreferensränta och bästa utlåningsränta som har fastställts av de kinesiska myndigheterna.

([80]) Se GFM-ärendet som anförs i fotnot 5, skäl 399.

(358) Ett annat företag (Shandong Nanshan) hade gett ut konvertibla obligationer före undersökningsperioden, vilka konverterades till kapital 2015 som en del av en konvertering av skulder till aktier. Innehavarna av båda företagens obligationer var huvudsakligen statsägda finansinstitut. Kommissionen konstaterade även att båda företagens konvertibla obligationer konverterades till kapital till ett betydligt högre pris än det rådande marknadspriset för aktierna vid konverteringstillfället.

(359) Kommissionen slog fast att båda företagen i urvalet gynnades av förmånlig finansiering i form av konvertibla obligationer.

3.6.1.1 Rättslig grund/regelverk

— Kinas värdepapperslag (version 2014) (nedan kallad *värdepapperslagen*) ([81]).

— *Administrative Measures on Issuance of Securities by Listed Companies* (version 2008) ([82]);

— *Administrative Measures on Sponsorship for Securities Issuance and Listing* (version 2008) ([83]).

— Administrativa åtgärder för värdepapperiseringsemissioner och emissionsgarantier (2018 års version).

— Bestämmelser om förvaltning av företagsobligationer, utfärdade av centralregeringen den 18 januari 2011.

— Administrativa åtgärder för emission och handel med företagsobligationer, föreskrift från Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet nr 113 av den 15 januari 2015.

— Åtgärder för förvaltning av icke-finansiella företags skuldebrev på interbankmarknaden för obligationer, utfärdade av Kinas folkbank, föreskrift från Kinas folkbank [2008] nr 12 av den 9 april 2008.

(360) Bestämmelserna om förvaltning av företagsobligationer och de administrativa åtgärderna för emission och handel med företagsobligationer utgör den allmänna rättsliga ramen för företagsobligationer. Konvertibla företagsobligationer omfattas dock av särskild lagstiftning, nämligen de administrativa åtgärderna för börsnoterade företags emission av värdepapper, de administrativa åtgärderna för värdepapperiseringsemissioner och emissionsgarantier och de administrativa åtgärderna för sponsring av emission och notering av värdepapper.

(361) I artikel 14 i *the Administrative Measures on Issuance of Securities by Listed Companies* definieras konvertibla företagsobligationer som ”företagsobligationer som ges ut av ett utgivande företag enligt lag och som kan konverteras till aktier under en viss period och enligt angivna villkor”.

(362) Enligt artikel 11 i värdepapperslagen, som var tillämplig vid den tidpunkt då företagen i urvalet gav ut de konvertibla obligationerna, samt artikel 45 i *the Administrative Measures on Issuance of Securities by Listed Companies* och artikel 2 i de administrativa åtgärderna för sponsring av emission och notering av värdepapper, måste företag som vill ge ut konvertibla företagsobligationer anlita en värdepappersssponsors tjänster, som agerar som emissionsgarant. Sponsorn organiserar utgivandet av obligationerna, rekommenderar emittent, lämnar in ansökningshandlingarna till Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet för godkännande, förhandlar om de räntesatser vid vilka obligationen ska erbjudas till investerare och ansvarar för att finna investerare som godtar de överenskomna emissionsvillkoren för obligationen, inbegripet räntan.

(363) Enligt regelverket kan konvertibla obligationer inte ges ut eller handlas fritt i Kina. Emission av obligationer måste godkännas av Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet. I artikel 16 i värdepapperslagen föreskrivs att ”börsnoterade företag som ger ut konvertibla obligationer ska […] uppfylla kraven i denna lag för offentlig emission av aktier och ska inhämta godkännande från centralregeringens tillsynsmyndigheter på värdepappersområdet”. Enligt artikel 3 i de administrativa åtgärderna för sponsring av emission och notering av värdepapper, vilka är

([81]) Senast ändrat den 28 december 2019 genom presidentdekret nr 37 med verkan från och med den 1 mars 2020.

([82]) Senast ändrat den 14 februari 2020 i enlighet med beslutet om översyn av de *Administrative Measures on Securities Issuance by Listed Companies* från Kinas tillsynsmyndighet för värdepapper med verkan från och med den 14 februari 2020.

([83]) Ersatt av *Administrative Measures on the Sponsor Service for Securities Issuances and Listings*, Kinas tillsynsmyndighets dekret nr 170 av den 12 juni 2020 med verkan från och med den 12 juni 2020.

tillämpliga på konvertibla obligationer, ”ska Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet övervaka och förvalta emission och notering av värdepapper enligt lagen”. Enligt artikel 10 i bestämmelserna om förvaltning av företagsobligationer finns det dessutom årliga kvoter för emission av företagsobligationer.

(364) Enligt artikel 16 i värdepapperslagen ska offentliga emissioner av obligationer uppfylla följande krav: ”Den avsedda användningen av intäkterna ska uppfylla den statliga industripolitiken”, och ”intäkter från offentlig emission av företagsobligationer får endast användas för godkända ändamål”. I artikel 12 i bestämmelserna om förvaltning av företagsobligationer upprepas att syftet med de medel som anskaffats måste överensstämma med den statliga industripolitiken. I artikel 10.2 i *Administrative Measures for the Issuance of Securities by Listed Companies*, vilken är en *lex specialis* som är tillämplig på konvertibla obligationer, föreskrivs att ”den avsedda användningen av anskaffade medel ska överensstämma med den statliga industripolitiken”.

(365) Såsom förklaras i skäl 100 hänvisar beslut nr 40 till ”Den vägledande katalogen för omstrukturering av industrin” och innehåller föreskrifter att om ”investeringsprojektet har uppmuntrat innehåll ska det granskas och godkännas och registreras i enlighet med relevanta nationella bestämmelser om investeringar. Alla finansinstitut ska tillhandahålla kreditstöd i enlighet med principerna för kreditgivning”. Av detta följer att emission av konvertibla företagsobligationer, vilka som det har visat sig, nödvändigtvis riktas mot en främjad industri, är ett sätt för finansinstituten att stödja dessa industrier.

(366) Räntesatserna för företagsobligationer är också strängt reglerade. I artikel 16 i *Administrative Measures for the Issuance of Securities by Listed Companies* fastställs att räntesatsen för en konvertibel företagsobligation ska fastställas av det utgivande företaget och den ledande emissionsgaranten genom förhandlingar, men ska uppfylla relevanta statliga bestämmelser. Enligt artikel 16.5 i värdepapperslagen ”ska företagsobligationernas kupongränta inte överskrida den kupongränta som har fastställts av centralregeringen”. I artikel 18 i bestämmelserna om förvaltning av företagsobligationer, som är allmänt tillämpliga på alla obligationer, anges dessutom närmare bestämmelser genom att det föreskrivs att ”den ränta som erbjuds för alla företagsobligationer får inte vara högre än 40 % av den rådande ränta som betalas av banker till privatpersoner för tidsbunden inlåning med samma löptid”.

(367) Enligt artikel 17 i *Administrative Measures for the Issuance of Securities by Listed Companies* ”ska ett företag som vill genomföra en offentlig emission av konvertibla företagsobligationer anlita ett kvalificerat kreditvärderingsinstitut som ska utfärda kreditvärderingar och uppföljningsvärderingar”. I artikel 18 i de allmänt tillämpliga administrativa åtgärderna för emission och handel med företagsobligationer föreskrivs dessutom att endast vissa obligationer som uppfyller stränga kvalitetskriterier, t.ex. ett AAA-kreditbetyg, får emitteras offentligt till offentliga eller kvalificerade investerare. Företagsobligationer som inte uppfyller dessa normer kan endast emitteras offentligt till kvalificerade investerare.

3.6.1.2 Finansinstitut som agerar som offentliga organ

(368) Enligt Bloombergs *China bond market insight 2021* står de obligationer som är noterade på interbankobligationsmarknaden för 88 % av den totala handelsvolymen för obligationer ([84]). Enligt samma undersökning är de flesta investerarna institutionella investerare, inbegripet finansinstitut. I synnerhet utgör statsägda affärsbanker 57 % av investerarna och programbankerrna står för 3 % ([85]). Kommissionen fann även att alla investerare i de konvertibla obligationer som utfärdades av ett av företagen i urvalet är institutionella investerare, en kategori av investerare som omfattar finansinstitut.

(369) Som en främjad industri enligt den ”vägledande katalogen för industriell strukturanpassning” har industrin för aluminiumfolie för vidare förädling enligt beslut nr 40 dessutom rätt till kreditstöd från finansinstitut. Den omständigheten att konvertibla obligationer, som de konvertibla obligationer som utfärdas av företagen i urvalet, har en låg ränta är en stark indikation på att finansinstituten, som är de största investerarna i dessa obligationer, är skyldiga att tillhandahålla *kreditstöd* till dessa företag och beakta andra överväganden än kommersiella överväganden när de fattar beslut om investeringar eller finansiering, såsom regeringens politiska mål. En investerare som verkar under normala marknadsvillkor skulle i själva verket vara känsligare för investeringens finansiella avkastning och

([84]) Se *China bond market insight 2021*, fotnot 59, s. 33.
([85]) Se *China bond market insight 2021*, fotnot 59, s. 33.

skulle sannolikt inte investera i konvertibla obligationer med mycket låga räntor. Kommissionens slutsatser om den ekonomiska situationen för båda grupperna av exporterande tillverkare i avsnitt 3.4.2.3 ovan vad gäller deras likviditets- och solvensprofiler tyder dessutom på att investerare som verkar på marknadsmässiga villkor inte skulle investera i finansiella instrument som t.ex. konvertibla obligationer, vilka ger låg ekonomisk avkastning, om emittenten uppvisar höga likviditets- och solvensrisker. Kommissionen anser därför att endast investerare som motiveras av andra faktorer än finansiell avkastning på sina investeringar, t.ex. att fullgöra en rättslig skyldighet att tillhandahålla finansiering till företag i främjade industrier, skulle göra en sådan investering.

(370) På grundval av ovanstående ansåg kommissionen att det finns en bevisningskedja enligt vilken en stor andel av investerarna i de konvertibla obligationer som ges ut av företagen i urvalet är finansinstitut som har en rättslig skyldighet tillhandahålla kreditstöd till tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling.

(371) Såsom anges i avsnitt 3.4.1 kännetecknas dessa finansinstitut dessutom av en stark statlig närvaro, och de kinesiska myndigheterna har möjlighet att utöva ett meningsfullt inflytande på dem. Det allmänna regelverk inom vilket dessa finansinstitut är verksamma är även tillämpligt på konvertibla obligationer.

(372) I avsnitt 3.4.1 ovan drog kommissionen slutsatsen att statligt ägda finansinstitut är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen och att de under alla omständigheter anses att av de kinesiska myndigheterna ha anförtrotts eller ålagts att utföra funktioner som normalt utförs av myndigheter i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen. I avsnitt 3.4.1.7 ovan drog kommissionen slutsatsen att privata finansinstitut av staten också anförtros och åläggs funktioner.

(373) Kommissionen inhämtade också konkret bevisning för detta utövande av kontroll på ett meningsfullt sätt på grundval av konkreta emissioner av konvertibla obligationer. Den undersökte därför den allmänna rättsliga miljö som anges i skälen 360–367 i kombination med de konkreta undersökningsresultaten.

(374) Kommissionen fann att de två grupperna av exporterande tillverkare i urvalet gav ut konvertibla obligationer till mycket låga och liknande räntor, oavsett företagens ekonomiska situation och kreditrisker. Kommissionen konstaterade även ett en ansenlig mängd av dessa obligationer konverterades till kapital till ett betydligt högre pris än det rådande marknadspriset för aktierna. Detta innebär att avkastningsgraden låg under marknadsvärdet även när obligationerna konverterades till aktier.

(375) Mot bakgrund av ovanstående överväganden drog kommissionen slutsatsen att kinesiska finansinstitut, vilka är de största investerarna i de konvertibla obligationer som ges ut av företagen i urvalet, följde de politiska riktlinjer som fastställs i beslut nr 40 genom att tillhandahålla förmånlig finansiering till företag som tillhör en främjad industri, och således antingen agerade som offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen eller som organ som anförtrotts eller ålagts funktioner av de offentliga myndigheterna i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

(376) Genom att godta att investera i konvertibla obligationer med mycket låg avkastning oberoende av emittentens riskprofil, även under den riskfria referensränta som erbjuds av Kinas folkbank eller som offentliggjorts av NIFC enligt skäl 387, och genom att gå med på att konvertera obligationerna till aktier till ett pris som är mycket högre än deras nuvarande marknadsvärde, gav finansinstituten en förmån till de exporterande tillverkare som ingick i urvalet.

(377) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att köp av företagsobligationer och konvertibla företagsobligationer är en vanlig affärsmetod som förekommer i alla större jurisdiktioner, inklusive Europeiska unionen och Förenta staterna. Enligt de kinesiska myndigheterna liknar det faktum att många av investerarna i obligationer är institutionella investerare, däribland finansinstitut, också situationen i EU. De kinesiska myndigheterna hävdade att även om siffrorna i utlämnandet av uppgifter godtas, så att 57 % av investerarna skulle vara statsägda affärsbanker och 3 % skulle vara programbanker, skulle detta ändå lämna en marknadsandel på 40 %, vilket man inte bör bortse från.

(378) Enligt de kinesiska myndigheterna har kommissionen inte heller gjort någon separat analys av vilka roller som finansinstituten har på den kinesiska marknaden för konvertibla obligationer, eftersom de utgör andra typer av instrument jämfört med lån, och eftersom de funktioner som sköts av investerande finansinstitut också i grunden är annorlunda. Samma resonemang tillämpades även på företagsobligationer som avses i avsnitt 3.6.2 nedan.

(379) Kommissionen instämde inte i de kinesiska myndigheternas påstående att någon särskild bedömning inte gjorts av finansinstitutens agerande som offentliga organ för funktionen att köpa obligationer. Utöver kommissionens slutsatser i avsnitt 3.4.1 ovan sökte kommissionen också konkreta bevis på att kontrollen utövades på ett meningsfullt sätt på grundval av konkreta emissioner av konvertibla obligationer och gjorde en särskild bedömning i skälen 373 och 374. Kommissionen höll visserligen med de kinesiska myndigheterna om att köp av företagsobligationer och konvertibla obligationer i princip kan vara en vanlig affärsmetod som förekommer i alla större jurisdiktioner, men påpekade att kinesiska finansinstituts köp av företagsobligationer kännetecknas av statligt inflytande, vilket visas i skäl 375.

3.6.1.3 Selektivitet

(380) Kommissionen ansåg att den förmånliga finansieringen i form av konvertibla obligationer är specifik i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen. Konvertibla obligationer kan inte emitteras utan godkännande från CSRC, som kontrollerar om alla lagstadgade villkor för emission av konvertibla obligationer är uppfyllda. Såsom angavs i skäl 364 måste emission av konvertibla obligationer, i enlighet med lagen om värdepapper och *the Administrative Measures on Issuance of Securities by Listed Companies*, som är specifikt tillämpliga på konvertibla obligationer, ligga i linje med statens industripolitik. Kommissionen ansåg att i skäl 366 att uttrycket ”i linje med statens industripolitik” innebär att investeringsprojektet ingår i det ”främjade” innehållet i den vägledande katalog över industriell omstrukturering till vilken industrin för aluminiumfolie för vidare förädling tillhör.

(381) Ingen bevisning lades fram för att något företag i Kina (förutom företag inom främjade industrier) kan utnyttja konvertibla obligationer till samma fördelaktiga villkor.

(382) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att de kriterier som ett företag måste uppfylla för att emittera obligationer är av finansiell karaktär och inte är politiskt inriktade. De kinesiska myndigheterna instämde inte i ståndpunkten att emissionen av konvertibla obligationer måste ligga i linje med statens industripolitik och upprepade att industrin för aluminiumfolie för vidare förädling inte är en främjad industri. Samma resonemang tillämpades även på företagsobligationer som avses i avsnitt 3.6.2 nedan.

(383) Även om kommissionen höll med om att obligationsmarknaderna är reglerade i varje land och att de flesta av de kriterier som ett företag måste uppfylla för att emittera obligationer är av finansiell karaktär, instämde den inte i de kinesiska myndigheternas påstående att emissionen av konvertibla obligationer inte är politiskt inriktad i Kina. För det första upprepade kommissionen sin ståndpunkt att sektorn för aluminiumfolie för vidare förädling är en främjad industri. För det andra ansåg kommissionen att ordalydelsen i den kinesiska lagen om värdepapper (version 2014) och *the Administrative Measures on Issuance of Securities by Listed Companies* som är specifikt tillämpliga på konvertibla obligationer, enligt vilken emissionen av konvertibla obligationer måste ligga i linje med statens industripolitik, är tillräckligt tydlig. Finally, the Commission established in recital (376) that by accepting to invest in convertible bonds with a very low rate of return irrespective of the risk profile of the issuer, the financial institutions provided a benefit to the sampled exporting producers. Följaktligen avvisas de kinesiska myndigheternas påståenden.

3.6.1.4 Beräkning av subventionens storlek

(384) Konvertibla obligationer är ett hybridskuldinstrument som har en obligations egenskaper, såsom räntebetalningar, samtidigt som de även ger möjlighet att under vissa omständigheter konvertera det investerade beloppet till aktier.

(385) Kommissionen konstaterade att räntan på de konvertibla företagsobligationer som företagen i urvalet gav ut under undersökningsperioden var så låg att endast investerare som motiverades av andra faktorer än finansiell avkastning på investeringen, t.ex. att fullgöra en rättslig skyldighet att tillhandahålla finansiering till företag inom gynnade industrier, skulle investera i dem. Detta konstaterande styrkts av det faktum att en stor andel av investerarna i de konvertibla obligationer som gavs ut av företagen i urvalet är statsägda finansinstitut.

(386) Kommissionen konstaterade att den del av de konvertibla obligationerna från båda företagen i urvalet som inte har konverterats till aktier gav investerarna en avkastning i form av ränta liknande lån eller vanliga obligationer. Eftersom den beräkningsmetod för lån som beskrivs i skäl 248 bygger på obligationer beslutade kommissionen att använda samma metod ([86]). Detta innebär att den relativa skillnaden mellan amerikanska AA-företagsobligationer och amerikanska BB-företagsobligationer med samma löptid tillämpas på de lånereferensräntor som offentliggörs av Folkbanken eller, efter den 20 augusti 2019, den bästa utlåningsränta som NIFC offentliggör ([87]) för att fastställa en marknadsbaserad ränta för obligationer.

(387) Förmånen utgörs av skillnaden mellan det räntebelopp som företaget borde ha betalat genom att tillämpa den marknadsbaserade räntesats som avses i skäl 419 och den faktiska ränta som företaget betalar.

(388) Kommissionen fann även att en ansenlig mängd av dessa obligationer konverterades till aktier. Kommissionen konstaterade att båda företagens konvertibla obligationer konverterades till kapital till ett betydligt högre pris än det rådande marknadspriset för aktierna. I detta fall ansåg kommissionen att den skuld som konverterats till aktier utgjorde ett utjämningsbart kapitaltillskott. Förmånen från kapitaltillskottet ansågs vara skillnaden mellan aktiernas pris vid konverteringstillfället och den ytterligare premie som obligationsinnehavarna betalade. Denna förmån fördelades över undersökningsperioden genom användning av den genomsnittliga avskrivningsperioden för företagens tillgångar.

(389) Efter det slutliga utlämnandet invände de kinesiska myndigheterna och Wanshun-gruppen mot användningen av samma referensvärde för obligationer och konvertibla obligationer som det som tillämpas på lån, eftersom en obligations konvertibilitet är en väsentlig del av detta, vilket också gör den till ett väsentligt annat låneinstrument. De kinesiska myndigheterna hävdade också att det inte finns någon grund för kommissionen att använda Folbankens riktmärke som utgångspunkt och sedan lägga till ett påslag. Enligt de kinesiska myndigheterna emitterade europeiska tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling med kreditbetyget BB också obligationer för en liknande löptid till betydligt lägre räntor än den beräknade referensräntan under samma period. Samma resonemang tillämpades även på företagsobligationer som avses i avsnitt 3.6.2 nedan.

(390) Dessutom påpekade Wanshun att obligationer är mycket omsättningsbara på marknaden (en person som innehar obligationen kan sälja den på marknaden utan att invänta löptidens utgång). Ett lån är däremot ett avtal mellan två parter, där den ena parten lånar pengar från den andra parten. Lån kan i allmänhet inte handlas på marknaden. Dessutom kunde Shantou Wanshuns obligation omvandlas till aktier och därmed ge obligationsinnehavaren ytterligare en fördel. Följaktligen skulle räntesatserna för konvertibla obligationer logiskt sett vara lägre än för lån, liksom andra typer av obligationer (investerarna skulle vara villiga att godta en lägre kupongränta på en konvertibel obligation på grund av dess konverteringsfunktion). Som ett alternativ föreslog Wanshun att man skulle använda ett Hongkongbaserat referensvärde baserat på obligationsavkastning, dvs. samma riktmärke som Nanshan-gruppen föreslog för lån i skäl 264.

(391) Kommissionen påpekade att lån och företagsobligationer dessutom i princip är likartade finansiella skuldinstrument. I själva verket är en företagsobligation ett slags lån som stora enheter använder för att anskaffa kapital. Både lån och företagsobligationer tecknas/utfärdas för en viss tidsperiod och har en ränta/kupongränta. Det faktum att finansieringen via lån tillhandahålls av ett finansinstitut och att finansieringen genom en företagsobligation tillhandahålls av investerare, som i de flesta fall också är finansinstitut, saknar betydelse för fastställandet av de båda instrumentens grundläggande egenskaper. Båda instrumenten tjänar till att finansiera affärsverksamhet, genererar

([86]) Eftersom några uppgifter om konvertibla företagsobligationer inte fanns offentligen tillgängliga använde kommissionen de uppgifter som fanns tillgängliga för företagsobligationer, vilket också torde omfatta konvertibla företagsobligationer.

([87]) Se skäl 177.

samma typ av ersättning och har liknande återbetalningsvillkor och villkor. Under undersökningen fann kommissionen dessutom att de företagsobligationer som emitterades av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hade kupongräntor och ändamål som var mycket likartade de räntor och ändamål som lån med liknande löptid har, och att de därför kunde anses vara utbytbara ur tillverkarens synvinkel, vilket motiverar att samma referensvärde tillämpas på båda instrumenten under de särskilda omständigheterna i detta ärende.

(392) Kommissionen ansåg vidare att de kinesiska myndigheternas synpunkter på räntesatserna för företag med kreditbetyg på BB i EU var ogrundade, eftersom den riskfria räntesatsen i EU inte är densamma som den riskfria räntesatsen i Kina och det därför inte är möjligt att jämföra räntesatser i absoluta tal.

(393) Kommissionen häll med om att konvertibla företagsobligationer är ett hybridinstrument som också ger möjlighet att omvandla det investerade beloppet till aktier på vissa villkor och att de därför i princip skiljer sig från företagsobligationer. Kommissionen undersökte möjligheten att kvantifiera denna konvertibilitetsfaktor. I det riktmärke som Wanshun föreslog beaktades dock inte denna konvertibilitet. Dessutom var det inte ett lämpligt riktmärke i allmänhet för obligationer av de skäl som redan anförs i skäl 268. Inga andra möjliga riktmärken lämnades in, och ingen ytterligare offentlig information fanns tillgänglig för att ge ett mer exakt riktmärke för konvertibla obligationer (t.ex. index för premien för amerikanska AA-värderade konvertibla obligationer och amerikanska BB-värderade konvertibla obligationer) eller för konvertibilitetsaspekten för dessa obligationer. Dessutom var det referensvärde som användes som grund för konverteringen under alla omständigheter en riskfri ränta. Därför avvisades dessa påståenden.

(394) När det gäller konvertibla företagsobligationer hävdade Wanshun-gruppen följande:

a) majoriteten av investerarna i Shantou Wanshuns konvertibla obligationer var privatpersoner som var verksamma på Shenzhens fondbörs och inte institutionella investerare (varken offentliga organ eller privata organ som anförtrotts funktoner de kinesiska myndigheterna). Kommissionen lade inte fram några bevis för att alla dessa investerare var institutionella investerare. Kommissionen borde därför inte ha behandlat dessa konvertibla obligationer som en subvention. Wanshun gjorde också ett identiskt påstående vad gäller kapitaltillskottet (konvertering av vissa Shantou Wanshun-obligationer till aktier).

b) Kommissionen drog inte av kupongbetalningarna från referensräntebetalningarna som Shantou Wanshun verkställt och som borde ha dragits av.

(395) Kommissionen noterar att Wanshun inte lämnade tillräcklig bevisning till stöd för sitt påstående om att en majoritet av investerarna i Shantou Wanshun konvertibla obligationer var enskilda personer som var verksamma på Shenzhens fondbörs. Källan till detta påstående kunde inte kontrolleras, den styrkande handlingen innehöll ingen tydlig definition av vad den anses vara privata och statsägda investerare, och den innehöll inte heller investerarnas namn. Därför avvisades detta påstående.

(396) Kommissionen godtog Wanshuns begäran om avdrag för kupongbetalningarna från referensräntebetalningarna och drog av kupongbetalningen för undersökningsperioden från referensräntebetalningarna.

(397) Wanshun-gruppen hävdade vidare att kommissionen gjorde fel när den kompenserade kapitaltillskottet (konverteringen av vissa Shantou Wanshun-obligationer till aktier), eftersom

a) Kommissionen kunde inte ha jämfört den ursprungliga konverteringskurs som fastställdes i juli 2018 med börskursen i juni 2019, eftersom priset per aktie fastställdes vid tidpunkten för investeringen, men omvandlingen (om den sker) skulle äga rum vid en senare tidpunkt. Investeraren bar sedan risken eller gynnades av utvecklingen av aktiens försäljningspris över tid,

b) det konverteringspris för obligationer som kommissionen använde var felaktigt, eftersom det ändrades från början till slutet av undersökningsperioden.

(398) Kommissionen instämde inte i kommentarerna om det ursprungliga konverteringspris som fastställdes i juli 2018. Kommissionen noterade att om börskursen för en viss aktie vid tidpunkten för konverteringen är väsentligt lägre än marknadspriset skulle en rationell investerare avstå från att konvertera obligationerna till aktier och behålla obligationerna i stället. Den rationella investeraren skulle således försöka minimera risken för en ogynnsam prisutveckling.

(399) Kommissionen instämde inte heller i kommentaren om det felaktiga omvandlingspriset. Av de uppgifter som lämnats till kommissionen framgick det att den prisförändring som Wanshun-gruppen hävdade faktiskt ägde rum först efter konverteringen av aktierna. Kommissionen vidhöll därför att den hade använt det korrekta omvandlingspriset vid beräkningen av förmånen.

3.6.2 *Företagsobligationer*

(400) En av grupperna i urvalet gynnades av förmånlig finansiering i form av företagsobligationer.

3.6.2.1 Rättslig grund/regelverk

— Värdepapperslagen.

— Administrativa åtgärder för emission och handel med företagsobligationer, föreskrift från Kinas tillsynsmyndighet på värdepappersområdet nr 113 av den 15 januari 2015.

— Bestämmelser om förvaltning av företagsobligationer, utfärdade av centralregeringen den 18 januari 2011.

— Åtgärder för förvaltning av icke-finansiella företags skuldebrev på interbankmarknaden för obligationer, utfärdade av Kinas folkbank, föreskrift från Kinas folkbank [2008] nr 12 av den 9 april 2008.

(401) I linje med det rättsliga regelverket kan obligationer inte emitteras eller handlas fritt i Kina. Emissionen av varje obligation måste godkännas av olika statliga myndigheter, såsom Kinas folkbank, NDRC eller CSRC, beroende på typen av obligation och emittent. Enligt bestämmelserna om förvaltning av företagsobligationer finns det årliga kvoter för emission av företagsobligationer.

(402) Enligt artikel 16 i värdepapperslagen, som var tillämplig under undersökningsperioden, ska offentliga emissioner av obligationer uppfylla följande krav: ”Den avsedda användningen av intäkterna ska uppfylla den statliga industripolitiken […]”, och ”intäkter från offentlig emission av företagsobligationer får endast användas för godkända ändamål”. I artikel 12 i bestämmelserna om förvaltning av företagsobligationer upprepas att syftet med de medel som anskaffats måste överensstämma med den statliga industripolitiken. Såsom förklaras i skälen 364 och 365 är emissionen av företagsobligationer under sådana förhållanden inriktad på en främjad industri, t.ex. Industrin för aluminiumfolie för vidare förädling och överensstämmer med finansinstitutens praxis att stödja dessa industrier.

(403) Enligt artikel 16.5 i värdepapperslagen ”ska företagsobligationernas kupongränta inte överskrida den kupongränta som har fastställts av centralregeringen”. I artikel 18 i bestämmelserna om förvaltning av företagsobligationer anges dessutom närmare bestämmelser genom att det föreskrivs att ”den ränta som erbjuds för alla företagsobligationer får inte vara högre än 40 % av den rådande ränta som betalas av banker till privatpersoner för tidsbunden inlåning med samma löptid”.

(404) I artikel 18 i de administrativa åtgärderna för emission och handel med företagsobligationer föreskrivs dessutom att endast vissa obligationer som uppfyller stränga kvalitetskriterier, t.ex. ett AAA-kreditbetyg, får emitteras offentligt till offentliga eller kvalificerade investerare, och endast enligt emittentens beslut. Företagsobligationer som inte uppfyller dessa normer kan endast emitteras offentligt till kvalificerade investerare. Detta innebär att de flesta företagsobligationer emitteras till kvalificerade investerare som har godkänts av CSRC och är kinesiska institutionella investerare.

3.6.2.2 Finansinstitut som agerar som offentliga organ

(405) Såsom angavs i skälen 3689 och 370 ansåg kommissionen att det finns en bevisningskedja enligt vilken en stor andel av investerarna i de konvertibla obligationer som ges ut av företagen i urvalet är finansinstitut som har en rättslig skyldighet tillhandahålla kreditstöd till tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling. Samma resonemang och slutsats gäller även företagsobligationer, eftersom emissionsvillkoren är mycket liknande, särskilt villkoret att uppfylla kraven i nationella lagar, förordningar och politiska åtgärder, och i den statliga industripolitiken.

(406) Såsom beskrivs i skäl 403 krävs enligt artikel 16 i värdepapperslagen och artikel 12 i förordningarna om förvaltning av företagsobligationer att ett offentligt erbjudande av företagsobligationer är förenligt med statens industripolitik. Detta får till följd att företagsobligationer endast kan emitteras för ändamål som ligger i linje med målen för den kinesiska regeringens planering i fråga om främjade industrier, vilket förklaras i skälen 357 och 359. De institutionella investerarna, som, vilket framgår av skäl 368, i stor utsträckning är affärsbanker och programbanker, måste följa de politiska riktlinjer som fastställs i beslut nr 40, vilka jämförda med den vägledande katalogen för omstrukturering av industrin, föreskriver särskild behandling av vissa projekt inom vissa främjade industrier, t.ex. industrin för aluminiumfolie för vidare förädling. Denna förmånliga behandling av en av grupperna i urvalet ledde till beslutet att investera i företagsobligationer som emitterats med en ränta som inte avspeglar marknadsbaserade kriterier.

(407) Såsom anges i avsnitt 3.4.1 kännetecknas dessa finansinstitut av en stark statlig närvaro, och de kinesiska myndigheterna har möjlighet att utöva ett meningsfullt inflytande på dem. Det allmänna regelverk inom vilket dessa finansinstitut är verksamma är även tillämpligt på företagsobligationer.

(408) I avsnitt 3.4.1 ovan drog kommissionen slutsatsen att statligt ägda finansinstitut är offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen och att de under alla omständigheter anses att av de kinesiska myndigheterna ha anförtrotts eller ålagts att utföra funktioner som normalt utförs av myndigheter i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen. I avsnitt 3.4.1.7 ovan drog kommissionen slutsatsen att privata finansinstitut av staten också anförtros och åläggs funktioner.

(409) Kommissionen inhämtade också konkret bevisning för detta utövande av kontroll på ett meningsfullt sätt på grundval av konkreta emissioner av företagsobligationer. Den undersökte därför den allmänna rättsliga miljö som anges i skälen 402–405 i kombination med de konkreta undersökningsresultaten.

(410) Kommissionen konstaterade att företagsobligationerna emitterades med en ränta som låg under den nivå som borde ha förväntats med tanke på företagens finansiella situation och kreditrisksituation, även lägre än den riskfria referensränta som Kinas folkbank erbjuder eller som offentliggjorts av NIFC enligt skäl 419 nedan.

(411) I praktiken påverkas räntor på obligationer av företagets kreditbetyg, i likhet med lån. Kommissionen drog dock i skäl 215 slutsatsen att den lokala kreditvärderingsmarknaden är snedvriden och att kreditbetygen inte är tillförlitliga.

(412) Mot bakgrund av ovanstående överväganden drog kommissionen slutsatsen att kinesiska finansinstitut följde de politiska riktlinjer som fastställs i beslut nr 40 genom att tillhandahålla förmånlig finansiering till företag som tillhör en främjad industri, och således antingen agerade som offentliga organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen eller som organ som anförtrotts eller ålagts funktioner av de offentliga myndigheterna i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

(413) Genom att organisera emission av företagsobligationer med en lägre ränta än den marknadsränta som motsvarar emittentens faktiska riskprofil och genom att samtycka till att investera i en sådan företagsobligation, beviljade finansinstituten en förmån till den exporterande tillverkaren i urvalet.

3.6.2.3 Selektivitet

(414) Såsom angavs i skäl 380 ansåg kommissionen ansåg att den förmånliga finansieringen via obligationer är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen eftersom obligationerna inte kan emitteras utan regeringsmyndigheternas godkännande, och i Kinas lag om värdepapper föreskrivs att obligationsemittering måste vara förenlig med statens industripolitik. Som redan nämnts i skäl 104 betraktas industrin för aluminiumfolie för vidare förädling i den vägledande katalogen för omstrukturering av industrinsom en främjad industri.

3.6.2.4 Beräkning av subventionens storlek

(415) Eftersom obligationer i huvudsak är en annan typ av skuldinstrument, i princip liknande lån, och eftersom beräkningsmetoden för lån redan bygger på en korg av obligationer, beslutade kommissionen att tillämpa beräkningsmetoden för lån som beskrivs ovan i avsnitt 3.4.2.3. Detta innebär att den relativa spreaden mellan amerikanska AA-företagsobligationer och amerikanska BB-företagsobligationer med samma löptid tillämpas på de utlåningsreferensräntor för lån som offentliggjorts av Folkbanken, eller efter den 20 augusti 2019, den bästa utlåningsränta som NIFC offentliggjort, för att fastställa en marknadsbaserad ränta för obligationer, som därefter jämförs med den faktiska ränta som betalats av företaget för att fastställa förmånen.

(416) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Wanshun-gruppen och Nanshan-gruppen att kommissionen felaktigt antog att alla obligationsinnehavare är finansinstitut som agerar som offentliga organ. Eftersom det i Bloomberg-rapporten, som kommissionen hänvisar till, konstateras att investerarna till 57 % utgörs av statsägda banker och att innehavarna av konvertibla företagsobligationer i Kinatill 3 % utgörs av programbanker, är endast 60 % (57 % + 3 %) av de institutionella investerarobligationerna utjämningsbara.

(417) Kommissionen påpekade att det finns en bevisningskedja enligt vilken en stor andel av investerarna i de obligationer som ges ut av företagen i urvalet utgörs av finansinstitut som har rättslig skyldighet tillhandahålla kreditstöd till tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling. Dessutom vill kommissionen framhålla att Bloomberg-rapporten också visar att 27 % av obligationerna innehas av ”fondprodukter”, som huvudsakligen är fonder som förvaltas av samma finansinstitut. Om man beaktar 3 % ”övriga” finansinstitut är den totala andelen finansinstitut som investerar i obligationer i själva verket 90 %. Med tanke på den höga andelen institutionella investerare, bl.a. finansinstitut, ansåg kommissionen att de har avgjort de aktuella företagsobligationernas egenskaper, främst den låga kupongräntan, och att andra investerare, t.ex. privata investerare, endast höll sig till dessa villkor. Slutligen ansåg kommissionen att det kinesiska systemet för finansiell tillsyn av företagsobligationer och konvertibla obligationer endast utgör ett inslag, som tillsammans med den normativa ram som styr finansinstitutens finansiering, som beskrivs i avsnitt 3.4.1 samt finansinstitutens konkreta beteende, pekade på att ingripande sker från de kinesiska myndigheternas sida. Dessa påståenden avvisades därför.

(418) Nanshan-gruppen påstod slutligen att kommissionen från sin beräkning inte dragit av de kupongbetalningarNanshan Group Co., Ltd hade gjort. Kommissionen godtog inte denna punkt, eftersom inga uppgifter om kupongbetalningar lämnades i de tabeller som företaget tillhandahöll, varken före eller under dubbelkontrollen på distans. Kommissionen erinrar också om att denna information ingår i de uppgifter som saknas för vilken artikel 28 har tillämpats. Det är i alla händelser omöjligt att i detta skede av undersökningen kontrollera de ytterligare uppgifter som lämnats som bilaga till synpunkterna på utlämnandet av uppgifter.

3.6.3 *Slutsats om förmånlig finansiering: andra typer av finansiering*

(419) Kommissionen slog fast att alla grupper av exporterande tillverkare i urvalet gynnades av förmånlig finansiering i form av kreditlinor, bankaccepter, konvertibla obligationer och företagsobligationer. Eftersom det rör sig om ett finansiellt bidrag, en förmån för de exporterande tillverkarna och selektivitet, ansåg kommissionen att denna typ av förmånliga lån bör anses vara en utjämningsbar subvention.

(420) Den subventionsnivå som fastställts för de förmånliga lån som beskrivs ovan under undersökningsperioden för de företagsgrupper som ingick i urvalet uppgår till följande:

Förmånlig finansiering: andra typer av finansiering

Företagets namn	Subventionens storlek
Nanshan-gruppen	7,78 %
Wanshun-gruppen	3,20 %
Daching-gruppen	2,82 %

3.6.4 *Förmånlig försäkring: Exportkreditförsäkring*

(421) Kommissionen fann att Sinosure tillhandahöll exportkreditförsäkringar till grupperna av företag i urvalet. På sin webbplats uppger Sinosure att det främjar kinesisk varuexport, särskilt export av högteknologiska produkter. Enligt en OECD-studie mottog Kinas högteknologiska industri, som industrin för aluminiumfolie för vidare förädling ingår i, 21 % av Sinosures totala exportkreditförsäkring ([88]). Dessutom har Sinosure spelat en aktiv roll för att genomföra initiativet ”Made in China 2025”, genom att uppmuntra företagen till att använda nationella kreditresurser, genomföra vetenskaplig och teknisk innovation och teknisk uppgradering, och hjälpa företag som vill nå ut internationellt att bli mer konkurrenskraftiga på den globala marknaden ([89]).

3.6.4.1 Rättslig grund/regelverk

— Tillkännagivande om genomförandet av strategin för att främja handel genom vetenskap och teknik med hjälp av exportkreditförsäkring (Shang Ji Fa[2004] nr 368) utfärdat gemensamt av MOFCOM och Sinosure.

— Plan 840 i centralregeringens meddelande av den 27 maj 2009.

— centralregeringens meddelande om kultivering och utveckling av det strategiska beslutet *påskyndande av framväxande företag* (GuoFa [2010] nr 32 av den 18 oktober 2010), utfärdat av centralregeringen och dess genomföranderiktlinjer (GuoFa [2011] nr 310 av den 21 oktober 2011).

— Tillkännagivande om utfärdandet av 2006 års utgåva av Kinas katalog över högteknologiska exportprodukter nr 16 från den nationella avdelningen för vetenskap och teknik (2006).

3.6.4.2 Undersökningsresultat

(422) Tre av de företagsgrupper som ingick i urvalet hade löpande exportförsäkringsavtal med Sinosure under undersökningsperioden.

(423) Såsom anges i skäl 122 underlät Sinosure att lämna de styrkande handlingar som begärts om sin bolagsstyrning, såsom sin bolagsordning.

(424) Sinosure lämnade inte heller några närmare uppgifter om den exportkreditförsäkring som tillhandahållits till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling, premiernas storlek eller detaljerade siffror om lönsamheten av dess försäkringsverksamhet för exportkrediter.

(425) Kommissionen var därför tvungen att komplettera den information som lämnats med tillgängliga uppgifter.

([88]) OECD:s studie om kinesisk exportkreditpolitik och exportkreditprogram, s. 7, punkt 32, tillgänglig på https://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=TAD/ECG(2015)3&doclanguage=en, last accessed on 18 August 2021.

([89]) Se Sinosures webbplats, Company profile, Supporting ”Made in China”, https://www.sinosure.com.cn/en/Resbonsiblity/smic/index.shtml, senast hämtad den 17 augusti 2021.

(426) Enligt uppgifter i tidigare antisubventionsundersökningar ([90]) och enligt Sinosures webbplats ([91]) är Sinosures politiskt inriktat försäkringsbolag som bildats och som stöds av staten för att stötta Kinas utländska ekonomiska och handelsrelaterade utveckling och samarbete. Företaget ägs till 100 % av staten. Det har en styrelse och en tillsynsstyrelse. De kinesiska myndigheterna har befogenhet att utnämna och avsätta företagets högre chefer. På grundval av denna information drog kommissionen preliminärt slutsatsen att det finns formella indikationer på statlig kontroll när det gäller Sinosure.

(427) Kommissionen inhämtade vidare uppgifter om huruvida de kinesiska myndigheterna utövade meningsfull kontroll över Sinosure vad gäller industrin för aluminiumfolie för vidare förädling.

(428) Enligt tillkännagivandet om offentliggörandet av 2006 års utgåva av Kinas katalog över högteknologiska produkter nr 16 ”får produkter som ingår i 2006 års utgåva av exportkatalogen omfattas av förmånliga politiska åtgärder som staten beviljar för export av högteknologiska produkter”. I exportkatalogen över högteknologiska produkter nämns särskilt aluminiumfolie ([92]).

(429) Enligt tillkännagivandet om genomförandet av strategin för att främja handel genom vetenskap och teknik med hjälp av exportkreditförsäkring ([93]), bör dessutom Sinosure öka sitt stöd till nyckelindustrier och nyckelprodukter på grundval av en förstärkning av sitt övergripande stöd för export av högteknologiska produkter, bl.a. produkter av ”nya material”. Det bör behandla produkter som förtecknas i Kinas exportkatalog över kinesiska högteknologiska produkter, såsom industrin för aluminiumfolie för vidare förädling, som företagets fokus och ge omfattande stöd när det gäller teckningsförfaranden, tidsbegränsade godkännanden, hur snabbt ansökningarna behandlades och hur flexibla avgifterna var. Vad gäller avgiftsflexibiliteten bör den ge produkter maximal premierabatt inom det intervall som exportförsäkringsbolaget erbjuder. Som anges i skälen 89 och 98 ingår industrin för aluminiefolie för vidare förädling i den mer allmänna kategorin ”nya material”. I Sinosures årsrapport för 2019 anges vidare att Sinosure har ”understött en stadig utveckling av nyckelindustrier” och ”påskyndat tillväxten av strategiska framväxande industrier” ([94]).

(430) På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att de kinesiska myndigheterna har skapat ett normativt regelverk som måste följas av de chefer och tillsynsstyrelsemedlemmar vid Sinosure som har utsetts av de kinesiska myndigheterna och är ansvariga inför dem. Detta innebär att de kinesiska myndigheterna använde sig av ett sådant normativt regelverk för att utöva en meningsfull kontroll över Sinosure.

(431) Kommissionen inhämtade även konkret bevisning för utövande av en meningsfull kontroll på grundval av konkreta försäkringsavtal. Det gavs emellertid inga specifika exempel med avseende på industrin för aluminiumfolie för vidare förädling eller företagen i urvalet.

(432) Eftersom kommissionen inte hade tillgång till någon konkret bevisning undersökte den i stället Sinosures konkreta beteende med avseende på den försäkring som tillhandahållits till de företag som ingick i urvalet. Detta beteende skiljde sig från Sinosures officiella hållning, eftersom Sinosure inte agerade på grundval av marknadsprinciper.

(433) Efter att ha jämfört de sammanlagda utbetalda ersättningarna med de sammanlagda försäkrade beloppen, på grundval av uppgifterna i Sinosures årsrapport 2019 ([95]), drog kommissionen slutsatsen att Sinosure i genomsnitt skulle behöva ta ut 0,33 % av det försäkrade beloppet som en premie för att täcka kostnaderna för ersättningarna (utan att ens ta hänsyn till indirekta kostnader). I praktiken var dock de premier som betalats av de företag som ingick i urvalet lägre än den lägsta avgift som krävs för att täcka driftskostnader.

(434) Efter det slutliga utlämnandet upprepade de kinesiska myndigheterna att Sinosure inte är ett offentligt organ och att det följer marknadsprinciper i sin affärsverksamhet. Sinosure tar vid sin bedömning av möjligheten att bevilja exportkreditförsäkring hänsyn till faktorer som nationella risker, industririsker och importörens kreditrisker på ett heltäckande sätt. De kinesiska myndigheterna noterade också på nytt att kommissionen borde ha använt ett inhemskt riktmärke.

([90]) Se ärendet om däck som anförs i fotnot 5, skäl 429.
([91]) https://www.sinosure.com.cn/en/Sinosure/Profile/index.shtml, senast hämtad den 18 augusti 2021.
([92]) Kinas exportkatalog för högteknologiska produkter, nr 417.
([93]) http://www.mofcom.gov.cn/aarticle/b/g/200411/20041100300040.html, senast hämtad den 12 augusti 2021.
([94]) Sinosures årsredovisning 2019, s. 11, https://www.sinosure.com.cn/images/xwzx/ndbd/2020/08/27/38BBA5826A689D7D5B1DAE8BB66FACF8.pdf, senast hämtad den 18 augusti 2019.
([95]) Ibid, s.38.

(435) Eftersom de kinesiska myndigheterna inte lade fram någon ny bevisning om Sinosures funktion som offentligt organ vidhöll kommissionen sina slutsatser i detta avseende. Eftersom Sinosure hade en dominerande ställning på marknaden under undersökningsperioden kunde kommissionen inte heller finna någon marknadsbaserad inhemsk försäkringspremie, vilket lyfts fram i avsnitt 3.6.4.3 nedan. Detta påstående avvisades därför också.

(436) Kommissionen drog därför slutsatsen att Sinosure tillämpar den rättsliga ram som anges ovan i utövandet av myndighetsuppgifter när det gäller sektorn för aluminiumfolie för vidare förädling. Sinosure agerade som ett offentligt organ i den mening som avses i artikel 2 b jämförd med artikel 3.1 a i) i grundförordningen och i enlighet med relevant WTO-praxis. Dessutom gavs de exporterande tillverkare som ingick i urvalet en förmån, eftersom försäkringen tillhandahölls till räntor som var lägre än den lägsta avgift som krävdes för Sinosure för att täcka dess driftskostnader.

(437) Kommissionen fastställde också att de subventioner som getts inom exportförsäkringsprogrammet är selektiva, eftersom de inte kunde ha erhållits utan export och därmed är knutna till exportresultat i den mening som avses i artikel 4.4 a i grundförordningen.

3.6.4.3 Beräkning av subventionens storlek

(438) Eftersom Sinosure hade en dominerande ställning på marknaden under undersökningsperioden kunde kommissionen inte fastställa en marknadsbaserad inhemsk försäkringspremie. I linje med tidigare antisubventions-undersökningar använde kommissionen det mest lämpliga externa referensvärdet för vilket det fanns lätt tillgänglig information, dvs. de premiesatser som Export-Import Bank i Förenta staterna tillämpar på icke-finansiella institut för export till OECD-länder.

(439) Kommissionen ansåg att förmånen för mottagarna är skillnaden mellan det belopp som de faktiskt hade betalat som försäkringspremie och det belopp som de borde ha betalat genom att tillämpa den externa referenspremie som nämns i skäl 438.

(440) Vad gäller exportkreditförsäkringen hävdade Wanshun-gruppen att kommissionen borde ha undersökt om de premiesatser som togs ut var tillräckliga för att täcka försäkringsgivarens driftskostnader och förluster. Parten lämnade uppgifter om att de årliga premier som Sinosure samlat in under dessa år var tillräckliga för att täcka företagets driftskostnader och förluster på lång sikt.

(441) Wanshun hävdade också att kommissionen inte bara borde beakta det försäkrade beloppet och de ersättningar som betalats ut för att beräkna en lämplig fast premiesats, utan även borde ha beaktat återkraven av fordringarna. Dessutom begärde parten att kommissionen skulle redovisa sin exakta beräkning. Den betonade också att inte alla företag betalade försäkringspremier till fast ränta.

(442) Den hävdade vidare att om kommissionen vidhåller sitt beslut om att behandla Sinosures exportkreditförsäkring som en utjämningsbar subvention, borde den revidera den orimligt höga premiesatsen. Kommissionen lämnade ingen analys eller några förklaringar vad gäller huruvida det valda riktmärket var rimligt och uppmanade kommissionen att åtminstone förklara på vilken grund den ansåg att de amerikanska Exim-räntorna var lämpligare.

(443) Kommissionen håller inte med Wanshuns påstående angående exportkreditförsäkringar.Sinosure samarbetade inte i undersökningen och lämnade inte några särskilda uppgifter om den exportkreditförsäkring som tillhandahållits till industrin för aluminiumfolie för vidare förädling, premiernas storlek eller detaljerade siffror om lönsamheten av dess försäkringsverksamhet gällande exportkrediter. Det var därför inte möjligt att göra en jämförelse mellan de premiesatser som Sinosure tog ut och försäkringsgivarens driftskostnader och förluster för en viss industri, än mindre för exporterande tillverkare. Därför kunde ingen korssubventionering mellan industrier och företag bedömas. På grund av Sinosures bristande samarbete var det inte heller möjligt att göra en jämförelse mellan fordringar och indrivningar av fordringar, vilket Wanshun föreslog. Slutligen lade Wanshun inte fram några bevis eller underbyggda argument till stöd för sitt påstående att det externa riktmärket, dvs. de premiesatser som amerikanska Export-Import Bank tillämpade på icke-finansiella institutioner för export till OECD-länder, vilket förklaras i skäl 438, skulle vara orimliga eller uppenbart felaktiga. Därför tillbakavisades dessa påståenden.

(444) Den subventionsnivå som fastställts för den ordning som beskrivs ovan under undersökningsperioden för de företagsgrupper som ingick i urvalet uppgår till följande:

Förmånlig finansiering: Exportkreditförsäkring

Företagets namn	Subventionens storlek
Nanshan-gruppen	0,11 %
Wanshun-gruppen	0,27 %
Daching-gruppen	0,13 %

3.7 **Bidragsprogram**

(445) Kommissionen konstaterade att företagsgrupperna i urvalet gynnades av ett antal olika bidragsprogram, såsom bidrag till teknik, innovation och utveckling, tillgångsrelaterade bidrag, ränterabatter på lån och exportbidrag. Bidrag till teknik, innovation och utveckling utgjorde en stor del av de bidrag som redovisades av företagsgruppen i urvalet. Kommissionen grupperade därför bidragen i två grupper: i) bidrag till teknik, innovation och utveckling, och ii) andra bidrag.

3.7.1 *Bidrag till teknik, innovation och utveckling*

(446) Alla företagsgrupper i urvalet fick bidrag till forskning och utveckling (*FoU*) och industrialisering, teknisk uppgradering och innovation under undersökningsperioden.

3.7.1.1 Rättslig grund/regelverk

— Trettonde femårsplanen för teknisk innovation.

— Vägledande yttranden om främjande av upprustning av företagsteknik, centralregeringen, Guo Fa (2012) 44.

— Arbetsplan för industriförnyelse och teknikupprustning, NDRC och MIIT, 2015.

— Fonder för industristöd och särskilda fonder för FoU och industrialisering, Dong Ban Fa (2018) nr 62.

— Nationellt program för forskning och utveckling av avancerad teknik, (863) förvaltningsåtgärder.

— Tillkännagivande om första omgången av indikatorer för den speciella fonden på provinsnivå för omvandling och uppgradering av industrier och informationsindustrier 2019.

— Tillkännagivanden om fördelning av särskilda medel för teknisk upprustning, särskilda medel för industriförnyelse, särskilda medel för teknisk omställning och särskilda medel för industriutveckling.

3.7.1.2 Undersökningsresultat

(447) Kommissionen konstaterade att bidragen både avsåg teknisk uppgradering, upprustning eller omställning av tillverkningsprocesser samt till forskning om och utveckling av avancerade och nya tekniker.

(448) Enligt de vägledande yttrandena om främjande av upprustning av företagsteknik uppmanas centrala och lokala myndigheter att ytterligare öka det ekonomiska stödet och öka investeringarna med inriktning på industriell omställning och uppgradering inom nyckelområden och viktiga frågor som rör teknisk upprustning. Dessutom bör myndigheterna ständigt förnya och förbättra fondförvaltningsmetoderna, flexibelt genomföra flera typer av stöd och öka användningen av skattemedlen.

(449) Arbetsplanen för industriförnyelse och teknikupprustning genomför ovannämnda vägledande yttranden i praktiken genom att särskilda fonder för att främja tekniska framsteg och tekniska omställningsprojekt inrättas. Dessa medel omfattar investeringsstöd och lånerabatter. Användningen av medlen måste överensstämma med nationell makroekonomisk politik, industripolitik och politik för regional utveckling.

(450) De bidragsprogram som företagsgrupperna i urvalet gynnades av är i stor utsträckning utformade på ett liknande sätt. Beroende på syfte fastställs ansökningskriterier för företagen och om kriterierna är uppfyllda beviljas finansiellt stöd.

(451) Till exempel har vissa av de bidrag som beviljades företagen i urvalet sin rättsliga grund i det nationella högteknologiska forsknings- och utvecklingsprogrammet, som än en gång illustrerar hur den statliga planeringen i Kina fungerar, vilket beskrivs i skäl 88. I artikel 2 anges att ”den nationella planen för forskning om och utveckling av avancerad teknik (863) är ett vetenskapligt och tekniskt program med tydliga nationella mål som stöds av centrala finansiella anslag”. I artikel 29 i samma dokument fastställs förfarandet för godkännande av bidragsberättigade projekt. Förfarandet ät utformat såsom beskrivs ovan: Efter ansökan, godkännande och utvärdering lägger en expertgrupp fram projektförslag och uppskattningar av projektfinansiering. Därefter godkänns och undertecknas bidragen av ett gemensamt kontor.

3.7.1.3 Selektivitet

(452) Bidragen till teknik, innovation och utveckling, inklusive de bidrag till FoU-projekt som beskrivs ovan, utgör subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen, dvs. överföring av medel i form av bidrag från de kinesiska myndigheterna till tillverkare av den berörda produkten. Såsom nämns i skäl 445 bokförs dessa medel som statliga subventioner i räkenskaperna för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet.

(453) Dessa subventioner är selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom endast företag inom de nyckelområden eller nyckelteknik som förtecknas i de riktlinjer, administrativa åtgärder och kataloger som regelbundet offentliggörs är berättigade till dem, och sektorn för aluminiumfolie för vidare förädling hör till de berättigade sektorerna. I alla händelser är de bidrag som redovisats av företagen och dubbelkontrollerats av kommissionen företagsspecifika.

(454) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte visade att de berörda FoU-bidragen är selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a, eftersom tilldelningen av forsknings- och utvecklingsbidrag är vanlig i hela världen och inte begränsad till vissa företag.

(455) Kommissionen har redan visat att bidragen är selektiva eftersom endast företag verksamma inom nyckelområden eller nyckelteknik som anges i riktlinjerna, de administrativa åtgärderna och katalogerna är stödberättigade. Vidare tillhandahöll de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna bidragsrelaterade dokument, t.ex. rättsliga handlingar och meddelanden om tilldelning, som visade att bidragen beviljades företag som tillhör vissa angivna industrier eller sektorer och/eller som är involverade i särskilda industriprojekt som främjas av staten. Kommissionen upprepade därför sin slutsats att dessa bidrag endast är tillgängliga för vissa företag och inte allmänt tillgängliga i hela ekonomin. Kommisionen fann dessutom att villkoren för stödberättigande för dessa bidrag inte var tydliga och objektiva och att de inte tillämpades automatiskt. De uppfyllde följaktligen inte de krav på selektivitet som anges i artikel 4.2 b i grundförordningen.

3.7.1.4 Beräkning av subventionens storlek

(456) För att fastställa förmånen under undersökningsperioden beaktade kommissionen bidrag som mottagits under undersökningsperioden liksom bidrag som mottagits före undersökningsperioden, men för vilka avskrivningsperioden fortsatte under undersökningsperioden. Vad gäller bidrag som inte har skrivits av ansågs förmånen utgöra det belopp som mottagits under undersökningsperioden. Vad gäller projekt- och tillgångsrelaterade bidrag ansågs förmånen utgöra den andel av det totala bidragsbeloppet som skrevs av under undersökningsperioden.

(457) Kommissionen övervägde att tillämpa en ytterligare årlig marknadsränta i enlighet med avsnitt F a i kommissionens riktlinjer för beräkning av subventionsbeloppet ([96]). Detta tillvägagångssätt skulle dock ha medfört en rad olika hypotetiska faktorer som det inte fanns någon tillförlitlig information om. Kommissionen ansåg därför att det var lämpligare att fördela beloppen till undersökningsperioden i enlighet med avskrivningstakten för FoU-projekt och tillgångar i enlighet med den beräkningsmetod som använts i tidigare ärenden ([97]).

3.7.2 *Andra bidrag*

(458) Kommissionen konstaterade att företagsgrupperna i urvalet även fick andra bidrag. såsom tillgångsrelaterade bidrag, ränterabatter på lån, exportbidrag och andra enstaka eller återkommande bidrag, från olika statliga myndighetsnivåer.

3.7.2.1 Rättslig grund/regelverk

(459) Dessa bidrag beviljades företagen av myndigheter på nationell nivå eller på provins-, stads- eller distriktsnivå, och samtliga tycktes vara selektivt riktade till de företag som ingick i urvalet eller selektiva med avseende på geografisk belägenhet eller typ av industri. Uppgifter om den rättsliga grunden för beviljandet av dessa bidrag lämnades inte av alla företag i urvalet. Från några av företagen fick kommissionen dock en kopia av ett dokument utfärdat av en myndighet som åtföljde beviljandet av medel, vilka benämndes ”tillkännagivanden”.

3.7.2.2 Undersökningsresultat

(460) Andra bidrag utgjordes till exempel av tillgångsrelaterade bidrag, patentmedel, medel och stipendier för vetenskap och teknik, medel för näringslivsutveckling, medel för exportfrämjande, bidrag till ökad kvalitet och stärkt effektivitet inom industrin, medel för kommunalt handelsstöd, medel för utveckling av utrikeshandel och stipendier för produktsäkerhet

(461) Med tanke på det stora antal bidrag som kommissionen fanns i redovisningen hos företagsgrupperna i urvalet presenteras endast en sammanfattning av de huvudsakliga undersökningsresultaten i denna förordning. Bevisning för att det förekom en mängd bidrag och det faktum att de hade beviljats av myndigheter på olika nivåer tillhandahölls inledningsvis av de tre företagsgrupperna i urvalet. Närmare undersökningsresultat om dessa bidrag lämnades till de enskilda företagen i deras särskilda dokument med utlämnandet av uppgifter.

(462) Dessa andra bidrag utgör subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a i och artikel 3.2 i grundförordningen, eftersom en överföring av medel från myndigheterna skedde i form av bidrag till företagsgrupperna i urvalet, vilket medförde en förmån för mottagarna.

([96]) EGT C 394, 17.12.1998, s. 6.

([97]) Se bland annat rådets genomförandeförordning (EU) 452/2011 (EUT L 128, 14.5.2011, s. 18) (bestruket finpapper), rådets genomförandeförordning (EU) 2013/215 (EUT L 73, 11.3.2013, s. 16) (stålprodukter belagda med organiskt material), kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/366 (EUT L 56, 3.3.2017, s. 1) (solcellspaneler), kommissionens genomförandeförordning (EU) 1379/2014 (EUT L 367, 23.12.2014, s. 22) (glasfiberfilament) och kommissionens genomförandebeslut 2014/918 (EUT L 360, 16.12.2014, s. 65) (polyesterstapelfibrer).

(463) Företagsgrupperna i urvalet lämnade uppgifter om bidragsbeloppen och den myndighet som beviljade och betalade ut varje bidrag. De berörda företagen bokförde också oftast denna inkomst under rubriken ”stödinkomster” i sin redovisning och hade låtit dessa räkenskaper granskas i en oberoende revision. Kommissionen anser att uppgifterna om dessa bidrag utgör faktisk bevisning för en subvention som medförde en förmån.

(464) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte har lämnat tillräckligt detaljerade uppgifter om vilka bidrag den hänvisar till, eftersom den inte pekade på specifika bidrag eller rättsliga källor. Såsom nämns i skälen 459 och 461 utgjordes de bidrag som det hänvisas till i detta avsnitt av flera små belopp, som gavs av myndigheter på olika nivåer och för vilka styrkande handlingar i många fall inte lämnades av de företag som ingick i urvalet, förutom för vissa beteckningar på hög nivå. Kommissionen är därför inte i stånd att tillhandahålla en exakt rättslig grund för de kinesiska myndigheterna. Närmare undersökningsresultat om dessa bidrag lämnades till de enskilda företagen i deras särskilda dokument med utlämnandet av uppgifter.

3.7.2.3 Selektivitet

(465) Dessa bidrag är också selektiva i den mening som avses i artikel 4.2 a och 4.3 i grundförordningen, eftersom de enligt de handlingar som de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna har lämnat tycks vara begränsade till vissa företag, vissa industrier, såsom industrin för aluminiumfolie för vidare förädling, eller specifika projekt i specifika regioner. Dessutom är några av bidragen knutna till exportresultat i den mening som avses i artikel 4.4 a i grundförordningen.

(466) Dessa bidrag uppfyller dessutom inte kraven för att selektivitet inte ska anses föreligga enligt artikel 4.2 b i grundförordningen, eftersom villkoren för berättigande och de faktiska urvalskriterierna för företagen inte är transparenta och objektiva och inte tillämpas automatiskt.

(467) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Nanshan-gruppen i fråga om bidrag:

a) Kommissionen medtog felaktigt icke-avskrivningsbara subventioner som erhållits före undersökningsperioden i subventionsmarginalen vid beräkningen av förmånen för bidrag. Företaget krävde att kommissionen skulle utesluta icke-avskrivningsbara bidrag som erhållits före undersökningsperioden från subventionsmarginalen.

b) Vad gäller bidrag som mottagits av ett av företagen i Nanshan-gruppen använde kommissionen felaktig avskrivningsperiod.

(468) Kommissionen konstaterade att de icke-avskrivningsbara subventioner som avses i skäl 467 avser anläggningstillgångar. Följaktligen har kommissionen hänfört förmånen till samma tidsperiod under vilken anläggningstillgångarna avskrivs. Kommentaren avvisas därför.

(469) Efter synpunkterna från Nanshan Group granskade kommissionen de avskrivningsperioder som användes i beräkningarna. I de fall en felaktig period hade använts korrigerades beräkningen.

(470) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Wanshun-gruppen att kommissionen hade gjort ett misstag vid beräkningen av den förmån som uppstod genom ett bidrag till ett av företagen i denna koncern. Wanshun-gruppen hävdade närmare bestämt att ett av de projekt för vilka bidraget beviljades inleddes först under det tredje kvartalet 2019 och att det därför var fel att hänföra en femtondel av värdet (motsvarande avskrivningsperioden på 15 år) till undersökningsperioden.

(471) Kommissionen noterar att enligt etablerad praxis fördelas bidrag för undersökningsperioden med hjälp av antalet kalenderår som beräkningsgrund. Därför avvisades detta påstående.

3.7.2.4 Beräkning av subventionens storlek

(472) Kommissionen beräknade förmånen i enlighet med den metod som beskrivs i skäl 457.

(473) De subventionsnivåer för alla bidrag under undersökningsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet fastställdes till följande:

Bidrag

Företagets namn	Subventionens storlek
Nanshan-gruppen	1,22 %
Wanshun-gruppen	0,42 %
Daching-gruppen	0,25 %

3.8 **Uteblivna intäkter genom program för direkt skattebefrielse och skattereduktioner**

3.8.1 *Befrielse från och nedsättning av direkta skatter*

3.8.1.1 Bolagsskatteprivilegier för högteknologiska företag och företag inom ny teknik

3.8.1.2 Rättslig grund/regelverk

(474) Den rättsliga grunden för detta program är artikel 28 i bolagsskattelagen ([98]) och artikel 93 i genomförandebestämmelserna för bolagsskattelagen ([99]), samt följande:

— Cirkulär från ministeriet för vetenskap och teknik, finansministeriet och den statliga skatteförvaltningen om granskning och utfärdande av ”administrativa åtgärder för erkännande av högteknologiska företag”, G.K.F.H. [2016] nr 32.

— Cirkulär från ministeriet för vetenskap och teknik, finansministeriet och den statliga skatteförvaltningen om granskning och utfärdande av riktlinjer för administration av ackreditering av högteknologiska företag, Guo Ke Fa Huo [2016] nr 195.

— Meddelande [2017] nr 24 från den statliga myndigheten för beskattning om tillämpning av förmånlig inkomstskatt på högteknologiska företag.

— Katalog över högteknologiområden som stöds av staten, 2016 års utgåva ([100]), och

— Meddelande från finansministeriet och den statliga skatteförvaltningen [2019] nr 68.

(475) Kapitel IV i Kinas bolagsskattelag innehåller bestämmelser vad gäller förmånsbeskattning. I artikel 25 i bolagsskattelagen, som utgör inledningen till kapitel IV, anges att ”staten erbjuder förmånlig beskattning till företag i industrier eller projekt vilkas utveckling stöds och främjas särskilt av staten”. Enligt artikel 28 i bolagsskattelagen ”ska bolagsskattesatsen på högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik och som behöver särskilt statligt stöd sänkas till 15 %”.

(476) I artikel 93 i genomförandebestämmelserna för bolagsskattelagen klargörs följande:

”De viktiga högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik som staten ska stödja” enligt artikel 28 punkt 2 i bolagsskattelagen avser företag som äger immateriella rättigheter och uppfyller följande villkor:

1. *Förenlighet med tillämpningsområdet för nyckelområdena för statsstödda högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik.*

2. *Andelen forsknings- och utvecklingsutgifter i försäljningsintäkterna ska vara minst lika stor som den föreskrivna andelen.*

3. *Den andel av inkomsten som härrör från högteknologiska produkter eller tjänster i företagets totala intäkter får inte vara mindre än den föreskrivna andelen.*

([98]) http://www.npc.gov.cn/zgrdw/englishnpc/Law/2009-02/20/content_1471133.htm
([99]) Genomförandebestämmelser för den kinesiska bolagsskattelagen (reviderad 2019) - Beslut av centralregeringen nr 714.
([100]) http://kj.quanzhou.gov.cn/wsbs/xgxz/201703/t20170322_431820.htm, senast hämtad den 17 augusti 2021.

4. *Den tekniska personalens andel av företagets totala personal ska vara minst lika stor som den föreskrivna andelen.*

5. *Övriga villkor som föreskrivs i åtgärderna för administration av identifiering av högteknologiska företag.*

6. Åtgärder för administrationen av identifieringen av högteknologiska företag och nyckelområden för statsstödda högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik ska utformas gemensamt av centralregeringens teknik-, finans- och beskattningsavdelningar och ska träda i kraft efter godkännande av centralregeringen.

(477) I de ovannämnda bestämmelserna anges tydligt att den reducerade skattesatsen för företag är förbehållen ”viktiga högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik som ska stödjas av staten”, vilka äger viktiga immateriella rättigheter och uppfyller vissa villkor, t.ex. att ”följa tillämpningsområdet för nyckelområdena för statsstödda högteknologiska företag och företag som utnyttjar ny teknik”.

(478) Enligt artikel 11 i de administrativa åtgärderna för erkännande av högteknologiska företag måste företagen uppfylla vissa villkor för att erkännas som högteknologiska företag, bland annat ”äga immateriella rättigheter som spelar en central roll i det tekniska stödet till företagets huvudsakliga produkter (tjänster) via oberoende forskning, överföring, bidrag, sammanslagningar och förvärv osv.” och ”den teknik som spelar en central roll i det tekniska stödet till företagets huvudsakliga produkter (tjänster) omfattas av de högteknologiska områden som stöds av staten”.

(479) De högteknologiska nyckelområden som stöds av staten förtecknas i 2016 års katalog över högteknologiområden som stöds av staten. I katalogen nämns aluminiumfolie uttryckligen som en högteknologisk produkt som stöds av staten under ”nya material/metallmaterial”.

3.8.1.3 Undersökningsresultat

(480) Kommissionen konstaterade att företag inom de grupper av exporterande tillverkare som ingick i urvalet ansågs utgöra högteknologiska företag under undersökningsperioden och således gynnades av en skatterabatt på 15 % enligt bolagsskattelagen.

(481) Kommissionen anser att skatterabatten i fråga utgör en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna, vilket medför en förmån för de berörda företagen. Förmånen för mottagarna är lika med skatteminskningen.

(482) Denna subvention är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen begränsar tillämpningen av denna ordning till att endast avse företag som är verksamma inom vissa prioriterade högteknologiområden som fastställts av staten, vilket visades i skälen 477–479. Såsom anges i skäl 479 har industrin för aluminiumfolie för vidare förädling en sådan högteknologisk prioritering.

3.8.1.4 Beräkning av subventionens storlek

(483) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades i förhållande till den förmån som mottagaren konstaterades ha erhållit under undersökningsperioden. Denna förmån beräknades som skillnaden mellan den totala skatt som skulle betalats enligt den normala skattesatsen och den totala skatt som faktiskt betalades med den lägre skattesatsen.

(484) Subventionsnivån för denna särskilda ordning fastställdes till 0,55 % för Nanshan-gruppen, 0,43 % för Wanshun-gruppen och 0,47 % för Daching-gruppen.

3.8.2 *Skatterabatt för forsknings- och utvecklingsutgifter enligt bolagsskattelagen*

(485) Skatterabatten för forskning och utveckling innebär att företag får en förmånlig skattebehandling för sin FoU-verksamhet inom vissa prioriterade högteknologiområden som fastställts av staten, under förutsättning att vissa tröskelnivåer för FoU-utgifter uppnåtts.

(486) Närmare bestämt innebär detta att FoU-utgifter för att utveckla ny teknologi, nya produkter och nya tekniker som inte utgör immateriella tillgångar och redovisas i vinst- och förlusträkningen för det innevarande räkenskapsåret omfattas av ett avdrag på ytterligare 75 % efter det att de dragits av till fullo mot bakgrund av den aktuella situationen. När de ovannämnda FoU-utgifterna utgör immateriella tillgångar omfattas de av avskrivning på grundval av 175 % av kostnaden för den immateriella tillgången. Sedan januari 2021 har det ytterligare avdraget före skatt för FoU-utgifter ökat till 100 % ([101]).

3.8.2.1 Rättslig grund/regelverk

(487) Den rättsliga grunden för detta program är artikel 30.1 i bolagsskattelagen, och artikel 95 i tillämpningsföreskrifterna för Kinas bolagsskattelag liksom följande tillkännagivanden:

— Tillkännagivande av finansministeriet, den statliga skatteförvaltningen och ministeriet för vetenskap och teknik om förbättrad politik avseende avdrag före skatt av FoU-utgifter (Cai Shui [2015] nr 119).

— Cirkulär om ökning av andelen superavdrag före skatt för forsknings- och utvecklingsutgifter (Cai Shui [2018] nr 99)

— Meddelande [2015] nr 97 från den statliga skatteförvaltningen om relevanta frågor gällande regler om ytterligare avdrag före skatt för forsknings- och utvecklingsutgifter i företag.

— Meddelande 2017 nr 40 från den statliga skatteförvaltningen om frågor gällande tillämpligheten av beräkningen av ytterligare avdrag före skatt för forsknings- och utvecklingsutgifter och

— Katalog över högteknologiområden som stöds av staten, 2016 års utgåva.

(488) I tidigare undersökningar ([102]) har kommissionen konstaterat att ”ny teknik, nya produkter och nya metoder”, som kan dra nytta av skatteavdraget, ingår i vissa högteknologiska områden som stöds av staten. Såsom anses i skäl 480 förtecknas de högteknologiska nyckelområden som staten stöttar i 2016 års katalog över högteknologiområden som stöds av staten.

(489) Såsom anges i skäl 479 innehåller kapitel IV i bolagsskattelagen bestämmelser om förmånlig skattebehandling, särskilt artikel 25. I artikel 30.1 som också ingår i detta kapitel i bolagsskattelagen anges att ”företagens utgifter för forskning och utveckling i samband med ny teknologi, nya produkter och nya tekniker” får dras av vid den tidpunkt då den beskattningsbara inkomsten beräknas. I artikel 95 i tillämpningsföreskrifterna för bolagsskattelagen förtydligas innebörden av ”FoU utgifter i syfte att utveckla ny teknologi, nya produkter och nya metoder” som fastställs i artikel 30.1 i bolagsskattelagen.

(490) Följande anges i cirkuläret om ökning av andelen superavdrag före skatt för forsknings- och utvecklingsutgifter (Cai Shui [2018] nr 99): *”Med avseende på de forsknings- och utvecklingsutgifter (FoU) som ett företag faktiskt harådragit sig i samband med sin FoU-verksamhet får ytterligare 75 % av det faktiska utgiftsbeloppet dras av före skatt, utöver andra aktuella avdrag, under perioden från den 1 januari 2018 till den 31 december 2020, på villkor att de berörda avgifterna inte omvandlas till en immateriell tillgång och vägs in i företagets kapitalvinster och kapitalförluster. Om de berörda utgifterna omvandlas till en immateriell tillgång får de dock skrivas av med 175 % av den immateriella tillgångens kostnader före skatt under den ovannämnda perioden.”*

3.8.2.2 Undersökningsresultat

(491) Kommissionen konstaterade att företagen inom företagsgrupperna i urvalet gynnades av ”ytterligare avdrag för forsknings- och utvecklingsutgifter som de ådragit sig i samband med forskning och utveckling av ny teknologi, nya produkter och nya tekniker”.

([101]) Tillkännagivande [2021] nr 13 från finansministeriet och den statliga skattemyndigheten om ytterligare förbättringar av policyn om viktade avdrag före skatt för utgifter för forskning och utveckling.

([102]) Se ärendena om varmvalsade platta produkter, om däck och om GFF som anges anförs i fotnot 5, skälen 330, 521 respektive 560.

(492) Kommissionen anser att skatterabatten i fråga utgör en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna, vilket medför en förmån för de berörda företagen. Förmånen för mottagarna är lika med skatteminskningen.

(493) Denna subvention är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen begränsar tillämpningen av denna åtgärd till att endast avse företag som har FoU-utgifter inom vissa prioriterade högteknologiområden som fastställts av staten, t.ex. sektorn för aluminiumfolie för vidare förädling.

3.8.2.3 Beräkning av subventionens storlek

(494) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades i förhållande till den förmån som mottagaren konstaterades ha erhållit under undersökningsperioden. Denna förmån beräknades som skillnaden mellan den totala skatt som ska betalats enligt den normala skattesatsen och den totala skatt som ska betalas efter det ytterligare avdraget på 75 % av de faktiska FoU-utgifterna.

(495) Storleken på subventionen för denna särskilda ordning fastställdes till 1,24 % för Nanshan-gruppen, 0,14 % för Wanshun-gruppen och 0,37 % för Daching-gruppen.

3.8.3 *Skattebefrielse på utdelning mellan berättigade inhemska företag*

(496) Lagen om bolagsskatt erbjuder förmånlig beskattning till företag i industrier eller projekt vilkas utveckling stöds och främjas särskilt av staten och i synnerhet undantas från skatt på intäkter från kapitalinvesteringar, till exempel utdelningar och bonus, mellan berättigade inhemska företag.

3.8.3.1 Rättslig grund/regelverk

(497) Den rättsliga grunden för detta program är artikel 26.2 i bolagsskattelagen och genomförandebestämmelserna för Kinas bolagsskattelag.

(498) I artikel 25 i bolagsskattelagen, som utgör inledningen till kapitel IV ”Förmånliga skattepolitiska åtgärder”, anges att ”staten erbjuder förmånlig beskattning till företag i industrier eller projekt vilkas utveckling stöds och främjas särskilt av staten”. I artikel 26.2 anges vidare att skattebefrielsen är tillämplig på inkomst från kapitalinvesteringar mellan ”berättigade inhemska företag”, vilket verkar begränsa dess tillämpningsområde till endast vissa inhemska företag.

3.8.3.2 Undersökningsresultat

(499) Kommissionen konstaterade att ett företag i urvalet var befriat från utdelningsskatt mellan berättigade inhemska företag.

(500) Kommissionen ansåg att denna ordning utgör en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna, vilket medför en förmån för det berörda företaget. Förmånen för mottagaren är lika med skatteminskningen.

(501) Denna subvention är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen i sig begränsar tillämpningen av detta undantag till att endast avse berättigade inhemska företag verksamma inom industrier eller projekt vars utveckling särskilt stöds och främjas av staten, t.ex. industrin för aluminiumfolie för vidare förädling.

(502) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Nanshan-gruppen att befrielsen från utdelningsskatt mellan inhemska företag inte är en utjämningsbar subvention, eftersom den inte är selektiv, är tillämplig på alla företag och endast syftar till att undvika dubbelbeskattning.

(503) Även om kommissionen höll med om att slopandet av dubbelbeskattning är en legitim skattepraxis, ingår artikel 26.2 i bolagsskattelagen i kapitel IV ”Skatteförmåner”, där ett antal förmånliga typer av skattebehandling föreskrivs som är undantag från de allmänna skattereglerna. Som förklaras i skäl 491 som föreskrivs i artikel 25 i bolagsskattelagen, som utgör inledningen till kapitel IV ”Förmånliga skattepolitiska åtgärder”, att ”staten erbjuder förmånlig beskattning till företag i industrier eller projekt vilkas utveckling stöds och främjas särskilt av staten”. I artikel 26.2 anges vidare att skattebefrielsen är tillämpligt på inkomst från kapitalinvesteringar mellan ”berättigade

inhemska företag”, vilket verkar begränsa dess tillämpningsområde till endast vissa inhemska företag. Kommissionen ansåg därför att en sådan förmånlig skattepolitik är begränsad till vissa industrier som särskilt stöds och uppmuntras av staten, t.ex. industrin för aluminiumfolie för vidare förädling, och är därför selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen. Kommissionen bekräftade följaktligen sin slutsats att detta system är en utjämningsbar subvention. Detta påstående avvisas därför.

3.8.3.3 3. Beräkning av subventionens storlek

(504) Kommissionen har beräknat subventionsbeloppet genom att använda den vanliga skattesatsen för den aktieutdelning som dragits av från den beskattningsbara inkomsten.

(505) Subventionens storlek för denna särskilda ordning fastställdes till 0,15 % för Nanshan-gruppen.

3.8.4 *Befrielse från markanvändningsskatt*

(506) En organisation eller enskild person som använder mark i storstäder, mindre städer och förvaltningsenheter och i industri- och gruvdistrikt ska normalt sett erlägga skatt för urban markanvändning. Markanvändningsskatten tas ut av de lokala skattemyndigheterna i det område där marken används. Vissa markkategorier är befriade från markanvändningsskatt, såsom mark som vunnits ur havet, mark för användning av statliga inrättningar, civilsamhällets organisationer och militära enheter för eget ändamål, mark för användning av institutioner som finansieras med statliga anslag från finansministeriet, mark som används av religiösa tempel, offentliga parker, offentliga historiska platser, offentliga platser med skönhetsvärde, gator, vägar, torg, offentliga gräsmattor och annan offentlig mark i stadsområden.

3.8.4.1 Rättslig grund/regelverk

(507) Följande dokument utgör den rättsliga grunden för detta program:

— Kinas provisoriska bestämmelser om fastighetsskatt (Guo Fa [1986] nr 90, ändrad 2011).

— Kinas tillfälliga bestämmelser om skatt för markanvändning i stadsplaneområden (reviderade 2019), föreskrift från Folkrepubliken Kinas centralregering nr 709. och

— Flera yttranden om kraftfullt stöd till en hållbar och sund utveckling av privatekonomin (EFa [2018] nr 33).

3.8.4.2 Undersökningsresultat

(508) Ett företag inom en av företagsgrupperna i urvalet gynnades av en sänkning på 50 % av markanvändningsskatten på grundval av en särskild politisk åtgärd för högteknologiska företag i Shandongprovinsen enligt ”tillkännagivandet från provinsen Shandongs folkstyrelse om flera politiska åtgärder till stöd för en högkvalitativ utveckling av realekonomin”.

(509) Företaget i fråga omfattades inte av några av de undantagna kategorier som fastställs i artikel 6 i Kinas tillfälliga bestämmelser om markanvändningsskatt i stadsplaneområden (reviderade 2019).

3.8.4.3 Selektivitet

(510) Kommissionen anser att den reducerade markanvändningsskatt för högteknologiska företag som beskrivs ovan utgör en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a i eller 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen, eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag antingen i form av direkt överföring av medel (skatteåterbäring) eller uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna (ej betald skatt), vilket medför en förmån för det berörda företaget. Subventionen är selektiv eftersom den endast riktas mot högteknologiska företag i Shandong.

(511) Förmånen för mottagarna är lika med det återbetalda beloppet/skatteminskningen.

(512) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Wanshun-gruppen att:

a) Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd Inte omfattades av någon skattebefrielse för sin mark. Markklassificeringen ändrades från en klass till en annan, avrvid tillämplig skattesats också ändrades. Företagets påstådda partiella betalning av markanvändningsskatten avspeglar således endast ändringen av markklassificering.

b) Den markskatt som Jiangsu Huafeng Aluminium Industry Co., Ltd betalade under undersökningsperioden var högre än den gängse markanvändningsskatt som kommissionen beräknade. Företaget erhöll därför ingen förmån i detta avseende.

c) Kommissionen gjorde ett skrivfel vid beräkningen av den markskatt som Shantou Whanshun betalat.

(513) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Wanshun lämnade inte någon dokumentation eller ytterligare motivering som styrkte påståendet att markklassificeringen hade ändrats från en klass till en annan. Detta påstående avvisades därför.

(514) Vad beträffar det andra och det tredje påståendet godtog kommissionen påståendena och gjorde en korrigering av beräkningen av förmånen.

3.8.4.4 Beräkning av subventionens storlek

(515) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades i förhållande till den förmån som mottagaren konstaterades ha erhållit under undersökningsperioden. Denna förmån ansågs vara det reducerade beloppet under undersökningsperioden. Det subventionsbelopp som fastställdes för denna särskilda ordning var 0,06 % för Nanshan-gruppen och 0,01 % för Wanshun-gruppen.

3.8.5 *Program för befrielse från indirekt beskattning och tullar*

3.8.5.1 Momsbefrielse och importtullrabatter vid användning av importerad utrustning och teknik

(516) Detta program ger momsbefrielse och importtullrabatter för import av investeringsvaror som används i företagens produktion. För att dra fördel av denna förmån får inte kapitalvarorna omfattas av en förteckning över icke-stödberättigande varor och det sökande företaget måste erhålla ett certifikat för statsfrämjat projekt som utfärdas av de kinesiska myndigheterna i enlighet med berörd lagstiftning om investeringar, skatter och tullar.

3.8.5.2 Rättslig grund/regelverk

(517) Följande dokument utgör den rättsliga grunden för detta program:

— centralregeringens cirkulär om anpassning av skattereglerna för importerad utrustning (Guo Fa [1997] nr 37).

— Tillkännagivande av finansministeriet, den allmänna tullförvaltningen och den statliga skatteförvaltningen om anpassning av vissa förmånliga importtullregler.

— Meddelande från finansministeriet, den allmänna tullförvaltningen och den statliga skatteförvaltningen [2008] nr 43.

— Tillkännagivande av NDRC om relevanta frågor rörande handläggningen av bekräftelseskrivelsen om inhemska eller utlandsfinansierade projekt vars utveckling främjas av staten [2006] nr 316. och

— Katalog över icke-tullbefriade importerade varor för FIE-företag och inhemska företag, 2008.

3.8.5.3 Undersökningsresultat

(518) Utrustning som importeras i syfte att utveckla inhemska eller utländska investeringsprojekt i linje med politiken att främja utländska och inhemska investeringsprojekt får befrias från moms och eller importtull, under förutsättning att utrustningskategorin i fråga inte är förtecknad i katalogen över icke-tullbefriade importerade varor.

(519) De kinesiska myndigheterna hävdade att från och med den 1 januari 2009 tillämpades endast tullbefrielse på import, medan moms fortfarande togs ut på import av utrustning för eget bruk.

(520) Det kunde emellertid konstateras att företagen i urvalet beviljats både tull- och momsbefrielse under undersökningsperioden. Det rörde sig bland annat om befrielse för utrustning som importerats tidigare år, men vars förmån skrevs av över utrustningens livslängd och därmed även delvis över undersökningsperioden. Kommissionen fann visserligen ingen bevisning för att denna befrielse förekommit under undersökningsperioden, men kunde på grundval av bevisningen i ärendet rörande företagen i urvalet fastställa att företagen i urvalet fortfarande erhöll förmåner inom ramen för detta program under den perioden.

(521) Programmet ger således ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna statliga intäkter i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen eftersom FIE-företag och andra stödberättigade inhemska företag befrias från betalning av moms och/eller tullar som de annars skulle betala. Det medför också en förmån för de mottagande företagen i den mening som avses i artikel 3.2 i grundförordningen.

(522) Programmet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen. Enligt den lagstiftning som tillämpas av den beviljande myndigheten är tillgången till programmet begränsat till sådana företag som investerar i vissa specifika företagskategorier som i detalj anges i lagstiftningen och som tillhör antingen den främjade kategorin eller den begränsade kategorin B i den vägledande katalogen för industrier vad gäller utländska investeringar och tekniköverföring eller sådana som är förenliga med katalogen över nyckelindustrier, produkter och teknik vars utveckling främjas av staten. Det finns inte heller några objektiva kriterier som begränsar berättigandet till programmet och det har inte lagts fram någon avgörande bevisning för att dra slutsatsen att berättigandet skulle vara automatiskt i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen.

(523) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Wanshun-gruppen att Anhui Maximum Aluminium Industries Co., Ltd inte omfattades av ordningen för momsbefrielse, eftersom den upphörde den 31 december 2008, medan Maximums maskiner köptes 2020. Skillnaden mellan den moms som faktiskt betalats av företaget och det momsbelopp som kommissionen räkande fram beror dessutom på att de inköpspriser som kommissionen har använt inkluderar andra utgifter.

(524) Kommissionen godtog Wanshuns påstående och korrigerade beräkningarna i enlighet därmed.

(525) Nanshan-gruppen hävdade också att kommissionen vid fastställandet av förmånen för befrielse från importtull på maskiner gjorde sig skyldig till tre fel som Nanshan-gruppen redogör för nedan.

(526) Kommissionen placerade felaktigt en förmån till undersökningsperioden för viss utrustning som köpts långt före undersökningsperioden och därmed helt avskrivits.

(527) För ett av företagen i Nanshan-gruppen använde kommissionen registret över anläggningstillgångar för hela företaget, vilket omfattar ett stort antal maskiner och apparater som används av andra affärsenheter än dem som är relaterade till aluminiumfolie för vidare förädling. Kommissionen bör därför utesluta befrielse från importtull för utrustning som inte används för den undersökta produkten.

(528) Kommissionen har även felaktigt klassificerat utrustningen i importreleterad och inhemsk upphandling.

(529) Kommissionen godtog påståendet om utrustning som var helt avskriven före undersökningsperioden och korrigerade beräkningen i enlighet med detta. Kommissionen konstaterar dock att Nanshan-gruppen inte fyllt i den relevanta delen av antisubventionsfrågeformuläret angående maskiner och att Nanshan-gruppen därför inte kunde visa vilken affärsenhet som använde vissa maskiner och heller inte kunde förete tillräcklig bevisning för uppdelningen mellan importerade och inhemska maskiner. Därför tillbakavisades dessa påståenden.

3.8.5.4 Beräkning av subventionens storlek

(530) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknas i form av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Den förmån som beviljas mottagarna anses vara beloppet av den moms och de tullar på den importerade utrustningen som undantas. För att se till att det utjämningsbara beloppet endast omfattade undersökningsperioden avskrevs förmånen över utrustningens användbara livslängd i enlighet med företagets normala redovisningsförfaranden.

(531) Subventionsnivån för denna särskilda ordning fastställdes till 0,47 % för Nanshan-gruppen, 0,12 % för Wanshun-gruppen och 0,21 % för Daching-gruppen.

3.8.6 *Totalt för alla ordningar för skattebefrielse och program för skattereduktion*

(532) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att alla ovannämnda skatteprogram innehåller objektiva kriterier som styr vilka som har rätt att få tillgång till förmånen. När dessa kriterier är uppfyllda sker tilldelningen av förmånen automatiskt. Som förklaras i föregående avsnitt separat för varje program gäller dessa ordningar dock endast företag verksamma inom vissa högteknologiska prioriterade områden eller främjade industrier. Detta påstående avvisades därför.

(533) Nanshan-gruppen hävdade också att kommissionen gjorde ett skrivfel och felaktigt medtog en skattebefrielse för ett av koncernföretagen. Detta påstående godkändes och beräkningen aktualiserades på motsvarande sätt.

(534) Den totala subventionsnivån för alla ordningar avseende skatter under undersökningsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet har fastställts till följande:

Befrielse från och nedsättning av skatter

Företagets namn	Subventionens storlek
Nanshan-gruppen	2,51 %
Wanshun-gruppen	0,70 %
Daching-gruppen	1,06 %

3.9 **Tillhandahållande av varor och tjänster från myndigheter för mindre än skälig ersättning**

3.9.1 *Tillhandahållande av mark mot för låg ersättning*

(535) All mark i Kina ägs antingen av staten eller av en kollektiv som består av byar eller kommuner innan äganderätten till mark eller rätt till egendom kan patenteras eller beviljas företag eller enskilda ägare. Alla fastigheter i stadsområden ägs av staten och alla fastigheter på landsbygden ägs av byarna eller kommunerna.

(536) Enligt den kinesiska konstitutionen och marklagstiftningen kan företag och privatpersoner emellertid köpa ”marknyttjanderätt”. För industrimark är arrendeperioden vanligtvis 50 år, med möjlighet till förnyelse med ytterligare 50 år.

(537) Enligt de kinesiska myndigheterna föreskrivs i artikel 137 i Folkrepubliken Kinas egendomslag att ”mark som används för industriella ändamål, affärsändamål, underhållning eller kommersiella ändamål osv., samt mark med minst två avsedda användare ska avyttringen ske genom auktion, inbjudan att lämna anbud eller någon annan metod för offentliga anbud”. De kinesiska myndigheterna hänvisar vidare till artikel 3 i Kinas interimsbestämmelser om tilldelning och överföring av markanvändningsrättigheter till statligt ägd mark i stadsområden. I denna artikel anges att ”varje bolag, företag, annan organisation och individ inom eller utanför Folkrepubliken Kina får, om inte annat anges i lag, ansöka om rätten att använda mark och ägna sig åt att utveckla, utnyttja och förvalta mark i enlighet med bestämmelserna i dessa förordningar”.

(538) De kinesiska myndigheterna anser att Kina har en fri marknad för mark och att de priser som betalas av industriföretag för arrendet motsvarar marknadspriserna.

3.9.1.1 Rättslig grund/regelverk

(539) Tillhandahållandet av rättigheter för markanvändning i Kina regleras av den kinesiska lagen om markförvaltning. Även följande dokument ingår i den rättsliga grunden:

(1) Kinas egendomslag (föreskrift från Folkrepubliken Kinas president nr 62).

(2) Kinas lag om markförvaltning.(föreskrift från Folkrepubliken Kinas president nr 28).

(3) Kinas lag om fastighetsförvaltning i städer (föreskrift från Folkrepubliken Kinas president nr 18).

(4) Kinas interimsbestämmelser om tilldelning och överföring av markanvändningsrättigheter till statligt ägd mark i stadsplaneområden (dekret nr 55 från Kinas centralregering).

(5) Genomförandeförordning för Kinas lag om markförvaltning (föreskrift från Folkrepubliken Kinas centralregering [2014] nr 653).

(6) Bestämmelser om tilldelning av markanvändningsrättigheter till statsägd byggnadsmark genom budgivning, auktion och offert (Meddelande nr 39 av CSRC). och

(7) centralregeringens meddelande om relevanta frågor rörande stärkandet av markkontrollen (Guo Fa (2006) nr 31).

3.9.1.2 Undersökningsresultat

(540) Enligt artikel 10 i bestämmelserna om tilldelning av markanvändningsrättigheter till statsägd byggnadsmark genom budgivning, auktion och offert ska de lokala myndigheterna fastställa markpriserna i enlighet med systemet för urban markvärdering (vilket endast uppdateras vart tredje år) och med den statliga industripolitiken.

(541) I tidigare undersökningar konstaterade kommissionen att de priser som betalats för markanvändningsrättigheter i Kina inte motsvarade marknadspriser fastställda på grundval av utbud och efterfrågan på en fri marknad eftersom auktionsförfarandet var otydligt, icke-transparent och inte fungerade i praktiken och eftersom priserna konstaterades vara godtyckligt fastställda av myndigheterna. Såsom nämns i skälet ovan fastställs priserna av myndigheterna i enlighet med systemet för urban markvärdering och enligt detta system ska de vid fastställandet bland annat. ta hänsyn till industripolitiken när de fastställer priset på industrimark.

(542) Den aktuella undersökningen har inte visat att det skulle ha skett några märkbara förändringar i detta hänseende. Kommissionen fann till exempel att de flesta företagen i urvalet erhöll sina markanvändningsrättigheter genom lokala myndigheters tilldelning och inte via ett anbudsförfarande.

(543) För den mark som tillhandahölls genom anbud fann kommissionen att det i varje fall endast fanns en anbudsgivare för marken och att det pris som betalats motsvarade utgångspriset i anbudsförfarandet. I avsaknad av ytterligare detaljerade uppgifter om det faktiska auktionsförfarandet var det osäkert om utgångspriset sattes oberoende och motsvarade marknadsvärdet på markanvändningsrättigheten.

(544) Kommissionen konstaterade även att vissa företag mottog återbetalningar från de lokala myndigheterna som kompensation för de priser de hade betalat för markanvändningsrättigheter. Dessutom hade en del av de tilldelade markanvändningsrättigheterna behövt betalas först flera år efter det att marken hade börjat användas. Vad gäller markanvändningsrättigheter som ägs av företag inom Nanshan-gruppen, såsom nämns i skälen 135–137, kunde inga bevis för någon inköpsprocess företes för de flesta av koncernens tomter.

(545) Ovannämnda bevisning strider mot de kinesiska myndigheternas påståenden om att de priser som betalas för markanvändningsrättigheter i Kina motsvarar ett pris som bestämts av tillgång och efterfrågan på en fri marknad. Undersökningsresultaten visar tvärtom att förvärvet av markanvändningsrättigheter i Kina var icke-transparent och priserna sattes godtyckligt av myndigheterna.

(546) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att någon förmån inte beviljats företagen i urvalet genom tillhandahållande av marknyttjanderätt eftersom det finns en fri marknad för mark i Kina. I detta avseende hänvisade de kinesiska myndigheterna till artikel 347 i Kinas civillag, som föreskriver följande: ”om mark används för industriella, kommersiella ändamål eller turist- eller underhållningsändamål, för bostadsändamål eller för andra vinstdrivande syften, eller om det finns två eller flera personer som är villiga att använda samma mark, ska rätten till användning av mark för byggande tilldelas genom anbudsinfordran, auktion eller annat öppet anbudsförfarande. Priset på marken fastställs genom konkurrens på marknaden”.

(547) Kommissionen konstaterade dock att även om det finns rättsliga bestämmelser som syftar till att tilldela marknyttjanderätt på ett öppet sätt och till marknadspriser, t.ex. genom anbudsförfaranden, respekteras dessa bestämmelser inte med jämna mellanrum, och vissa köpare får sin mark gratis eller under marknadspriserna. Myndigheterna har dessutom ofta specifika politiska mål när de tilldelar mark, bland annat genomförandet av ekonomiska planer. Så som anges i skäl 543 var, i de sällsynta fall där mark tillhandahölls genom ett auktionsförfarande, den information som lämnades, vilket nämns i skäl 543 ovan, under alla omständigheter otillräcklig för att dra slutsatsen att priserna hade fastställts på oberoende sätt och motsvarade markens marknadsvärde.

(548) De kinesiska myndigheternas tillhandahållande av markanvändningsrättigheter utgör därför en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a iii och 3.2 i grundförordningen i form av tillhandahållande av varor som innebär att de mottagande företagen beviljas en förmån. Såsom förklaras i skälen 541–545 finns det ingen fungerande marknad för mark i Kina och användningen av ett externt referensvärde (se skälen 551–554) visar att de belopp som betalas för markanvändningsrättigheterna av de exporterande tillverkarna i urvalet ligger långt under det normala marknadspriset.

3.9.1.3 Selektivitet

(549) Vad gäller förmånlig tillgång till industrimark för företag som tillhör vissa branscher noterade kommissionen att det pris som sätts av de lokala myndigheterna måste stå i samklang med den statliga industripolitiken (se skäl 541). Inom ramen för denna industripolitik betraktas industrin för aluminiumfolie för vidare förädling som en främjad industri ([103]). Enligt beslut nr 40 krävs dessutom att myndigheterna säkerställer att mark tillhandahålls främjade industrier. I artikel 18 i beslut nr 40 klargörs att industrier som är ”begränsade” inte ska få tillgång till markanvändningsrättigheter. Subventionen är selektiv i enlighet med artikel 4.2 a och 4.2 c i grundförordningen, eftersom det förmånliga tillhandahållandet av mark begränsas till företag som tillhör vissa branscher, i detta fall industrin för aluminiumfolie för vidare förädling, och statens förfaranden på detta område är otydliga och icke-transparenta.

(550) Efter det slutliga utlämnandet höll de kinesiska myndigheterna inte med kommissionen om att åtgärderna är selektiva, men lämnade inte någon ytterligare bevisning. Kommissionen vidhöll därför sina slutsatser.

3.9.1.4 Beräkning av subventionens storlek

(551) Liksom i tidigare undersökningar ([104]) och i enlighet med artikel 6 d ii i grundförordningen användes markpriser från det separata tullområdet Taiwan, Penghu, Kinmen och Matsu (nedan kallat Kinesiska Taipei) som externt referensvärde ([105]). Förmånen för mottagarna beräknas som skillnaden mellan det belopp som faktiskt betalats av var och en av de exporterande tillverkarna i urvalet (dvs. det faktiska pris som anges i kontraktet eller i tillämpliga fall priset i kontraktet minus det belopp som den lokala myndigheten gett i återbetalning/bidrag) för markanvändningsrättigheterna och det belopp som normalt sett skulle ha betalats på grundval av referensvärdet från Kinesiska Taipei.

([103]) Se avsnitt 3.1 ovan.

([104]) Se GFF, OCS och solpaneler.

([105]) Såsom fastställts av tribunalen i mål T-444/11, Gold East Paper och Gold Huacheng Paper mot rådet, tribunalens dom av den 11 september 2014 ECLI:EU:T:2014:773.

(552) För de av Nanshan-gruppens tomter för vilka styrkande bevisning inte kunde tillhandahållas ansågs det faktiskt betalade priset vara 0.

(553) Kommissionen anser att Kinesiska Taipei är ett lämpligt externt referensvärde av följande skäl:

— Den jämförbara ekonomiska utvecklingsnivån, BNP och den ekonomiska strukturen i Kinesiska Taipei och i de flesta provinser och städer i Kina där de exporterande tillverkarna i urvalet är etablerade.

— Den geografiska närheten mellan Kina och Kinesiska Taipei.

— Den höga graden av industriell infrastruktur i både Kinesiska Taipei och många provinser i Kina.

— De starka ekonomiska banden och den gränsöverskridande handeln mellan Kinesiska Taipei och Kina.

— Den höga befolkningstätheten i många provinser i Kina och i Kinesiska Taipei.

— Likheten mellan typen av mark och de transaktioner som använts för att konstruera det relevanta referensvärdet i Kinesiska Taipei med dem i Kina. och

— De gemensamma demografiska, språkliga och kulturella egenskaperna i Kinesiska Taipei och Kina.

(554) I enlighet med den metod som tillämpats i tidigare undersökningar ([106]) använde kommissionen det genomsnittliga markpris per kvadratmeter som fastställts i Kinesiska Taipei justerat för inflation och BNP-utveckling från och med datum i respektive avtal om markanvändningsrättigheter. Uppgifterna om priser på industrimark från 2015 togs från webbplatsen för industrikontoret vid ekonomiministeriet i Taiwan ([107]). För tidigare år justerades priserna med hänsyn till inflationstakt och BNP-utveckling per capita i löpande priser US-dollar för Taiwan som offentliggjorts av IMF för 2015.

(555) Efter det slutliga urlämnandet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen borde ha använt ett inhemskt riktmärke för mark. De kinesiska myndigheterna lämnade dock inte in någon statistik eller några uppgifter som kunde användas för detta ändamål.

(556) De kinesiska myndigheterna vidhöll också att priserna i Taiwan inte alls är jämförbara med priserna på det kinesiska fastlandet inte bara av befolkningsskäl och geografiska skäl, utan även på grund av att mark i Kina arrenderas, inte ägs, medan den kinesiska marknaden i Kinesiska Taipei är föremål för köprättigheter. De kinesiska myndigheterna hävdade därför att en justering måste göras för att avspegla dessa faktorer.

(557) Dessutom hävdade både Wanshun-gruppen och Nanshan-gruppen att det riktmärke som kommissionen använde för marknyttjanderätt var orimligt högt och inte avspeglade de rådande marknadsvillkoren i Kina. Detta berodde på att Taiwan under de senaste åren stod inför en exceptionell situation med brist på mark och hamring av industrimark, vilket alls inte förekommer i Kina. Ett sådant högt riktmärke har därför på ett konstlat och orättvist sätt ökat förmånen vad avser marknyttjanderätt och hela det subventionsbelopp som fastställts för koncernen. De tillade att Taiwan inte hade mycket mark tillgänglig för industri och låg på en annan ekonomisk nivå än Kina. I stället bör markpriserna i Thailand användas som ett lämpligt riktmärke för marknyttjanderätt.

(558) I detta avseende konstaterade kommissionen att valet av Kinesiska Taipei som riktmärke baserades på en undersökning av flera faktorer som anges i skäl 553. Även om det finns vissa skillnader i marknadsvillkoren mellan marknyttjanderätt på det kinesiska fastlandet och försäljning av mark i Kinesiska Taipei, är dessa inte av sådan art att de kullkastar valet av Kinesiska Taipei som rimligt riktmärke. Om man vidare ser närmare på befolkningstätheten i de exporterande tillverkarnas faktiska belägenhet verkar det som om siffrorna för befolkningstäthet i genomsnitt i

([106]) Se GFF, OCS och solpaneler.
([107]) https://idbpark.moeaidb.gov.tw/, senast hämtad den 18 augusti 2021.

själva verket är ganska lika Kinesiska Taipeis. Exempelvi svar befolkningstätheten år 2020 för Jiangyin 1 600 personer per m² ([108]), och befolkningstätheten i Xiamen var 3 036 personer per m² ([109]). Kommissionen ser inte heller effekterna av markkrisen på utvecklingen av referenspriserna. Priserna steg visserligen kraftigt åren 2015–2016 men har de förblivit relativt stabila under de senaste åren. De flesta tomterna under alla omständigheter förvärvades av de företag som ingick i urvalet långt innan det, och kunde därför inte påverkas av den senaste tidens händelseförlopp. Kommissionen ansåg därför att ingen justering var befogad.

(559) Följande subventionsbelopp har fastställts för markanvändningsrättigheter under undersökningsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet:

Tillhandahållande av mark mot för låg ersättning

Företagets namn	Subventionens storlek
Nanshan-gruppen	4,47 %
Wanshun-gruppen	1,78 %
Daching-gruppen	1,28 %

3.9.2 *Elförsörjning till reducerade priser*

3.9.2.1 Rättslig grund/regelverk

— Skrivelse från den nationella kommissionen för utveckling och reformer och den nationella energimyndigheten för aktivt främjande av marknadsorienterade energitransaktioner och ytterligare förbättring av handelsmekanismen (Fa Gai Yun Xing [2018] No. 1027, utfärdad den 16 juli 2018.

— Flera yttranden från centralkommittén i Kinas kommunistiska parti och centralregeringen om ytterligare fördjupning av reformen av kraftsystemet (Zhong Fa [2015] nr 9).

— Tillkännagivande om fullständig liberalisering av elproduktions- och förbrukningsplanen för kommersiellt verksamma användare (Nationella utvecklings- och reformkommissionen [2019] nr 1105).

— Regler för elhandel i fråga om medel- och långfristiga transaktioner i Jiangsuprovinsen.

— Tillkännagivande av Jiangsuprovinsens prisbyrå om en rimlig justering av elprisstrukturen, Su Jia Gong [2017] nr 124. och

— Cirkulär från Nationella utvecklings- och reformkommissionen om minskning av elkostnader för företag till stöd för återställning av arbetstillfällen, produktionsutveckling och prisreform [2020] nr 258.

3.9.2.2 Undersökningsresultat

(560) Två av företagsgrupperna i urvalet köpte sin el. Nanshan-gruppen producerade dessutom el i sitt interna kolkraftverk.

(561) Kommissionen slog fast att de undersökta företagen inom dessa två grupper i urvalet gynnades av sänkningar eller återbetalningar/justeringar av en del av sina elkostnader, eftersom företagen deltog i pilotprogrammet för marknadsinriktade eltransaktioner.

([108]) Jiangyin - Wikipedia
([109]) Xiamen - Wikipedia

(562) Kommissionen konstaterade dessutom att vissa av de undersökta företagen har rätt att köpa el direkt från kraftverk genom att ingå direkta köpeavtal, i stället för att köpa från nätet. Avtalen föreskriver en viss mängd el till ett visst pris, som är lägre än de officiella priser som fastställs på provinsnivå för stora industrianvändare.

(563) Möjligheten att ingå sådana direktavtal är i dag inte öppen för alla stora industrikonsumenter. På nationell nivå anges det i yttrandena från centralkommittén i Kinas kommunistiska parti och centralregeringen om ytterligare fördjupning av reformen av kraftsystemet, att ”företag som inte följer den nationella industripolitiken och vars produkter och processer avlägsnas inte bör delta i direkta transaktioner.” ([110]) I samma yttranden föreskrivs även följande: ”Efter det att tillträdesreglerna har fastställts bör vi även uppgradera katalogen över lokala elproducenter och elleverantörer som uppfyller de standarder som årligen offentliggörs av regeringen och genomföra en dynamisk reglering av användarkatalogen. Elproducenter, elleverantörer och användare som är upptagna i katalogen kan frivilligt registrera sig hos handelsinstitutionerna för att bli marknadsaktörer.” För att kunna delta i det direkta handelssystemet ska företagen således uppfylla vissa standarder och vara upptagna i ”användarkatalogen”.

(564) I praktiken sker direkt elhandel i provinserna. Företagen måste ansöka hos regionala myndigheter om godkännande att delta i pilotprojektet för direkt el, och de måste uppfylla vissa kriterier. För vissa företag finns det dessutom inga riktiga marknadsbaserade förhandlingar eller anbudsförfarande, eftersom de kvantiteter som köps in enligt direktavtal inte bygger på det faktiska utbudet och efterfrågan. Elproducenter och elanvändare får inte fritt sälja eller köpa all sin el direkt. De begränsas av kvantitativa kvoter som den lokala myndigheten tilldelat dem. Även om priserna är meningen att priserna ska förhandlas fram direkt mellan elproducenterna och den slutliga elanvändaren eller med mellanliggande tjänsteleverantörer, utfärdas fakturorna till företagen i praktiken av det statliga nätföretaget. Slutligen måste alla undertecknade direktköpkontrakt lämnas in till den lokala myndigheten för registrering.

(565) De kinesiska myndigheterna utfärdade 2018 ett cirkulär från den nationella kommissionen för utveckling och reformer och den nationella energimyndigheten för aktivt främjande av marknadsorienterade energitransaktioner och ytterligare förbättring av handelsmekanismen. Även om skrivelsen syftar till att öka antalet direkta transaktioner på elmarknaden nämns vissa industrier specifikt, bland annat högteknologiska industrier som industrin för aluminiumfolie för vidare förädling, som understöds och gynnas av liberaliseringen av elmarknaden. I avsnitt III ”Öppnande för att möjliggöra tillträde för användare som uppfyller kraven”, punkt 2, anges att ”framväxande industrier med högt mervärde, till exempel högteknologiska produkter, internet, stordata och avancerad tillverkningsindustri, liksom företag med särskilda fördelar och kännetecken och högt teknikinnehåll, ska stödjas så att de kan delta i transaktioner, utan spänningsnivåer och begränsningar av elförbrukningen”.

(566) I tillkännagivandet om fullständig liberalisering av elproduktions- och förbrukningsplanen för kommersiellt verksamma användare, som syftar till en ytterligare liberalisering av elmarknaden, anges dessutom att ”de kommersiella elanvändare som inte uppfyller den nationella industripolitiken ska preliminärt inte delta i marknadsorienterade transaktioner, och de elanvändare vars produkter och processer hör till de borttagna och begränsade kategorierna i katalogen för vägledning av industriell strukturanpassning ska strikt tillämpa den rådande differentierade prispolicyn för el”.

(567) Lagstiftningen föreskriver således en selektiv tillämpning av direkta transaktioner på elmarknaden som begränsas till vissa industrier, t.ex. industrier som uppfyller den nationella industripolitiken, och med särskild inriktning på högteknologiska industrier. Detta leder till att dessa industrier betalar lägre elpriser.

([110]) Flera yttranden från centralkommittén i Kinas kommunistiska parti och från centralregeringen om ytterligare fördjupning av reformen av kraftsystemet (Zhong Fa [2015] nr 9), avsnitt III (4).

(568) Kommissionen ansåg därför att det lägre elpriset och återbetalningarna/justeringarna till följd av den direkta elhandel som företagen i urvalet deltog i utgör en subvention i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen, eftersom det förekommer ett ekonomiskt bidrag i form av uteblivna intäkter för de kinesiska myndigheterna (dvs. nätoperatören) som medför en förmån för de berörda företagen. Förmånen för mottagarna motsvarar elkostnadsbesparingen, antingen genom reducerade elpriser eller genom återbetalningar/justeringar, eftersom elen tillhandahölls till ett pris under det normala nätpris som andra stora industrianvändare betalade, vilka inte gynnades av direkta leveranser eller inte ingick i pilotprojektet för direkt leverans.

(569) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att blotta förekomsten av statsägda företag i elproduktionen inte är tillräckliga bevis för subventionering och att europeiska tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling också fick subventioner från respektive EU-medlemsstater. De kinesiska myndigheterna betonade också att Kina under de senaste åren proaktivt har främjat en reform av elmarknaden. De viktigaste aspekterna av reformen är att påskynda inrättandet av en konkurrenskraftig och effektiv struktur och ett effektivt elmarknadssystem, samt marknadsorienterade prissättningsmekanismer, bl.a. direkta inköpsavtal. För de kraftverk som säljer elen direkt till industriella och andra användare fastställs elpriset genom förhandlingar och marknadsanbud mellan leverantörer och användare.

(570) De kinesiska myndigheterna hänvisade till flera rättsliga dokument som låg till grund för dess resonemang. De flesta av dessa handlingar gällde emellertid nätprisbuildningen i Kina, vilket inte är aktuellt här. På samma sätt faller eventuella subventioner till europeiska företag utanför undersökningens tillämpningsområde. Det enda dokument som mer specifikt avsåg direkta energiköp innehöll endast ett allmänt uttalande om ”rimlig prisbildning”. Såsom anges i skälen 561–567 motsvarar detta allmänna uttalande inte vad kommissionen i praktiken konstaterade. Därför avvisades dessa påståenden.

3.9.2.3 Selektivitet

(571) Denna subvention är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom lagstiftningen begränsar tillämpningen av denna ordning till att endast avse företag som uppfyller vissa industripolitiska mål som fastställts av staten, och vars produkter eller processer anses vara stödberättigande.

(572) Kommissionen drog därför slutsatsen att subventionsordningen var i kraft under undersökningsperioden och att den är selektiv i den mening som avses i artikel 4.2 a och 4.3 i grundförordningen.

3.9.2.4 Beräkning av subventionens storlek

(573) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades i förhållande till den förmån som mottagaren konstaterades ha erhållit under undersökningsperioden. Denna förmån beräknades som skillnaden mellan det totala elpris som skulle ha betalats enligt de normala elpriserna och det totala elpris som företagsgrupperna i urvalet betalade enligt den lägre taxan och/eller genom avdrag för olika former av återbetalningar/justeringar.

(574) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Daching-gruppen att justeringen av effektfaktorn, som en utvärderingsmekanism för att uppmuntra användarna till en effektivare elanvändning, inte borde ha behandlats som en subvention. Kommissionen bekräftade att den, från och med det slutliga utlämnandet till gruppen, hade dragits av från den beräknade förmånen.

(575) Följande subventionsnivå har fastställts för denna ordning under undersökningsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet:

Elförsörjning till reducerade priser

Företagets namn	Subventionens storlek
Wanshun-gruppen	0,18 %
Daching-gruppen	0,20 %

3.9.3 *Tillhandahållande av insatsvaror mot för låg ersättning*

(576) Såsom anges i avsnitt 3.2 underrättade kommissionen de kinesiska myndigheterna om att den, eftersom leverantörerna av de undersökta insatsvarorna, nämligen primärt aluminium och ångkol, inte besvarat frågeformuläret, skulle kunna komma att grunda sina avgöranden på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen när det gäller uppgifter som avser leverantörer av ovan nämnda insatsvaror. Kommissionen undersökte huruvida företagen i urvalet erhållit insatsvaror för tillverkningen av aluminiumfolie för vidare förädling till priser som subventionerats av de kinesiska myndigheterna.

3.9.3.1 Tillhandahållande av primärt aluminium mot för låg ersättning

(577) I klagomålet lämnade klagandena bevisning för att kinesiska tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling är verksamma inom en främjad industri och att det är rimligt att dra slutsatsen att de subventioner som tillhandahållits tillverkare av primärt aluminium som används i tillverkningen av aluminiumfolie för vidare förädling i slutändan gynnar tillverkare av sådan aluminiumfolie. Tillverkarna av aluminiumfolie skulle gynnas direkt av denna förmån, i den utsträckning de är vertikalt integrerade, och indirekt, i den mån dessa subventioner leder till lägre priser för insatsvaror på den kinesiska hemmamarknaden än vad som annars skulle vara fallet.

(578) Eftersom den undersökta gruppen av företag var vertikalt integrerade har kommissionen tagit med de närstående råvaruleverantörerna i undersökningen, och de subventioner som dessa närstående leverantörer mottog har tagits med i beräkningarna för varje subventionsordning. Kommissionen konstaterade även att eftersom de tre grupperna av exporterande tillverkare i urvalet var vertikalt integrerade köptes endast mycket små mängder av primärt aluminium (aluminiumgöt och aluminiumskrot) in från icke-närstående leverantörer. I den separata antidumpningsundersökningen ([111]) konstaterade kommissionen dessutom att primärt aluminium hade köpts in av de företag som ingick i urvalet till priser som överensstämde med internationella riktmärken.

(579) I avsaknad av bevisning om en materiell förmån för de exporterande tillverkarna i urvalet beslutade kommissionen därför att inte fortsätta undersökningen av denna påstådda subventionsordning.

3.9.3.2 Tillhandahållande av ångkol mot för låg ersättning

(580) Klagomålet innehöll påståenden om tillhandahållande av ångkol mot för låg ersättning. Nästan alla smältverk i Kina, inbegripet tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling, använder kol för att producera åtminstone en del av den el som de behöver i sina interna kraftverk. Bevisningen i klagomålet visade att kinesiska statsägda företag hade tillhandahållit ångkol till tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling mot för låg ersättning, till priser som är avsedda att ge aluminiumtillverkare i senare led en konkurrensfördel, såsom tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling.

(581) Som förklaras i avsnitt 3.2.3 begärde kommissionen att de kinesiska myndigheterna skulle vidarebefordra det särskilda frågeformuläret avsett för leverantörer av ångkol till kända leverantörer i Kina. De kinesiska myndigheterna gjorde inte detta. Dessutom bad kommissionen de kinesiska myndigheterna att lämna uppgifter om priser och prissättningsmekanismer samt namn och ägarstruktur för de kinesiska leverantörerna av ångkol. De kinesiska myndigheterna lämnade dock inte de begärda uppgifterna. Kommissionen kunde därför inte kontrollera hur priserna fastställdes, vilka kinesiska tillverkare som var statsägda och hur stor andel av den kinesiska tillverkningen som de svarade för.

([111]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/983 av den 17 juni 2021 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 216, 18.6.2021), skäl 382.

(582) Endast en av företagsgrupperna i urvalet köpte ångkol från icke-närstående tillverkare. Kommissionen konstaterade dock att företagen i urvalet på grund av det globala prisfallet på kolmarknaden till följd av covid-pandemin under undersökningsperioden hade köpt ångkol till priser som låg i linje med internationella referensvärden. I avsaknad av bevisning om en materiell förmån för de exporterande tillverkarna i urvalet beslutade kommissionen därför att inte fortsätta undersökningen av denna påstådda subventionsordning.

3.10 **Slutsats beträffande subventionering**

(583) På grundval av tillgänglig information beräknade kommissionen storleken på de utjämningsbara subventionerna till de företag som ingick i urvalet i enlighet med bestämmelserna i grundförordningen, separat för varje subvention eller subventionsprogram, och adderade uppgifterna för att beräkna den totala storleken på subventioneringen för varje exporterande tillverkare för undersökningsperioden. För att beräkna den övergripande subventioneringen beräknade kommissionen först subventioneringens procentandel, dvs. subventionsbeloppet som procentandel av företagets totala omsättning. Denna procentandel användes därefter för att beräkna den subvention som avsåg exporten av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden. Därefter beräknades subventionsbeloppet per ton av den berörda produkten som exporterades till unionen under undersökningsperioden, och marginalerna beräknades som andel av cif-värdet av samma export per ton.

(584) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Daching-gruppen att den konsoliderade omsättningen för den exporterande tillverkaren Xiamen Xiashun och dess närstående företag Daching Enterprises Ltd borde användas som nämnare vid beräkningen av subventionsbeloppet. Kommissionen konstaterade att Daching Enterprises Ltd agerade som en närstående exportör för gruppen och att Daching Enterprises Ltd:s hela exportomsättning kom från Xiamen Xiashun. Kommissionen ansåg därför att alla subventioner som konstaterades i Daching Enterprises Ltd avsåg de varor som exporterades av den exporterande tillverkaren. Subventionsbeloppet beräknades därför som en procentandel av Xiamen Xiashuns exportomsättning. Partens påstående avvisades därför.

(585) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Wanshun-gruppen att den totala företagsomsättningen för den exporterande tillverkaren Jiangsu Zhongji som kommissionen använde var felaktig, eftersom företaget inte medtog Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Ltd, som sålde produkten från Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd vidare till utländska marknader. Utjämningstullar tas faktiskt ut på grundval av cif-exportvärdet (som inbegriper pålägget för Zhongji HK).

(586) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Vad gäller exportrelaterade subventioner använde kommissionen den närstående handlarens exportomsättning. Vad gäller icke-exportrelaterade subventioner använder kommissionen emellertid, i enlighet med kommissionens praxis, den exporterande tillverkarens totala omsättning. Kommissionen försöker fastställa den förmån som den exporterande tillverkaren åtnjutit. Den exporterande tillverkarens omsättning är således den relevanta referenspunkten för att fastställa förmånen av subventioneringen för den exporterande tillverkaren. Detta påstående avvisades därför.

(587) Wanshun-gruppen hävdade vidare att kommissionen automatiskt och utan ytterligare analys hade lagt till subventionsbeloppet för varje företag i gruppen, nämligen

a) de lån och kreditfaciliteter som beviljades Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Ltd, eftersom båda parterna i dessa transaktioner är baserade utanför Kina och det berörda finansinstitutet är en singaporeansk, inte kinesisk, bank, och

b) de subventioner som beviljats Shantou Wanshun, medan detta företag inte hade någon verksamhet som rör den produkt som var föremål för undersökningen. I enlighet med rapporten från WTO:s överprövningsorgan ([112]) finns ett krav på en genomlysningsanalys i de fall där subventionen beviljas ett företag som inte är en tillverkare av insatsvaror i tidigare led och som inte tillhandahåller något i förhållande till den berörda produkten. En sådan genomlysningsanalys ingick inte i det slutliga utlämnandet. Det finns olika påstådda subventioner som till sin natur inte kan överföras. Detta gällde särskilt den mark i Shantou Wanshun som användes för tillverkning av

([112]) Överprövningsorganets rapport, US – Softwood Lumber IV, punkterna 142–143.

andra produkter och de bidrag som Shantou Wanshun mottagit för andra produkter.När det gäller den första punkten konstaterade kommissionen att oavsett Hongkongs status i denna undersökning var det verkliga centrumet för verksamhet och kontroll för företaget Jiangsu Zhongji Hongkong i själva verket beläget i Kina. 99 % av handlarens verksamhet avsåg återförsäljning av varor som tillverkades av den exporterande tillverkaren i Kina. Företaget rapporterade inte heller någon personal i Hongkong i sina räkenskaper eller i svaret på kommissionens frågeformuläret, och de subventioner som mottagits och gynnat den berörda produkten beviljades av kinesiska enheter. Exempelvis teckandes exportkreditförsäkringen för de varor som exporterades av Jiangsu Zhongji Hongkong hos Sinosure av moderbolaget i Kina. Såsom bekräftats av överprövningsorganet i ärendet Förenta staterna – antidumpnings- och utjämningsåtgärder i fråga om stora hushållstvättmaskiner från Korea, kan subventioner som beviljats en mottagare i ett land som inte är detsamma som det där den subventionerande medlemmen finns vara relevanta vid beräkningen av storleken på subventioneringens värde ([113]).

(588) Finansieringen i fråga tillhandahölls faktiskt via en singaporianska bank (OCBC) belägen i Singapore. I låneavtalen föreskrevs dock även att lånet var säkrat genom en remburs som utfärdats av den statsägda banken Ningbo (belägen i Kina) och att ”banken måste erhålla relevant SBLC (*standbyremburs*) innan den betalar ut ett relevant förskott som ni föreslagit för nyttjande”. Dessutom föreskrevs specifikt i avtalet att information skulle utbytas med Bank of Ningbo om låntagaren, låntagarens konton hos OCBC, dess kreditvärdighet och finansiella ställning samt de faciliteter som beviljats en sådan enhet. Lånet beviljades således tack vare ingripandet av en kinesisk bank som omfattas av samma normativa regleverk som alla andra banker i Kina. Därför tillbakavisades påståendet.

(589) När det gäller den andra punkten konstaterade kommissionen att Shantou Wanshun hade tagit emot finansiering för sina dotterbolags räkning. Vid kommissionen granksning av lån och obligationer noterades t.ex. att syftet med finansieringen också innefattade dotterbolagens finansiella behov. Shantou Wanshun agerade dessutom som garant för olika lån som tagits av de närstående företagen i koncernen och tillhandahöll till och med koncerninterna lån. Dessa transaktioner visar liksom olika andra föden mellan företagen att det finns ett tydligt samband mellan de subventioner som mottagits av Shantou Wanshun och produktionen och exporten av den berörda produkten. Det faktum att en del av de subventioner som Shantou Wanshun mottagit avsåg mark eller bidrag saknar i detta avseende betydelse. Den viktigaste punkten är att de fördelar som dessa subventioner ger lätt skulle kunna flöda till de närstående företagen i koncernen eftersom pengar är fungibla. Under dessa omständigheter och med tanke på denna nära anknytning mellan dessa koncernenheter, bekräftar WTO:s rättspraxis att det kan presumeras att övervältring mellan närstående enheter kan förutsättas, vilket helt klart är fallet här. Partens påstående avvisades därför.

(590) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Nanshan-gruppen att kommissionen

a) felaktigt fastställde fördelningsnyckeln för Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd (*företag A*) genom att utesluta omsättningen för företagets övriga avdelningar,

b) felaktigt har genomfört sin genomslagsanalys för Nanshan Group Co. Ltd genom att dela Nanshan Group Co. Ltd:s subventionsbelopp med dess konsoliderade omsättning och sedan fördela denna subventionsmarginal på den exporterande tillverkaren. Nanshan Group Co. Ltd tillverkar inte den berörda produkten och kommissionen har inte bevisat att företaget överförde något subventionsbelopp till den exporterande tillverkaren, eftersom det under undersökningsperioden inte förekom några finansiella eller andra typer av transaktioner mellan moderbolaget och dess dotterbolag. Kommissionen bör åtminstone, precis som i tidigare ärenden, fördela subventionen på grundval av relevant procentandel aktier mellan företagen, dvs. på grundval av den procentandel av det egna kapitalet som den innehar i företag A, och sedan fördela denna andel till den exporterande tillverkaren.

(591) Vad gäller den första punkten noterade kommissionen att företaget under undersökningens gång presenterade omsättningen för företag A och försäljningsflödena till närstående företag per avdelning, i stället för hela företaget. Kommissionen ansåg att avdelningarna A1–A4 utgjorde alla relevanta uppgifter om företag A. Det verkar dock som om inte alla relevanta uppgifter lämnades av företaget under undersökningens gång. Kommissionen kan inte beakta omsättningen för de saknade avdelningarna som tillverkade andra produkter, eftersom företaget inte lämnade

([113]) Överprövningsorganets rapport, United States - Anti-Dumping and Countervailing Measures on Large Residential Washers from Korea (WT/DS464/AB/R) av den 7 september 2016, punkt 5.298.

uppgifter om försäljningen till närstående parter från dessa saknade avdelningar och kommissionen kunde än mindre kontrollera detta, trots att det var en avgörande faktor för att fastställa fördelningsnyckeln. I avsaknad av alla relevanta uppgifter från företaget var kommissionen därför tvungen att behålla beräkningen som den är.

(592) På den andra punkten instämde kommissionen inte i påståendet om att det inte förekom några finansiella eller andra typer av transaktioner mellan moderbolaget och dess dotterbolag. Under undersökningen konstaterade kommissionen att Nanshan Group Co. Ltd ursprungligen hade erhållit nästan alla lagfarter gällande den mark som de närstående företagen använde och sedan hade delat ut dessa tomter mellan sina dotterbolag genom interna överlåtelser. Dessutom hade Nanshan Group Co. Ltd också tagit emot finansiering för sina dotterbolags räkning. Vid kommissionen granksning av lån och obligationer noterades t.ex. att syftet med finansieringen också innefattade dotterbolagens finansiella behov. Dessutom agerade Nanshan Group Co. Ltd som garant för olika lån som tagits av de närstående företagen i koncernen. Slutligen skedde en stor del av finansieringen av koncernen genom den interna banken Nanshan Finance. Denna enhet finansieras huvudsakligen genom insättningar i koncernens företag, av vilka Nanshan Group Co. Ltd utgör en betydande del. Genom detta interna instrument kan extern finansiering således överföras till dotterbolagen. Eftersom Nanshan Group Co. Ltd:s subventioner gynnade alla närstående företag i gruppen ansåg kommissionen att beräkningen av subventionerna som en andel av den konsoliderade omsättningen var den lämpligaste metoden. I motsats till företagets påståenden är denna metod också identisk med den som användes i GFF-ärendet, där subventioner som mottagits av det yttersta moderbolaget i CNBM-koncernen, som låg på samma nivå i koncernens organisationsstruktur som Nanshan Group Co. Ltd, också delades med den konsoliderade omsättningen och därefter tilldelades den exporterande tillverkaren. Därför avvisades dessa påståenden.

(593) I enlighet med artikel 15.3 i grundförordningen beräknades den totala storleken på subventioneringen för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet för stickprovsförfarandet på grundval av det vägda genomsnittet av de utjämningsbara subventioner som fastställts för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet, med undantag av försumbara belopp samt storleken på de subventioner som fastställts enligt artikel 28.1 i grundförordningen. Kommissionen bortsåg emellertid inte från undersökningsresultat som delvis var baserade på tillgängliga uppgifter för att fastställa dessa belopp. Kommissionen ansåg att de tillgängliga uppgifter som användes i de fallen inte i någon väsentlig grad påverkade de upplysningar som behövdes för att fastställa storleken på subventioneringen på ett rättvist sätt, så att exportörer som inte uppmanats att samarbeta i undersökningen inte straffas genom att denna metod används ([114]).

(594) Med hänsyn till den höga graden av samarbetsvilja från de kinesiska exporterande tillverkarnas sida och urvalets representativitet vad gäller subventionsberättigande, fastställdes subventionsstorleken för ”alla övriga företag” till nivån för den största subventionsstorlek som fastställts för företagen i urvalet.

Företagets namn	Subventionens storlek
Nanshan-gruppen	18,2 %
Wanshun-gruppen	8,6 %
Daching-gruppen	10,1 %
Andra samarbetsvilliga företag	12,3 %
Alla övriga företag	18,2 %

([114]) Se även, i tillämpliga delar, WT/DS294/AB/RW, US – Zeroing (artikel 21.5 i överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning), överprövningsorganets rapport av den 14 maj 2009, punkt 453.

4. SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och unionens tillverkning

(595) Som anges i skäl 86 löpte övergångsperioden för Förenade kungarikets utträde ur EU ut den 31 december 2020, och sedan den 1 januari 2021 omfattas landet inte längre av unionsrätten. Kommissionen begärde därför att de berörda parterna skulle lämna uppdaterade uppgifter på grundval av EU-27. De nedanstående indikatorerna och marginalerna för prisunderskridande och målprisunderskridande beräknades följaktligen uteslutande på grundval av uppgifter från EU-27.

(596) Den likadana produkten tillverkades av elva tillverkare i unionen under undersökningsperioden. De utgör ”unionsindustrin” i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen.

(597) Den totala tillverkningen i unionen under undersökningsperioden fastställdes till omkring 209 000 ton. Kommissionen fastställde denna siffra på grundval av alla tillgängliga uppgifter för unionsindustrin, däribland de uppgifter som lämnats av unionstillverkarna i och utanför urvalet. Uppgifternas tillförlitlighet och fullständighet dubbelkontrollerades mot siffrorna i klagomålet. Som anges i skäl 37 svarade de tre unionstillverkare som ingick i urvalet för över 50 % av den totala unionstillverkningen av den likadana produkten.

4.2 Fastställande av relevant unionsmarknad

(598) För att avgöra om unionsindustrin lidit skada och för att fastställa förbrukningen och de olika ekonomiska indikatorerna för unionsindustrins situation undersökte kommissionen om, och i så fall i vilken utsträckning, den efterföljande användningen av den likadana produkt som produceras av unionsindustrin skulle beaktas i analysen.

(599) För detta ändamål, och för att få en så fullständig bild som möjligt av unionsindustrin, inhämtade kommissionen uppgifter om hela verksamheten för aluminiumfolie för vidare förädling och fastställde om tillverkningen var avsedd för företagsintern användning eller för den fria marknaden.

(600) Kommissionen konstaterade att en del av unionstillverkarnas totala tillverkning var avsedd för den företagsinterna marknaden, vilket framgår av tabell 1 nedan. Den företagsinterna marknaden växte under skadeundersökningsperioden, men låg kvar på en relativt låg nivå kring 15 % av förbrukningen under undersökningsperioden. Kommissionen har emellertid inte några avgörande belägg för huruvida de företag som använder aluminiumfolie för vidare förädling vid tillverkning i senare led har ett fritt val när det gäller leverantörer, eftersom uppgifterna om företagsintern försäljning och tillverkning baseras på uppgifter som inhämtats från företag utanför urvalet. Kommissionen ansåg att det kan finnas konkurrens mellan dem, och följaktligen har alla marknadsandelar beräknats på grundval av den totala förbrukningen i EU. Detta är det mest konservativa tillvägagångssättet i detta skede, och det förändrar under alla omständigheter inte slutsatserna om skada.

(601) Kommissionen undersökte vissa ekonomiska indikatorer med avseende på unionsindustrin uteslutande på grundval av uppgifter för den fria marknaden. Dessa indikatorer är försäljningsvolym och försäljningspriser på unionens marknad, tillväxt, exportvolym och exportpriser, lönsamhet, räntabilitet och kassaflöde. I de fall där det var möjligt och motiverat jämfördes undersökningsresultaten med uppgifterna för den företagsinterna marknaden för att få en fullständig bild av unionsindustrins situation.

(602) Övriga ekonomiska indikatorer kunde däremot endast granskas på ett meningsfullt sätt genom att se till hela verksamheten, inklusive unionsindustrins företagsinterna användning. Dessa övriga indikatorer är produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, investeringar, lager, sysselsättning, produktivitet, löner och kapitalanskaffningsförmåga. Indikatorerna hänför sig till hela verksamheten, oavsett om produktionen är företagsintern eller säljs på den fria marknaden.

4.3 Förbrukning i unionen

(603) Kommissionen fastställde unionens förbrukning på grundval av de uppgifter som lämnats av unionstillverkarna i och utanför urvalet samt import baserad på uppgifter från Eurostat.

(604) Unionens förbrukning utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 1

Förbrukning i unionen (ton)

	2017	2018	2019	UP
Unionens totala förbrukning	201 281	201 696	191 084	189 149
Index	*100*	*100*	*95*	*94*
Företagsintern marknad	27 209	27 340	28 727	29 128
Index	*100*	*100*	*106*	*107*
Fri marknad	174 073	174 356	162 358	160 021
Index	*100*	*100*	*93*	*92*

Källa: Unionstillverkare i och utanför urvalet samt Eurostat.

(605) Under skadeundersökningsperioden ökade förbrukningen först en aning med mindre än 1 % under 2018, innan den sjönk med 5 % under 2019 och därefter med ytterligare 1 % under undersökningsperioden. Därmed sjönk förbrukningen med 6 % under skadeundersökningsperioden. Minskningen orsakades åtminstone delvis av de allmänna riktlinjer för en cirkulär ekonomi som tillkännagavs av EU 2019, vilka bland annat omfattade återvinningsmål för basmaterial som aluminium, stål, glas etc. De laminat som tunn folie används till i kombination med andra basmaterial som plastfilm, papper etc. kontrolleras noggrant eftersom de knappast kan återvinnas med befintlig teknik. Detta hade en negativ effekt på efterfrågan på tunn aluminiumfolie.

(606) Det verkar som om förbrukningen inte påverkades av covid-19-pandemin. Enligt de uppgifter som lämnades av unionstillverkarna ledde hamstringen av livsmedel i början av pandemin förvisso till en ökad förbrukning, men därefter minskade förbrukningen i takt med den minskade försäljningen av livsmedelsförpackningar under de efterföljande månaderna.

4.4 **Import från det berörda landet**

4.4.1 *Volym och marknadsandel för importen från det berörda landet*

(607) Kommissionen fastställde importvolymen på grundval av två Taric-nummer ([115]) som hämtades från Eurostat-databasen. Marknadsandelen för importen fastställdes på grundval av importvolymen i det berörda landet i förhållande till volymen av unionens totala förbrukning, vilket framgår av tabell 2.

(608) Importen från det berörda landet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 2

Importvolym och marknadsandel

	2017	2018	2019	UP
Importvolym från det berörda landet (ton)	36 660	42 343	46 595	44 276
Index	*100*	*115*	*127*	*121*

([115]) Taric-nummer 7607 11 19 60 och 7607 11 19 93 (vilket motsvarade nummer 7607 11 19 95 fram till den 17 februari 2017).

Marknadsandel	18 %	21 %	24 %	23 %
Index	*100*	*115*	*134*	*129*

Källa: Eurostat.

(609) Volymen av importen från Kina ökade med 21 % under skadeundersökningsperioden, och dess marknadsandel ökade med 5 procentenheter till 23 % under undersökningsperioden. Före pandemin, dvs. 2019, uppgick den kinesiska importens marknadsandel till 24 %.

4.4.2 *Priser på importen från det berörda landet och prisunderskridande*

(610) Kommissionen fastställde importpriserna på grundval av uppgifter från Eurostat, med användning av de Taricnummer som anges i skäl 607.

(611) Det vägda genomsnittspriset för import från det berörda landet utvecklades enligt följande under skadeundersökningsperioden:

Tabell 3

Importpriser (i euro per ton)

	2017	2018	2019	UP
Importpris	2 869	2 893	2 801	2 782
Index	*100*	*101*	*98*	*97*

Källa: Eurostat.

(612) Det genomsnittliga priset på importen från Kina sjönk med 3 % under skadeundersökningsperioden, från 2 869 euro/ton till 2 782 euro/ton. Dessa priser var fortfarande betydligt lägre än försäljningspriserna för unionstillverkarna i urvalet under skadeundersökningsperioden, vilket framgår av tabell 7.

(613) Kommissionen fastställde prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra

— det vägda genomsnittliga försäljningspriset per produkttyp som de unionstillverkare som ingick i urvalet debiterade icke-närstående kunder på unionens marknad, justerat till nivån från fabrik, och

— de motsvarande vägda genomsnittliga priserna per produkttyp för importen från de samarbetsvilliga kinesiska tillverkarna i urvalet till den första oberoende kunden på unionens marknad, fastställda till cif-nivån, med lämpliga justeringar för tullar och kostnader efter import.

(614) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp och för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna vid behov och efter avräkning av avdrag och rabatter. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av de utvalda unionstillverkarnas teoretiska omsättning under undersökningsperioden. Den visade en prisunderskridandemarginal på mellan 3,9 % och 14,2 % för importen från det berörda landet på unionens marknad. Det vägda genomsnittliga prisunderskridandet var 10,8 %.

4.5 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.5.1 *Allmänna kommentarer*

(615) I enlighet med artikel 8.3 i grundförordningen innefattade undersökningen av den subventionerade importens inverkan på unionsindustrin en utvärdering av alla ekonomiska indikatorer som påverkar unionsindustrins situation under skadeundersökningsperioden.

(616) Som anges i skäl 37 tillämpades ett stickprovsförfarande för fastställandet av den skada som unionsindustrin eventuellt lidit.

(617) Vid fastställandet av skada skilde kommissionen mellan makroekonomiska och mikroekonomiska skadeindikatorer. Kommissionen utvärderade de makroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter från tillverkarna i och utanför urvalet, som dubbelkontrollerades mot uppgifterna i klagomålet. Kommissionen utvärderade de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter från tillverkarna i urvalet. Båda uppsättningarna av uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

(618) De makroekonomiska indikatorerna är produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, subventionsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare subventionering.

(619) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

4.5.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.5.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(620) Unionens totala produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 4

Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2017	2018	2019	UP
Produktionsvolym (i ton)	240 005	240 349	212 713	208 976
Index	*100*	*100*	*89*	*87*
Produktionskapacitet (ton)	296 161	283 091	281 091	278 319
Index	*100*	*96*	*95*	*94*
Kapacitetsutnyttjande	81 %	85 %	76 %	75 %
Index	*100*	*105*	*93*	*93*

Källa: Unionstillverkare i och utanför urvalet.

(621) Produktionsvolymen var nästan oförändrad mellan 2017 och 2018, varefter den sjönk under 2019 och sedan ytterligare under undersökningsperioden. Den totala produktionsvolymen minskade under skadeundersökningsperioden med 13 %. Mot bakgrund av situationen på den fria marknaden och den minskade försäljningen (se tabell 5) ökade unionstillverkarna sin företagsinterna försäljning (se tabell 5) och sin exportförsäljning (se tabell 12) för att upprätthålla produktionen och späda ut de fasta kostnaderna. Trots dessa ansträngningar sjönk produktionsvolymen.

(622) Produktionskapaciteten minskade med 6 % under skadeundersökningsperioden. Detta var en väl avvägd reaktion för att begränsa skadan av den minskade försäljningen på den fria marknaden som drog ner produktionen under skadeundersökningsperioden. Eftersom produktionen minskade snabbare än produktionskapaciteten sjönk kapacitetsutnyttjandet med 7 % under skadeundersökningsperioden och uppgick till 75 % under undersökningsperioden.

c) Försäljningsvolym och marknadsandel

(623) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2017	2018	2019	UP
Sammanlagd försäljningsvolym på unionens marknad (ton)	148 840	144 726	130 060	132 227
Index	*100*	*97*	*87*	*89*
Marknadsandel	74 %	72 %	68 %	70 %
Index	*100*	*97*	*92*	*95*
Försäljning på företagsintern marknad (ton)	22 378	22 392	23 972	25 106
Index	*100*	*100*	*107*	*112*
Marknadsandel av försäljningen på den företagsinterna marknaden	11 %	11 %	13 %	13 %
Index	*100*	*100*	*113*	*119*
Försäljning på den fria marknaden (ton)	126 462	122 334	106 087	107 120
Index	*100*	*97*	*84*	*85*
Marknadsandel av försäljning på den öppna marknaden	63 %	61 %	56 %	57 %
Index	*100*	*97*	*88*	*90*

Källa: Unionstillverkare i och utanför urvalet.

(624) Den totala försäljningen i EU följde en nedåtgående trend under skadeundersökningsperioden (–11 %). Den största minskningen (–10 %) noterades mellan 2018 och 2019 och följdes av en svag uppgång med 2 %, vilken sammanföll med störningarna i de globala leveranskedjorna till följd av covid-19-pandemins utbrott i Kina.

(625) Som nämns i skäl 600 var en del av unionstillverkarnas totala tillverkning avsedd för den företagsinterna marknaden. Denna del motsvarade 15 % av unionens förbrukning under undersökningsperioden och ökade under skadeundersökningsperioden med 12 %. Ökningen skedde huvudsakligen mellan 2018 och 2019 och under undersökningsperioden.

(626) Unionsindustrins totala försäljning på den fria marknaden minskade med 15 % under skadeundersökningsperioden. Som en följd av detta minskade marknadsandelen för unionsindustrins försäljning på den fria marknaden från 63 % under 2017 till 57 % under undersökningsperioden. Efter att ha sjunkit med 5 procentenheter 2018–2019 hade den ökat med 1 procentenhet vid slutet av undersökningsperioden.

4.5.2.2 Tillväxt

(627) På grund av den minskade förbrukningen har unionsindustrin inte bara förlorat försäljningsvolymer i EU utan även marknadsandelar på den fria marknaden, vilket framgår av skäl 623.

4.5.2.3 Sysselsättning och produktivitet

(628) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Sysselsättning och produktivitet

	2017	2018	2019	UP
Antal anställda	2 220	2 151	2 072	2 003
Index	*100*	*97*	*93*	*90*
Produktivitet (ton/heltidsekvivalent)	108	112	103	104
Index	*100*	*103*	*95*	*97*

Källa: Unionstillverkare i och utanför urvalet.

(629) Sysselsättningen minskade med 10 % under skadeundersökningsperioden, eftersom unionsindustrin försökte säkerställa hållbarheten och anpassa sysselsättningen till efterfrågan på hemmamarknaden.

(630) Till följd av detta steg produktiviteten till en början under 2018 från 108 till 112 ton/heltidsekvivalent innan den sjönk när tillverkningsvolymen minskade. Den totala produktiviteten minskade således med 3 %. Detta beror på att sysselsättningen minskade under 2018, samtidigt som produktionen låg kvar på en relativt stabil nivå. Från 2019 och fram till slutet av undersökningsperioden sjönk produktionen emellertid snabbare än sysselsättningen på grund av de lägre försäljningsvolymerna, vilket ledde till en motsvarande minskning av produktiviteten.

4.5.2.4 Storleken på subventionsmarginalen och återhämtning från tidigare subventioner

(631) Alla subventionsmarginaler låg väsentligt över miniminivån. Inverkan av de faktiska subventionsmarginalernas storlek på unionsindustrin var betydande, med tanke på volymen av och priserna för importen från det berörda landet.

(632) Detta är den första antisubventionsundersökning som gäller den berörda produkten. Därför fanns inga uppgifter tillgängliga för att bedöma inverkan av eventuell tidigare subventionering.

4.5.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.5.3.1 6. Priser och faktorer som påverkar priserna

(633) De genomsnittliga vägda försäljningspriserna per enhet för unionstillverkarna som ingick, i urvalet till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Försäljningspriser i unionen

	2017	2018	2019	UP
Genomsnittligt försäljningspris per enhet på den fria marknaden (euro/ton)	3 396	3 557	3 408	3 359
Index	*100*	*105*	*100*	*99*
Produktionskostnad per enhet (euro/ton)	3 423	3 642	3 733	3 687
Index	*100*	*106*	*109*	*108*

Källa: Unionstillverkare i urvalet.

(634) Försäljningspriserna på den fria marknaden steg till en början från 3 396 till 3 557 euro/ton under 2018. Därefter sjönk de till 3 408 euro/ton under 2019, innan de föll ytterligare till 3 359 euro/ton under undersökningsperioden.

(635) Tillverkningskostnaden per enhet för tillverkarna i urvalet ökade med 6 % under 2018 och sedan med ytterligare 3 % under 2019, från 3 423 euro/ton till 3 733 euro/ton. Denna siffra var mer eller mindre stabil under undersökningsperioden. En av unionstillverkarna i urvalet ådrog sig kostnader i samband med omstrukturering (huvudsakligen avgångsvederlag), vilket påverkade tillverkningskostnaden under undersökningsperioden. Tillverkningskostnaden per enhet för tillverkarna i urvalet skulle emellertid vara 3 % högre i undersökningsperioden än under 2017 även utan dessa kostnader.

(636) Den totala ökningen av tillverkningskostnaden per enhet under skadeundersökningsperioden orsakades främst av minskningen av produktionsvolymen med 13 % (15 % för unionstillverkarna i urvalet). Bortsett från exceptionella omstruktureringskostnader var detta särskilt tydligt 2019, då dessa kostnader var mindre samtidigt som produktionsminskningen var betydande för unionstillverkarna i urvalet (–19 %). Efter detta började alla unionstillverkare i urvalet anpassa sig, vilket ledde till att försäljningen och produktionsvolymen under undersökningsperioden förbättrades en aning, även på grund av mindre importvolymer från Kina till följd av pandemins utbrott. Denna eliminering och utspädning av vissa av de fasta kostnaderna ledde till en minskad tillverkningskostnad per enhet under undersökningsperioden (om omstruktureringskostnaderna inte tas med i beräkningen).

4.5.3.2 7. Arbetskraftskostnader

(637) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2017	2018	2019	UP
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (euro)	75 686	80 542	74 897	94 489
Index	*100*	*106*	*99*	*125*

Källa: Unionstillverkare i urvalet

(638) Den genomsnittliga arbetskraftskostnaden per anställd ökade med 6 % under 2018, varpå den minskade med 7 % under 2019. Därefter ökade den med 26 % under undersökningsperioden, vilket delvis beror på de omstruktureringskostnader som en av unionstillverkarna ådrog sig. Om dessa extraordinära kostnader undantas skulle siffran för undersökningsperioden vara [77 000–81 000], vilket är en ökning med [2–7] % från 2017.

4.5.3.3 Lagerhållning

(639) Lagernivåerna hos de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Lager

	2017	2018	2019	UP
Utgående lager (i ton)	8 745	8 598	6 664	7 491
Index	*100*	*98*	*76*	*86*
Utgående lager som andel av produktionen	7,9 %	7,9 %	7,3 %	8,2 %
Index	*100*	*99*	*92*	*103*

Källa: Unionstillverkare i urvalet.

(640) De utgående lagren låg kvar på en rimlig nivå under hela skadeundersökningsperioden. Med tanke på att industrin för aluminiumfolie för vidare förädling generellt bedrivs på beställningsbasis är denna indikator av mindre betydelse för den övergripande skadeanalysen.

(641) Andelen av utgående lager jämfört med produktionen uppvisar en mindre minskning 2019 och en liten ökning under undersökningsperioden. Dessa är emellertid inte några extraordinära lagervariationer.

4.5.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(642) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under undersökningsperioden:

Tabell 10

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2017	2018	2019	UP
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (% av omsättningen)	- 1,9 %	- 1,0 %	- 8,1 %	- 9,6 %
Kassaflöde (euro)	1 714 095	12 673 563	2 805 796	–11 241 877
Index	*100*	*739*	*164*	*– 656*
Investeringar (euro)	21 447 204	19 751 766	19 457 392	16 592 531

Index	*100*	*92*	*91*	*77*
Räntabilitet	- 2 %	- 5 %	- 19 %	- 24 %
Index	*– 100*	*– 210*	*– 769*	*– 997*

Källa: Unionstillverkare i urvalet.

(643) Kommissionen fastställde lönsamheten för de unionstillverkare som ingick i urvalet genom att uttrycka nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen som en procentandel av omsättningen för denna försäljning.

(644) Unionsindustrins försäljning till icke-närstående kunder utvecklades från en förlust 2017 till en något mindre förlust 2018, en betydande förlust 2019 och en ännu större förlust under undersökningsperioden (–9,6 %). Det bör noteras att en av unionstillverkarna i urvalet påbörjade en omstrukturering under undersökningsperioden. Kostnaden för denna omstrukturering, inklusive avgångsvederlag, hade en negativ inverkan på den andra delen av undersökningsperioden. Även utan dessa extraordinära utgifter skulle unionstillverkarna i urvalet emellertid ha gjort en förlust på –5,6 % under undersökningsperioden.

(645) Det är tydligt att unionsindustrin hade lidit skada redan 2017. Detta är inte överraskande med tanke på den kinesiska importens marknadsandel (18 % under 2017) till priser som inte bara låg under unionsindustrins priser, utan även under dess tillverkningskostnader. Kostnaderna för unionstillverkarna ökade mer än deras priser, vilket ledde till att unionsindustrins lönsamhet minskade. Unionsindustrin kunde inte höja priserna i samma takt som kostnaderna ökade på grund av det nedåtgående tryck som importen från Kina vållade (i form av både volymer och låga priser). Faktum är att de kinesiska priserna under skadeundersökningsperioden låg på en konsekvent låg nivå och betydligt under unionsindustrins priser (se tabellerna 3 och 7), vilket begränsade prisökningarna. Detta ledde till ökat pristryck och minskande lönsamhet, vilket fortsatte under undersökningsperioden. Efter en mindre ökning med 1 % under 2018 minskade de kinesiska priserna med 3 % 2019 och sedan med 0,7 % under undersökningsperioden. De låg hela tiden betydligt under unionsindustrins prisnivå. Detta framgår även av de betydande prisunderskridandemarginaler som anges i skäl 614.

(646) Nettokassaflödet är ett mått på unionstillverkarnas förmåga att självfinansiera sin verksamhet. Nettolikviditetsflödets trend utvecklades negativt under skadeundersökningsperioden i linje med lönsamhetsutvecklingen.

(647) Investeringarna minskade med 23 % under skadeundersökningsperioden. Ambitiösa investeringsplaner stoppades på grund av den dåliga lönsamheten. I stället genomfördes mindre ambitiösa planer.

(648) Avkastningen på investeringar är vinsten i procent av investeringarnas bokförda nettovärde. Avkastningen utvecklades negativt under skadeundersökningsperioden, från –2 % under 2017 till –24 % under undersökningsperioden. Denna utveckling följer unionsindustrins minskande lönsamhet.

(649) Såsom följer av indikatorerna i skäl 642 blir det allt svårare för unionstillverkarna i urvalet att anskaffa kapital för investeringar. Med en så snabbt sjunkande avkastning på investeringarna kommer det att bli ännu svårare för tillverkarna i urvalet att anskaffa kapital i framtiden.

4.6 **Slutsats om skada**

(650) Importen av aluminiumfolie för vidare förädling från Kina, vilken redan var betydande 2017, ökade kraftigt under skadeundersökningsperioden, både i absoluta tal (+ 21 %) och relativa tal (+ 5 procentenheter i marknadsandelar), samtidigt som förbrukningen i EU minskade med 6 %. Under undersökningsperioden var importpriserna för de exporterande tillverkarna i urvalet i genomsnitt 10,8 % lägre än unionspriserna. Oberoende av vilka specifika

underskridanden som konstaterades för de exporterande tillverkarna i urvalet observerade kommissionen även att de kinesiska priserna var konstant låga och betydligt lägre än unionsindustrins priser under hela skadeundersökningsperioden (se tabellerna 3 och 7). Unionsindustrin kunde inte höja priserna i samma takt som kostnaderna ökade på grund av det nedåtgående tryck som importen från Kina vållade (i form av både volymer och låga priser).

(651) Redan i början av skadeundersökningsperioden visade unionsindustrin tecken på skada. Detta är inte överraskande med tanke på att marknadsandelen för den kinesiska importen var 18 % under 2017 och att priserna låg betydligt under unionsindustrins priser (se tabellerna 3 och 7).

(652) Alla makroekonomiska indikatorer, däribland produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym på unionens marknad, marknadsandel, sysselsättning och produktivitet, uppvisade en negativ trend under skadeundersökningsperioden. Detta gällde även så gott som alla mikroekonomiska indikatorer, däribland försäljningspris på unionens öppna marknad, tillverkningskostnad, arbetskraftskostnader, lönsamhet, utgående lager, likviditetsflöden, investeringar och räntabilitet. Samma skadeindikatorer uppvisade även en negativ utveckling under perioden 2017–2019, dvs. före covid-19-pandemin. För många av indikatorerna var situationen bättre under undersökningsperioden än 2019. Detta beror främst på den minskade importen från Kina på grund av pandemiutbrottet i slutet av 2019 och början av 2020. Detta understryker ytterligare att denna import har en stor effekt på unionsindustrins övergripande situation.

(653) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.4 i grundförordningen.

5. **ORSAKSSAMBAND**

(654) I enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den subventionerade importen från det berörda landet hade vållat unionsindustrin väsentlig skada. I enlighet med artikel 8.6 i grundförordningen undersökte kommissionen även om andra kända faktorer samtidigt kunde ha skadat unionsindustrin och säkerställde att annan möjlig skada som orsakats av andra faktorer än den subventionerade importen från det berörda landet inte hänfördes till den subventionerade importen. De potentiella faktorer som identifierades var förbrukning, covid-19-pandemin, påstådd brist på investeringar, omstrukturering av unionsindustrin, höga tillverkningskostnader i unionen, import från tredjeländer, och unionsindustrins exportresultat.

5.1 **Verkningar av den subventionerade importen**

(655) Unionsindustrins försämrade situation sammanföll med en betydande penetrering av import från Kina, vars priser konsekvent underskred unionsindustrins priser och förhindrade prishöjningar på unionens marknad. Som nämns i skäl 614 underskred de importpriser som togs ut av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet unionens priser med i genomsnitt 10,8 %.

(656) Importvolymen från Kina ökade (vilket framgår av tabell 2) från omkring 36 660 ton 2017 till omkring 44 276 ton under undersökningsperioden, en ökning med 21 %. Samtidigt ökade marknadsandelen med 29 %, dvs. från 18 % till 23 %. Under samma period (se tabell 5) minskade unionsindustrins försäljning på den fria marknaden med 15 %, och dess marknadsandel på den fria marknaden sjönk från 63 till 57 %, dvs. en minskning med 10 %.

(657) Än mer talande är situationen under perioden 2017–2019, då den kinesiska importen ökade med 27 % (från 36 660 ton till 46 595 ton) och uppnådde en marknadsandel på 24 %, samtidigt som unionsindustrins andel av den fria marknaden sjönk till 56 % (en minskning med 12 %). Trots minskad förbrukning mellan 2018 och 2019 fortsatte den kinesiska importen att stiga och vinna marknadsandelar från unionsindustrin.

(658) Priserna på den subventionerade importen sjönk med 3 % under skadeundersökningsperioden (se tabell 3), från 2 869 till 2 781 euro/ton. I jämförelse minskade unionsindustrins priser bara med 1 % under samma period, från 3 396 euro/ton under 2017 till 3 359 euro/ton under undersökningsperioden. Det innebär att de kinesiska priserna, trots att de låg på en lägre prisnivå 2017, minskade mer (–88 euro/ton) än unionsindustrins priser (–37 euro/ton) under skadeundersökningsperioden. Under perioden 2017–2019 sjönk dessutom de kinesiska priserna med 2 %, medan unionsindustrins priser ökade med mindre än 1 % (12 euro/ton).

(659) Trycket från den subventionerade importen orsakade därmed ett betydande pristryck för unionsindustrin. Unionsindustrin kunde inte höja priserna i samma takt som kostnaderna på grund av det nedåtgående tryck som importen från Kina vållade (i form av både volymer och låga priser). Inverkan av detta nedåtgående tryck framgår tydligt av det faktum att de kinesiska priserna under hela skadeundersökningsperioden var konstant låga på en nivå som låg långt under unionsindustrins priser och tillverkningskostnader, vilket begränsade möjligheten att höja priserna (se skäl 614). Detta ledde till en minskande lönsamhet för unionsindustrin.

(660) Skillnaden mellan 2019 och undersökningsperioden är särskilt tydlig när det gäller kopplingen mellan importen från Kina och situationen för unionsindustrin. När importen minskade till följd av störningarna i Kinas tillverkning och export i samband med pandemin uppvisade unionsindustrin en viss förbättring i fråga om produktion, försäljning, tillverkningskostnad per enhet och lönsamhet (bortsett från extraordinära omstruktureringskostnader).

(661) På grundval av ovanstående drog kommissionen den preliminära slutsatsen att importen från Kina vållade unionsindustrin väsentlig skada. Denna skada yttrade sig i både volymeffekter och priseffekter.

5.2 **Verkningar av andra faktorer**

5.2.1 *Förbrukning*

(662) En exporterande tillverkare hävdade att den skada som unionsindustrin lidit kunde ha orsakats av att aluminiumfolie för vidare förädling ersatts med andra produkter i vissa segment.

(663) Som anges i skäl 605 minskade unionens förbrukning 2019 och under undersökningsperioden. Ändå ökade importen från Kina under hela skadeundersökningsperioden, samtidigt som förbrukningen minskade. När efterfrågan går ner förväntar man sig i regel att alla tillverkare drabbas på liknande sätt eller att exporten till och med sjunker mer i jämförelse med den inhemska försäljningen (i unionen) med tanke på närheten mellan de inhemska tillverkarna och kunderna. Trots det ökade importen från Kina under skadeundersökningsperioden med 21 % (27 % under 2019), samtidigt som unionens försäljning på den fria marknaden minskade med 15 % (16 % under 2019). Dessutom sammanföll den lilla förbättring av vissa indikatorer som diskuteras i skäl 630 med den kontinuerliga minskning av förbrukningen som framgår av tabell 2. Den enda avgörande skillnaden mellan dessa två perioder var de lägre nivåerna av billig import från Kina på grund av pandemin.

(664) Efter det slutliga utlämanndet av uppgifter hävdade de kinesiska myndigheterna att nedgången på marknaden borde betraktas som en orsak till skadan, eftersom marknaden minskade med 6 % under skadeundersökningsperioden. Kommissionen hade redan tagit hänsyn till marknadsnedgången och de kinesiska myndigheterna lade inte fram några bevis för att vederlägga kommissionens slutsats i föregående skäl. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

5.2.2 *Covid-19-pandemin*

(665) Covid-19-pandemin som bröt ut under första halvåret 2020 påverkade situationen på EU-marknaden på olika sätt. Så som anges i skäl 605. Som nämns i skäl 259 påverkades inte den totala förbrukningen trots att importen från Kina minskade en aning.

(666) Som förklaras i skäl 657 hade den subventionerade kinesiska importen redan ökat stadigt från år till år under perioden 2017–2019, vilket lett till en ökning på över 27 % fram till covid-19-pandemins början under första halvåret 2020. Med andra ord hade den subventionerade importen redan vållat unionsindustrin väsentlig skada när covid-19 utbröt, vilket framgår av den negativa utvecklingen av alla makro- och mikroekonomiska indikatorer under perioden 2017–2019, innan covid-19 kom in i bilden. Som diskuteras i skäl 636 påverkades dessutom vissa av skadeindikatorerna positivt av de lägre importvolymerna från Kina till följd av pandemin i början av 2020. Detta är ytterligare ett exempel på den starka kopplingen mellan importen och unionsindustrins skadliga situation.

(667) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att covid-19-pandemin inte bidrog till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(668) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte tillräckligt undersökte effekterna av covid-19-pandemin. De kinesiska myndigheterna hävdade att pandemin orsakade en efterfrågekris, som också skulle synas i unionens BNP-minskning på 6 % 2020. Kommissionens egna prognoser vad gäller en förväntad återhämtning av ekonomin skulle visa på pandemins tillfälliga effekter.

(669) Med hänvisning till skäl 666 där kommissionen sammanfattar effekterna av covid-19-pandemin, avvisade kommissionen detta påstående.

5.2.3 *Brist på investeringar*

(670) En exporterande tillverkare och två användare hävdade att en brist på investeringar i unionsindustrins produktionsanläggningar var en av orsakerna till skadan.

(671) Det är riktigt att vissa ambitiösa investeringar avbröts av unionstillverkarna i urvalet, vilket även anges i skäl 647. Detta var emellertid resultatet av unionsindustrins skadliga situation, och inte dess orsak. Undersökningen visade att unionsindustrin, trots den svåra situationen under hela skadeundersökningsperioden, investerade i interna mekanismer för kvalitetskontroll och andra uppgraderingar av den befintliga maskinparken. Flera av företagen investerade dessutom i forskning och utveckling för att ta fram tunnare aluminiumfolie och aluminiumfolie till elbilsbatterier. Detta visar att unionsindustrin anpassade sig till marknadskraven inom ramen för dess ekonomiska möjligheter.

(672) Även om det inte kan uteslutas att ytterligare investeringar i den senaste tekniken kan behövas för att säkerställa unionsindustrins långsiktiga hållbarhet drog kommissionen slutsatsen att det skick som unionsindustrins produktionsutrustning befinner sig i och utvecklingen av dess driftskostnader inte minskar orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(673) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att bristande investeringar inte bidrog till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(674) Importörernas konsortium begärde att deras synpunkter från den separata antidumpningsundersökningen skulle införlivas i föreliggande antisubventionsundersökning och kommenterade även det slutliga utlämnandet i detta förfarande. Konsortiet av användare hävdade att kommissionen upprepade sina slutsatser från förordningen om provisorisk tull utan att lämna bevisning som motbevisade konsortiets argument om att den skada som unionsindustrin vållats berodde på bristande investeringar, vilket ledde till att den inte kunde tillhandahålla tunn folie. Konsortiet hävdade att det hade lämnat all bevisning som det rimligen kunde inhämta, och att det var kommissionens uppgift att kontrollera om påståendena var riktiga och vid behov ytterligare undersöka dessa frågor genom att begära kompletterande uppgifter från unionstillverkarna. De bristande investeringarna i nya maskiner och teknik ledde till att unionstillverkarnas produktionslinjer blev omoderna eftersom det stora flertalet aluminiumfoliefabriker i EU är över 20 år gamla.

(675) I motsats till vad konsortiet hävdade kontrollerade kommissionen kvalitetsprovningsresultaten särskilt för aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer under dubbelkontrollerna på distans hos unionstillverkarna i urvalet, eftersom konsortiet påstod att det fanns kvalitetsproblem med tunnare folie. Kommissionen har bekräftat att vissa investeringar avbröts, men har också kontrollerat de investeringar som gjordes av befintliga maskinparker och kvalitetsprovningarna med anledning av detta. Kommissionen avvisade därför påståendet om att den inte gjorde nödvändiga ansträngningar för att bedöma konsortiets påståenden utöver den bevisning som framlagts.

5.2.4 *Omstrukturering av unionsindustrin*

(676) En användare framhöll det faktum att unionstillverkare hade lämnat marknaden eller omstrukturerat sig som en av orsakerna till unionsindustrins skadliga situation.

(677) De flesta av de nedläggningar som användaren hänvisade till hade ägt rum redan före skadeundersökningsperioden. Det fanns inte något som antydde att detta skulle ha skett under rättvisa marknadsförhållanden. I likhet med den situation angående investeringar är nedläggningen av produktionsanläggningar och företag snarare ett resultat av unionsindustrins skadliga situation, och inte dess orsak. I samband med omstrukturering och anpassning bidrar sådana nedläggningar vanligen till att minska och inte förvärra skadan.

(678) Det riktigt att kostnaden för att omstrukturera en av unionstillverkarna i urvalet under den andra delen av undersökningsperioden kan ha inverkat på vissa indikatorer, däribland tillverkningskostnad, arbetskraftskostnad och lönsamhet. Därför tog kommissionen även hänsyn till skadebilden utan dessa kostnader. Även bortsett från dessa kostnader är det tydligt att unionsindustrin led skada under hela skadeundersökningsperioden, inklusive undersökningsperioden. Därför avvisades dessa påståenden.

(679) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att omstruktureringen av unionsindustrin inte bidrog till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(680) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Xiamen Xiashun att det inte går att bortse från unionsindustrins omstrukturering och Novelis Lüdenscheids upphörande med tillverkningen. Xiamen Xiashun hävdade att det i det slutliga utlämnandet inte angavs hur omstruktureringskostnaderna faktiskt beaktades och redovisades och att kommissionen inte lämnade någon mer uttrycklig motivering.

(681) I motsats till Xiamen Xiashuns påstående har kommissionen tydligt angett hur den bedömde omstruktureringen av unionsindustrin vid beräkningen av skadeindikatorerna. Såsom beskrivs i skälen i det slutliga utlämnandet förklarade kommissionen i skäl 510 i det slutliga utlämnandet att den först betraktade omstruktureringen som en del av anpassningen till följd av skadan och i princip inkluderade omstruktureringen i sin beräkning. I skäl 511 i det slutliga utlämnande informerade kommissionen vidare om sin parallella beräkning som helt bortsåg från omstruktureringskostnaderna för en av de unionstillverkare som ingick i urvalet och bedömde om detta skulle ha haft en inverkan, vilket upprepas i skäl 678 ovan. Kommissionen avvisade därför Xiamen Xiashuns påstående, eftersom den inte bara hade beskrivit den metod som tillämpats, utan även hade angett att också om dessa kostnader skulle uteslutas skulle slutsatsen om skadefaktorerna och orsakssambandet inte ändras.

5.2.5 *Höga löner, energikostnader och brist på vertikal integration*

(682) En användare påstod att höga löner och energipriser är orsaken till unionsindustrins skadliga situation.

(683) Från 2017 till undersökningsperioden minskade unionstillverkarna antalet anställda inom produktion och administration för att sänka sina totala arbetskraftskostnader och upprätthålla konkurrenskraften med en mindre marknadsandel. Som framgår av tabell 8 ökade den genomsnittliga kostnaden per anställd under undersökningsperioden, men detta berodde främst på omstruktureringen av en av tillverkarna i urvalet. Bortsett från dessa extraordinära utgifter låg den genomsnittliga kostnaden per anställd på en relativt stabil nivå under hela den aktuella perioden, samtidigt som unionstillverkarna i urvalet fortfarande gjorde en förlust.

(684) Energikostnaderna utgör en relativt liten andel av tillverkningskostnaden (omkring 3 %), och har därmed inte någon väsentlig inverkan på den ökning av tillverkningskostnaden som framgår av tabell 7. Även om energikostnaden per ton av aluminiumfolie för vidare förädling som tillverkades av unionstillverkarna i urvalet ökade med 12 % under skadeundersökningsperioden berodde detta delvis på den minskade produktionsvolymen och kan under alla omständigheter, med tanke på energikostnadernas låga andel av tillverkningskostnaden, inte vara en orsak till ökningen av tillverkningskostnaden i tabell 7.

(685) En användare hävdade att bristen på vertikal integration var en källa till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(686) Kommissionen påpekade att en brist på vertikal integration inte medför ett avbrott i orsakskedjan, eftersom denna faktor inte ändrades under skadeundersökningsperioden. Dessutom är inte heller alla kinesiska exporterande tillverkare vertikalt integrerade. Detta påstående avvisades därför.

(687) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att löner, energikostnader och brist på vertikal integration inte bidrog till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(688) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen inte i tillräcklig utsträckning beaktade arbetskraftskostnaderna, som ökade med 25 % från 2019 till slutet av undersökningsperioden.

(689) I motsats till de kinesiska myndigheternas påstående analyserade kommissionen effekten av ökade arbetskraftskostnader och drog slutsatsen att detta måste ses tillsammans med minskningen av unionstillverkarnas personalsituation, som har medfört extraordinära kostnader. Bortsett från de extraordinära kostnaderna för anpassning av kostnaden per anställd förblev de relativt stabila, vilket redan anges i skäl 683. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

5.2.6 *Import från tredjeländer*

(690) Importvolymen från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Import från tredjeländer

Land		2017	2018	2019	UP
Totalt för alla tredjeländer utom det berörda landet	Volym (ton)	10 950	9 680	9 675	8 625
	Index	*100*	*88*	*88*	*79*
	Marknadsandel	5 %	5 %	5 %	5 %
	Genomsnittligt pris	3 192	3 386	3 474	3 575
	Index	*100*	*106*	*109*	*112*

Källa: Eurostat.

(691) Importen från tredjeländer var relativt begränsad. De genomsnittliga priserna på importen från tredjeländer var konsekvent högre än de kinesiska priserna under skadeundersökningsperioden. De låg endast en aning under unionens priser under 2017 och 2018, och översteg dem under 2019 och i undersökningsperioden. Importens volym minskade (–21 %) under skadeundersökningsperioden. På grund av den minskade förbrukningen låg importens marknadsandel kvar på omkring 5 % under hela skadeundersökningsperioden. Priserna ökade med 12 % under skadeundersökningsperioden.

(692) På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att utvecklingen av importen från andra länder under skadeundersökningsperioden inte bidrog till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

5.2.7 *Unionsindustrins exportresultat*

(693) Exportvolymen för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Exportresultat för unionstillverkarna i urvalet

	2017	2018	2019	UP
Exportvolym (ton)	57 956	74 277	69 027	61 811
Index	*100*	*128*	*119*	*107*
Genomsnittligt pris (euro/ton)	3 498	3 632	3 475	3 400
Index	*100*	*104*	*99*	*97*

Källa: Unionsindustrin i och utanför urvalet.

(694) Unionsindustrins export ökade med 7 % under skadeundersökningsperioden, från 57 356 ton 2017 till omkring 61 811 ton under undersökningsperioden.

(695) Det genomsnittliga priset på denna export ökade först med 4 % under 2018 innan det sjönk gradvis till en lägre nivå än 2017 (–3 %) under undersökningsperioden. Det genomsnittliga priset på denna export låg konstant över det pris som unionsindustrin kunde uppnå på EU-marknaden.

(696) Mot bakgrund av prisnivåerna för unionsindustrins export till tredje länder drog kommissionen slutsatsen att exportresultatet inte bidrog till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

5.3 **Slutsats beträffande orsakssamband**

(697) Det finns en tydlig koppling mellan unionsindustrins försämrade situation och ökningen av importen från Kina.

(698) Kommissionen har särskilt och avgränsat verkningarna av alla kända faktorer som har betydelse för unionsindustrins situation från den subventionerade importens skadevållande verkan. Ingen av faktorerna bidrog, varken enskilt eller i kombination, till den negativa utveckling av skadeindikatorerna som noterades under skadeundersökningsperioden.

(699) På grundval av ovanstående drog kommissionen i detta skede slutsatsen att den subventionerade importen från det berörda landet vållade unionsindustrin väsentlig skada och att de andra faktorerna, betraktade var för sig eller tillsammans, inte mildrade orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den väsentliga skadan.

6. **UNIONENS INTRESSE**

6.1 **Unionsindustrins och leverantörernas intresse**

(700) I unionen finns elva kända grupper av företag som tillverkar aluminiumfolie för vidare förädling. Unionsindustrin sysselsätter omkring 2 000 arbetstagare direkt, och många fler är indirekt beroende av den. Tillverkarna är mycket spridda över hela unionen.

(701) Om inga åtgärder vidtas får detta sannolikt en betydande negativ inverkan på unionsindustrin i form av fortsatt förhindrade prishöjningar, lägre försäljningsvolymer och ytterligare försämring av lönsamheten. Om åtgärder vidtas kommer unionsindustrin att kunna uppnå sin potential på unionens marknad, återvinna förlorade marknadsandelar och höja lönsamheten till sådana nivåer som kan förväntas råda under normala konkurrensförhållanden.

(702) Kommissionen konstaterade följaktligen att ett införande av åtgärder ligger i unionsindustrins och dess leverantörers intresse.

6.2 **Användarnas intresse**

(703) Nio användare, som företräder industrin för flexibla förpackningar och industrin för byggmaterial, besvarade frågeformuläret. De nio företagen stod för omkring 27 % av den kinesiska importen under undersökningsperioden. Tre andra användare lämnade synpunkter, men besvarade inte frågeformuläret. Med dessa svar som utgångspunkt kunde kommissionen inte konstatera något betydande beroende av aluminiumfolie för vidare förädling som importeras från Kina. För de flesta av de samarbetsvilliga användarna utgjorde aluminiumfolie för vidare förädling från Kina mellan 0 och 7 % av tillverkningskostnaderna för de produkter som innehöll sådan aluminiumfolie. Undantaget från detta var två användare (en i byggbranschen och en annan i förpackningssektorn) som importerar [80–95] % respektive [85–100] % av sin aluminiumfolie för vidare förädling från Kina, vilket utgör [15–25] % respektive [20–30] % av deras kostnader för den relevanta tillverkningen.

(704) Sex användare hävdade att unionstillverkarna inte kunde erbjuda aluminium för vidare förädling av samma kvalitet som de kinesiska tillverkarna på grund av bristande investeringar i nya maskiner och integrerad utrustning för kvalitetskontroll. Det är riktigt att unionstillverkarna överlag har en äldre maskinpark än de kinesiska tillverkarna, men unionstillverkarna har genomfört ett antal investeringar och även infört integrerade verktyg för kvalitetskontroll. Som siffrorna för unionsindustrins export visar kan unionstillverkarna konkurrera framgångsrikt på marknader i tredjeland, vilket bevisar att deras produkter generellt sett inte är sämre än den globala standarden. Även om vissa av de ledande kinesiska tillverkarna har anläggningar för effektiv tillverkning av produkter av hög kvalitet visar den kvalitetsanalys som lämnades av en av användarna att detta inte gäller för hela den berörda branschen i Kina eller alla dess exporterande tillverkare.

(705) Tre användare påstod att unionstillverkarna inte skulle tillhandahålla produkter med stor bredd eller åtminstone skulle ha svårt att leverera produkter med vissa dimensioner. Undersökningen visade att unionstillverkarna kunde leverera produkter i alla bredder som efterfrågades på marknaden. Vissa bredder kan vara mer kostnadseffektiva än andra, beroende på valsverkets maximala bredd, vilket sedan återspeglas i prisförhandlingarna. Detta är emellertid normal affärspraxis.

(706) Tre användare hävdade att unionstillverkarna inte skulle kunna leverera aluminiumfolie för vidare förädling av hög kvalitet med en tjocklek under 6 mikrometer. Som förklaras i skäl 63 konstaterade kommissionen att unionsindustrin inte bara har befintlig kapacitet och konkurrenskraftig försäljning i detta segment, utan att den även investerar för att kunna tillverka folie med en tjocklek under 6 mikrometer. Detta var ett framväxande marknadssegment med relativt låg förbrukning under undersökningsperioden.

(707) Två användare menade att utjämningstullar skulle orsaka avbrott i leveranskedjan. Även om en stor efterfrågan i vissa situationer kan leda till längre ledtider, och trots att de kinesiska tillverkarna kan ha större finansiell flexibilitet när det gäller lagring av råvaror, är det viktigt att notera att störningar även kan uppstå i leveranskedjan från Kina, som varit fallet på grund av covid-19-pandemin. Unionstillverkarnas överlevnad är därmed en viktig faktor för leveransstabiliteten i Europa. Som framgår av tabell 4 finns det under alla omständigheter en stor outnyttjad produktionskapacitet i unionen som är tillgänglig för användarna.

(708) Två användare hävdade att utjämningstullar skulle äventyra förädlingsindustrins konkurrenskraft på unionens marknad, i konkurrens med tillverkare i länder utanför unionen, eftersom kostnadsökningarna inte skulle kunna överföras till kunderna. Europeiska förädlingsföretag skulle därför behöva flytta sin tillverkning utanför unionen. Dock lämnades inte några specifika bevis på att de ytterligare kostnaderna inte skulle kunna överföras.

(709) Två användare hävdade att tullarna skulle strida mot de europeiska hållbarhetsmålen, eftersom användningen av tunnare aluminiumfolie för vidare förädling skulle kunna bidra till uppnåendet av dessa mål. Även om kommissionen redan har dragit slutsatsen (se skäl 63) att unionsindustrin har tillräcklig förmåga att tillverka tunnare aluminiumfolie bör det noteras att Europeiska unionen inte kan bygga en hållbar miljövänlig politik, varav miljövänliga isoleringsmaterial utgör en del, på en starkt subventionerad och skadevållande import från Kina.

(710) En användare påstod att tullar skulle snedvrida marknaden, eftersom två av de största tillverkarna av aluminiumfolie för vidare förädling, som själva är förädlare, skulle ha en företagsintern förbrukning på mer är 70 % av deras tillverkning. Med tanke på antalet unionstillverkare är det mycket osannolikt att den företagsinterna förbrukningen för två integrerade tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling, som även är förädlare, skulle snedvrida marknaden. Dessutom finns det en stor outnyttjad kapacitet i EU. Slutligen skulle en affärsmodell (icke integrerad tillverkning) gynnas framför den andra om utjämningsåtgärder inte skulle införas av detta skäl.

(711) En användare ansåg att statligt stöd skulle kunna erbjudas till unionsindustrin i stället för att införa tullar. Kommissionen noterade emellertid att statligt stöd inte är rätt instrument för att motverka skadevållande subventionering.

(712) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det inte finns något enhetligt intresse för användarna, varken för eller emot ett införande av åtgärderna. De användare som argumenterat mot införandet av åtgärderna kan drabbas av vissa negativa konsekvenser.

(713) Manreal hävdade dessutom att åtgärderna inte skulle gynna unionstillverkarna. De skulle i stället gynna tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling i Turkiet, Thailand, Brasilien eller Ryssland, eftersom användarna skulle köpa från dessa länder i stället för att köpa från unionstillverkarna.

(714) Manreal styrkte emellertid inte varför unionstillverkarna inte skulle kunna konkurrera med tillverkare från andra länder på rättvisa villkor.

(715) Manreal hävdade likaså att i detta fall skulle användarna föra över sina kostnader på kunderna, vilket i sin tur skulle äventyra deras kunders konkurrenskraft. Företaget styrkte dock inte sitt påstående utöver denna allmänna kommentar.

(716) Manreal hävdade vidare att kommissionen i skäl 354 i förordning (EU) 2021/983 anger att åtgärder skulle införas till förmån för integrerade användare. Manreal begärde att kommissionen skulle undersöka de sannolika verkningarna av åtgärderna på ”en rättvis konkurrens i EU”.

(717) Denna tolkning av förordning (EU) 2021/983 är felaktig, eftersom kommissionen endast angav att ett uteblivet införande av åtgärder skulle gynna icke-integrerade användare. I avsaknad av åtgärder kan de köpa dumpad aluminiumfolie för vidare förädling, medan integrerade användare som tillverkar aluminiumfolie för vidare förädling i unionen inte skulle gynnas av denna orättvisa fördel. Vad gäller Manreals begäran om att kommissionen skulle undersöka åtgärdernas sannolika verkan på ”en rättvis konkurrens i EU” tolkar kommissionen detta som att Manreal hävdar att tullar skulle utgöra en orättvis konkurrensfördel för integrerade unionstillverkare gentemot icke-integrerade företag. Kommissionen erinrade om att i enlighet med artikel 31.1 i den antisubventionsrelaterade grundförordningen ska kommissionen i sin bedömning av unionens intresse ta särskild hänsyn till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevållande dumpning och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens.

(718) Manreal hävdade vidare att kommissionen åsidosatte dess rätt till försvar eftersom Manreal inte hade tillgång till den analys som nämns i skäl 704.

(719) Kommissionen är skyldig att skydda parternas konfidentiella affärsuppgifter och ska väga tillgången till sådana uppgifter mot andra parters intressen av att utöva sina rättigheter. En detaljerad kvalitetsanalys av produkter från olika tillverkare från Kina och unionen under flera år kan med rätt anses utgöra en affärshemlighet, som inte delges konkurrenterna. Det faktum att affärshemligheter inte lämnades ut åsidosatte därför inte Manreals rätt till försvar.

(720) Två företag, Gascogne och Manreal, hävdade att kommissionens uttalande i skäl 712 om att det inte finns något enhetligt intresse för användarna emot ett införande av åtgärderna, var felaktigt, eftersom användarna i alla sina synpunkter förklarade att de var emot åtgärderna.

(721) För sin bedömning får kommissionen även förlita sig till konfidentiella uppgifter som användarna har lämnat i form av svar på frågeformuläret. Av uppgifterna framgår att det finns två användare som köper en stor andel av sin aluminiumfolie för vidare förädling från Kina, och för vilka aluminiumfolie för vidareförädling från Kina utgör en mycket stor del av deras råvarukostnader, men att de andra användarna främst köper aluminiumfolie för vidare förädling från unionstillverkare och att de inte skulle påverkas av åtgärderna i samma utsträckning. Att avslöja uppgifter om hur stor andel som enskilda tillverkare köper från konkreta tillverkare av aluminiumfolie för vidare förädling skulle exponera deras leveranskedjor. Parterna kan dock redan framföra sina argument baserat på uppgiften att användarna i olika grad förlitar sig på import från Kina.

(722) Mot bakgrund av ovanstående bekräftar kommissionen sin bedömning att det inte finns något enhetligt intresse för användarna, varken för eller emot ett införande av åtgärderna, även om de användare som argumenterat mot införandet av åtgärderna, i synnerhet de två användare för vilka aluminiumfolie för vidare förädling utgör en hög andel av deras tillverkningskostnader kan drabbas av vissa negativa konsekvenser.

(723) Walki hävdade att användarnas intresse inte beskrevs på ett korrekt eller rättvist sätt i det allmänna utlämnandet av uppgifter. Walki hävdade dessutom att kommissionens slutsats att det inte finns något ”enhetligt intresse” för användarna eftersom ”de förlitar sig i olika utsträckning på import från Kina” är en missvisande och diskriminerande analys av användarna.

(724) Kommissionen drog slutsatsen att det inte fanns något enhetligt intresse för användarna på grund av att användarna i mycket varierande utsträckning förlitar sig till aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Kina. Denna slutsats innebar inte att kommissionen förnekade att alla samarbetsvilliga användare motsatte sig införandet av antidumpningsåtgärder.

(725) Walki hävdade dessutom att kommissionen inte besvarade dess begäran om en mer väl underbyggd analys av viktiga faktorer rörande unionens intresse. Walki begärde en rättelse av kommissionens uttalande när det gällde användarnas argument om att unionsindustrin inte kan tillhandahålla samma kvalitet på aluminiumfolie för vidare förädling som de kinesiska tillverkarna kan på grund av bristande investeringar. Walki hävdade att sex användare hade inkommit med ett gemensamt uttalande där de hävdade *”att de sökande tillverkarna inte har kapacitet för att leverera vissa viktiga specifikationer av aluminiumfolie för vidare förädling. Deras oförmåga att kommersiellt leverera dessa specifikationer till användare i unionen kan främst tillskrivas att sökandena under lång tid har underlåtit att investera i den tillverkningsutrustning och teknik som krävs för att utöka sitt befintliga tillverkningssortiment av aluminiumfolie för vidare förädling i syfte att tillhandahålla de tunnare specifikationer som dessa användare behöver.”*

(726) Sex användare inkom mycket riktigt med ett uttalande där de hävdade att unionsindustrin inte har investerat, förutom de fyra användare som redan hade framfört detta argument individuellt. Kommissionen behandlade dock detta påstående utförligt redan i avsnitten 5.2.3 och 6.2 i förordning 2021/983. I detta skede har ingen användare inkommit med nya faktauppgifter, utan har endast upprepat samma påstående. Kommissionen bekräftade därför sina slutsatser.

(727) Walki hävdade dessutom att kommissionen felaktigt drog slutsatsen att unionens produkter inte är sämre på grundval av unionstillverkarnas allmänna förmåga att exportera och konkurrera framgångsrikt på tredjeländers marknader. Walki hävdade att detta endast gällde förmågan att tillverka tjockare folie av hög kvalitet, dvs. en tjocklek över 20 mikrometer. Företaget hävdade även att kommissionen inte angett att detta gällde all tunnare folie, som är det största problemet i fråga om unionens bristande försörjningsförmåga.

(728) Walki hävdade vidare att uttalandet att inte alla kinesiska tillverkare kan tillverka produkter av hög kvalitet på ett effektivt sätt inte är relevant för användarnas argument om att unionsindustrin inte kan tillverka tunnare folie av hög kvalitet.

(729) Kommissionen har dubbelkontrollerat försäljningsuppgifterna för de berörda unionstillverkarna, och uppgifterna visar att det sker export av aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek under 20 mikrometer till tredjeländer. Walkis argument att unionstillverkarna endast är konkurrenskraftiga vad gäller aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek över 20 mikrometer håller därför inte.

(730) Walki hävdade likaså att kommissionens bedömning av outnyttjad kapacitet inte innebär att det finns kapacitet för att tillverka kvantiteter av tunn aluminiumfolie för vidare förädling.

(731) Kommissionen har vederbörligen analyserat kapaciteten för tillverkning av tunnare folie, som begränsas till de maskiner som klarar av det sista valsningsstadiet. Några unionstillverkare inkom med provningsresultat, vilka visade att provvalsningstillverkningen av aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer uppfyllde respektive kunds krav. Kommissionen hänvisar dessutom till sin bedömning att aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer är en ny och framväxande marknad, och till följd av den mycket låga efterfrågan under undersökningsperioden är det naturligt att inte alla unionstillverkare ännu har anpassat sin maskinpark till detta marknadssegment.

(732) Walki hävdade vidare att viktiga uppgifter i den faktiska bevisning som företaget inkommit med under det senare skedet av undersökningen har ignorerats fullständigt eller återgetts på ett felaktigt sätt. Kommissionen ansåg att detta påstående var oriktigt. Kommissionen beaktade alla argument och all bevisning, men av sekretesskäl kunde vissa mycket specifika uppgifter inte lämnas ut i förordningen.

(733) Manreal hävdade att kommissionen åsidosatte principen om god förvaltningssed. Manreal hävdade att kommissionen, utan motivering, bortsåg från alla Manreals synpunkter och hävdade att kommissionen använde en otillbörlig motbevisningsteknik genom att påpeka att Manreal inte styrkte sina påståenden i tillräcklig utsträckning.

(734) I motsats till vad Manreal hävdar fullgjorde kommissionen sin skyldighet att för var och en av Manreals synpunkter bedöma om de var tillräckligt styrkta, och har förklarat varför så inte var fallet i de skäl som Manreal nämnde. I grundförordningen föreskrivs inte att kommissionen är skyldig att vidare undersöka synpunkter som inte är tillräckligt styrkta.

(735) Kommissionen avvisade därför detta påstående.

6.3 **Begäran om undantag för slutanvändning**

(736) I den separata antidumpningsundersökningen begärde Effegidi undantag för slutanvändning i fråga om aluminiumfolie för vidare förädling för användning i tillverkning av film för kabeltäckning och kapsyler för vinflaskor. Effegidi utvidgade denna begäran till att omfatta detta förfarande.

(737) Begäran grundas på den procentandel av kostnaderna som aluminiumfolie för vidare förädling utgör av kostnaderna för tillverkning av kabeltäckning och kapsyler för vinflaskor och den verkan åtgärderna skulle ha på företaget. Enligt Effegidi är film för kabeltäckning och kapsyler för vinflaskor nischmarknader och förbrukningen av aluminiumfolie för vidare förädling är lika obetydlig. Detta innebär att ett undantag från tullar för slutanvändning inte skulle undergräva antidumpningstullens övergripande effektivitet.

(738) Undersökningen visade dock att Effegidi inte bara tillverkar de två produkter som företaget begärde undantag för slutanvändning för, utan att dess produktportfölj omfattar ett antal olika produkter, såsom kabelfilm som inte innehåller aluminiumfolie för vidare förädling samt andra livsmedelspackningar och andra förpackningar, varav några innehåller aluminiumfolie för vidare förädling. Kommissionen kunde därför inte bedöma antidumpningstullarnas sammanlagda verkan på företagets lönsamhet baserat på de uppgifter som Effegidi tillhandahöll. I det slutliga utlämnandet avvisade kommissionen följaktligen begäran om undantag för slutanvändning.

(739) Efter det slutliga utlämnandet lämnade Effegidi sina årsbokslut för åren 2019 och 2020 samt halvårsbokslutet för 2021 till kommissionen. Effegidi begärde dessutom vägledning från kommissionen om vilka ytterligare handlingar som företaget behövde lämna för att beviljas undantag för slutanvändning.

(740) Kommissionen konstaterade att de uppgifter som skickats efter det slutliga utlämnandet inte var tillräckliga för att kommissionen skulle kunna bedöma den övergripande inverkan av ett potentiellt undantag på tullens ändamålsenlighet. Effegidi inkom inte med några uppgifter om industrierna för film för kabeltäckning och kapsyler för vinflaskor.

(741) Kommissionen kunde därför inte bedöma huruvida undantaget för slutanvändning skulle vara i unionens intresse och bekräftade således sitt avvisande av Effegidis begäran om undantag.

6.4 **Importörernas intresse**

(742) Ett konsortium med fem icke närstående importörer lämnade synpunkter på inledandet av åtgärden. Dock besvarades importörernas frågeformulär endast av en icke närstående importör, som stod för [15–25 %] av importen från Kina.

(743) Konsortiet hävdade att unionstillverkarna inte har förmåga att tillverka hela spektrumet av aluminiumfolie för vidare förädling med rätt kvalitet och i tillräckliga volymer eftersom tekniska begränsningar har lett till en brist på vertikal integration hos de flesta av unionstillverkarna. Detta skulle orsaka högre tillverkningskostnader, lägre kvalitet, ett större beroende av råvarumarknaden (band för vidare valsning) och längre ledtider på grund av en längre leveranskedja. De påstod vidare att en brist på investeringar, särskilt när det gäller integrerade kontrollsystem, har lett till kvalitetsproblem. Konsortiet förväntar sig därför en bristande tillgång om åtgärderna införs, särskilt för tunn aluminiumfolie för vidare förädling.. I kombination med högre priser skulle detta undergräva konkurrenskraften hos unionens förädlingsföretag (användarna).

(744) Som diskuteras i avsnitt 4.5.2.1 förefaller det som om unionsindustrin har tillräcklig outnyttjad kapacitet, även med beaktande av den höga nivån av företagsintern användning för två stora unionstillverkare. I motsats till vad konsortiet av importörer påstår har investeringar genomförts när det gäller den integrerade kvalitetskontrollen, och det finns inte några konsekventa uppgifter om att kinesisk aluminiumfolie skulle ha högre kvalitet.

(745) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att ett införande av åtgärder inte nödvändigtvis skulle ligga i importörernas intresse. Kommissionen gjorde dock en närmare bedömning av deras sannolika effekter med beaktande av de olika intressen som berörs (se avsnitt 4.4).

(746) Efter det slutliga utlämnandet upprepade konsortiet av importörer sitt påstående om att unionstillverkarna inte kan tillgodose befintlig efterfrågan på aluminiumfolie för vidare förädling, särskilt inte inom marknadssegmentet för tunn aluminiumfolie för vidare förädling, där de för närvarande importerar från Kina för att tillgodose efterfrågan. Konsortiet hävdade att det skulle ta minst två år för att få igång en effektiv tillverkning av tunn aluminiumfolie för vidare förädling, och att unionstillverkarna inte förefaller uppfylla de begärda kvalitetsstandarderna för att ersätta den nuvarande importen från Kina inom detta marknadssegment.

(747) Förutom att konsortiet inte har styrkt varför det skulle ta två år att få igång tillverkningen av tunn aluminiumfolie för vidare förädling har kommissionen redan i avsnitt 4.5.2.1 i förordning (EU) 2021/983 dragit slutsatsen att unionsindustrin förefaller ha tillräcklig outnyttjad kapacitet. Unionsindustrin har dessutom med försäljning och provvalsningstillverkning visat att den kan tillgodose kundernas efterfrågan, vilket beskrivs i skälen 50 och 51 i förordning (EU) 2021/983.

(748) Mot bakgrund av ovanstående bekräftade kommissionen sin slutsats att ett införande av åtgärder inte nödvändigtvis skulle ligga i importörernas intresse. Kommissionen gjorde dock en närmare bedömning av deras sannolika effekter med beaktande av de olika intressen som berörs (se avsnitt 6.4).

(749) Efter det slutliga utlämnandet hävdade konsortiet att kommissionen fullständigt hade bortsett från det faktum att den gradvisa förskjutningen av efterfrågan till tunnare aluminiumfolie för vidare förädling ledde till ökad efterfrågan på denna aluminiumfolietyp med en tjocklek mindre än eller lika med 7 mikrometer. Kommissionen underskattade dessutom den omständigheten att det skulle ta minst två år för att få igång en effektiv tillverkning av tunn aluminiumfolie för vidare förädling i EU.

(750) Konsortiet hävdade vidare att kommissionen inte hade klargjort hur unionsindustrins betydande outnyttjade kapacitet kan tillgodose efterfrågan på tunn aluminiumfolie för vidare förädling.

(751) Konsortiet upprepade dessutom att unionsindustrin inte kan uppfylla kvalitetskraven för tunn folie vad gäller porositet och körbarhet, och framhöll att de valsverk som tillverkar aluminiumfolie för vidare förädling är desamma som för bilbatteriindustrin, vilket ytterligare minskar kapaciteten för denna aluminiumfolietyp. Konsortiet hävdade att kommissionen genom att förbise dessa aspekter felaktigt drog slutsatsen att införandet av tullar ligger i unionens intresse.

(752) Såsom förklaras i skäl 51 i förordningen (EU) 2021/983 bedömde kommissionen unionsindustrins kapacitet för att tillverka tunnare aluminiumfolie för vidare förädling, särskilt med en tjocklek under 6 mikrometer, genom att bedöma kapaciteten för det sista valsningsstadiet, vilket är nödvändigt för att få fram denna tunna tjocklek. Den outnyttjade kapaciteten visade sig vara tillräcklig för de föregående valsningsstadierna. Flaskhalsen för tillverkning av aluminiumfolie för vidare förädling med tjocklek under 6 mikrometer uppstår således i det sista valsningsstadiet. Kommissionen har klargjort hur unionsindustrin kan tillgodose efterfrågan på aluminiumfolie för vidare förädling. Argumentet att det skulle ta minst två år för att få igång en effektiv tillverkning av tunn aluminiumfolie för vidare förädling är endast tillämpligt på ny kapacitet som unionsindustrin skulle installera till följd av en återställd priskonkurrens och ytterligare ökad efterfrågan. Eftersom redan befintlig kapacitet kan tillgodose den förväntade efterfrågan inom den närmaste framtiden har kommissionen inte beaktat potentiell framtida kapacitet i sin beräkning. Det är inte relevant att det skulle dröja en tid innan ny kapacitet kan tas i drift. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

6.5 **Avvägning mellan motstridiga intressen**

(753) I linje med artikel 31.1 i grundförordningen bedömde kommissionen de motstridiga intressena och beaktade särskilt behovet av att undanröja snedvridningen av handeln till följd av skadevållande subventionering och av att återupprätta en effektiv konkurrens.

(754) När det gäller prisökningen visade undersökningen att de kinesiska priserna underskred unionens priser med i genomsnitt 10,8 % och att pristrycket ledde till en försämrad situation för unionsindustrin. Om priserna återigen skulle stiga till hållbara nivåer anser kommissionen att en sådan ökning skulle vara begränsad med tanke på graden av konkurrens på unionens marknad. Som redan nämnts i avsnitt 4.5.2.1 har unionsindustrin tillräckligt med outnyttjad kapacitet. Därmed skulle den negativa effekten på användarna också vara begränsad. Inte något av de specifika argument som användarna och importörerna lagt fram och som diskuteras i avsnitten 6.2 och 6.4 kan ändra denna slutsats.

(755) Vid bedömningen av de negativa effekternas betydelse för importörerna noterade kommissionen först och främst att samarbetsnivån var relativt låg, eftersom endast en av de fem samarbetsvilliga importörerna lämnade uppgifter.

(756) Manreal hävdade att den analys av marknaden och unionens intresse som görs i förordning (EU) 2021/983 inte längre var giltig till följd av den drastiska ökningen av priserna och spekulationen på råvarumarknaden, vilka har sin orsak i undersökningen och covid-19-pandemin. Förädlings- och förpackningsindustrin har drabbats hårt, inte bara av en prisökning på 40 % för aluminium, utan även av en prisökning på 40 % för kraftpapper och kostnaderna för containertransport, som har ökat med 400 %. Den genomsnittliga leveranstiden för papper har ökat från tre–fyra veckor till fyra månader. I vissa leveransavtal åberopar leverantörerna force majeure och levererar med förseningar på sex månader, samtidigt som de begär 20 % högre priser än vid beställningstidpunkten.

(757) Till stöd för Manreals argument framhöll Walki, Gascogne och Effegidi även att marknadssituationen har förändrats i grunden efter undersökningsperioden, vilket har lett till försörjningsbrist, inte bara på aluminiumfolie för vidare förädling, utan även deras andra råvaror. Enligt Gascogne ökade aluminiumpriset på London Metal Exchange med 30 % från oktober 2020 till maj 2021. I den rådande situationen förefaller dessutom endast en stor unionstillverkare kunna leverera nya beställningar utan en ledtid på flera månader. Effegidi hävdade att enligt offerter från unionstillverkare i juli 2021 skulle leveranser av aluminiumfolie för vidare förädling för företagets tillverkning inte finnas tillgängliga före 2022.

(758) En annan användare, Alupol, hävdade att de från och med december 2020 uppmärksammade ett lågt intresse för att sluta avtal från unionstillverkarnas sida, och att även ett tvåårigt leveransavtal som ingåtts med en av unionstillverkarna avslutades av tillverkaren efter ett halvår, vilket visar på kapacitetsbegränsningar. Walki inkom med ytterligare bevisning rörande försök att beställa aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek på 6,35 mikrometer, vilket visade att försörjningssvårigheterna under 2021 fortsatte.

(759) Konsortiet av importörer hävdade även att priserna på aluminiumfolie för vidare förädling har ökat med 25 % sedan början av undersökningsperioden och att leveranstiderna har ökat från i genomsnitt två månader till fyra månader. Den rådande situationen med försörjningsbrist leder dessutom till att integrerade företag försörjer sina närstående enheter med förtur, vilket leder till mindre kapacitet för den öppna marknaden. Konsortiet uppskattar att tullarna kommer att leda till avbrott i leveranskedjorna och till försörjningsbrist på alla typer av aluminiumfolie för vidare förädling, men särskilt tjocklekar på under 6 mikrometer.

(760) Dessa förändringar på marknaden påverkar mycket riktigt tillverkarnas, användarnas och importörernas olika intressen, eftersom de orsakas av den exceptionella situationen med covid-19-pandemin och den påföljande starka ekonomiska återhämtningen, som i sin tur har gett upphov till brist på transportkapacitet och försörjning på internationell nivå. Marknaden kan därför behöva en viss tid för att anpassa sig till dess att den ekonomiska återhämtningen och tillväxten normaliseras och tillgången och efterfrågan är balanserad igen, även inom sektorn för aluminiumfolie för vidare förädling.

(761) Manreal hävdade också att i linje med artikel 11 i EUF-fördraget bör skydd mot subventionerad import avvägas mot andra mål för unionen, såsom miljöskydd, och konstaterade att införandet av åtgärder kommer att få en mycket negativ inverkan på miljön. Manreal hävdade att oavsett möjlig negativ inverkan på arbetstillfällen eller industripolitiken, skulle det vara bra för miljön i EU om de mer förorenande unionstillverkarna försvinner. Manreal begärde därför att kommissionen skulle inbegripa åtgärdernas sannolika effekter på miljön i undersökningen.

(762) Kommissionen konstaterade för det första att Manreal inte har styrkt hur unionstillverkare förorenar mer än kinesiska tillverkare. Unionen har visserligen ställt upp höga miljökrav för sina tillverkare, men syftet med artikel 11 i EUF-fördraget är inte att förhindra ekonomisk verksamhet, utan att integrera miljöskyddskrav i den politik som vägleder den ekonomiska verksamheten. Manreals förslag att utsläppen i unionen skulle minskas genom att låta dess industri slås ut av illojal konkurrens är inte bara oförenligt med EU:s miljömål, utan skulle även motverka ett antal andra politikområden. Manreals begäran om att miljöpåverkan av ett sådant scenario skulle undersökas avvisades därför.

(763) Manreal hänvisade dessutom till skäl 355 i förordningen om provisorisk tull i antidumpningförfarandet, där kommissionen till svar på Manreals tidigare argument om att statligt stöd skulle vara en lämpligare åtgärd än att införa tullar, förklarade att ekonomiskt stöd inte är det rätta instrumentet för att motverka skadevållande dumpning. Manreal hävdade att detta är ett politiskt val som inte borde antas utan samråd med generaldirektoratet för konkurrens (*GD Konkurrens*). Manreal hävdade dessutom att kommissionen i sitt argument skulle förutsätta att eventuellt stöd som beviljas unionstillverkare inte skulle godkännas av GD Konkurrens.

(764) Kommissionen erinrade om att artikel 15.1 första stycket i grundförordningen föreskriver att om det av de faktiska omständigheter som slutgiltigt konstateras framgår att utjämningsbara subventioner och därav följande skada föreligger och att unionens intresse kräver ett ingripande, ska kommissionen införa en införa en slutgiltig utjämningstull. Kommissionen kan nämligen inte avstå från att motverka en bevisad skadevållande subvention från kinesiska exportörer genom de rättsliga instrument som står till dess förfogande endast för att unionstillverkare skulle kunna gynnas av statligt stöd. Statligt stöd beviljas dessutom av medlemsstaterna, inte av kommissionen.

(765) Inte något av de argument som användarna och importörerna framförde efter förordning (EU) 2021/983, heller inte i samband med antisubventionsundersökningen, ändrade följaktligen kommissionens slutsats.

(766) Flera parter föreslog att kommissionen, tillsammans med synpunkterna på det slutliga utlämdet av uppgifter, skulle bedöma ett eventuellt upphävande av tullarna i enlighet med artikel 24.4 i den antisubventionsrelaterade grundförordningen. Ett eventuellt upphävande av tullarna kan i enlighet med artikel 24.4 i den antisubventionsrelaterade grundförordningen i sinom tid övervägas av kommissionen.

(767) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de kinesiska myndigheterna att den globala ekonomin och EU:s ekonomi står inför pågående allvarliga avbrott i leveranskedjan. Mot bakgrund av denna situation skulle det för närvarande inte ligga i unionens intresse att införa åtgärder. De kinesiska myndigheterna bad också kommissionen att bedöma ett upphävande av eventuella tullar.

(768) Såsom förklaras i skäl 760 har covid-19-pandemin haft negativa effekter på leveranskedjorna. Detta är emellertid en tillfällig situation, och kommissionen anser inte att det finns något permanent övervägande intresse mot införandet av åtgärder.

(769) Efter det slutliga utlämnandet hävdade importörernas konsortium att införandet av slutgiltiga utjämningstullar, utöver antidumpningstullarna, klart strider mot importörernas och användarnas intresse i EU, eftersom efterfrågan på aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek mindre än eller lika med 7 mikrometer, och ökningen av produktionen av batterifolie skulle minska den tillgängliga kapaciteten för andra typer av aluminiumfolie för vidare förädling, vilket skulle leda till en omlokalisering av EU:s förädlingsindustris produktionskapacitet.

(770) Kommissionen hade redan dragit slutsatsen att unionstillverkarnas outnyttjade kapacitet skulle göra det möjligt att tillgodose efterfrågan på aluminiumfolie för vidare förädling avseende tunnare profiler och på bilbatterifolie under de kommande åren. Antidumpningstullarna beräknas inte på ett sätt som automatiskt skulle avhjälpa subventioneringen av import. Särskilt är det så att olika exportörer kan vara inblandade i dumpad import och subventionering på olika sätt. Kommissionen avvisade därför påståendet att det skulle strida mot unionens intresse att införa utjämningstullar när antidumpningstullar införs.

(771) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Xiamen Xiashun att det skulle ligga i unionens intresse att utesluta batterifolie för elbil från tillämpningsområdet, eftersom unionstillverkarna inte skulle ha kapacitet att tillgodose efterfrågan på kort till medellång sikt.

(772) Eftersom Xiamen Xiashun inte lämnade någon ny bevisning för detta påstående och kommissionen redan hade analyserat unionstillverkarnas kapacitet mot bakgrund av efterfrågan på kort och medellång sikt, avvisade kommissionen detta påstående.

6.6 **Slutsats om unionens intresse**

(773) På grundval av ovanstående drog kommissionen preliminärt slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl som talar emot att det ligger i unionens intresse att införa slutliga provisoriska utjämningsåtgärder beträffande import av aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Kina.

7. **PRISÅTAGANDE**

(774) Efter det slutliga utlämnandet lämnade en exporterande tillverkare, inom de tidsfrister som anges i artikel 13.2 i grundförordningen, ett erbjudande om ett prisåtagande, nämligen Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd, tillsammans med dess närstående handlare, Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Limited.

(775) Enligt artikel 13 i den antisubventionsrelaterade grundförordningen måste ett erbjudande om ett prisåtagande vara tillräckligt för att undanröja subvetionens skadevållande verkan och behöver inte godtas om det är praktiskt svårt att tillämpa dem. Kommissionen bedömde erbjudandet på grundval av dessa kriterier och kom fram till att det vore praktiskt svårt att tillämpa det av följande övergripande orsaker.

(776) För det första tillverkar och säljer företaget olika produkttyper som skiljer sig åt väsentligt vad gäller priset. Det är inte lätt att endast skilja mellan olika typer och modeller av aluminiumfolie för vidare förädling genom en fysisk inspektion. Det skulle framför allt vara mycket svårt att bedöma tjocklek endast med hjälp av en fysisk inspektion. Utan en detaljerad laboratorieanalys kan tullmyndigheterna inte avgöra om den importerade produkten motsvarar vad som deklarerats.

(777) För det andra innebär det stora antalet produkttyper att det finns en hög risk för korsvis kompensation mellan de olika produkttyperna så att dyrare produkttyper eventuellt felaktigt deklareras som en billigare produkttyp som också omfattas av åtagandet. Detta gör att åtagandet blir omöjligt att genomföra och därmed också praktiskt svårt att tillämpa i den mening som avses i artikel 13 i grundförordningen. För det tredje har Zhongji ett stort antal närstående företag som direkt ägnar sig åt tillverkning eller försäljning av den undersökta produkten. Zhongji säljer dessutom produkten både direkt och indirekt. En så komplicerad företagsstruktur innebär att det finns hög risk för korsvis kompensation. Kommissionen skulle inte kunna övervaka och säkerställa efterlevnaden av åtagandet när det gäller den indirekta försäljningen via det närstående företaget i Hongkong och eventuellt även via de andra närstående företagen. Enbart detta skulle göra att det blir praktiskt svårt att tillämpa åtagandet.

(778) Kommissionen bedömde också de särskilda åtaganden i åtagandet som Zhongji hade lagt fram för att åtgärda de viktigaste problem som beskrivs ovan. Vad gäller de olika produktionstyperna hade företaget erbjudit att endast exportera produkter från fem produktkontrollnummer. När det gällde den komplexa gruppstrukturen erbjöd sig Zhongji också att göra ett åtagande om att endast sälja direkt till unionen via Zhongji Lamination Materials Co., Ltd, och inte sälja någon annan produkt till samma kunder i unionen till vilka den undersökta produkten säljs.

(779) Kommissionen konstaterade att inte ens dessa särskilda åtaganden skulle undanröja de faktorer som gör att åtagandena är omöjliga att genomföra.

(780) Även om Zhongjis åtagande att endast exportera fem produktkontrollnummer skulle minska, men inte undanröja, risken för korsvis kompensation, skulle det vara ytterst opraktiskt att genomföra. Tullmyndigheterna skulle inte kunna avgöra om den importerade produkten motsvarar vad som deklareras endast genom en fysisk inspektion utan särskilda mätinstrument.

(781) Av samma skäl skulle det vara ytterst svårt att genomföra Zhongjis åtagande att inte sälja någon annan produkt än den undersökta produkten till samma kunder i EU. Zhongjis närstående företag exporterar andra aluminiumprodukter till EU, vilka också är föremål för antidumpningsåtgärder, och åtgärder har införts för aluminiumprodukter som klassificeras enligt samma KN-nummer som den undersökta produkten ([116]). Slutligen är den berörda produkten i sig också föremål för antidumpningsåtgärder i det separata antidumpningsärendet, och ett erbjudande om åtagande från samma företag i det ärendet har redan avvisats.

(782) Kommissionen sände en skrivelse till sökanden i vilken den angav skälen till att åtagandeerbjudandet avslogs.

(783) Sökanden inkom med synpunkter på skrivelsen. Dessa synpunkter gjordes tillgängliga för de berörda parterna i ärendehandlingarna.

(784) Zhongji upprepade sina argument i erbjudandet om åtagande och hävdade att de särskilda åtaganden som beskrivs i skäl 778 skulle vara tillräckliga för att åtagandet skulle fungera. Zhongji ansåg inte heller att det skulle vara svårt att skilja mellan olika produkttyper genom fysisk inspektion eller att den prisjusteringsmekanism som Zhongji hade föreslagit skulle vara komplicerad.

(785) Kommissionen är av en annan åsikt. Såsom förklarades i skälen 779–781 skulle dessa särskilda åtaganden inte undanröja de grundläggande faktorer som gör att åtagandena är omöjliga att genomföra.

(786) Kommissionen ansåg därför att åtagandeerbjudandet var omöjligt att genomföra och därmed också praktiskt svårt att genomföra i den mening som avses i artikel 13 i grundförordningen och avslog därför erbjudandet.

8. **SLUTGILTIGA UTJÄMNINGSÅTGÄRDER**

(787) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om subventionering, skada, orsakssamband och unionens intresse, och i enlighet med artikel 15 i grundförordningen, bör en slutgiltig utjämningstull införas.

8.1 **Nivån på de slutgiltiga utjämningsåtgärderna**

(788) Enligt artikel 15.1 tredje stycket i grundförordningen får beloppet för den slutgiltiga utjämningstullen inte överstiga det fastställda beloppet för utjämningsbara subventioner.

([116]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2384 av den 17 december 2015 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på viss aluminiumfolie med ursprung i Folkrepubliken Kina och om avslutande av förfarandet beträffande import av viss aluminiumfolie med ursprung i Brasilien till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009.

(789) I artikel 15.1 fjärde stycket fastställs att ”[o]m kommissionen på grundval av samtliga lämnade uppgifter klart och tydligt kan slå fast att det inte ligger i unionens intresse att bestämma omfattningen av åtgärderna i enlighet med tredje stycket, ska beloppet för utjämningstullen vara lägre om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin”.

(790) Ingen sådan information har lämnats in till kommissionen, och därför kommer nivån på utjämningsåtgärderna att fastställas med hänvisning till artikel 15.1 tredje stycket.

(791) På grundval av ovanstående föreslås följande slutgiltiga utjämningstullsatser, uttryckta i priset cif vid unionens gräns, före tull:

Företag	Slutgiltig utjämningstull
Daching-gruppen inklusive Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	10,1 %
Nanshan Group, inklusive Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd	18,2 %
Wanshun-gruppen, inklusive Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd	8,6 %
Andra samarbetsvilliga företag som är förtecknade i bilagan	12,3 %
Alla övriga företag	18,2 %

(792) Antisubventionsundersökningen genomfördes parallellt med en separat antidumpningsundersökning avseende samma berörda produkt med ursprung i Kina, där kommissionen införde antidumpningsåtgärder vid nivån för skademarginalen. Kommissionen såg till att införandet av en kumulerad tull som återspeglar subventionsnivån och den fullständiga dumpningsnivån inte skulle leda till att effekterna av subventioneringen kompenseras två gånger (dubbelräkning) i enlighet med artiklarna 24.1 och artikel 15.2 i grundförordningen.

(793) I den separata antdumpningsundersökningen konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.6a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen med hänvisning till icke snedvridna kostnader och vinster i ett lämpligt externt representativt land. I enlighet med artikel 15.2 i grundförordningen och för att undvika dubbelräkning införde kommissionen därför först den slutgiltiga utjämningstullen på nivån för det fastställda slutgiltiga subventionsbeloppet och därefter den återstående slutgiltiga antidumpningstullen, som motsvarar den relevanta dumpningsmarginalen minus beloppet för utjämningstullen och upp till den relevanta nivån för undanröjande av skada som fastställdes i den separata antidumpningsundersökningen. Eftersom kommissionen minskade den dumpningsmarginal som konstaterats med hela det subventionsbelopp som fastställts i Kina fanns det inget dubbelräkningsproblem i den mening som avses i artikel 24.1 i grundförordningen. Om det belopp som blir resultatet av att subventionsbeloppet dras av från dumpningsmarginalen är högre än skademarginalen, har kommissionen begränsat antidumpningstullen till skademarginalen. Om det belopp som blir resultatet av att subventionsbeloppet dras av från dumpningsmarginalen är lägre än skademarginalen, har kommissionen fastställt antidumpningstullen på grundval av den lägre skademarginalen.

(794) Med tanke på den höga graden av samarbetsvilja hos kinesiska exporterande tillverkare konstaterade kommissionen att nivån på den högsta tullen för de företag som ingick i urvalet skulle vara representativ som ”alla övriga företag”. Tullsatsen för ”alla övriga företag” kommer att tillämpas på de företag som inte var samarbetsvilliga i undersökningen.

(795) Såsom anges i skäl 594 beräknades den totala storleken på subventioneringen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet på grundval av det vägda genomsnittet av de utjämningsbara subventioner som fastställts för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet, med undantag av försumbara belopp samt storleken på de subventioner som fastställts för enheter som omfattas av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen. Kommissionen bortsåg emellertid inte från undersökningsresultat som delvis var baserade på tillgängliga uppgifter för att fastställa dessa belopp. Kommissionen ansåg att de tillgängliga uppgifter som användes i de fallen inte i någon väsentlig grad påverkade de upplysningar som behövdes för att fastställa storleken på subventioneringen på ett rättvist sätt, så att exportörer som inte uppmanats att samarbeta i undersökningen inte straffas genom att denna metod används.

(796) På grundval av ovanstående fastställs nivån på tullarna till följande:

Företag	Subventionsbelopp	Dumpningsmarginal	Nivå för undanröjande av skada	Utjämningstullsats	Antidumpningstullsats
Wanshun-gruppen, inklusive Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd	8,6 %	81,5 %	28,5 %	8,6 %	28,5 %
Daching-gruppen inklusive Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	10,1 %	16,1 %	15,4 %	10,1 %	6,0 %
Nanshan Group, inklusive Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd	18,2 %	98,5 %	24,6 %	18,2 %	24,6 %
Andra företag som samarbetade i antidumpnings- och antisubventionsundersökningen, förtecknade i bilaga I	12,3 %	69,5 %	23,6 %	12,3 %	23,6 %
Andra företag som samarbetade i antidumpningsundersökningen men inte i antisubventionsundersökningen, förtecknade i bilaga II	18,2 %	69,5 %	23,6 %	18,2 %	23,6 %
Alla övriga företag	18,2 %	98,5 %	28,5 %	18,2 %	28,5 %

(797) Den individuella företagsspecifika utjämningstullsats som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av den här undersökningen. Den återspeglar därför den situation som konstaterats under den undersökningen för det berörda företaget. Denna tullsats (i motsats till den landsomfattande tull som är tillämplig för ”alla övriga företag”) gäller alltså enbart för import av produkter med ursprung i det berörda landet vilka tillverkats av det företag som omnämns. Importerade produkter som tillverkats av ett annat företag som inte specifikt omnämns i denna förordnings normativa del, däribland enheter som är närstående dem som specifikt omnämns, kan inte dra nytta av dessa tullsatser och ska omfattas av den tullsats som gäller ”alla övriga företag”.

(798) Ett företag får begära att dessa individuella tullsatser tillämpas om det senare ändrar namnet på enheten. Denna begäran ska riktas till kommissionen. Begäran måste innehålla all relevant information som visar att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det kommer en ändringsförordning om ersättning av det tidigare namnet med det nya namnet att antas och offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(799) För att minimera risken för att åtgärderna kringgås på grund av skillnaden i tullsatser krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att de individuella utjämningstullarna tillämpas. Företagen med individuella utjämningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.4 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura bör omfattas av den utjämningstull som är tillämplig för ”alla övriga företag”.

(800) Även om uppvisande av denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för utjämningstullen på import, är uppvisandet av den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning uppvisas, bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och bör, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den påföljande tillämpningen av den lägre tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.

(801) Om volymen av exporten från något av de företag som omfattas av de lägre, individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym efter införandet av antidumpningsåtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 23.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter får en undersökning beträffande kringgående inledas, om villkoren för detta är uppfyllda. Vid en sådan undersökning kan man bl.a. granska behovet av att upphäva individuella tullsatser och därefter fastställa en landsomfattande tull.

(802) I syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av utjämningstullen bör nivån på tullen för alla övriga företag inte tillämpas enbart på de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, utan också på de tillverkare som inte hade någon export till unionen under undersökningsperioden.

(803) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Xiamen Xiashun och Gascogne att de allmänna upplysningarna inte skulle fastställa hur kommissionen skulle undvika dubbelräkning i enlighet med grundförordningen. Xiamen Xiashun hänvisade till kommissionens förordning i GFM-ärendet, där den slutgiltiga utjämningstullen fastställdes till en nivå som motsvarade det fastställda slutgiltiga subventionsbeloppet, medan den slutgiltiga antidumpningstullen fastställdes till nivån för den slutgiltiga dumpningsmarginalen minskad med den slutgiltiga utjämningstullen, om den relevanta dumpningsmarginal som minskades med utjämningstullen var lägre än nivån för undanröjande av skada. Xiamen Xiashun begärde att kommissionen skulle offentliggöra den metod som den kommer att tillämpa vid beräkningen av de kombinerade tullarna.

(804) Såsom Xiamen Xiashun medgav fastställs det i skäl 555 i det allmänna utlämnandet av uppgifter att kommissionen, om antidumpningstullar införs, bör se till att införandet av en kumulerad tull som avspeglar subventionsnivån och den fullständiga dumpningsnivån inte skulle leda till att verkningarna av subventioneringen kompenseras två gånger (dubbelräkning). Såsom beskrivs i skäl 793 följde kommissionen samma tillvägagångssätt som Xiamen Xiashun hänvisade till i GFM-ärendet. Detta är kommissionens praxis i fråga om antisubventions- och antidumpningsundersökningar som omfattar samma produkt. Vid tidpunkten för det slutliga utlämnadet av uppgifter i detta fall hade

inga slutgiltiga tullar införts i antidumpningsförfarandet. Kommissionen kunde därför omöjligen kommentera ändringen av de införda tullarna, eftersom det inte fanns några formellt gällande tullar vid den tidpunkten. Xiamen Xiashun och Gascogne hade dock full möjlighet att kommentera undvikandet av dubbelräkning som svar på det slutliga utlämnandet. Parerna har i vilket fall som helst möjlighet att lämna synpunkter på eventuell dubbelräkning i detta skede. Kommissionen avvisade därför begäran om ytterligare utlämnandet av uppgifter.

(805) Efter det slutliga utlämnandet begärde importörernas konsortium och Nanshan att kommissionen skulle tillämpa regeln om lägsta tull i artikel 15.1 i grundförordningen och begränsa de kombinerade antidumpnings- och utjämningstullarna till nivån för skademarginalen, och konstaterade att det fanns omfattande uppgifter i ärendeakten som visade att införandet av utjämningstullar utöver antidumpningstullarna skulle störa unionens marknad för aluminiumfolie för vidare förädling.

(806) Kommissionen erinrar till en början att logiken bakom regeln enligt artikel 15.1 fjärde stycket i grundförordningen i antidumpningsförfaranden beskrivs närmare i synnerhet i skäl 10 i förordning 2018/825 ([117]), där det fastställs att ”[U]tjämningsbara subventioner som beviljas av tredjeländer snedvrider […] särskilt handeln” och därför ”är det, i allmänhet, inte längre möjligt att tillämpa regeln om lägsta tull.” Standardregelen i förfaranden om utjämningstullar är att den lägre tullnivån inte är tillämplig såvida det inte föreligger bevisning för att det helt klart ligger i unionens intresse att tillämpa den. Beviskravet för att komma fram till denna slutsats är betydande och bör särskilt och positivt visa att det ligger i unionens intresse att tillämpa en lägre tullnivå än det subventionsbelopp som konstaterats.

(807) I förevarande ärende har kommissionen behandlat alla argument från parterna om unionens intresse, däribland de argument som framförts av importörernas konsortium och Nanshan, i avsnitt 6 ovan. Kommissionens slutsats är att det inte finns några tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att införa slutgiltiga utjämningsåtgärder med en tull som motsvarar det fastställda beloppet för utjämningsbara subventioner. Importörernas konsortium och Nanshan har inte lagt fram någon positiv och specifik bevisning som skulle göra det möjligt för kommissionen att dra slutsatsen att det helt uppenbart inte ligger i unionens intresse att fastställa tullen till en sådan nivå, utan att den i stället bör fastställa den till den lägre nivå som begränsas av skademarginalen. Beviskraven enligt artikel 15.1 fjärde stycket är därför inte uppfyllda och dessa parters påstående avvisades.

9. **MEDDELANDE AV UPPGIFTER**

(808) Den 3 november 2021 underrättades de berörda parterna om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att rekommendera att en slutgiltig utjämningstull införs på viss aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Kina. Berörda parter gavs tre arbetsdagar för att lämna synpunkter på riktigheten av de beräkningar som särskilt lämnats ut till dem.

(809) Nio parter inkom med synpunkter på utlämnandet av uppgifter. Flera berörda parter hade vidare uttryckt sin önskan att inlemma de synpunkter som lämnats inom ramen för det separata antidumpningsförfarandet i föreliggande antisubventionsundersökning. På begäran hölls utfrågningar med importörernas konsortium, Nanshan-gruppen och Wanshun-gruppen. De berörda parternas skriftliga synpunkter togs i beaktande, och undersökningsresultaten har där så varit lämpligt ändrats i enlighet med dessa.

([117]) EUT L 143, 7.6.2018, s. 1.

10. **SLUTBESTÄMMELSER**

(810) När ett belopp ska återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska den tillämpliga räntesatsen, enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([118]), motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(811) Såsom förklaras i skälen 788–793 drog kommissionen av en del av subventionsbeloppet från dumpningsmarginalen för att undvika dubbelräkning. Om det skulle inträffa att de slutgiltiga utjämningstullarna på något sätt ändras eller upphävs, bör därför nivån på antidumpningstullarna automatiskt höjas med samma andel för att avspegla den faktiska omfattningen av dubbelräkning till följd av denna ändring eller detta upphävande. Denna ändring av antidumpningstullarna bör ske från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

(812) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning överensstämmer med yttrandet från den kommitté som inrättades genom artikel 25.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([119]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull införs på import av aluminiumfolie för vidare förädling med en tjocklek av mindre än 0,021mm, utan förstärkning, valsad men inte vidare bearbetad, i rullar med en vikt som överstiger 10 kg, som för närvarande omfattas av KN-nummer ex 7607 11 19 (Taric-numren 7607 11 19 60 och 7607 11 19 91) och som har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina.

2. Följande produkter ingår inte:

— Aluminiumfolie för hushållsbruk med en tjocklek av minst 0,008 mm men högst 0,018 mm, utan förstärkning, valsad men inte vidare bearbetad, i rullar med en bredd av högst 650 mm och en vikt som överstiger 10 kg.

— Aluminiumfolie för hushållsbruk med en tjocklek av minst 0,007 mm men mindre än 0,008 mm, oberoende av bredden på rullarna, glödgad eller inte.

— Aluminiumfolie för hushållsbruk med en tjocklek av minst 0,008 mm men högst 0,018 mm, i rullar med en bredd som överstiger 650 mm, glödgad eller inte.

— Aluminiumfolie för hushållsbruk med en tjocklek av över 0,018 mm men mindre än 0,021 mm, oberoende av bredden på rullarna, glödgad eller inte.

3. Följande slutgiltiga utjämningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som producerats av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig utjämningstull	Taric-tilläggsnummer
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	10,1 %	C687

([118]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

([119]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/825 av den 30 maj 2018 om ändring av förordning (EU) 2016/1036 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen och förordning (EU) 2016/1037 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 143, 7.6.2018, s. 1).

Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd	18,2 %	C688
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd	8,6 %	C686
Andra företag som samarbetade i både antisubventions- och antidumpningsundersökningen, förtecknade i bilaga I	12,3 %	Se bilaga I
Andra företag som samarbetade i antidumpningsundersökningen men inte i antisubventionsundersökningen, förtecknade i bilaga II	18,2 %	Se bilaga II
Alla övriga företag	18,2 %	C999

4. De individuella utjämningstullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 3 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken dennes namn och befattning ska framgå, med följande lydelse: ”Jag intygar härmed att den (mängd) (berörd produkt) som sålts på export till Europeiska unionen och som avses i denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i Folkrepubliken Kina. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.” Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för ”alla övriga företag” tillämpas.

5. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

6. I de fall då utjämningstullen har dragits av från antidumpningstullen för vissa exporterande tillverkare ska en ansökan om återbetalning enligt artikel 21 i förordning (EU) 2016/1037 även utlösa en bedömning av den dumpningsmarginal som gällde för denna exporterande tillverkare under undersökningsperioden avseende återbetalning.

Artikel 2

Genomförandeförordning (EU) 2021/2170 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.3 ska ersättas med följande:

”3. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	6,0 %	C687
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd	24,6 %	C688
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd	28,5 %	C686

Andra företag som samarbetade i både antisubventions- och antidumpningsundersökningen, förtecknade i bilaga I	23,6 %	Se bilaga I
Andra företag som samarbetade i antidumpningsundersökningen men inte i antisubventionsundersökningen, förtecknade i bilaga II	23,6 %	Se bilaga II
Alla övriga företag	28,5 %	C999”

2. Följande nya punkt ska införas som artikel 1.6:

”6. Om de slutgiltiga utjämningstullar som införs genom artikel 1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/2170 ändras eller upphävs kommer de tullar som anges i punkt 2 eller i bilaga I och II att ökas i motsvarande grad, begränsat till den faktiskt konstaterade dumpningsmarginalen eller den skademarginal som konstaterats, beroende på vad som är lämpligt, per företag och från och med ikraftträdandet av denna förordning.”

3. Följande nya punkt ska införas som artikel 1.7:

”7. I de fall då utjämningstullen har dragits av från antidumpningstullen för vissa exporterande tillverkare ska en ansökan om återbetalning enligt artikel 21 i förordning (EU) 2016/1037 även utlösa en bedömning av den dumpningsmarginal som gällde för denna exporterande tillverkare under undersökningsperioden avseende återbetalning.”

4. Bilagan ska ersättas med bilaga I och II.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

Andra företag som samarbetade i både antisubventions- och antidumpningsundersökningen

Land	Namn	Taric-tilläggsnummer
Folkrepubliken Kina	Zhangjiagang Fineness Aluminum Foil Co., Ltd	C689
Folkrepubliken Kina	Kunshan Aluminium Co., Ltd	C690
Folkrepubliken Kina	Luoyang Wanji Aluminium Processing Co., Ltd	C692
Folkrepubliken Kina	Shanghai Sunho Aluminum Foil Co., Ltd	C693
Folkrepubliken Kina	Binzhou Hongbo Aluminium Foil Technology Co. Ltd	C694

BILAGA II

Andra företag som samarbetade i antidumpningsundersökningen men inte i antisubventionsundersökningen

Land	Namn	Taric-tilläggsnummer
Folkrepubliken Kina	Suntown Technology Group Corporation Limited	C691